உ

கணபதி துணை.

பாலபாடம்.

மூன்றும்புத்தகம்.

இது

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரால்

செய்து,

சென்னபட்டணம்:

வர்த்தமானதரங்கிணீசாலையச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ கோவிலூர் மடம். கோட்.ஷ்.

உ

கணபதி துணை.

சூசிபத்திரம்.

முதற்பிரிவு.

உ

கணபதி துணை.

பாலபாடம்.

மூன்றும்புத்தகம்.

முதற்பிரிவு.

கடவுள்.

உலகமாவது சித்தும் அசித்துமென இருவகைப்படும் பிரபஞ்சமாம். சித்து அறிவுடைய பொருள். அசித்து அறிவில்லாத பொருள். அசித்தென்றாலும், சடமென்றாலும் பொருந்தும். உலகம் தோன்றி நின்று அழியுங்காரியமாய் உள்ளது. ஆதலினால், உலகத்தைப் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்னும் மூன்று தொழில்களையுஞ் செய்தற்கு ஒருகடவுள் இருக்கின்றார் என்பது, நன்றாக நிச்சயிக்கப்படும்.

கடவுள் என்றும் உள்ளவர், அவருக்குப் பிறப்பும் இறப்பும் இல்லை. அவர் எங்கும் நிறைந்தவர், அவர் இல்லாத இடம் இல்லை. அவர் எல்லாம் அறிபவர், அவர் அறியாதது ஒன்றுமில்லை. அவருடைய அறிவு இயற்கையறிவு, ஒருவர் அறிவிக்க அறிபவரல்லர். அவர் எல்

லாம் வல்லவர், அவரால் இயலாத கருமம் ஒன்றுமில்லை. அவர் அளவிடப்படாத ஆனந்தமுடையவர், தம்முடைய அநுபவத்தின்பொருட்டு வேறென்றையும் வேண்டுபவரல்லர். அவர் தம்வயமுடையவர், பிறர்வயப்படுபவரல்லர். அவர் உயர்வும் ஒப்பும் இல்லாதவர், அவரின் மேலானவரும் இல்லை, அவருக்குச் சமமானவரும் இல்லை. அவர் சகலலோகத்துக்கும் ஒரேநாயகர். அவர் செய்யுந்தொழில்களுள் ஒன்றுயினும் அவருடைய பிரயோசனத்தைக் குறித்ததன்று, எல்லாம் ஆன்மாக்களுடைய பிரயோசனத்தைக் குறித்தவைகள். அவர் ஆன்மாக்களிடத்துள்ள கைம்மாறில்லாத அளவு கடந்த திருவருளே திருமேனியாக உடையவர்.

கடவுள் ஆன்மாக்கள்பொருட்டு வேதம் ஆகமம் என்னும் முதனூல்களை அருளிச்செய்தார். அவைகளிலே விதிக்கப்பட்டவைகளெல்லாம் புண்ணியங்கள், விலக்கப்பட்டவைகளெல்லாம் பாவங்கள். அவர் புண்ணியத்தைச் செய்த ஆன்மாக்களுக்கு இன்பத்தையும், பாவத்தைச் செய்த ஆன்மாக்களுக்குத் துன்பத்தையும் கொடுப்பார். துன்பத்தைக் கொடுத்தலினால் அவரை வன்கண்ணரென்று கொள்ளலாகாது. தீமை செய்த பிள்ளைகளைப் பிதா மாதாக்கள் தண்டித்தலும், சிலவியாதியாளர்களுக்கு வைத்தியர்கள் சத்திரமிட்டறுத்தலும், இருப்புக்கோல் காய்ச்சிச் சுடுதலும், கண்ணிற்படலத்தை உரித்தலும் அவர்களிடத்துள்ள இரக்கத்தினாலன்றி வன்கண்மையினாலல்லவே. அதுபோலக் கட

வுள் பாவஞ்செய்த ஆன்மாக்களைத் தண்டித்தல், அப்பாவத்தை ஒழித்து மேலே பாவஞ்செய்யாவண்ணம் தடுத்து அவர்களை நல்வழியிலே செலுத்தி உய்வித்தற்கு ஏதுவாதலினால், அதுவும் கருணையேயாம்.

ஆன்மா.

ஆன்மாக்கள் நித்தியமாய், வியாபகமாய், சேதனமாய், பாசத்தடையுடையவைகளாய், சரீரந்தோறும் வெவ்வேறாய், வினைகளைச் செய்து வினைப்பயன்களை அநுபவிப்பவைகளாய், சிற்றறிவும் சிறுதொழிலும் உடையவைகளாய், தங்களுக்கு ஒருதலைவனை உடையவைகளாய் இருக்கும்.

ஆன்மாக்கள், நல்வினை தீவினையென்னும் இருவினைக்கு ஈடாக, நால்வகைத்தோற்றத்தையும், எழுவகைப்பிறப்பையும், எண்பத்து நான்கு நூறாயிர யோனிபேதத்தையும் உடையவைகளாய்ப் பிறந்திறந்துழலும்.

நால்வகைத்தோற்றங்களாவன அண்டசம், சுவேதசம், உற்பிச்சம், சராயுசம் என்பவைகளாம். அவைகளுள், அண்டசம் முட்டையிற்றோன்றுவன. சுவேதசம் வேர்வையிற்றோன்றுவன. உற்பிச்சம் வித்து வேர் கிழங்கு முதலியவைகளை மேற்பிளந்து தோன்றுவன. சராயுசம் கருப்பையிற்றோன்றுவன. எழுவகைப்பிறப்புக்களாவன தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என்பவைகளாம். தாவரங்களென்றது மரம் செடி முதலியவைகளை.

கருப்பையிலே தேவர்களும், மனிதர்களும், நாற்கால் விலங்குகளும் பிறக்கும். முட்டையிலே பறவைகளும், ஊர்வனவும், நீர்வாழ்வனவும் பிறக்கும். வேர்வையிலே கிருமி கீடம் பேன் முதலிய சில ஊர்வனவும், விட்டில் முதலிய சில பறவைகளும் பிறக்கும். வித்திலும் வேர் கொம்பு கொடி கிழங்குகளிலும் தாவரங்கள் பிறக்கும். தாவரமென்றாலும், நிலையியற்பொருளென்றாலும், அசரமென்றாலும் பொருந்தும். தாவரமல்லாத மற்றை ஆறுவகைகளும் சங்கமங்களாம். சங்கமமென்றாலும், இயங்கியற்பொருளென்றாலும், சரமென்றாலும் பொருந்தும்.

தேவர்கள் பதினொருநூறாயிரயோனிபேதம். மனிதர்கள் ஒன்பது நூறாயிரயோனிபேதம். நாற்கால் விலங்கு பத்துநூறாயிரயோனிபேதம். பறவை பத்து நூறாயிரயோனிபேதம். நீர்வாழ்வன பத்துநூறாயிரயோனிபேதம், ஊர்வன பதினைந்து நூறாயிரயோனிபேதம். தாவரம் பத்தொன்பதுநூறாயிரயோனிபேதம். ஆகத்தொகை எண்பத்துநான்குநூறாயிரயோனிபேதம்.

ஆன்மாக்கள், தாம் எடுத்த சரீரத்துக்கு ஏற்ப, மெய், நாக்கு, மூக்கு, கண், செவி என்னும் ஐம்பொறிகளினாலும் சித்தத்தினாலும் அறியும் அறிவின் வகையினாலே, ஓரறிவுயிர், ஈரறிவுயிர், மூவறிவுயிர், நாலறிவுயிர், ஐயறிவுயிர், ஆறறிவுயிர் என அறுவகைப்படும். புல்லும் மரமும் முதலியவை பரிசத்தை அறியும் ஓரறிவுயிர்கள். இப்பியும் சங்கும் முதலியவை அதனோடு

இரதத்தையும் அறியும் ஈரறிவுயிர்கள். கறையானும் எறும்பும் முதலியவை அவ்விரண்டினேடு கந்தத்தையும் அறியும் மூவறிவுயிர்கள். தும்பியும் வண்டும் முதலியவை அம்மூன்றனேடு உருவத்தையும் அறியும் நாலறிவுயிர்கள். விலங்கும் பறவையும் அந்நான்கனேடு சத்தத்தையும் அறியும் ஐயறிவுயிர்கள். தேவர்களும் மனிதர்களும் அவ்வைந்தனேடு சித்தத்தாலறியும் அறிவுமுடைய ஆறறிவுயிர்கள்.

ஆன்மாக்கள், தாம் பூமியிலே செய்த நல்வினை தீவினையென்னும் இருவகைவினைகளுள்ளும், நல்வினையின் பயனுகிய இன்பத்தைச் சுவர்க்கத்திலும், தீவினையின் பயனுகிய துன்பத்தை நரகத்திலும், அநுபவிக்கும். அப்படி அநுபவித்துத் தொலைத்து, தொலையாமல் எஞ்சி நின்ற இருவினைகளினுலே திரும்பவும் பூமியில் வந்து பிறந்து, அவைகளின் பயன்களாகிய இன்ப துன்பமிரண்டையும் அநுபவிக்கும். இப்படியே, தமக்கு ஒரு நிலைமை இல்லாத கொள்ளிவட்டமும் காற்ருடியும்போல, கடவுளுடைய ஆஞ்ஞையினுலே, கருமத்துக்கு ஈடாக, மேலே உள்ள சுவர்க்கத்திலும், கீழே உள்ள நரகத்திலும், நடுவே உள்ள பூமியிலும் சுழன்று திரியும்.

இப்படிப் பிறந்திறந்துழலும் ஆன்மாக்கள் தாவரயோனி முதலிய கீழுள்ள யோனிகளெல்லாவற்றினும் பிறந்து பிறந்திளைத்து, புண்ணியமேலீட்டினுலே மனிதப்பிறப்பிலே வருதல் மிகுந்த அருமையாம். அவ்வருமை, ஆராயுங்காலத்து, கடலைக் கையினுலே நீந்திக்

கரையேறுதல்போலும். இத்தன்மையையுடைய மனிதப்பிறப்பை எடுப்பினும், வேதாகமங்கள் வழங்காத மிலேச்சதேசத்தை விட்டு, அவை வழங்கும் புண்ணிய தேசத்திலே பிறப்பது மிகுந்த புண்ணியம்.

இவ்வருமையாகிய மனிதப்பிறப்பை உண்டாக்கியது உயிர்க்குயிராகிய கடவுளை மனம் வாக்குக் காயங்களினாலே வழிபட்டு அழிவில்லாத முத்தியின்பத்தைப் பெற்று உய்யும்பொருட்டேயாம். சரீரம் கருப்பையில் அழியினும் அழியும். பத்துமாதத்திற்பிறந்தவுடனே அழியினும் அழியும். பிறந்தபின் சிலகாலம் வளர்ந்து அழியினும் அழியும். மூன்றுவயசுக்குமேற் பதினறு வயசுவரையினுள்ள பாலாவத்தையின் அழியினும் அழியும். அதற்குமேல் நாற்பதுவயசுவரையினுள்ள தருணவத்தையின் அழியினும் அழியும். அதற்குமேற்பட்ட விருத்தாவத்தையின் அழியினும் அழியும். எப்படியும் இந்தச்சரீரம் நிலையின்றி அழிவது உண்மையாமே. அழியுங்காலமோ தெரியாதே. இப்பிறவி தப்பினல் எப்பிறவி வாய்க்குமோ, யாது வருமோ, அதுவும் தெரியாதே. ஆதலால், இந்தச்சரீரம் உள்ளபொழுதே இதனது நிலையாமையை அறிந்து பெருங்கருணைக்கடலாகிய கடவுளை வழிபட்டு உய்யவேண்டும்.

கடவுள்வழிபாடு.

கருணாநிதியாகிய கடவுள், புறத்திலே திருக்கோயிலுள்ளிருக்கும் இலிங்கம் முதலிய திருமேனியும் தமது மெய்யடியாருடைய திருவேடமும் ஆதாரமாகக

கொண்டு நின்றும், அகத்திலே உயிர் இடமாகக் கொண்டு நின்றும், இங்குள்ளவர் செய்யும் வழிபாட்டைக் கொண்டருளுவர். ஆதலால், அவரை வழிபடும் இடங்கள் இவைகளேயாம்.

கடவுள் அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் வியாபகமாய் நிற்பினும், இவ்விடங்களின் மாத்திரம் தயிரில் நெய்போல விளங்கி நிற்பர். மற்றையிடங்களெல்லாவற்றினும் பாலில் நெய்போல விளங்காது நிற்பர்.

கடவுளுக்குச் செய்யும் வழிபாடுகளாவன, அவரை மனசினாலே தியானித்தலும், வாக்கினாலே துதித்தலும், கைகளினாலே பூசித்தலும், கால்களினாலே வலம்வருதலும், தலையினாலே வணங்குதலும், செவிகளினாலே அவருடைய புகழைக் கேட்டலும், கண்களினாலே அவருடைய திருமேனியைத் தரிசித்தலுமாம்.

அன்பில்லாத வழிபாடு உயிரில்லாத உடம்புபோலும். அன்பாவது தன்னால் விரும்பப்பட்டவரிடத்தே தோன்றும் உள்ளநிகழ்ச்சி. கடவுளிடத்தே அன்புடைமைக்கு அடையாளங்களாவன, அவருடைய உண்மையை நினைக்குந்தோறும் கேட்குந்தோறும் காணுந்தோறும் தன்வசமழிதலும், மயிர்க்கால் தோறும் நிவலை உண்டாகப் புளகங்கொள்ளலும், ஆனந்தவருவி பொழிதலும், விம்மலும், நாத்தழுதழுத்தலும், உரைதடுமாறலும், அவரால் விரும்பப்படுபவைகளைச் செய்தலும், வெறுக்கப்படுபவைகளைச் செய்யாதொழிதலும், அவருடைய மெய்யடியார்களைக் காணும்பொழுது கூசாது வணங்குதலும், பிறவுமாம்.

கடவுளால் விரும்பப்படுபவைகளாவன இரக்கம், வாய்மை, பொறை, அடக்கம், கொடை, தாய் தந்தை முதலிய பெரியோரை வழிபடுதல் முதலிய நன்மைகளாம். கடவுளால் வெறுக்கப்படுபவைகளாவன கொலை, புலாலுணல், களவு, கள்ளுணல், வியபிசாரம், பொய், செய்ந்நன்றிமறத்தல் முதலிய தீமைகளாம்.

ஆன்மாக்களாகிய நாம், பிறர்வயமுடையவர்களும், சிற்றறிவு சிறுதொழிலுடையவர்களுமாய் இருத்தலினாலே, நன்மை தீமைகளை உள்ளபடி அறியவும் தீமைகளை ஒழித்து நன்மைகளையே செய்யவும் வல்லேமல்லேம். ஆதலால், தம்வயமுடையவரும் முற்றறிவு முற்றுத்தொழிலுடையவரும் ஆகிய கடவுளை வணங்கி, அவருடைய திருவருள்வசப்பட்டு ஒழுகுவேமானால், நாம் தீமைகளினின்று நீங்கி நன்மைகளைச் செய்து தம்மை வழிபட்டு உய்யும்படி அவர் நமக்கு அருள் செய்வார்.

ஈசுரத்துரோகம்.

கடவுளை நிந்தித்தலும், கடவுளை வழிபடும் முறைமையைப் போதிக்குங் குருவை நிந்தித்தலும், கடவுளுடைய மெய்யடியாரை நிந்தித்தலும், கடவுள் அருளிச்செய்த வேதாகமங்களை நிந்தித்தலும், இந்நிந்தைகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருத்தலும், தேவாலயத்துக்கும் மடாலயத்துக்கும் உரிய திரவியங்களை அபகரித்தலும், தேவாலயம் திருமடம் திருக்குளம் திருநந்தனவனம் முதலி

யவைகளுக்கு அழிவு செய்தலும், ஈசுரத்துரோகங்களாகிய அதிபாதகங்களாம். மடாலயமாவது கடவுளை வழிபடுதற்கும், வேதாகமமுதலிய நூல்களை ஓதியுணர்தற்கும், கடவுளை வழிபடுநெறியைப் பிறருக்குப் போதித்தற்கும், கடவுளுடைய அன்பர்களுக்கு அன்னங்கொடுத்தற்கும் உரிய தானமாம்.

ஸ்நானமுதலிய நியமங்களில்லாமல் திருக்கோயிலினுள்ளே புகுதலும், திருக்கோயிலிலும் திருக்குளத்திலும் திருநந்தனவனத்திலும், திருக்கோயில்வீதியிலும் மலசலங்கழித்தலும், எச்சிலுமிழ்தலும், திருக்குளத்திலே சௌசஞ்செய்தலும், தந்தசுத்தி செய்தலும், அசுசியோடு ஸ்நானஞ் செய்தலும் ஈசுரத்துரோகங்களாம்.

குடிகளுக்குச் செய்யும் தீமையினும் மகாராசாவுக்குச் செய்யுந்தீமை மிகக்கொடியது: அதுபோலவே ஆன்மாக்களுக்குச் செய்யுந் துரோகத்தினும் கடவுளுக்குச் செய்யுந்துரோகம் மிகக்கொடியது. குடிகளுக்குச் செய்த தீமை இராசாவினாலே பொறுக்கப்படினும் பொறுக்கப்படும், இராசாவுக்குச் செய்த தீமையோ பொறுக்கப்படமாட்டாது: அதுபோலவே ஆன்மாக்களுக்குச் செய்த துரோகம் கடவுளாலே பொறுக்கப்படினும் பொறுக்கப்படும், கடவுளுக்குச் செய்த துரோகமோ பொறுக்கப்படமாட்டாது. எங்கும் வியாபகமாய் இருந்து எல்லாமறியும் இயற்கை இல்லாதவனாதலால், இராசாவுடைய தண்டத்துக்குத் தப்பினும் தப்பலா

ம்: எங்கும் வியாபகமாய் இருந்து எல்லாமறியும் இயற்கையை உடையவராதலால், கடவுளுடைய தண்டத்துக்கோ தப்ப முடியாது. ஈசுரத்துரோகம் எவ்வகைப்பட்ட பிராயச்சித்தத்தாலுந்தீராது.

ஈசுரத்துரோகிகளுக்கு, நரகத்திலே, இயமதூதர்கள், இரத்தவெள்ளஞ் சிந்தும்படி, இருப்புமுளைகளை நெருப்பிலே காய்ச்சி, தலையிலும், கண்களிலும், செவிகளிலும், நாசிகளிலும், வாயிலும், மார்பிலும், அறைந்து, உடம்புமுழுதும் தாமிரமுதலிய உலோகங்களை உருக்கிய நீரைச் சொரிவார்கள். மயிர்க்காறுதோறும் அக்கினியிற்காய்ச்சிய ஊசிகளை அழுத்துவார்கள். அவயவங்கடோறும் இருப்பாப்புக்களை மாட்டுவார்கள். பின்பு நெய் நிறைந்த செப்புக்கடாரத்திலே விழுத்திக் காய்ச்சுவார்கள். ஈசுரத்துரோகிகள் அந்தச்செப்புக்கடாரநெய்யிலே சந்திரசூரியர் உள்ள வரையும் குப்புறக் கிடந்து வருந்துவார்கள்.

இப்படி நரகத்துன்பத்தை அநுபவித்தபின், பூமியிலே மலத்திற்கிருமி முதலியவைகளாய்ப் பிறந்திறந்துழன்று, பின்பு மனிதப்பிறப்பை எடுத்து, வலி, குட்டம், கயம், நீரிழிவு, பெருவியாதி, மூலவியாதி முதலிய மிகக்கொடிய நோய்களினாலும் பசியினாலும், வருந்துவார்கள்.

அருள்.

அருளாவது இவை தொடர்புடையவை என்றும் இவை தொடர்பில்லாதவை என்றும் நோக்காது இயல்

பாகவே எல்லாவுயிர்கண்மேலுஞ் செல்வதாகிய கருணை. அருளெனினும், கருணையெனினும், இரக்கமெனினும் பொருந்தும். உலகவின்பத்துக்குக் காரணம் பொருளேயாதல் போலத் தருமத்துக்குக் காரணம் அருளேயாம். அருளென்னும் குணம் யாவரிடத்திருக்குமோ, அவரிடத்தே பழி பாவங்களெல்லாம் சிறிதும் அணுகாது நீங்கிவிடும். வாய்மையாகிய தகளியிலே பொறுமையாகிய திரியை இட்டு, தவமாகிய நெய்யை நிறையப் பெய்து, அருளாகிய விளக்கை ஏற்றினால், அஞ்ஞானமாகிய பேரிருள் ஓட்டெடுப்ப, பதியாகிய மெய்ப்பொருள் வெளிப்படும். மரணபரியந்தம் தன்னுயிரை வருந்திப் பாதுகாத்தல்போலப் பிறவுயிர்களையும் வருந்திப் பாதுகாப்பவன் யாவன், அவனே உயிர்களுக்கெல்லாம் இதஞ்செய்பவனாகி, தான் எந்நாளும் இன்பமே வடிவமாக இருப்பன்.

உயிர்களெல்லாம் கடவுளுக்குத் திருமேனிகள், அவ்வுயிர்களுக்கு நிலைக்களமாகிய உடம்புகளெல்லாம் கடவுளுக்கு ஆலயங்கள். ஆதலால், கடவுளிடத்து மெய்யன்புடையவர்கள் அக்கடவுளோடு உயிர்களுக்கு உளதாகிய தொடர்புபற்றி அவ்வுயிர்களிடத்தும் அன்புடையவர்களேயாவர்கள். உயிர்களிடத்து அன்பில்லாதபொழுது கடவுளிடத்து அன்புடையவர்போல் ஒழுகுதல் நாடகமாத்திரையேயன்றி உண்மையன்றென்பது தெள்ளிதிற்றுணியப்படும். பிறவுயிர்களிடத்து இரக்கமில்லாதவர் தம்முயிருக்கு உறுதி செய்துகொள்ளமா

ட்டார்: ஆதலால், அவர் பிறவுயிர்களிடத்து மாத்திரமா தம்முயிரிடத்தும் இரக்கமில்லாதவரேயாவர். அவர் தமக்குத் தாமே வஞ்சகர்.

கொலை.

கொலையாவது உயிர்களை அவைகளுக்கு இடமாகிய உடம்பினின்றும் பிரியச் செய்தல். உயிர்களுக்கு இதஞ்செய்தலே புண்ணியமும் அகிதஞ்செய்தலே பாவமுமாம். கொலையைப்பார்க்கினும் அகிதம் வேறில்லாமையால், கொலையே பாவங்களெல்லாவற்றிற்குந் தலையாயுள்ளது. கொல்லாமையைப்பார்க்கினும் இதம் வேறில்லாமையால், கொல்லாமையே புண்ணியங்களெல்லாவற்றிற்குந் தலையாயுள்ளது.

கொலையில்லாத ஞானமே ஞானம், கொலையில்லாத தவமே தவம், கொலையில்லாத தருமமே தருமம், கொலையில்லாத செல்வமே செல்வம். ஆதலினாலே, சோர்வினாலும் கொலைப்பாவம் சிறிதும் விளையாவண்ணம் எப்பொழுதும் அருளோடு கூடிச் சாவதானமாக இருத்தல்வேண்டும். கொலை செய்ய ஏவினவரும், கொலை செய்யக் கண்டும் அதனைத் தடுக்காதவரும், ஒருவன் செய்த கொலையை மறைத்து அவனை இராசாவுடைய தண்டத்துக்குத் தப்புவித்தவரும், கொலை செய்தவரோடு பழகினவரும், கொலைப்பாவிகளேயாவர்.

கொலைப்பாவிகள் எண்ணில்லாத காலம் நரகத்துன்பத்தை அநுபவித்து, பின்பு பூமியிலே பிறந்து, ஈளை,

காசம், குட்டம், பெருவியாதி, நெருப்புச்சுரம், கைப்பி ளவை முதலிய நோய்களினால் வருந்தி உழல்வார்கள்.

பிறவுயிரைக் கொல்லுதல்போலத் தன்னுயிரைக்கொல்லுதலும் பெருங்கொடும்பாவம். கடவுளை வழிபட்டு உயிர்க்கு உறுதி செய்துகொள்ளும்பொருட்டுக் கிடைத்த கருவி சரீரம். ஆதலால் எவ்வகைப்பட்ட வியாதிகளினாலே வருத்தமுற்றாலும், சரீரத்தைப் பாதுகாத்துக் கொண்டே இருத்தல்வேண்டும். கோபத்தினாலும் வியாதி முதலிய பீடைகளினாலும் தம்முயிரை வலிய விட்டவர் கும்பிபாகம் முதலிய நரகங்களிலே அறுபதினாயிரம் வருடங்கிடந்து வருந்தி, பின்பு சக்கிரவாளகிரிக்குப் புறத்தில் உள்ள இருட்பூமியிலே எண்ணில்லாத காலங்கிடப்பார்.

புலாலுண்ணல்.

புலாலுண்ணலாவது உயிரின் நீங்கிய ஊனைப் புசித்தல். புலால் கொலையினாலே கிடைத்தலால், புலாலுண்ணல் கொலைப்பாவத்தின் காரியமாகும். புலாலுண்டவன் பின்னும் கொலை வாயிலாகப் புலாலை விரும்புதலால், புலாலுண்ணல் கொலைப்பாவத்துக்குக் காரணமுமாகும். இப்படியே எல்லா விதத்தாலும் புலாலுண்ணல் கொலையோடு தொடர்புடையதாதலால், புலாலுண்பவர் உயிர்களிடத்து அருளில்லாதவரே. ஆதலால் புலாலைப் புசித்துக்கொண்டு உயிர்களிடத்து அருளுடையோம் என்பது நடிப்புமாத்திரமாமன்றி உண்மையாகாது. உலக

த்திலே புலாலுண்பவர் இல்லையாயின், புலாலை விற்றற் பொருட்டு உயிர்க்கொலை செய்பவரும் இல்லை. ஆதலாற் கொலைப்பாவத்தைப் பார்க்கினும் புலாலுண்ணலே பெருங்கொடும்பாவம்.

தம்மினும் உயர்ந்த சாதியார் தாழ்ந்த சாதியாரிடத்தே சலபானம் பண்ணினும், அவருந் தாழ்ந்த சாதியார் என்று அவர்வீட்டிலே சலபானமும் பண்ணாத மனிதர்கள், புலையர்களுடைய மலத்தையும் புசிக்கின்ற பன்றி கோழி முதலியவைகளைப் புசிக்கின்றார்களே: அவர்கள் புலையரினும் தாழ்வாகிய புலையராவார்களன்றி உயர்ந்த சாதியாராகார்கள். அயல்வீட்டிலே பிணங்கிடந்தாலும் போசனஞ்செய்தற்கு மனம் பொருந்தாத மனிதர்கள் மிருகம் பக்ஷி முதலியவைகளுடைய பிணத்தைக் கலத்திலே படைத்துக்கொண்டு புசிக்கின்றார்களே! அன்னம் பானியம் முதலியவைகளிலே மயிர் ஈ எறும்பு முதலியவைகளுள் ஒன்று விழுந்திருப்பக் கண்டாலும், மிக அருவருத்து உண்ட சோற்றையும் கக்கும் மனிதர்கள் மற்ச மாமிசங்களைப் புசிக்கின்றார்களே! ஊறுகாய் முதலியவைகளிலே ஒரு புழுவைக் கண்டால் அருவருத்துச் சரீரங்குலைந்து அவைகளை எடுத்தெறிந்து விடும் மனிதர்கள் புழுத்த மாமிசங்களை விரும்பிப் புசிக்கின்றார்களே! தங்களெதிரே ஆடுகள் சிந்தத்தெறித்த கோழை தங்களுடம்பிலே படுதலும், பொருது மனங்குலையும் மனிதர்கள் அவ்வாடுகளின் மாமிசத்தை மூளையோடு மனமகிழ்ந்து புசிக்கின்றார்களே! பூ

மியில் உள்ள சுடுகாடுகள் மனிதர்களுடைய பிண த்துக்குச் சுடுகாடுகளாயிருக்கும்: மிருகங்களுக்கும் பக்ஷிகளுக்கும் மற்சங்களுக்கும் சுடுகாடுகள் சீவகரு ணையில்லாத மனிதர்களுடைய வயிறுகளேயாம்.

கொலை செய்தவரும், புலாலை விற்றவரும், புலாலை வி லைக்கு வாங்கினவரும், புலாலைப் புசித்தவரும், புலால் புசியாதவரைப் புசிப்பித்தவரும், சிலர் சொல்லுக்கு அஞ்சிப் புலாலைப் புசித்தவருமாகிய எல்லாரும் பாவி களேயாவர். அப்பாவிகளை நரகத்திலே இயமதூதர்கள் அக்கினி சுவாலிக்கும் முள்ளிலவமரத்திலே குப்புறப் போட்டு, இருப்புமுளைகளை நெருங்கக் கடாவிய தண் டத்தினாலே முதுகில் அடிப்பார்கள்; அதுவன்றிக் கு டாரியினாலே கொத்தி, ஈர்வாளினால் அறுப்பார்கள்; இ ரும்பு முதலிய உலோகங்களை உருக்கி, அவர்கள் வா யிலே வார்ப்பார்கள். புலாலுண்ணாமையினாலே தங்கள் உடம்பு மெலிகின்றது என்று உண்ணப் புகும் மனிதர்க ள், புலாலுண்டு தங்கள் உடம்பைப் பருக்கச் செய்து நரகத்திலே நெடுங்காலம் துன்பம் அநுபவித்தல் நல் லதோ, புலாலுண்ணாமல் தங்களுடம்பை வாட்டி நித்தி யமாகிய முத்தியின்பத்தைப் பெற்று வாழுதல் நல்ல தோ, இதனைச் சிந்திக்கக்கடவர்கள்.

மேற்கூறிய பாவிகள் எண்ணில்லாதகாலம் நரகத்து ன்பத்தை அநுபவித்து, பின்பு பூமியிலே பன்றி முத லிய இழிந்த பிறப்புக்களாய்ப் பிறந்திறந்து உழன்று,

மனிதப்பிறப்பை எடுத்து, பெருவியாதி, கருங்குட்டம், வெண்குட்டம், நீரிழிவு, கண்டமாலை முதலிய வியாதிகளினலே வருந்துவர்கள்.

கங்கை முதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்களெல்லாவற்றினும் ஸ்நானஞ்செய்தானுயினும், கடவுளைப் பூசித்தானுயினும், எண்ணில்கோடி தானஞ்செய்தானுயினும், ஞானசாத்திரங்களை ஓதி உணர்ந்தானுயினும், புலாலைத் தள்ளாது புசித்தவன் நரகத்தை அடைவன்.

அசரமாகிய மரமுதலியவைகளைக் கொன்று புசித்தல் பாவமாயினும், அவைகள் எழுவகைத்தோற்றத்துள்ளும் தாழ்ந்த பருவத்தை உடையவையாதலால், அக்கொலையாலாகும் பாவம் சிறிதாகும். அசரபதார்த்தங்களை நாடோறும் கடவுள் அக்கினி குரு அதிதிகள் என்னு நால்வகையோருக்கும் முன்னூட்டிப் பின்னுண்பானுயின், அவ்வசரக்கொலையால் வரும் பாவமும், உழுதல், அலகிடல், மெழுகுதல், நெருப்பு மூட்டல், தண்ணீர் கவர்தல், நெற்குத்துதல் முதலிய தொழில்களால் வரும் பாவமும், அவ்வக்காலத்திலே நீங்கிவிடும்.

கள்ளுண்ணல்.

கள்ளு அவின் கஞ்சா முதலியவை அறிவை மயக்கும் பொருள்கள். அவைகளை உண்பவர் அறிவையும் நல்லொழுக்கத்தையும் இழந்து, தீயொழுக்கத்தையே

அடைவர். கள்ளுண்பவர் தமக்குச் சிநேகர் செய்த ந ன்மையையும் தாங்கற்ற நூற்பொருளையுஞ் சிந்தியார். தம்மைத் தொடர்ந்த பழி பாவங்களையும் அவைகளா லே தமக்கு விளைந்த துன்பத்தையும் அறியார். இவ்வி யல்புடையவர் தம்முயிர்க்கு உறுதி செய்துகொள்வது எப்படி! கள்ளுண்பவருக்குக் களிப்பும் மயக்கமுமே இயற்கையாதலால், அவரிடத்துச் சண்டையும், கொ லையும், களவும், பொய்யும், விபசாரமுமே குடிபுகும்.

கள்ளுண்டவருக்கு மனமொழி மெய்கள் தம்வசப் படாமையால் நாணம் அழியும்; அழியவே, அறிவு டையோர் அவரைக் காணுதற்கும் அஞ்சித் தூரத்தே நீங்குவர். யாது செய்யினும் பொறுக்கும் மாதாவும் கள்ளுண்டு களித்தலைப் பொறுக்கமாட்டாள்; ஆனபி ன், குற்றம் யாதும் பொறாத அறிவுடையோரெதிரே க ள்ளுண்டு களித்தல் யாதாய் முடியும்! விலைப்பொருளை க் கொடுத்துக் கள்ளினாலே அறிவுமயக்கத்தைக் கொள் ளுவோர் எவ்வளவு அறிவீனர்! கள்ளுண்டவர் அநேகர் தஞ்செல்வமெல்லாம் இழந்து, வறியவராகித் தெருத் தோறும் அலைந்து திரிந்து, பின்னரும் பொருள் யாசி த்துச் கள்ளுண்டு மயங்கி விழுந்து கிடந்து, பலராலு ம் பழிக்கப்படுதலைக் கண்டுங்கண்டும், கள்ளுண்டல் எ வ்வளவோரறியாமை!

கள்ளுண்டவரும், கள்ளுண்ணுதவரைக் கள்ளுண்பி த்தவரும், கள்விற்றவரும், கள்ளுண்டவரோடு பழகி னவரும், அளவில்லாத காலம் நரகத்திலே கிடந்து வரு

ந்துவர்கள். இயமதூதர்கள் அவர்களுடைய நாக்கை வாளினாலே சேதித்து, உலோகங்கள் உருக்கிய நீரை அவர்கள் வாயிலே வார்ப்பார்கள். அவர்கள் நரகத்துன்பத்தை அநுபவித்தபின்பு பூமியிலே மலப்புழுவாய்ப் பிறந்து மலத்தை உண்டு இறந்து, மனிதராய்ப் பிறந்து, சொத்தைப்பற்குத்துநோயினாலும், பைத்தியத்தினாலும், வயிற்றுநோயினாலும் வருந்துவர்கள்.

அநேகர் வாமமதத்திலே புகுந்து, பிறரையும் தம்வசப்படுத்திக் கெடுத்து, அவரோடு கள்ளுண்டு களிக்கின்றார்கள். வாமமதத்தை அநுட்டித்தவர்கள் பிசாசுபதத்தை அடைவர்கள் என்பது உண்மைநாற்றுணிவு.

களவு.

களவாவது பிறருடைமையாய் இருக்கும் பொருளை அவரை வஞ்சித்துக் கொள்ளுதல். களவினால் வரும் பொருள் வளர்வதுபோலத் தோன்றி, தான் போம்பொழுது பாவத்தையும் பழியையுமே நிறுத்திவிட்டு, முன்னுள்ள பொருளையும் தருமத்தையும் உடன்கொண்டு போய்விடும். களவுசெய்பவர், அப்பொழுது 'யாவராயினும் காண்பாரோ அடிப்பாரோ கைகால்களைக்குறைப்பாரோ' என்றும், பின்பும் 'இராசா அறிந்து தண்டிப்பானோ' என்றும், பயந்து பயந்து மனந்திடுக்குறுதலினால், எந்நாளும் மனத்துயரமே உடையவராவர். அறியாமையினாலே களவு அப்பொழுது இனிதுபோலத் தோன்றினும், பின்பு தொலையாத துயரத்தையே கொடுக்கும்.

களவுசெய்தவர் இம்மையிலே அரசனாலே தண்டிக்கப்பட்டு எல்லாராலும் இகழப்படுவர். அவரை அவர் பகைவர்மாத்திரமா உறவினரும் சிறிதாயினும் நம்பாது அவமதிப்பர். களவினாலாகிய இகழ்ச்சியைப்பார்க்கினும் மிக்க இகழ்ச்சி பிறிதில்லை. ஒருகாற்களவு செய்தவொன்று அறியப்பட்டவர் சென்ற சென்ற இடங்களினெல்லாம், பிறராலே செய்யப்பட்ட களவும் அவராற் செய்யப்பட்டதாகவே நினைக்கப்படும்.

களவென்னும் பெருங்குற்றத்தைச் சிறுபருவத்திற்றானே கடிதல்வேண்டும். கடியாதொழிந்தால், அது மேன்மேலும் வளர்ந்து பெருந்துன்பக்கடலில் வீழ்த்திவிடும். ஆதலாற்சிறுவர்களிடத்தே அற்பக்களவு காணப்படினும், உடனே தாய் தந்தையர்கள் அவர்களைத் தண்டித்துத் திருத்தல்வேண்டும். அப்படிச் செய்யாது விட்டால், அப்பிள்ளைகளுக்குப் பின் விளையும் பெருந்துன்பத்துக்குத்தாய்தந்தையர்களே காரணராவார்கள்.

களவு செய்தவரையும், களவுக்கு உபாயஞ்சொன்னவரையும், களவு செய்தவருக்கு இடங்கொடுத்தவரையும், நரகத்திலே இயமதூதர்கள், அவயவங்களெங்கும் இருப்புமுளைகளை அறைந்து, வருத்துவார்கள். பாசத்தினாலே அவயவங்களெல்லாவற்றையுங் கூட்டிக்கட்டி, அக்கினிநரகத்திலே குப்புறப் போடுவார்கள். அவர்கள் நெடுங்காலம் நரகத்துன்பம் அநுபவித்தபின்பு, பூமியிலே பிறந்து, குட்டம், காசம், வாதம், மூலரோகம் முதலிய நோய்களினால் வருந்துவார்கள்.

வியபிசாரம்.

வியபிசாரமாவது காமமயக்கத்தினாலே தன்மனையா ளல்லாத மற்றைப் பெண்களை விரும்புதல். மற்றைப் பெண்கள் என்றது கன்னியரையும் பிறர்மனைவியரையும் பொதுப்பெண்களையும். பிறன்மனையாளை விரும்புவோ ரிடத்தே தருமமும் புகழும் சிநேகமும் பெருமையுமா கிய நான்கும் அடையாவாம். அவரிடத்தே குடிபுகு வன பாவமும் பழியும் பகையும் அச்சமுமாகிய நான் குமாம். ஒருவன் தன்மனையாளைப் பிறன் விரும்புதலை அறியும்பொழுது தன்மனம் படுந் துயரத்தைச் சிந்திப் பானாயின், தான் பிறன் மனையாளை விரும்புவானா! விரு ம்பானே.

பிறன் மனையாளை விரும்பாத ஆண்மையே பேராண் மை. பிறராலே 'இவன் பரதாரசகோதரன்' எனப்படு தலே பெரும்புகழ். இப்பேராண்மையையும் பெரும்பு கழையும் உடைய மகாவீரனை, அவன் பகைவரும் அவ ன் இருக்குந் திக்கு நோக்கி, வணங்குவர். இவ்வாண் மையும் புகழும் இல்லாதவரை, அவருக்குக் கீழ்ப்பட் டோராகிய மனைவியர் பிள்ளைகள் வேலைக்காரர் முதலா யினோரும், நன்குமதியார். அச்சத்தாலும் பொருளா சையாலும் அவரெதிரே நன்குமதிப்பார்போல நடிப்பி னும், தமது உள்ளத்தினும் அவரெதிரல்லாத புறத்தினு ம் அவமதிப்பே செய்வர். வியபிசாரஞ் செய்வோர் தா மாத்திரமன்றித் தங்கீழுள்ளாரும் வியபிசாரஞ்செய்து கெடுதற்குக் காரணராவர். ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்

சொல் அவரின் மூத்தோரிடத்துஞ் செல்லும். ஒழுக்கமில்லாதார் வாய்ச்சொல் அவரின் இளையோரிடத்துஞ் செல்லாது. ஆதலினால், ஒழுக்கமில்லாதவர் பிறரைத் திருத்துதற்கும் வல்லராகார்.

காமுகர்களோடு பழகுதலும், பெண்களுடைய இதத்தைக் கேட்டலும், பெண்களுடைய நடனத்தைப் பார்த்தலும், சிற்றின்பப் பாடல்களைப் படித்தல் கேட்டல்களும், பார்க்கத்தகாத படங்களையும் பிரதிமைகளையும் பார்த்தலும், பொதுப்பெண்களுடைய தெருவுக்குப் போதலும், பெண்கள்கூட்டத்திலே தனித்துப் போதலும், பெண்களோடு சூது சதுரங்கமுதலியவை ஆடுதலும் வியபிசாரத்துக்கு ஏதுக்களாம். உயிர்க்கு உறுதி பயக்கும் நூல்களைப் படித்தல் படிப்பித்தல் கேட்டல்களிலும், கடவுளுக்குத் திருத்தொண்டுகள் செய்தலிலும், தருமவழியாகப் பொருள் சம்பாதித்தலிலுமே காலத்தைப் போக்கல்வேண்டும். வயசினாலும் நல்லறிவினாலும் நல்லொழுக்கத்தினாலும் முதிர்ந்த பெரியோரோடு கூடல்வேண்டும். சிறிது நேரமாயினும் சோம்பலாய் இருக்கலாகாது. சோம்பேறிக்கு, அச்சோம்பல் வழியாகவே, தீச்சிந்தை நுழையும். அத்தீச்சிந்தை வியபிசாரத்துக்கு ஏதுவாகும்.

வியபிசாரமே கொலைகளுக்கெல்லாம் காரணம். வியபிசாரமே களவுகளுக்கெல்லாம் காரணம். வியபிசாரமே அறிவை மயக்கும் பொருள்களாகிய கள்ளு அவின் கஞ்சா முதலியவைகளை உண்டற்குக் காரணம். வி

யபிசாரமே பொய்சொல்லற்குக் காரணம். வியபிசாரமே சண்டைக்குக் காரணம். வியபிசாரமே குடும்பகலகத்திற்குக் காரணம். வியபிசாரமே வியாதிகளெல்லாவற்றிற்குங்காரணம். வியபிசாரமே திரவியநாசத்திற்குக் காரணம். வியபிசாரமே சந்ததிநாசத்திற்குக் காரணம்.

பிறன்மனையாளைக் கூடினவர் நரகத்திலே அக்கினிமயமாகிய இருப்புப்பாவையைத் தழுவி வருந்துவர். இயமதூதர்கள் அவரை இருப்புக்குடத்தினுள்ளே புகுத்தி அதன் வாயை அடைத்து, அக்கினிமேல் வைத்து எரிப்பார்கள், அவர் சரீரத்தை உரலிலிட்டு இடிப்பார்கள், அக்கினிமயமாகிய சிலையிலே சிதறும்படி அறைவர்கள், இருட்கிணற்றிலே விழுத்துவர்கள், அங்கே இரத்தவெள்ளம் பெருகும்படி கிருமிகள் அவருடம்பைக் குடையும். பின்னும் அவர் அக்கினி நரகத்தில் வீழ்த்தப்பட்டு 'என்செய்தோம் என்செய்தோம்' என்று நினைந்து நினைந்து அழுங்குவர்.

பிறன்மனையாளை இச்சித்துத் தீண்டினவரை, நரகத்திலே இயமதூதர்கள் அக்கினியிற் காய்ச்சிய ஊசிகளினாலே, குத்துவர்கள், அவருடம்பிலே தாமிரத்தை உருக்கி வார்ப்பர்கள், அவரை மற்றை நரகங்களினும் விழுத்தி வருத்துவர்கள். பிறன்மனையாளை இச்சித்துப் பார்த்தவருக்குக் கண்களிலே அக்கினியிற் காய்ச்சிய ஊசிகளினாலே குத்தி, முற்கூறிய மற்றைத்துயரங்களையுஞ்செயவர்கள்.

வியபிசாரஞ்செய்தவர் பிரமேகம், கிரந்தி, பகந்தரம், கல்லடைப்பு, நீரிழிவு முதலிய வியாதிகளினால் வருந்துவர். பிறன்மனையாளை இச்சித்துப் பார்த்தவர் நேத்திரரோகங்களினால் வருந்துவர்.

பொய்.

பொய்யாவது உள்ளதை இல்லதாகவும் இல்லதை உள்ளதாகவும் சொல்லல். பொய் மிக இழிவுள்ளது. ஒருபொய் சொன்னவன், அதைத் தாபிக்கப் புகின், ஒன்பது பொய் சொல்லல்வேண்டும். 'நான் சொன்ன பொய்யைப் பொறுத்துக்கொள்ளல்வேண்டும்' என்பானாயின், ஒன்றுடனொழியும். பொய் சொல்லத் துணிகின்றவன் களவு முதலிய தீமைகளைச் செய்தற்கு அஞ்சான். பொய் சொல்லலாகிய பாவமொன்றை ஒழிப்பின், அதுவே வழியாக மற்றப்பாவங்களெல்லாம் தாமே ஒழிந்துவிடும். பொய்யன் மெய்யைச் சொல்லுகிறபொழுதும் பிறர் அதனை நம்பார். ஆதலால், விளையாட்டுக்காயினும் பொய் சொல்லலாகாது.

மெய் சொல்லுகிறவனுக்கு அதனால் ஒருகேடு வந்தாயினும், அவனுள்ளத்திலே மகிழ்ச்சி உண்டாகும். அவன் பகைவர்களும் அவனை நன்குமதிப்பார்கள். பிறராலே நன்கு மதிக்கப்படவும் தன்காரியம் சித்திபெறவும் விரும்புகின்றவன் எப்பொழுதும் தன்மனத்தோடு பொருந்த மெய்யே பேசல்வேண்டும். ஒருவன் தன்மனம் அறிந்ததொன்றைப் பிறர் அறிந்திலர் என்று பொ

ப் சொல்லாதிருக்கக்கடவன். பொய் சொன்னானாயின், அவன் மனமே அப்பாவத்துக்குச் சாக்ஷியாய் நின்று அவனைச் சுடும்.

உண்மை சொல்பவன் இம்மையிற்பொருளையும் மறுமையிற் புண்ணியலோகத்தையும் அடைவன். சத்தியமே மேலாகிய தானமும் தவமும் தருமமுமாம். எவனுடைய புத்தி சத்தியத்தில் நிற்குமோ அவன் இகத்திலே தெய்வத்தன்மையை அடைவன். சத்தியத்தின் மிக்க தருமமும் அசத்தியத்தின் மிக்க பாவமும் இல்லை.

பொய்ச்சான்று சொன்னவரும், பொய்வழக்குப் பேசினவரும், வழக்கிலே நடுவுநிலைமையின் வழுவித் தீர்ப்புச்செய்தவரும், எழுபிறப்பில் ஈட்டிய எல்லாப்புண்ணியங்களையும் கெடுத்தவராவர். பிரமவதையும் சிசுவதையும் தந்தைவதையும் செய்தவராவர். மிகக் கொடிய ரௌரவமுதலிய நரகங்களை அடைவர். அவரை இயமதூதர்கள் வாயிலே அடித்து, அவருடைய நாக்கையும் அறுத்து, பலதுக்கங்களையும் உறுவிப்பார்கள். பின்னும் அவர் ஊர்ப்பன்றி, கழுதை, நாய், நீர்க்காக்கை, புழு என்னும் பிறப்புக்களிற்பிறந்து, பின்பு மனிதப்பிறப்பிலே பிறவிககுருடரும், செவிடரும், குட்டரோகினரும், வாய்ப்புண்ணினரும், ஊமைகளுமாய்ப் பிறப்பர். மிக்க பசி தாகமுடையவராகித் தம்பகைவர்வீட்டிலே தம்மனைவியரோடும் பிச்சையிரந்து உழல்வர்.

அழுக்காறு.

அழுக்காறுவது பிறருடைய கல்வி செல்வமுதலியவற்றைக் கண்டு பொறாமையடைதல். பொறாமையுடையவன் தன்னுடைய துன்பத்துக்குத் தானே காரணனாகின்றான். அக்கினியினாலே பதர் எரிவதுபோலப் பொறாமையினாலே மனம் எரிகின்றது. ஆதலினாலே பொறாமையுடையவனுக்குக் கேடு விளைத்தற்கு வேறு பகைவர் வேண்டாம், அப்பொறாமை ஒன்றே போதும்.

பொறாமையுடையவனுடைய மனசிலே ஒருபோதும் இன்பமும் அமைவும் உண்டாகா. பொறாமையாகிய துர்க்குணம் மனிதனுக்கு இயல்பாகும். அது தோன்றும்பொழுதே அறிவாகிய கருவியினால் அதைக் களைந்துவிடல்வேண்டும். களைந்துவிட்டால், அவன்மனசிலே துன்பம் நீங்க இன்பம் விளையும். பொறாமையுடையவனிடத்தே சீதேவி நீங்க, மூதேவி குடிபுகுவள். பொறாமையானது தன்னையுடையவனுக்கு இம்மையிலே செல்வத்தையும் புகழையும் கெடுத்து, எல்லாப்பாவங்களையும் விளைவித்து, அவனை மறுமையிலே நரகத்திற்செலுத்திவிடும்.

கோபம்.

கோபத்தைச் செய்தற்குக் காரணம் ஒருவனிடத்து உண்டாயினும், அதனைச் செய்யலாகாது. கோபந்தோன்றுமாயின், மனக்கலக்கம் உண்டாகும். அது உண்டாகவே, அறிவு கெடும். அது கெடவே, உயிர்கண்மே

ல் அருள் இல்லையாகும். அது இல்லையாகவே, அவை களுக்குத் துன்பஞ்செய்தல் நேரிடும். ஆகையால், கோபத்தை எந்நாளும் அடக்கல்வேண்டும்.

யாவனொருவன் தம்மை இழிவாகச் சொல்லிய பொழுது, தம்மிடத்து அவ்விழிவு உள்ளதாயின், 'இது நமக்கு உள்ளதே' என்று தம்மைத் தாமே நொந்து திருத்தமடைதல்வேண்டும். அப்படிச் செய்யாது கோபித்தாராயின், தமது கோபம் அநீதி என்பது தமக்கே தெரியுமாதலால், தம்மனமே தம்மைக் கண்டிக்கும். தம்மிடத்து அவ்விழிவு இல்லையாயின், 'இவன் சொல்லியது பொய், பொய்யோ நிலைபெறுது' என்று அதனைப் பொறுத்தல்வேண்டும். நாயானது தன்வாயினாற்கடித்தபொழுது மீட்டுத் தம்வாயினால் அதனைக் கடிப்பவர் இல்லை. கீழ்மக்கள் தம்வாயினால் வைதபொழுது மேன்மக்கள் மீட்டுத் தம்வாயினால் அவரை வைவாரோ வையார். தமக்குப் பிறர் தீங்கு செய்த பொழுது தாம் அதனைப் பொறுப்பதேயன்றி 'இவர் நமக்குச் செய்த தீங்கினாலே எரிவாய் நரகத்தில் வீழ்வாரே' என்று இரங்குவதும் அறிவுடையவருக்குக் கடன். தன்னை வெட்டிய குடாரத்துக்கும் தனது நறுமணத்தையே கொடுக்குஞ் சந்தனமரம்போலத் தமக்குத் தீமை செய்தவருக்கும் நன்மையே செய்வது அறிவுடையோருக்கு அழகு.

வலியார்மேற் செய்யுங்கோபம் அவருக்குத் தீங்கு செய்யாமையால், அதனைத் தடுத்தவிடத்துந் தருமமில்லை. மெலியார்மேற் செய்யுங்கோபம் அவருக்குத் தீ

ங்கு செய்தலால், அதனைத் தடுப்பதே தருமம். வலியார்மேற்செய்யுங்கோபம் இம்மையில் அவராலே துன்பமொன்றையே அடைவித்தலாலும், மெலியார்மேற் செய்யுங்கோபம் இம்மையிலே பழியையும் மறுமையிலே பாவத்தையும் அடைவித்தலாலும், இதுவே மிகக் கொடியதாகும். ஆகவே, கோபம் ஓரிடத்துமாகாதென்பதே துணிவு.

ஒருவனுக்கு அருளினல் உண்டாகும் முகமலர்ச்சியையும் மனமகிழ்ச்சியையுங்கொன்று கொண்டெழுகின்ற கோபத்தின்மேற்பட்ட பகை வேறில்லை. ஆதலினாலே, தன்னைத் தான் துன்பமடையாமற் காக்க நினைத்தானாயின், தன்மனத்திலே கோபம் வாராமற் காக்கக்கடவன். காவானாயின், அக்கோபம் அவனையே இருமையினும் கடுந்துன்பங்களை அடைவிக்கும்.

சூது.

சூதாவது கவறு சதுரங்க முதலியவற்றால் ஆடுதல். சூது தருமமும் பொருளும் இன்பமுமாகிய மூன்றுக்கும் இடையூறாய் உள்ளது. சூதாட்டத்தில் வென்று பெறும் பொருள், இரையென்று மீன் விழுங்கிய தூண்டின்முள்ளைப்போலச் சூதாடுவோர் நீங்காமைக்கு இட்ட ஒரு தளையாகி, மற்றைத் தொழில்களையெல்லாங்கெடுத்துப் பின்பு துன்பத்தைத் தரும். ஆதலால், ஒருவன் தனக்குச் சூதாடுதலில் வெல்ல வல்லமை இருந்தாலும் சூதாடலாகாது. சூதாடுவோர் ஒன்றை முன் பெற்று

இன்னும் வெல்லுவோமென்னுங்கருத்தால் ஆடி நூற்றை இழப்பர். அவர்பொருள் அப்படியே அழிந்து வருதலால், அப்பொருளினல் அடையத்தக்க தருமமும் இன்பமும் அவருக்கு இல்லை. செல்வத்தைக் கெடுத்து வறுமையைக் கொடுத்தற்றொழிலிலே தவறுமையால், சூதை மூதேவியென்பர் அறிவுடையோர்.

சூதாடலை விரும்பினவர், வெல்லினும் தோற்பினும் ஒருபொழுதும் அச்சூதை விடாது, தங்காலத்தையும் கருத்தையும் அதிலேதானே போக்குவார். ஆதலால், ஒளியும் கல்வியும் செல்வமும் போசனமும் உடையுமாகிய ஐந்தும் அவரை அடையாவாம். சூதானது தோல்வியினாலே பொருளைக் கெடுத்துக் களவை விளைவித்து, வெற்றிபெறுதற்காகப் பொய்யை மேற்கொள்ளப்பண்ணிப் பகையை விளைவித்தலால் அருளைக் கெடுத்து, இம்மை மறுமை இரண்டினுந்துன்பத்தையே அடைவிக்கும். ஆதலினாலே, சூதானது தரித்திரத்துக்குத் தாது, பொய்க்குச் சகோதரம், களவு சண்டை முதலிய கீழ்த்தொழில்களுக்கு மாதா, சத்தியத்துக்குச் சத்துரு என்பர் அறிவுடையோர்.

செய்தன்றியறிதல்.

செய்நன்றியறிதலாவது தனக்குப் பிறர் செய்த நன்மையை மறவாமை. காரணமின்றிச் செய்த உதவிக்கும் காலத்தினாற்செய்த உதவிக்கும் பயன்றூக்காது செய்த உதவிக்கும் பூமியையும் சுவர்க்கத்தையும் கை

ம்மாருகக் கொடுத்தாலும், அவைக்கு இவை ஈடாகா. காரணமின்றிச் செய்த உதவியாவது தனக்கு முன்னே ஒருதவி செய்யாதிருக்க ஒருவன் பிறனுக்குச் செய்த உதவி. காலத்தினாற் செய்த உதவியாவது ஒருவனுக்கு இறுதி வந்தபொழுது ஒருவன் செய்த உதவி. பயன் றாக்காது செய்த உதவியாவது இவருக்கு இது செய்தால் இன்ன பிரயோசனங் கிடைக்கும் என்று ஆராயாது செய்த உதவி.

இந்த மூன்றுமல்லாத உதவியும், அறிவொழுக்கமுடையவருக்குச் செய்தபோது, அவருடைய தகுதி எவ்வளவு பெரியதோ அவ்வளவு பெரியதாகும். ஆதலினால், அறிவொழுக்கமுடையவர், தமக்குப் பிறர் செய்த உதவி தினையளவினதாயினும், அதனை அவ்வளவினதாக நினையாது, பனையளவினதாக நினைப்பர்.

யாவராயினும் தமக்கு நன்றி செய்தவருடைய சிநேகத்தை விடலாகாது. ஒருவன்றானே முன்பு ஒரு நன்றி செய்து பின்பு தீமை செய்வானாயின், அவன் செய்த அவ்விரண்டினுள்ளும் தீமையை அப்பொழுதே மறந்து, நன்றியை எப்பொழுதும் மறவாமற்கொள்வதேமிக மேலாகிய தருமம். தமக்கு ஒருநன்றி செய்தவர் பின்பு நூறு தீமைகளைச் செய்தாராயினும், மேலோர், அந்நன்றி ஒன்றையுமே உள்ளத்தில் வைத்துத் தீமை நூற்றையும் பொறுப்பர். தமக்கு நூறு நன்றி செய்தவர் பின்பு ஒரு தீமை செய்தாராயினும், கீழோர், அந்நன்றி நூற்றையும் மறந்துவிட்டு, அத்தீமையொன்றின்பொருட்டு அவர்மேல் வைரஞ்சாதிப்பர்.

மகாபாதகங்களைச் செய்தவருக்கும் பிராயச்சித்தத்தினால் உய்வு உண்டாகும், ஒருவர் செய்த நன்றியை மறந்தவருக்கு உய்வு இல்லை. செய்நன்றி மறந்தவர் அளவில்லாத காலம் நரகங்களிலே கிடந்து துன்புற்று, பின்பு பூமியிலே பிறந்து, வாதரோகம், சூலை, மசூரிகை, குட்டம் முதலிய வியாதிகளினால் வருந்துவர்.

பெரியோரைப் பேணல்.

பிதா, மாதா, பாட்டன், பாட்டி, மாமன், மாமி, தமையன், தமக்கை, தமையன்மனைவி, உபாத்தியாயர், குரு முதலாகிய பெரியோர்களை அச்சத்தோடும் அன்போடும் வழிபடல்வேண்டும். அவர்கள் குற்றஞ்செய்தார்களாயினும், அதனைச் சிறிதும் பாராட்டாது பொறுத்துக்கொள்ளல்வேண்டும். இராசா யாது குற்றஞ்செய்யினும், அவனோடு சிறிதும் எதிர்க்காது அவனுக்கு அடங்கி நடத்தல்போலவே பிதா மாதா முதலாயினோருக்கும் அடங்கி நடத்தல்வேண்டும்.

பிதா மாதா முதலாயினோர் முட்டுப்பட்டவண்ணம் இயன்றமட்டும் அன்னவஸ்திரமுதலியவை கொடுத்து, அவர்களை எந்நாளும் பாதுகாத்தல்வேண்டும். அவர்களுக்கு வியாதி வந்தால், உடனே மனம் பதைபதைத்துச் சிறந்த வைத்தியரைக்கொண்டு மருந்து செய்வித்தல்வேண்டும். அவர்கள் ஏவிய ஏவல்களைக் கூச்சமின்றிச் செய்தல்வேண்டும். பிள்ளைகள் தங்கள் கல்விக்கும் நல்லொழுக்கத்துக்கும் இடையூறாகப் பிதா மாதா

க்கள் சொல்லுஞ்சொற்களை மறுத்தல் பாவமாகாது. "தந்தை தாய் பேண்" என்னு நீதிமொழியைச் சிந்தியாது, மூடர்கள் அநேகர் தங்களை மிகவருந்திப் பெற்று வளர்த்த பிதாமாதாக்கள் பசித்திருப்பத் தாமுந் தம்முடைய பெண்டிர் பிள்ளைகளும் வயிறு நிறையப் புசித்துக்கொண்டு, தம்மையும் பொருளாக எண்ணி, தமக்கு வரும் பழிபாவங்கட்கு அஞ்சாது திரிகின்றார்கள். பிதாமாதாக்களையும் சுற்றத்தாரையும் வஞ்சித்து அன்னியர்களுக்கு உதவி செய்கின்றார்கள்.

பிதா மாதா முதலாயினோர் இறக்கும்பொழுது அவரைப் பிரியாது உடனிருத்தல்வேண்டும். அவர்மனம் கலங்கும்படி அவரெதிரே அழலாகாது. அவர்மனம் கடவுளுடைய திருவடியிலே அழுந்தும்படி, அறிவொழுக்கமுடையவரைக்கொண்டு அருட்பாக்களை ஓதுவிக்கவும் நல்லறிவைப் போதிப்பிக்கவும் வேண்டும். அவர் இறந்தபின்பு உத்தரக்கிரியைகளை உலோபமின்றித் தம்பொருளளவுக்கு எற்ப விதிப்படி சிரத்தையோடு செய்து முடித்தல்வேண்டும். வருடந்தோறும் அவர் இறந்த திதியிலும் புரட்டாதிமாதத்திலும் சிராத்தம் தவறாமற் செய்தல்வேண்டும். அநேகர் தங்கள் பிதாமாதாக்கள் சீவந்தர்களாய் இருக்கும்பொழுது அவர்களை அன்னவஸ்திரமுதலியவை கொடுத்துப் பேணாது அவர்களுக்குத் துன்பத்தையே விளைவித்து, அவர்கள் இறந்தபின்பு உத்தரக்கிரியைகளை உலகத்தார் மெய்ச்சும்பொருட்டு வெகுதிரவியஞ்செலவிட்டுச் செய்கின்

ருர்கள். ஐயையோ இது எவ்வளவோரறியாமை! இச் செய்கையால் வரும் பயன் யாது! உத்தரக்கிரியையை ச் சிறிதுபொருள் செலவிட்டும் செய்பலாம, அதற்கு ச் சிரத்தையே முக்கியம். பிதாமாதாக்கள் சீவந்தர்க ளாய் இருக்கும்பொழுது அவர்களை முட்டுப்படாவ ண்ணம் அன்னவஸ்திரங்கொடுத்துப் பாதுகாத்தலிலே இயன்றமட்டும் பொருள் செலவிடுதலே ஆவசியகம்.

பிதா மாதா முதலிய பெரியோர்களைக் கடுஞ்சொற் சொல்லிக் கோபித்து உறுக்கிய பாவிகள், நரகத்திலே தங்கள் முகத்தை அட்டைகள் குடைந்து இரத்தங்கு டிக்க, அதனாற் பதைத்து விழுவார்கள். பின்பு அவர் கள் சரீரநடுங்கி அலறும்படி இயமதூதர்கள் சுடுகின்ற காரநீரையும் உருக்கிய தாமிரநீரையும் அவர்கண்மீது வார்ப்பார்கள். அப்பெரியோர்களுக்கு ஏவல் செய்ய க் கூசின பாவிகளுடைய முகத்தை இயமதூதர்கள் கு டாரியினலே கொத்துவார்கள், அப்பெரியோர்களைக் கோபத்தினலே கண் சிவந்து எறிட்டுப் பார்த்தவர்களு டைய கண்களிலே இயமதூதர்கள் அக்கினியிற்காய்ச் சிய ஊசிகளை உறுத்திக் காரநீரை வார்ப்பார்கள்.

பிதா மாதா முதலாயினேரை நிந்தித்தவர்களும், அவ ர்களைப் பேணுது தள்ளிவிட்டவர்களும், பைத்தியத்தி ஞலும், நாக்குப்புற்றினுலும், நேத்திரரோகத்தினுலும், காலிற் புண்ணினுலும், சர்வாங்கவாயுரோகத்தினுலும், பெருவியாதியினுலும் வருந்துவர்கள். பிதா மாதா முதலாயினேரைப் பேணுதவர்களும், உபாத்தியாயரு

க்குக்கொடுக்கற்பாலதாகிய வேதனத்தைக் கொடாதவர்களும், குருவுக்குக் கொடுக்கற்பாலதாகிய காணிக்கையைக் கொடாதவர்களும், தரித்திரர்களாய்ப் பசியினுல் வருந்திப் பெண்டிரும் பிள்ளைகளுங்கதற இரக்கத்தகாத இடங்களெல்லாம் பிச்சையிரந்து உழல்வார்கள்.

பிதாமாதாக்களுக்குச் சிராத்தஞ்செய்யாதவர்களும்; புரட்டாதிமாசத்திலே மகாளயசிராத்தஞ் செய்யாதவர்களும் சிரோரோகங்களினுல் வருந்துவார்கள். புலவராயினும், ஞானிகளாயினும், மூடர்களாயினும், பெண்களாயினும், பிரமசாரிகளாயினும், இறந்த தினச் சிராத்தத்தைச் செய்யாதொழிந்தால், கோடிசனனத்திலே சண்டாளராவார்கள்.

எவன் தன்னுடைய தாய் தந்தை முதலிய பந்துக்கள் வறுமையினுல் வருந்தும்போது இம்மையிலே புகழின் பொருட்டு அன்னியர்களுக்குத் தானங்கொடுக்கின்றானே, அந்தத்தானம் தருமமன்று. அது முன்பு தேன்போல இனிதாயிருப்பினும், பின்பு விஷம்போலத் துன்பப்படுத்தும். பார்க்கும்போது புகழுக்கு ஏதுப்போலத் தோன்றினும், பின்பு நரகத்துன்பத்துக்கே ஏதுவாகும் என்பது கருத்து. எவன் தான் ஆவசியகமாகப் பாதுகாக்கவேண்டிய மனைவி பிள்ளை முதலாயினோரைத் துன்பப்படுத்திப் பரலோகத்தின்பொருட்டுத் தானஞ்செய்கின்றானே அந்தத் தானமும் அவனுக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் துன்பத்தையே விளைவிக்கும்.

பசுக்காத்தல்.

பசுக்கள் நந்தை, பத்திரை, சுரபி, சுசிலை, சுமனை என ஐந்துவகைப்படும். அவைகளுள், நந்தை கபிலநிறமும், பத்திரை கருநிறமும், சுரபி வெண்ணிறமும், சுசிலை புகைநிறமும், சுமனை செந்நிறமும் உடையனவாம். பசுக்கள் இம்மை மறுமை இரண்டினும் பயனைத் தரும். பசுக்களுக்குச் சாலையை விதிப்படி செய்வித்து, ஆற்றுமண் ஓடைமண் புற்றுமண் வில்வத்தடிமண் அரசடிமண் என்பவைகளால் நிலம்படுத்தல்வேண்டும். முதிர்கன்று இளங்கன்று நோயுற்றகன்று என்னும் இவைகளுக்கு இடங்கள் வெவ்வேறாக அமைத்தல்வேண்டும். நாடோறும் கோசல கோமயங்களைப் புறத்தே நீக்கிச் சுத்திசெய்தல்வேண்டும். கொசுகு வராமல் தூபம் இடல்வேண்டும், தீபங்கள் ஏற்றல்வேண்டும்.

பசுக்களை இயக்குமிடத்து, சிறிதும் வருத்தஞ்செய்யாமல், இரக்கத்தோடும் பலாசங்கோலினாலே மெல்ல ஓங்கி, போ போ என்று இயக்கல்வேண்டும். இரக்கமின்றிக் கோபித்து அதட்டி அடிப்பவர் நரகத்தில் வீழ்வர். பசுக்களை, சாலையினுள்ளே சுவத்தி என்னுஞ் சொல்லைச் சொல்லி, மெல்ல மெல்லப் புகுவித்து, சிரத்தையோடும் புல்லைக் கொடுத்தல்வேண்டும். நோயுற்ற பசுக்களுக்கு வேறிடம் அமைத்து, மருந்து கொடுத்துப் பேணல்வேண்டும். அட்டமிதோறும் பசுக்களை நீராட்டி, பூச்சூட்டி, அன்னமும் சலமும் ஊட்டி, தூபதீபங்காட்டி, வணங்கல்வேண்டும். பசுக்களை வே

னிற்காலத்திலே சோலைகளிலும், மழைக்காலத்திலே மலைச்சாரல் வனங்களிலும், பனிக்காலத்திலே வெய்யில் மிகுந்த வெளிகளிலும், இடர் உருவண்ணம் மேய்த்தல்வேண்டும்.

பசுக்களை வலஞ்செய்து வணங்கித் துதித்துப் புல்லுக்கொடுத்தலும், ஆவுரிஞ்சுகல் நாட்டுதலும், கடவுளுக்கும் ஆசாரியருக்கும் பசுவைத் தானஞ்செய்தலும், குற்றமற்ற இலக்கணங்களையுடைய இடபத்தைக் கடவுள் சந்நிதிக்குத் தானஞ்செய்தலும், தேவாலயத் திருப்பணியின்பொருட்டுச் சகடத்திற்கு எருது கொடுத்தலும், இளைத்த பசுவைக் கண்டு இரங்கித் தாம் வாங்கி வளர்த்தலும் பெரும்புண்ணியங்களாம்.

பசுக்கள் தரும் பால் தயிர் நெய் கோசலம் கோமயம் என்னும் பஞ்சகவ்வியங்களையும் கடவுளுக்கு அபிஷேகம் பண்ணுவித்தல்வேண்டும். பாலை இரண்டுமாசம் செல்லும்வரையும் கன்று பருகும்படி விட்டு, பின் கறந்து கடவுளுக்கு அபிஷேகம் பண்ணுவித்தல்வேண்டும். கன்று பாலுண்டு முலையை விடுத்தபோது, சலத்தினலே முலையைக் கழுவிக் கறத்தல்வேண்டும். ஆசைமிகுதியினலே கன்றுக்குப் பால் விடாது கறந்தவன் நரகத்தில் வீழ்ந்து நெடுங்காலம் வருந்தி, பின்பு பூமியிலே பிறந்து கடும்பசியினலே வீடுகடோறும் இரப்பன். கபிலையின் பாலைக் கடவுளுக்கே கொடுக்க; அதனைத் தாம் பருகில் நரகத்து வீழ்வர். புலையர்கள் பசுக்களின் சாலையிலே புகுந்தார்களாயின், எண்ணில்

லாத காலம் எரிவாய் நரகத்து விழ்ந்து வருந்துவார்கள்; அவர்களுக்குப் பரிகாரமில்லை. பசுக்களை இடர் நீங்கக் காக்காதவர்களும், மலட்டுப் பசுவின்மேலேனும் இடபத்தின்மேலேனும் பாரம் ஏற்றினவர்களும், இடபத்தில் ஏறினவர்களும் நரகத்தில் வீழ்வர்கள்.

தானம்.

தானமாவது தருமநெறியால் வந்த பொருளைச் சற்பாத்திரமாயுள்ளவருக்குச் சிரத்தையோடு கொடுத்தல். பாவத்தால் வந்த பிறன்பொருளைக் கொடுத்தால், தருமம் பொருளுடையார்மேலும், பாவம் பொருள் கொடுத்தார்மேலும் நிற்கும். சிரத்தையெனினும், பிரீதியெனினும், ஆதரவெனினும், பத்தியெனினும், விசுவாசமெனினும், அன்பெனினும், பற்றெனினும் பொருந்தும்.

பதிசாத்திரத்தை ஓதி அதன்பொருளை அறிந்து பாவங்களை விலக்கித் தருமங்களை அநுட்டித்துக் கடவுளை மெய்யன்போடு வழிபடுவோரும், தம்மைப்போலப் பிறரும் பரகதி பெற்று உய்யவேண்டுமென்று விரும்பி அவருக்கு நன்னெறியைப் போதிப்பவருமாயுள்ளவர் சற்பாத்திரமாவர். இந்த நன்னெறியிலே ஒழுகும்பொருட்டுச் சிரத்தையோடு முயற்சி செய்பவரும் சற்பாத்திரமாவர். குருடர், முடவர், சிறுகுழந்தைகள், தரித்திரர், வியாதியாளர், வயோதிகர் என்னும் இவர்களும்

தானபாத்திரமாவர். அன்னதான முதலியவற்றை இவர்களுக்குப் பண்ணலே தருமம்.

பதிசாத்திரத்தில் விருப்பமில்லாதோனும், நித்திய கருமத்தை விடுத்தோனும், ஈசுரநிந்தைசெய்வோனும், குருநிந்தை செய்வோனும், தேவத்திரவியங்கவர்வோனும், கொலைசெய்வோனும், புலாலுண்போனும், கள்ளுண்போனும், கள்வனும், பிறனுடைய மனவியைப் புணர்வோனும், வேசையைப் புணர்வோனும், தாசியைப் புணர்வோனும், கன்னியரைக் கெடுப்போனும், இருதுமதியைத் தீண்டுவோனும், பொய்ச்சான்று சொல்வோனும், பொய்வழக்குப் பேசுவோனும், பிதா மாதாவைப் பேணுதோனும், சூதாடுவோனும், மித்திரத்துரோகியும், கோள் மூட்டுவோனும், செய்நன்றி மறப்போனும், புறங்கூறுவோனும், சாத்திரத்தில்லாத பொருளைப் புதிதாகப் பாடிய பாட்டினுல் ஒப்பிப்போனும், வட்டிக்குக் கொடுப்போனும், தேவபூசையை விற்றுத் திரவியந்தேடுவோனும், பொன்னுசை மிகுந்து தரும வேடங்களைக் காட்டிச் சனங்களை வஞ்சிப்போனும், பொருள் வைத்துக்கொண்டு தரித்திரன்போல நடித்து யாசிப்போனும், தொழில் செய்து சீவனம் பண்ணச் சத்தியிருந்தும் அது செய்யாத சோம்பேறியும், தீச்சிந்தை நிறைந்து பொய்புபசாரஞ் செய்து பொய் மரியாதை காட்டித் திரிவோனுமாகிய இவர்களெல்லாம் அசற்பாத்திரமாவர்கள். இவர்களுக்குத் தானம் பண்ணல் பாவம். இவர்களுக்கு இன்சொற் சொல்லலும் பாவம்.

கற்றோணியாலே கடலைக் கடக்கமுயன்றவன் அத்தோணியோடும் அழிவதுபோலக் கல்வியறிவொழுக்கம் இல்லாத பாவிக்குத் தானங்கொடுத்தவன் அப்பாவியோடும் அழிந்துபோவான்.

சற்பாத்திரமாயுள்ள பெரியோர் தம்வீட்டுக்கு வந்தபொழுது, விரைவினோடு எழுந்திருத்தல், ஓடிச் செல்லல், கண்டவுடனே 'தேவரீர் எழுந்தருளப் பெற்றேனே' என்று கொண்டாடி எதிர்கொள்ளல், ஆசனத்திருத்துதல், பாதத்தை அருச்சித்தல், 'இன்றன்றோ அடியேனுடைய கிருகம் சுத்தியாயிற்று' என்று அவரை உயர்த்திப் புகழ்தல், அவர் போம்போது பதினறடியிற் குறையாமற் சென்று வழிவிடுதல் என்னும் இவையேழும் தானஞ்செய்வோர் செயல்களாம். இவையில்லாமற் செய்யுந் தானம் பயன்படாது.

பாத்திரங்களெல்லாவற்றினும் பரமசற்பாத்திரம் மெய்ஞ்ஞானி. அவர் ஒருவரிடத்தே சென்று 'எனக்கு இந்தப்பொருளைத் தா' என்று கேளார். அவர் எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்திற் சென்று 'அடியேனுடைய பொருளை ஏற்றருளல்வேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்துக் கொடுத்தல்வேண்டும். ஞானியானவர் தமக்குத் தாதாத் தரும் பொருளை அதன்மேல் ஆசையினல் வாங்கார்; தாதாப் பரகதியடைதல்வேண்டும் என்று நினைந்து வாங்குவார். அஞ்ஞானியானவன் தாதாக் கதியடைதல்வேண்டும் என்று விரும்பாது, தன்னுடைய போசுனார்த்தத்தையே விரும்பித் தானத்தை ஏற்பன். ஆத

லால், அஞ்ஞானிகையிலே கொடுத்தவர் தம்பொருளை அவமே போட்டு இழந்தவராவர்.

தன்னிடத்து வந்த யாசகருக்குக் கொடுத்தற்குப் பொருள் அரிதாயின், அவர்மனத்தை முகமலர்ச்சியினலும் இன்சொல்லினலும் குளிர்விக்கலாமே அவையும் அரியனவோ; அல்லவே. தன்னிடத்து வந்து, இரந்த தரித்திரனை 'இவன் அற்பன்' என்று தள்ளிவிட்டு, 'செல்வத்தையுடைய பெரியவன் எங்கே இருக்கின்முன்' என்று கருதுவோன் தாதாவாகான். இவன் கொடுக்குங்கொடையெல்லாம் அவனிடத்தே தனக்கு ஒரு தியங்கருதிய செட்டாம்.

கொடை, வணக்கம், உறவு, கிருபை, பொறை என்னும் ஐந்துமுடையவனே தாதா. இவையில்லாதவன் அதாதா. அருளும் ஆதரவுமுடையவனுகிய தாதாவின் கையிலே ஏற்றவன் அந்தத் தாதாவினேடும் புண்ணியலோகத்தை அடைவன். அருளும் ஆதரவுமில்லாதவனுகிய அதாதாவின் கையிலே ஏற்றவன் அந்த அதாதாவினேடும் நரகத்தை அடைவன்.

யாவரும் உச்சிக்காலத்திலே பசித்து வந்த ஏழைகளுக்கு இல்லை என்னுமல் முகமலர்ச்சியோடும் இன்சொல்லோடும் தம்மால் இயன்றமட்டும் அன்னபானியங் கொடுத்துப் புசித்தல்வேண்டும். தாம் புசிக்கும்போது ஒருபிடியன்னமாயினுங் கொடுத்தல் ஒருவருக்கும் அரியதன்று. இது யாவருக்கும் எளிதாகும். திருமூலநாயனுருடைய அருமைத்திருவாக்கைக் கேளுங்கள்.

திருமந்திரம்.

"யாவர்க்கு மாமிறை வற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பசு விற்கொரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாமுண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கின்னுரை தானே."

பகற்காலத்தில் வந்த அதிதிக்குப் போசனங் கொடாத பாவத்தினும், இராக்காலத்தில் வந்த அதிதிக்குப் போசனங்கொடாத பாவம் எட்டுமடங்கதிகம். தயிர் பால் நெய் முதலிய உயர்ந்த பதார்த்தங்களுள் எதை அதிதிக்குப் பரிமாறவில்லையோ அதைத் தாமும் புசிக்கலாகாது. இரவிலே போசனகாலத்தில் வந்தாலும்,பின்பு வந்தாலும்,சமயந்தப்பிப்போயிற்று என்று,வந்த அதிதியை அன்னங்கொடாமல் அனுப்பலாகாது. அதிதிக்கு அன்னங்கொடுக்கச் சத்தியில்லையாயினும், படுக்கை இளைப்பாறுமிடம் தாகதீர்த்தம் பிரியவசனம் என்னும் இவைகளாலாயினும் உபசரித்தல்வேண்டும். அதிதி புறத்திருப்பத் தாம் புசித்தவரும், பந்திவஞ்சனை செய்தவரும், கண்டமாலைநோயினால் வருந்துவர். சூரியாஸ்தமயன காலத்திலே தம்வீட்டில் வந்து சேர்ந்தவருக்கு இடம் படுக்கை முதலியவை கொடாதவர் நரகத்துன்பத்தை அநுபவித்து, மறுபிறப்பிலே தாம் கைப்பிடித்த மனைவியை இழந்து துக்க முற்றுத் திரிவர்.

அதிதியாவான் வேற்றூரினின்றும் வழிப்போக்கனாய் அன்னமுதலிய உதவி பெறும்பொருட்டு வருபவன். அவன் ஒருநாளிருந்தாற்றான் அதிதியெனப்படுவன்.

ஊரிலிருப்பவனையும் வேறொருநிமித்தத்தினால் வருகிறவனையும் அன்னத்தின்பொருட்டு ஊர்தோறுந் திரிகிறவனையும் அதிதியென்று கொள்ளலாகாது.

கல்வி.

மனிதர்களாலே தேடற்பாலனவாகிய பொருள்கள் கல்விப்பொருள் செல்வப்பொருள் என இரண்டாம். கல்வியாவது கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல். கல்வியெனினும் வித்தையெனினும் பொருந்தும். கற்றற்குரிய நூல்களாவன அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் உறுதிப்பொருள்களை அறிவிக்கும் நூல்களும் அந்நூல்களை அறிதற்குக் கருவிகளாகிய நிகண்டு இலக்கணம் கணக்கு முதலிய நூல்களுமாம். அறமெனினும் தருமமெனினும் பொருந்தும். வீடெனினும், முத்தியெனினும், மோக்ஷமெனினும் பொருந்தும்.

செல்வப்பொருள் பங்காளிகள், கள்வர், வலியவர், அரசர் என்னும் இவர்களாலே கொள்ளப்படும்; கல்விப்பொருளோ ஒருவராலும் கொள்ளப்படமாட்டாது. செல்வப்பொருள் வெள்ளத்தாலாயினும் அக்கினியாலாயினும் அழியும்; கல்விப்பொருளோ ஒன்றாலும் அழியமாட்டாது. செல்வப்பொருள் பிறருக்குக் கொடுக்குந்தோறும் குறைந்துகொண்டேவரும்; கல்விப்பொருளோ பிறருக்குக் கொடுக்குந்தோறும் பெருகிக்கொண்டேவரும். செல்வப்பொருள், சம்பாதித்தல் காட்

பாற்றல் இழத்தல் என்னும் இவைகளாலே துன்பஞ் செய்து, பலனாயும் பகையாக்கும். கல்விப்பொருளுடையவர், இம்மையிலே சொற்சுவை பொருட்சுவைகளை அநுபவித்தலாலும், புகழும் பொருளும் பூசையும் பெறுதலாலும், பின்னே தருமத்தையும் முத்தியையும் அடைதலாலும், இடையறாத இன்பத்தை அநுபவிப்பர். இப்பெரியவரைச் சேர்ந்து அறியாதவைகளை யெல்லாம் அறிந்தோம் என்று உலகத்தார் பலரும் அவரிடத்து அன்புடையவராவர். ஆதலினாலே, செல்வப்பொருளினும் கல்விப்பொருளே சிறப்புடையது.

உயர்குலமும் அழகும் செல்வமும் உடையவராயினும், கல்வியில்லாதவர் முருக்கம்பூவுக்குச் சமமாவர். இராசாக்களுக்கு அவர் தேசத்தின்மாத்திரம் சிறப்புண்டாம். கற்றறிந்தவருக்கு அவர் சென்ற சென்ற தேசங்களினெல்லாம் சிறப்புண்டாம். ஆதலின், இராசாக்களினும் கற்றறிந்தவரே சிறப்புடையவர். ஆதலினால், யாவரும் கல்வியைச் சிறிதும் அவமதியாது வருந்திக் கற்றல்வேண்டும்.

அழுக்குப் படியாத சீலையிலே சாயம் நன்றாகப் பிடிக்கும்; அழுக்குப் படிந்த சீலையிலே சாயம் நன்றாகப் பிடிக்கமாட்டாது. சிறுபிராயத்திலே கற்ற கல்வி புத்தியிலே நன்றாகப் பதியும். புத்தி சமுசாரத்திலே விழுந்து வருத்தத்தை அடைந்துகொண்டிருக்கின்ற முதிர்ந்த பிராயத்திலே, கற்றாலும், கல்வி நன்றாகப் புத்தி

யிலே பதியமாட்டாது. ஆதலினாலன்றோ ஔவையார் "இளமையிற்கல்" என்று அருளிச்செய்தார்.

கல்வியை நல்லாசிரியரிடத்தே சந்தேகமும் விபரீதமும் அறக் கற்றல்வேண்டும். சந்தேகமாவது இதுவோ அதுவோ என ஒன்றிலே துணிவு பிறவாது நிற்றல். விபரீதமாவது ஒன்றை மற்றொன்றாகத் துணிதல். வியாதி வறுமைகள் இல்லாமையும், பொருள் இளமை முதலியவைகள் உண்மையும், கல்வி கற்றற்குச் சிறந்த கருவிகள். மிகச்சிறந்த கருவி ஆசிரியருடைய உள்ளத்திலே அருள் உண்டாகும்படி நடத்தல். ஆதலினாலே, கல்வி கற்குமாணாக்கர் ஆசிரியரை விதிப்படி சிரத்தையோடு வழிபட்டே கற்றல்வேண்டும். வழிபாடாவது, இன்சொற்சொல்லல், வணங்குதல், உற்றவிடத்துதவுதல் முதலாயின.

கல்வியிலே தேர்ச்சியடைய வேண்டுமாயின், இடைவிடாது கற்றல்வேண்டும். ஒருநாள் ஊக்கமாகவும், மற்றொருநாள் சோம்பலாகவும் இராமல், எப்பொழுதும் தங்கள் தங்கள் சத்திக்கு ஏற்பக் கல்வியிலே பயிலல்வேண்டும். சோர்வு அடையாமல், நாடோறும் கிரமமாகச் சிறிதாயினும் நன்றாகக் கற்கின்றவர் எப்படியும் அறிவுள்ளவராவர். தாம் அதிக சமர்த்தர் என்று நினைத்து ஒவ்வொருவேளையில் மாத்திரம் கற்கின்றவர் அதிகமாகத் தேர்ச்சி அடையமாட்டார். மணற்கேணியைத் தோண்டுந்தோறும் ஊற்றுநீர் சுரந்து பெருகிக்கொண்

டே வருதல்போல, கல்வியைக் கற்குந்தோறும் அறிவு வளர்ந்துகொண்டேவரும். ஆதலினால், கல்வியைச் சிறிது கற்றமாத்திரத்தால் அமையாது மேன்மேலும் கற்றல்வேண்டும்.

தாங்கேட்ட பாடங்களை நாடோறும் போற்றலும், தாங்கேட்ட பொருள்களைப் பலதரமுஞ் சிந்தித்தலும், ஆசிரியரை அடுத்து அவைகளைக் குறைவு தீரக் கேட்டலும், ஒருசாலைமாணக்கர் பலருடனும் பலதரமும் பழகுதலும், தாம் ஐயுற்ற பொருளை அவரிடத்து வினவுதலும், அவர் வினவியவைகளுக்கு உத்தரங் கொடுத்தலும், தாம் கேட்டறிந்ததைப் பிறருக்கு அறிவித்தலும், ஆகிய இவைகளெல்லாம் கல்வி பயிலும் மாணக்கருக்குக் கடன்களாம்.

நூல்களிலே சிலநாட்பழகினால், விவேகிகளாயினும், சிலவற்றில் வல்லராதலும் அரிது. பலநாட்பழகினால், மந்தர்களாயினும், பலவற்றிலும் வல்லவராவர். நூற்பொருளை விரைவினாலே பார்த்தால், விவேகிகளாயினும், ஒன்றுந்தெரியாது. விரையாது அமைவுடனே பார்த்தால், மந்தர்களாயினும், கருகாது தெரியும்.

பெரும்பாலும் எல்லாருக்கும் கற்பதிற் கருத்திறங்கும், கற்றதிற்கருத்து இறங்காது. அது நன்மையன்று. கருத்தைக் கற்பதிலே மட்டுப்படுத்தி, கற்றதிலே சிந்தாமல் இறக்கல்வேண்டும். வருந்திக் கற்ற நூலை மறக்கவிட்டு வேறு நூலைக் கற்றல் கையிலே கிடைத்த பொருளை எறிந்து விட்டு, வேறு பொருளை அரி

ப்பரித்துத் தேடல்போலும். பசி முதலிய வருத்தத்தாலாவது, அன்னமுதலியவற்றின்கண் அவாவினலாவது, யாதாயினும் வேறொருநிமித்தத்தாலாவது, கருத்து மயங்கினல், அப்பொழுது கல்வியிற் பழகுதலொழிந்து, அம்மயக்கந்தீர்ந்தபின்பு பழகல்வேண்டும்.

கல்வியுடையவர் தாங் கற்றறிந்தபடி நல்வழியிலே ஒழுகுதலும், நன்மாணுக்கர்களுக்குக் கல்வி கற்பித்தலும், எல்லாருக்கும் உறுதியைப் போதித்தலுமாகிய இம்மூன்றையும் எந்நாளும் தமக்குக் கடனகக்கொள்ளல் வேண்டும். இவ்வியல்புடையவரோ கல்வியாலாகிய பயனை அடைந்தவராவர். இம்மூன்றுமில்லாவிடத்துக் கல்வியினற் பயனில்லை.

சரீரசுகத்துக்கு ஏதுவாகிய அன்ன வஸ்திரமுதலியவற்றையும் ஆன்மசுகத்துக்கு ஏதுவாகிய ஞானத்தையும் கொடுப்பது வித்தையேயாதலின், எல்லாத்தானங்களினும் வித்தியாதானமே சிறந்தது. ஒருவருக்கு அன்னவஸ்திரங்கொடுத்தால், அவை அவருக்கு மாத்திரமே பயன்படும், பயன்படுவதும் சிறிதுபொழுதுமாத்திரமே. ஒருவிளக்கேற்றுதல், அவ்வொருவிளக்கிலே பலவிளக்கும், அப்பலவிளக்கினுள்ளும் ஒவ்வொருவிளக்கிலே பற்பல விளக்குமாக, எண்ணில்லாத விளக்கு ஏற்றப்படுதற்கு, ஏதுவாதல்போல, ஒருவருக்குக் கல்வி கற்பித்தல், அவ்வொருவரிடத்திலே பலரும், அப்பலருள்ளும் ஒவ்வொருவரிடத்திலே பற்பலருமாக, எண்ணில்லாதவர் கல்வி கற்றுக்கொள்

ளுதற்கு, ஏதுவாகும். அவர் கற்ற கல்வியோ அப்பி றப்பினன்றி மற்றைப் பிறப்புக்களினும் சென்று சென் று உதவும். ஆதலின், வித்தியாதானத்துக்குச் சமமா கிய தருமம் யாதொன்றுமில்லை. தாங்கற்ற கல்வியை நன்மாணுக்கர்களுக்குக் கருணையோடு கற்பியாதவர் காட்டிலே நச்சுமாமரமாவர்.

செல்வம்.

செல்வமாவது இரத்தினம் பொன் வெள்ளி நென் முதலாயின. தருமத்துக்கும் இன்பத்துக்கும் துணை க்காரணம் செல்வம். இது பற்றியன்றே மாணிக்க வாசகசுவாமிகள் "முனிவரு மன்னரு முன்னுவ பொ ன்னுன் முடியும்" என்றும் "வறியா ரிருமை யறியார்" என்றும் திருக்கோவையாரில் அருளிச்செய்தார்.

அழியாப்பொருளாகிய கல்வியையும் கல்வித் தேர் ச்சிக்கு உரிய புத்தகங்களையும் கொள்ளுதற்கும், பசி முதலியவைகளினுல் வருந்தாது கவலையற்றிருந்து கல்வி கற்றற்கும், கற்ற கல்வியை அழகுசெய்து தமக் கும் பிறர்க்கும் பயன்படுத்தற்கும் கருவி செல்வமே. கல்வியுடையவரும் வறியவராயின், பசிநோயினுலும் தீராக்கவலைகளினுலும் வருந்தி, தாம் முன் கற்ற கல் வியையும் மறந்து விடுவர். வறியவர் மெய்ந்நூற்பொரு ளைத் தெளிய அறிந்து போதித்தாராயினும், 'நாம் இவர் சொல்லை விரும்பிக் கேட்போமாயின், கண்ணோட்டத்தி னுல் இவர்குறையை முடித்தல்வேண்டுமே' என்று பய

ந்து, யாவருங்கேளாதொழிவர். ஆதலின் அவர் வாய்ச்சொற் பயனில்சொல்லாய் முடியும்.

செல்வமில்லாதவர், வறுமைத் துன்பமொன்றினுன் மாத்திரமா, அத்துன்பம் மூலமாகச் செல்வர்விட்டுவாயிலே நோக்கிச் செல்லுதற்றுன்பமும், அவரைக் காணுதற்றுன்பமும், கண்டாலும் அவர் மறுத்தபோது உண்டாகுந்துன்பமும், மருதவிடத்தும் அவர் கொடுத்ததை வாங்குதற்றுன்பமும், அதனைக் கொண்டுவந்து போசனத்துக்கு வேண்டுமவைகளைக் கூட்டுதற்றுன்பமும் முதலிய பலதுன்பங்களாலும் நாடோறும் வருந்துவர்.

எல்லாநன்மையும் உடையவராயினும், பொருளில்லாதவரை அவருடைய தாய் தந்தை மனைவி மைந்தர் முதலாயினவரும் அவமதிப்பர். ஒருநன்மையும் இல்லாதவராயினும், பொருளுடையவரை அவர் பகைவரும் நன்குமதிப்பர். வறியவரிடத்தே தாம் கொள்வதில்லாமையன்றிக் கொடுப்பதுண்டாதலும் உடைமையால், அது நோக்கிச் சுற்றத்தார் யாவரும் கைவிடுவர்.

கல்வியும், தருமமும், இன்பமும், கீர்த்தியும், மனிதருள்ளே பெருமையும், உறவும், நினைத்தது முடித்தலும், வெற்றியுமாகிய எல்லாம் செல்வமுடையவருக்கே உண்டு. செல்வமில்லாதவர் உலகத்திலே நடைப்பிணமாவர். ஆதலினல், யாவரும் செல்வத்தை இடையரு முயற்சியோடு வருந்திச் சம்பாதித்தல்வேண்டும்.

பொருள் சம்பாதிக்குநெறிகளாவன வித்தை கற்பித்தல், உயிர்க்கு உறுதி பயக்கும் நூல்களையும் உரைகளையுஞ்செய்து வெளிப்படுத்தல், வேளாண்மை, வாணிகம், இராசசேவை, சிற்பம் முதலியவைகளாம். ஞானநூலை வேதனத்தின்பொருட்டுக் கற்பிக்கலாகாது, கற்பித்தவர் நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்துவர்.

பொருள் சம்பாதிக்குமிடத்து, தருமநெறியாலே சம்பாதித்தல்வேண்டும். தருமநெறியால் வந்த பொருளே மேற்சொல்லிய பயன்களெல்லாவற்றையுங் கொடுக்கும். களவு,பொய்ச்சான்று சொல்லல்,பொய்வழக்குப் பேசல், பொய்ப்பத்திரம் பிறப்பித்தல், விசுவாசகாதம், பரிதானம் வாங்கல், சுங்கங்கொடாமை முதலிய பாவநெறிகளாலே பொருள் சம்பாதிக்கலாகாது. பாவநெறியால் வந்த பொருள் முன் செய்த புண்ணியத்தையுங் கெடுத்து, இம்மையிலே தீராத வசையையும் சந்ததிநாசத்தையும் இராசதண்டத்தையும், மறுமையிலே நரகத்துன்பத்தையும் பிறவித்துன்பத்தையும் விளைவிக்கும்.

காலந்தோறும் சம்பாதிக்கப்படும் பொருளை நான்கு பாகமாகப் பகுத்து, அவைகளுள் இரண்டுபாகத்தைத் தமது அநுபவத்துக்கு ஆக்கி, ஒருபாகத்தை ஆஸ்தியின்பொருட்டுச் சேர்த்து, எஞ்சி நின்ற ஒருபாகத்தைக் கொண்டே தருமஞ்செய்தல்வேண்டும். ஆஸ்தியின் பொருட்டுச் சேர்க்காது செலவிட்டவர், பின்பு வியாதியினாலேனும் கிழப்பருவத்தினாலேனும் பொருள் சம்பா

திக்கும் திறமை இல்லாதபொழுது, பெண்டிர் பிள்ளைகளோடு வருத்தமடைவர். அக்காலத்திலே பெண்டிர் பிள்ளைகளும் அவரை உபசரியாது கைவிடுவர்.

முதலிற்செலவு சுருங்கினல், பொருள் ஒருகாலத்தும் நீங்காது. முதலிற்செலவு சுருங்கக்கூடாதாயின், முதலுக்கொக்கவாயினும் செலவழித்தல்வேண்டும். எவனுக்கு முதலிற்செலவு மிகுமோ, அவன்வாழ்க்கை உள்ளதுபோலத் தோன்றி மெய்ம்மையால் இல்லையாகிப் பின்பு அத்தோற்றமுமில்லாமற்கெட்டுவிடும். வரவுசெலவு கணக்கெல்லாம் அப்பொழுது அப்பொழுது சிறிதுந் தவருமல் எழுதிக்கொள்ளல்வேண்டும். கணக்கெழுதாமல் யாதொன்றுஞ் செய்யலாகாது. மாசந்தோறும் வரவு செலவு இருப்புக்கணக்குப் பார்வையிட்டு முடித்தல்வேண்டும்

சம்பாதிக்கப்பட்டபொருளிலே, அநுபவத்தின்பொருட்டும் தருமத்தின்பொருட்டும் செலவிட்டதொழிய, எஞ்சி நின்றதைக் கொண்டு, தக்க பிரயோசனத்தைத் தருதற்குரிய விளைநிலம் தோட்ட முதலியவை வாங்கல்வேண்டும். அல்லது முதற்பொருளுக்கும் வட்டிக்குங் குறைவுபடாத ஈட்டையும் தகுதியாகிய சான்றினையுடைய பத்திரத்தையும் பெற்றுக்கொண்டு, வட்டிக்குக் கொடுத்தல்வேண்டும். கடனுடையவன் தம்மிடத்து வைத்த அசைக்கப்புடுபொருளாகிய ஈட்டை, அவனுக்குக் கொடுக்குமளவும், கெடுதியும் குறைவும் விகாரமும் பயனின்மையும் உருமாற்றமும் அடையாமற் கா

த்தல்வேண்டும். அந்த ஈட்டைத் தாம் அநுபவித்தால் வட்டியில்லை. அநியாயவட்டியும் வட்டிக்கு வட்டியும் வாங்குதல் பெருங்கொடும்பாவம். பிராமணன் ஒரு காலத்தினும் வட்டி வாங்குதல் கூடாது; ஆபத்துக்கால த்தின் மாத்திரம் வாங்கலாம்.

தந்தை வழியாகவேனும், தாய் வழியாகவேனும், தாயினுடைய தந்தை முதலானவர்களின் வழியாகவேனும் வந்த பொருள் தாயம் எனப்படும். வித்தை கற்பித்தல், வேளாண்மை, வாணிகம், சிற்பம், சேவை முதலிய தொழில்களாலும் யாசனத்தாலும் அடையப்பட்டபொருள் உடைமை எனப்படும். இவ்வுடைமைப்பொருளைத் தமிச்சைப்படி தானமுதலானவைகளாகச் செய்யலாம். பெண்ணின்பொருட்டுத் தந்தை முதலானவர்களாலே கொடுக்கப்பட்டபொருள் சீதனம் எனப்படும். சீதனப்பொருளைக் கணவனேனும் தந்தையேனும் உடன்பிறந்தாரேனும் கொள்ளுதற்கும் கொடுத்தற்கும் உரியரல்லர்.

இத்தேசங்களிலே, பலவகைத்தொழில்கள் செய்து சீவனஞ் செய்யச் சத்தியுடையவர்களுள், அவை செய்யாது சோம்பேறிகளாய் இருந்துகொண்டு, அநேகர் நாணமின்றிப் பலரிடத்தும் சென்று யாசித்தும், அநேகர் தாயப்பொருளையே கொண்டும், அநேகர் தம்மனைவியர்களுடைய சீதனப்பொருளையே கொண்டும், அநேகர் தாவரசங்கமங்களாகிய தாயத்தையும் சீதனத்தையும் ஈடு வைத்தும் விக்கிரயஞ்செய்தும், சீவனஞ்செய்கின்

ளுர்கள். தாவரம் - அசைக்கப்படாத பொருள். சங்கமம் - அசைக்கப்படு பொருள். அறிவும் ஆண்மையும் மானமும் உடையவர்கள் இப்படிச் செய்வார்களோ, செய்யார்கள். கூழேயாயினும் தமது தொழின்முயற்சியாலே கிடைத்தது அமிர்தமேயாகும். பருப்பு நெய் பாயசம் வடை தயிர் முதலியவற்ரேடு கூடிய அன்னமேயாயினும், யாசனத்தினுலாவது பிறருடைய தொழின்முயற்சியினுலாவது, கிடைத்ததாயின், அது விஷமேயாகும். தொழின்முயற்சிகள் சுவதேசத்திலே பலிக்காவிடின், இதரதேசங்களிலாயினும் சென்று, தாமே வருந்திச் சம்பாதித்துச்சிவனஞ்செய்தலே அறிவும் ஆண்மையும் மானமும் உடையவருக்கு அழகு. இத்தேசங்களில் அநேகர் பணம் வைத்துக்கொண்டும் யாசித்துச் சீவனஞ் செய்கின்ருர்கள். இவர்களுக்குப் பிக்ஷை கொடுப்பவர்கள், உண்மையை ஆராய்ந்தார்களாயின், தங்களைப் பார்க்கினும், இவர்களே செல்வமுடையவர்கள் என்று அறிவார்கள். இவர்கள் நாட்டுவேடர் எனப்படுவார்கள். பொருள் வைத்துக்கொண்டு யாசித்துப் புசித்தவர்கள் நரகத்துன்பத்தை அநுபவித்து, மறுபிறப்பிலே மாடாய்ப் பிறந்து, அன்னம்போட்டவருக்கு உழைப்பார்கள்.

தருமம்.

அடிமையானவன், தன்னிடத்தே தன்னுயகன் ஒப்பித்த பொருளை, அவன் கருத்தறிந்து, அக்கருத்தின்படியே, செலவுசெய்தல்வேண்டுமென்ருே. அந்நாயகன்

கருத்துக்கு மாருகச் சேமித்துவைத்துக்கொண்டாலும், தன்னிச்சைப்படி செலவுசெய்து அழித்தாலும், அவனாலே தண்டிக்கப்படுவானன்ருே. ஆன்மாக்களெல்லாம் சகலலோக நாயகராகிய கடவுளுக்கு மீளாவடிமைகள். தமக்குத் திருத்தொண்டு செய்து பிழைக்கும்பொருட்டு ஆன்மாக்களுக்கு இவ்வருமையாகிய மனிதசரீரத்தைக் கொடுத்தருளினவர் அக்கடவுளே. மனிதர்களிடத்துள்ள பொருளெல்லாம் அவர் கொடுத்தருளிய பொருளே. பொருள் கொடுத்தருளிய கடவுளுடைய திருவுளக்கருத்து யாது! அவர்கள் தங்களுக்கும் பிறருக்கும் சரீரசுகத்தின்பொருட்டும் ஆன்மசுகத்தின்பொருட்டும் செலவுசெய்தல்வேண்டும் என்பதே அவர் திருவுளக்கருத்து. ஆன்மசுகமே மிக மேலாகிய சுகம். அவ்வான்மசுகத்துக்குக் காரணம் சரீரசுகம். ஆதலினுற் சரீரசுகத்தின்பொருட்டுச் செலவு செய்வதும் ஆன்மசுகத்தின்பொருட்டே என்று தெளிந்து, ஆன்மசுகத்தையே நாடல்வேண்டும். எல்லாரும் இவ்வுண்மையைத் தெளிய அறிந்து, தமக்குக் கடவுள் அருளிச்செய்த பொருளை அவர் திருவுளக்கருத்தின்படியே செலவுசெய்து, சரீரசுகத்தையும் அது நெறியாக ஆன்மசுகத்தையும் அடைதல்வேண்டும். அப்படிச் செய்யாது கடவுளுடைய திருவுளக்கருத்துக்கு மாருக வீண்செலவு செய்வோரும், உலோபத்தினுலே சேமித்து வைப்போரும், அக்கடவுளாலே தண்டிக்கப்படுவர்.

தங்கள் தங்களால் இயன்றமட்டும் வருந்திப் பொருள் சம்பாதிப்பவர்களுள்ளே, சிலர் தாங்கள் உண்ணுதும், உடாதும், தங்கள் பிதாமாதாக்கள் முதலிய பந்துக்களுக்குக் கொடாதும், தருமஞ்செய்யாதும், அப்பொருளைத் தரையிலே புதைத்து வைக்கின்றார்கள்; வீட்டுச் சுவரினுள்ளே வைத்துக் கட்டடஞ்செய்கின்றார்கள். இவர்கள் இறந்தபின், இந்தப்பொருளை அநுபவிப்பவர் யாவரோ! அறியேம்.

சிலர் தங்கள் பொருளைத் தருமத்திலே சிறிதும் செலவுசெய்யாது, தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு வைத்துவிட்டு இறக்கின்றார்கள். அந்தப் பிள்ளைகள் அந்தப் பொருளே நிலையென்று நினைந்து, கல்வியை அவமதித்துச் சோம்பேறிகளாய்த் திரிந்துவிட்டு, அந்தப்பொருளெல்லாம் வியபிசாரமுதலியவைகளிலே சிலகாலத்துள்ளே செலவிட்டு, வறியவர்களாயும், தீரா வியாதியாளர்களாயும், அலைகின்றார்கள்.

சிலர், புத்திரபாக்கியம் இல்லாதவர்களாய் இருந்தும், தங்கள் பொருளைத் தருமத்திலே சிறிதும் செலவிடாது வைத்துவிட்டு, இறக்கின்றார்கள். அந்தப்பொருளெல்லாம் அவர்கள் பந்துக்களுக்குங் கிடையாது, வீண்வழக்குக்களிலே செலவாய் விடுகின்றன.

சிலர் தங்கள் பிதா மாதா முதலிய பந்துக்கள் பசியினால் வருந்தத் தாங்களும் தங்கள் பெண்டிர் பிள்ளைகளும் உண்டுடுத்துக் களிப்புற்றிருக்கின்றார்கள். எந்

சிய பொருளெல்லாம் அநியாய வட்டிக்குக் கொடுத்துப் பிறர்குடியைக் கெடுக்கின்றார்கள்.

சிலர் தங்களை நம்பிய பெண்டிர் பிள்ளைகளையுங் கைவிட்டு, பொதுப்பெண்களை நம்பி, தங்கள் பொருளெல்லாம் அவர்கள் பொருட்டே செலவுசெய்கின்றார்கள்.

சிலர் தங்கள் தாயத்தாரோடு வழக்குத் தொடுத்து, அவ்வழக்கிலே எல்லாம் செலவிட்டு, அவர்களையும் வறியவர்களாக்கித் தாங்களும் வறியவர்களாகுகின்றார்கள்.

சிலர் தங்கள் பகைவர்கண்மீது வைரஞ்சாதிக்கத் துணிந்து, பொய்வழக்குத் தொடுத்துப் பொய்ச்சாட்சிகளுக்கும் உத்தியோகத்தர்களுக்கும் பரிதானங்கொடுத்தலிலே தங்கள் பொருளெல்லாஞ் செலவழிக்கின்றார்கள். பரிதானம் - கைக்கூலி.

சிலர், தாங்கள் உண்ணலும், உடுத்தலும், ஆபரணந்தரித்தலும், வாகனமேறலும், கூத்துப் பார்த்தலும், கீதங்கேட்டலுமே மனிதப்பிறப்பாலாகிய பயனென்று நினைந்து, எல்லாப்பொருளையும் அவைகளின்பொருட்டே செலவுசெய்கின்றார்கள்.

சிலர் விவாகமுதலிய சடங்குகளிலும் உத்தரக்கிரியைகளிலுமே செலவுசெய்து, பெருந்திரளாகிய பொருளையெல்லாம் இரண்டு மூன்று தினத்துள்ளே பாழாக்குகின்றார்கள். தொழில்செய்து சீவனஞ்செய்யச் சத்தியிருக்கவும் அது செய்யாத சோம்பேறிகளுக்குத் தங்கள் பொருளெல்லாங் கொடுத்துக் கொடுத்து,

அவர்கள் செய்யும் வியபிசாரம் மதுபானம் சூது முத லிய பாவங்களுக்குத் தாங்களே காரணராகின்றார்கள்.

இவர்கள் யாவரும், தாங்கள் நெடுங்காலம் வருந்திச் சம்பாதித்த பொருள்களெல்லாவற்றையும், நல்லறிவும் நல்லோரிணக்கமும் இல்லாமையினாலே, இப்படி வீ ணிலே செலவுசெய்து, பின் கடன்பட்டும் செலவு செய்கின்றார்கள். இத்தன்மையாகிய செய்கைகளினா லன்றோ, இந்தத்தேசங்களில் அநேகர் ஆன்மசுகத்தோ டு சரீரசுகத்தையும் இழந்து, வறுமையுற்று வருந்து கின்றார்கள்.

பசி தாகங்கொண்டு தங்கள்வீட்டில் வந்த ஏழைகளு க்கு அன்னப்பாலாயினும் சலமாயினுங்கொடாத வன் கண்ணர்களாகிய சிலர் 'பூரி கொடுக்கப் போகின்றோம்' என்று சொல்லி இடமுங்காலமும் வரையறுத்துக் கொ டி கட்டித் திரளான ஏழைச்சனங்களை ஒருங்கு கூட்டிச் சேவகர்களை வாயிலிலே நிறுத்தி, இரண்டு மூன்று யா மம் வரையும் அடைத்துவைத்து, ஒருகையிலே கோலை யும் மற்றொருகையிலே பணத்தையும் எடுத்துக்கொண் டு போய், முகமலர்ச்சி காட்டாமலும், இன்சொற்களைச் சொல்லாமலும், காலணா அரையணாக்களை வீசியெறிந் து, மேல் விழுந்தெடுக்கிற ஏழைச் சனங்களைக் கோலி னால் அடித்துத் துர்வார்த்தைகளினாலே வைது, கழுத் தைப் பிடித்துத் தள்ளுகின்றார்கள்.

தேவாலயத்திருப்பணிக்கும் நித்தியபூசைக்கும் ஒ ருபணமாயினுங் கொடுத்தற்கு உடன்படாதவர்கள் சில

ர், உற்சவத்திலே நடனம் கீதம் வாணமுதலியவற்றின் பொருட்டுப் பெருந்தொகைப் பொருளைச் செலவழிக்கின்றார்கள். அப்பொழுதும் அபிஷேகத்தின்பொருட்டு ஒரு ஆழாக்குப்பாலாயினுங் கொடார்கள்.

மகிமை பொருந்திய புராதனாலயங்கள் பல கிலமாய்க் கிடப்ப, அவைகளைப் புதுக்குவித்தற்கும், அவைகளிலே பூசை உற்சவமுதலியவற்றை விதிப்படி நடத்துவித்தற்கும், மனம் பொருந்தாதவர்கள் சிலர், தெருத்தோறும் நூதனாலயங்களைக் கட்டுவித்துப் பூசை உற்சவமுதலியவற்றை விதியின்றி நேர்ந்தபடி நடத்துவிக்கின்றார்கள்.

சமீபத்திலே பூசையின்றி இருக்கும் புராதனாலயங்களிலே ஒருகாலப்பூசையேனும் செய்வித்தற்கு உடன்படாதவர்கள் சிலர், தூரத்திலே பூசை உற்சவமுதலியவற்றிற்கு முட்டுப்பாடில்லாதவைகளும் எண்ணிறந்த திருவாபரணமுதலியவற்றை உடையவைகளுமாய் இருக்குந் தேவாலயங்களுக்குப் பொருளுதவி செய்கின்றார்கள்.

தொழில் செய்து சீவனஞ்செய்யச்சத்தியில்லாதவர்களாகிய குருடர் முடவர் சிறுகுழந்தைகள் வியாதியாளர்கள் வயோதிகர்கள் என்னும் இவர்களுக்கும், ஆபத்துக்காலத்தில் வந்த அதிதிகளுக்கும் கஞ்சியாயினும் காய்ச்சி வார்ப்பியாது, அவர்களைத் துர்வார்த்தைகளினாலே வைதும், கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளியும்,

அடித்தும், ஓட்டிவிடும் வன்கண்ணர்கள் சிலர், தொழில்செய்து சீவனஞ்செய்ய வல்லவர்களாகியும், சரீரபுஷ்டியுடையவர்களாகியும், வியபிசாரம் பொய்ச்சான்று சொல்லல் சூது முதலிய பாதகங்களிலே காலம்போக்குபவர்களாகியும் உள்ள சோம்பேறிகளுக்கு முகமலர்ச்சி காட்டிக் கும்பிட்டு, இன்சொற்சொல்லி, நெய், வடை, பாயசம், தயிர் முதலியவற்றோடு அன்னங்கொடுத்துப் பணமுங் கொடுக்கின்றார்கள்.

சரீரசுகம் ஆன்மசுகம் என்னும் இரண்டுக்கும் ஏதுவாகிய கல்வியிலே மிக்க விருப்பமுள்ள வறிய பிள்ளைகளுக்குக் கவலையற்றிருந்து கற்கும்பொருட்டு அன்னவஸ்திரம் உதவுதற்கு மனம்பொருந்தாதவர்கள் சிலர், கல்வியிற் சிறிதாயினும் பொழுது போக்காது வியபிசாரமுதலியவை செய்து பிரமேகம் கிரந்தி அரையாப்புப் பகந்தரம் முதலிய நோய்களைப் பெற்றுக்கொண்டு திரியும் பிரமசாரிகளுக்கு விவாகத்தின்பொருட்டுப் பொருளுதவி செய்கின்றார்கள்.

புராதனாலயங்களிலே கும்பாபிஷேகம் செய்விக்கத் தலைப்பட்டும், அதனை விதிப்படி செய்வித்தற்கும், அவைகளிலே இடிந்த திருக்கோபுரம் திருமதில் முதலியவைகளைப் புதுக்குவித்தற்கும், அவைகளிலே அரசு முதலியவைகள் முளைக்கும் பொழுதெல்லாம் அவைகளைக் களைந்தெறிந்துவிட்டுச் சுண்ணம்பு பூசும்பொருட்டுக் கூலியாளை நியோகித்தற்கும் மனம்பொருந்தாதவர்கள் சிலர், அதிபாதகிகளும் மகாபாதகிகளுமாய்த் திரியு

ம் எண்ணில்லாத சோம்பேறிகளுக்கு அக்கும்பாபிஷேககாலத்திலே அளவிறந்த திரவியங்களைச் செலவிட்டு விலாப்புடைக்க அன்னங்கொடுக்கின்றார்கள்.

சிலர், சரீரபுஷ்டியையுடைய அளவிறந்த சோம்பேறிகளுக்கு, மகோற்சவகாலங்களிலே, சத்திரங்களிலே, ஒவ்வொருவருக்குக் கால்ரூபா, அரைரூபா, முக்கால்ரூபா, ஒருரூபா வீதமாகச் செலவுசெய்து அன்னங்கொடுக்கின்றார்களே. ஐயையோ! அவர்கள் நெய்யாறு தயிராறு பெருக அவ்வன்னத்தை விலாப்புடைக்கப் புசித்துவிட்டு, தங்களுக்காயினும் பிறருக்காயினும் யாது நன்மை செய்கின்றார்கள்! அநேகர் தெருத்திண்ணைகளிலே படுத்துத் தூங்குகின்றார்கள். அநேகர் தாசிவீடுகளிலும் தெருத்திண்ணைகளிலும் சூதாடுகின்றார்கள். அநேகர் கேட்கத்தகாத சிற்றின்பப் பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இச்சோம்பேறிகளுடைய செய்கைகள் இவைகளேயாயும், நம்முடைய செல்வர்கள் இச்சோம்பேறிகளுக்கே அன்னங்கொடுக்கிறவர்களாயும் இருந்தால், இரதம் நிலையில் வாராது சிலகாலம் தெருவிலே நிற்றல் ஆச்சரியமா! அடுத்தடுத்து இப்படி நடக்குமாயின், நம்மையாளும் அரசினர் சிலகாலத்துள்ளே இரதோற்சவம் நடவாவண்ணம் தடை செய்வது ஆச்சரியமா!

இச்சோம்பேறிகளுக்கு அன்னங் கொடுக்கிறவர்கள் "இரதத்தை இழுத்துக்கொண்டுபோய் நிலையிலே விடுஞ்சனங்களுக்கு அன்னங்கொடுப்போம்" என்று ப

றையறைவித்தால், பசியினால் வருந்துகின்ற அளவிறந்த ஏழைச்சனங்கள் முகின்முழக்கங்கேட்ட மயிற்கூட்டங்கள்போலப் பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு ஓடி வந்து சேருவார்களே. ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொரு அணுவிதமாகச் செலவுசெய்து, இவ்வேழைகளுக்கு அன்னங்கொடுத்தால், இவர்கள் நொடிப்பொழுதினுள்ளே இரதத்தை இழுத்துக்கொண்டு போய், நிலையில் விட்டு விடுவார்களே.

நம்முடைய சத்திரபதிகள், இப்படிச் செய்ய விருப்பமில்லாதவர்களாயினும், பிறிதொன்று செய்யலாமே. சத்திரவாயிலில் வரும் சோம்பேறிகளுக்கெல்லாம் 'இரதம் நிலையிலே சேர்ந்தாலன்றிச் சத்திரத்தில் அன்னங் கொடேம்' என்று வெளிப்படுத்துவார்களாயின், இச் சோம்பேறிகள் 'ஓகோ வந்தது மோசம். புத்தி புத்தி' என்று சொல்லிக்கொண்டு, நொடிப்பொழுதிலே இரதத்தை இழுத்து நிலையிலே சேர்த்துவிட்டு வந்து, போசனஞ்செய்வார்களே.

நம்முடைய தேசத்தார்களுள் அநேகர் உலோபமின்றித் தருமஞ்செய்யப் புகுந்தும், தாங்கள் நெடுங்காலம் வருந்திச் சம்பாதித்த பொருளெல்லாவற்றையும் மேற்சொல்லியபடியே பாழுக்கிறைத்து, குளிக்கப் போய்ச் சேறு பூசிக்கொள்வார்போலப் பாவத்தையே தேடிக்கொள்கின்றார்கள். இவர்கள் ஆன்மசுகத்தை விரும்பாது, தற்காலத்திலே மூடர்களாலே சிறிதுபொழுது புகழப்படுதலொன்றையே விரும்புகின்றார்கள். இவ

ர்களாலே எண்ணில்லாத சனங்கள் சோம்பேறிகளாய் மூடர்களாய்ப் பாவிகளாய், எரிவாய் நரகத்துக்கு இரையாகுகின்றார்கள். இவைகளுக்கெல்லாம் காரணம் நல்லறிவில்லாமையேயாம். நல்லறிவு கல்விகேள்விகளாலன்றி வாராது. ஆதலினாலே, தருமஞ்செய்யப்புகுவோர், தருமங்களையும் தருமஞ்செய்யுங்கிரமங்களையும் கற்றறிந்துகொண்டாயினும், கற்றறிந்தவரிடத்திற் கேட்டறிந்துகொண்டாயினும், விதிப்படி செய்யக்கடவர்கள்.

நல்லோரிணக்கமும் நல்லறிவுமுடையவர்கள், தங்கள் பொருளிலே தங்களுக்குந் தங்கள் பிதா மாதா முதலிய பந்துக்களுக்கும் பெண்டிர் பிள்ளைகளுக்கும் வேண்டுமளவையும் வைத்துக்கொண்டு, மற்றதைத் தங்கள் ஆன்மசுகத்தின்பொருட்டு உத்தமதருமங்களிலே செலவுசெய்வார்கள். அப்படிச்செய்பவர்கள் ஆன்மசுகத்தை மாத்திரமன்றி, தற்காலத்திலும் பிற்காலத்திலும் அறிவுடையோர் வாய்ப்படும் நிலையுள்ள புகழையும் அடைவார்கள்.

பொருளினாலே ஆவசியகமாகச் செயற்பாலனவாகிய உத்தமதருமங்களைச் சொல்வோம்:—

க. பூருவகாலத்திலே ஈசுராநுக்கிரகம் பெற்ற பெரியோர்களாலே செய்யப்பட்ட தேவாலயங்களுள்ளும் புண்ணியதீர்த்தங்களுள்ளும் சிலமாயுள்ளவைகளை முன்போலச் செய்வித்தல்வேண்டும். அப்படிச் செய்தவர் பெறும் பயன், முன் அவைகளைச் செய்தவர் பெற்ற பயனிலும், ஆயிரமடங்

கதிகமாம். அத்தேவாலய முதலியவைகளுள்ளே பழுதடைந்த இடங்களைப் பழுதறப் புதுக்குவித்தல்வேண்டும். அப்படிப் புதுக்குவித்தவர் பெறும் பயன், அவைகளை முன் செய்தவர் பெற்ற பயனிலும், நூறுமடங்கதிகமாம்.

உ. பெரியோர்கள் தாபித்த தேவாலயங்களுள்ளே பூசை உற்சவமுதலிய நடவாத தேவாலயங்களிலே, ஆகமவிதிப்படி வழுவறச் சிரத்தையோடு பூசை உற்சவமுதலியவை செய்வித்தல்வேண்டும்.

ங. தேவாலயத்துத் திருமதில் திருக்கோபுரமுதலியவைகளிலே அரசு முதலியவை முளைத்து அவைகளுக்குச் சேதஞ்செய்யாவண்ணம், கூலியாட்களை நியோகித்து, அவர்கள் காலந்தோறும் பார்வையிட்டு அவ்வரசு முதலியவற்றைக் களைந்தெறிந்து விட்டுச் சுண்ணம்பு பூசிக்கொண்டு வரும்படி, செய்தல்வேண்டும்.

ச. தரிசனத்தின்பொருட்டுச் சமீபத்திலே தேவாலயம் இல்லாத இடங்களின்மாத்திரம் நூதனமாகத் தேவாலயம் கட்டுவித்து, இயன்றமட்டும் பூசை முதலியவைகளை விதிப்படி நடத்துவித்தல்வேண்டும்.

ரு. கல்வியறிவொழுக்கங்களாலும் ஈசுரபத்தியினாலும் சிறந்து விளங்கும் போதகர்களைக்கொண்டு, தேவாலயங்களிலும், புண்ணியதீர்த்தக்கரைகளிலும், மடங்களிலும், சனங்களுக்குச் சமயத்தைப் போதிப்பித்தல்வேண்டும். இதுவே எல்லாத்தருமங்களினும் மிக மேலாகிய தருமம். இத்தருமம் இல்லாவிடத்து மற்றைத்தருமங்கள் பயன்படாவாம். கடவுளுடைய குணங்களையும், மகிமைகளையும், அவரை வழிபடும் முறைமையையும், அவ்வழிபாட்டாலே பெறப்படும் பயனையும் அறியாதவர், கடவுளை வழிபட்டு உய்வது எப்படி? அவர்களுக்குத் தேவாலயமுதலியவைகளினாலே பயன் யாது?

சு. வித்தியாசாலைகளைத் தாபித்து, கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்த உபாத்தியாயர்களை நியோகித்து, பிள்ளைகளுக்குக் கருவிநூல்களையும், லௌகிகநூல்களையும், சமயநூல்களையும், படிப்பித்தல்வேண்டும். கல்வியிலே மிக்க விருப்பமும் இடையறுமுயற்சியுமுள்ள பிள்ளைகளுள்ளே வறிய பிள்ளைகளுக்கு, அன்னமும் வஸ்திரமும் புத்தகமுங்கொடுத்தல் வேண்டும். வருஷந்தோறும் பரீக்ஷைசெய்து, சமர்த்தர்களாகிய பிள்ளைகளுக்குப் பரிசு கொடுத்தல்வேண்டும்.

எ. அன்னசாலை இல்லாத இடத்திலே அன்னசாலை தாபித்து, சிரத்தையோடு தலயாத்திரை தீர்த்தயாத்திரை செய்பவர்களுள்ளும் கடவுளுக்கு இடையறாது திருத்தொண்டு செய்பவர்களுள்ளும் வறியவர்களாய் உள்ளவர்களுக்கும், தொழில்செய்து சீவனஞ்செய்யச் சத்தியில்லாதவர்களாகிய குருடர் முடவர் சிறுகுழந்தைகள் வியாதியாளர்கள் வயோதிகர்கள் என்னும் இவர்களுக்கும், அன்னங்கொடுத்தல்வேண்டும். குருடர் முதலானவர்களுக்குச் சரீரசுகத்தின்பொருட்டு அன்னங்கொடுத்தன்மாத்திரத்தால் அமையாது, அவர்களுக்கு ஆன்மசுகத்தின்பொருட்டுக் கடவுளுடைய குணமகிமைகளைப் போதிப்பித்தலுஞ் செய்யவேண்டும்.

அ. வைத்தியசாலை இல்லாத ஊரிலே வைத்தியசாலை தாபித்து, வைத்தியசாஸ்திரத்திலே அதிசமர்த்தர்களும் இரக்கமுடையவர்களுமாகிய வைத்தியர்களை நியோகித்து, வியாதியாளர்களுக்கு மருந்து செய்வித்தல்வேண்டும்.

கூ. ஆன்மார்த்தபூசைக்கும் பரார்த்தபூசைக்கும் உபயோகமாகும்பொருட்டு, விதிப்படி திருநந்தனவனம் வைப்பித்துப் பாதுகாத்தல்வேண்டும். திருநந்தனவனத்துள்ள புட்பங்களைக் கடவுட்பூசையினன்றிப் பிறகருமங்களிலே உபயோகித்தல் அதிபாதகம்.

௧0. குளம் இல்லாத ஊரிலே குளந்தோண்டுவித்தல்வேண்டும். தூர்ந்த குளத்திலே தூர்வாருவித்தல்வேண்டும். படித்துறையில்லாத குளத்துக்குப் படித்துறை கட்டுவித்தல்வேண்டும். கடவுட்பூசகர்களுக்கு உபயோகமாகும்பொருட்டுக் குளக்கரையிலே பூசைமண்டபம் கட்டுவித்தல்வேண்டும். ஸ்நானம் சந்தியாவந்தனம் தீர்த்தபானம் முதலியவைகளுக்கு உபயோகமாகுங் குளங்களை, சௌசஞ்செய்தல், அழுக்குவஸ்திரந் தோய்த்தல், இருதுவுடைய பெண்கள் ஸ்நானஞ் செய்தல், இலை முதலியவைகள் விழுந்து அழுகுதல் முதலியவைகளாலே அசுசி அடையாவண்ணம், காவலாளர்களை நியோகித்துப் பாதுகாத்தல்வேண்டும்.

௧௧. வழிப்போக்கர்களுக்கு நிழலிடும்படி வழிகளிலே மரங்களை வைப்பித்தல்வேண்டும். வழிகளிலும் குளக்கரைகளிலும் ஆவுரிஞ்சுகல் நாட்டல்வேண்டும். வழிகளிலே வேனிற்காலத்திலே தண்ணீர்ப்பந்தர்கள் வைத்தல்வேண்டும்.

௧௨. அநாதப்பிள்ளைகளை வளர்த்துக் கல்வி கற்பித்து விடல்வேண்டும். திக்கற்ற விதவைகளை அன்னவஸ்திரங்கொடுத்துக் காப்பாற்றல்வேண்டும். விவாகமின்றி இருக்குங் கன்னிகைகளைப் பொருள் செலவிட்டு அவ்வவர் வருணத்திலே விவாகஞ்செய்து கொடுத்தல்வேண்டும். அநாதப் பிணங்களைச் சுடுதல்வேண்டும்.

பொருள்வைத்துக்கொண்டு தங்கள் தங்களால் இயன்றமட்டும் தருமஞ்செய்யாத உலோபிகளை, நரகத்திலே, இயமதூதர்கள், செக்கிற்போட்டு எள்ளுப்போல அரைப்பர்கள்; அதுவுமன்றி ஆலையிலிட்டுக் கரும்புபோல நருக்குவர்கள்; அதுவுமன்றி நீரிலே கலந்த உப்பு அந்நீரோடு பின்னமின்றி இருத்தல்போல அவர்

கள்சரீரத்தை அக்கினியோடு பின்னமற்றிருக்கும்படி அக்கினிச்சுவாலையாகிய நரகத்தின்கண்ணே போடுவார்கள். அவர்களை அக்கினிமயமாகிய சூலத்தலையில் ஏற்றுவார்கள். அவர்களுடைய அவயவங்களெல்லாவற்றையும் ஈர்வாளினால் அரிவார்கள், எலும்புகளை முறிப்பார்கள், வறுத்த மணலை முகத்திலே போடுவார்கள். கூரிய வாயினையுடைய இருப்புமுளையை அவர்கள் நெஞ்சினுள்ளே இறங்க அடித்துப் புறம்பே பொருந்திய இருப்பாணி வளையத்திலே சங்கிலியைப் பூட்டி, இரண்டிருப்புத்தூணை நாட்டி, அவைகளின்மேலே உத்திரத்தைப் போட்டு, அவைகளினடுவே நூறுவருஷங்கிடக்கும்படி கட்டித் தூக்கி, காலுங்கையும் இரண்டுபுறத்தினும் பறக்கும் வண்ணம் விடுவார்கள். அவர்களுடைய சிரசிலும், நெற்றியிலும், முகத்திலும், வாயிலும், மார்பிலும், கையிலும், காலிலும் அக்கினியிற்காய்ச்சிய இருப்பாணிகளை அறைவார்கள். அவர்களுடைய நாக்கினடுவே துளைத்து, அக்கினியிற்காய்ச்சிய இருப்புச்சங்கிலிகளை மாட்டி, அவைகளிலே அதிபாரமாகிய இருப்புக்குண்டுகள் பலவற்றைக் கட்டித் தூக்குவார்கள். அதன்பின் புகைகளினும் இருப்புச்சங்கிலி பூட்டி, நான்குமடங்கு கனமுள்ள இருப்புக்கட்டிகளைக் கட்டிவிடுவார்கள். அவர்கள் சரீரத்தை எள்ளுப்போல அரிந்தரிந்து அதனைத் தின்னச் சொல்லுவார்கள்; அஃதன்றி அக்கினியிற்காய்ச்சிய ஊசியினாலும் அவர்கள் சரீரத்தைக் குடைந்து இரத்தத்தை ஏற்றுக் குடிக்கவுஞ்சொல்லுவார்கள்.

அந்தப்புண்வாயிலே அக்கினிச்சுவாலை போன்ற காரநீ ரையும் இறைத்துச் செம்பினையும் உருக்கி விடுவார்கள். அதற்குப் பின்பு எண்ணெயினையும் காய்ச்சி விடுவார்கள். அவர்களை ரௌரவம் மகாரௌரவம் முதலிய நரகங்க ளெல்லாவற்றினும் வீழ்த்தி வருத்துவார்கள்.

இப்பாவிகள் எண்ணில்காலம் நரகத்துன்பத்தை அநுபவித்தபின்பு, பூமியிலே மலந்தின்பவைகளாகிய நாய் பன்றி காகம் முதலியவைகளாய் எண்ணில்லாத தரம்பிறந்து உழல்வர்கள். அதன்பின், மனிதப்பிறவிக டோறும், இருமல் ஈளை சோகை வெப்பு முதலிய நோ ய்களினாலும், வறுமையினாலும் வருந்துவார்கள். பெரு ம்பசியாகிய அக்கினி சுவாலிக்க, ஒருபிடியன்னமுங் கொடுப்பாரின்றி, கண்டவர்கள் சீச்சீ என்று ஓட்ட, நாய்போலத் திரிவர்கள். வறுமை கொடிது கொடிது! நரகினுங்கொடிது! பூமியில் நரகரெனப்படுவோர் வறு மைநோயினாலே பீடிக்கப்படுவோரன்றி மற்றியாவர்! அ டுத்தவர்கள் அடி அடி என்று அடிக்க, பெண்டிர் பிள் ளைகள் கதற, குலைகுலைந்து துன்பக்கடலின் மூழ்கு வர்கள். இரக்கத்தகாத இடங்களெல்லாம் இரப்பர்க ள். இரக்குந்தொழிலே தங்களுக்குத் தொழிலாக, எரி கின்ற பசிக்கனல் வருத்தக் காற்றுப்போலத் திரிந்து, காகம்போலக் கதறிக் கதறிக் கால் கடுத்தோய வருந்தி, 'ஐயையோ சிறிதாயினும் பெலமில்லையே; யாவர் நமக் கு அன்னமிடுவார்கள். ஒருதுணையுமில்லையே' என் று அலறி அலறிக் கால் வீங்கி மரிப்பர்கள். இப்படி

மரித்தாலும், தருமஞ் செய்யாப்பாவம் விடுமோ, விடா து. பின்னரும் பலமுறை நீசர்களாய்ப் பிறந்து, பார்த்தோரெல்லாம் பிசாசுப்பிசாசு என்று சொல்லும்வண்ணம், சுழன்று திரிந்து வருந்துவர்கள்.

தாங்களே நெடுங்காலம் வருந்தித் தேடிய பொருளைக்கொண்டு தருமஞ்செய்யாத உலோபிகள் படுந்துன்பங்கள் இவைகளேயாயின், 'நாம் தருமஞ்செய்கின்றேம்' என்று சொல்லிப் பொய்வேடங்காட்டி உலகத்தாரை வஞ்சித்து அவர்பொருளைப் பறித்துத் தருமஞ்செய்யாது விடுவோர்களும், தாங்கள் கூறியவாறே தருமஞ்செய்யப் புகுந்தும், அப்பொருளிலே அணுவளவாயினும் அபகரிப்பவர்களும், தங்களைப் பிறர் நம்பி வந்தடுத்துத் தருமஞ்செய்யும்பொருட்டுத் தங்களிடத்து ஒப்பித்த பொருளைத் தருமஞ்செய்யாது அபகரிப்பவர்களும், பிறர் தருமஞ்செய்யும்பொழுது அதனைத் தடுப்பவர்களும் படுந்துன்பங்களை, ஐயையோ, யாவர் சொல்ல வல்லவர்!

பொருளுடையவர்கள், உலோபம் இல்லாமலும், வீண்செலவு செய்யாமலும், தங்கள் தங்களால் இயன்றமட்டும், மேற்கூறிய தருமங்களையும், அவைபோலும் முக்கிய தருமங்களையும், கிரமமறிந்து, விதிப்படி சிரத்தையோடு செய்யக்கடவர்கள். செய்வார்களாயின், இம்மையிலே நிலைபெற்ற கீர்த்தியையும், சந்ததிவிருத்தியையும், மறுமையிலே பரகதியையும் அடைவார்கள்

பொருளில்லாதவர்கள், தருமத்தில் விருப்பமுடைய பிறர் தங்களிடத்து அன்போடு வணங்கித் தந்த பொருளை வாங்கி, அதில் ஓரணுவளவாயினுங் கவராது, தருமங்களை விதிப்படி சிரத்தையோடு செய்து முடிக்கக்கடவர்கள். பொருளுடையவர்களுக்கு நல்லறிவுச்சுடர் கொளுத்தித் தருமஞ் செய்யும்பொருட்டு அவர்களை ஏவினவர்கள் பரகதியை அடைவர்கள்.

ஆன்மாக்கள் சரீரத்தை விட்டு நீங்கும்போது, அவர்களுக்கு உண்டாகும் அச்சமும் துன்பமுஞ் சொல்லலாகுமா! அப்பொழுது தங்கள் வீட்டையும் தனதானியங்களையும் நினைத்து நினைத்து 'இனி இவைகளை யாவர் அநுபவிப்பவர்! நாம் உடலை விட்டுப் பிரியும்பொழுது இவைகளெல்லாம் நமக்கு அன்னியமாகுமே' என்று எல்லையில்லாத மனத்துயரம் மேலிட, இறப்பர்கள். ஆன்மாக்கள் இறக்கும்பொழுது படுந்துன்பம், பாம்பு தன்வாயினுலே பற்றும்பொழுது தவளை படுந்துன்பத்துக்குச் சமமாகும். அப்பொழுது பிதா மாதாப் பெண்டிர் பிள்ளைகள் முதலாயினோர் அவர்களைக் காக்க வல்லர்களோ! இல்லை இல்லை! அவர்கள் எண்ணில்காலம் வருந்தித் தேடிய திரவியங்கள் அவர்கள் போம்பொழுது துணையாகுமோ! இல்லை இல்லை! அப்பொழுது அவர்களுக்கு அழியாத்துணையாய் உடன்செல்வது அவர்கள் செய்த புண்ணியமே!

ஆதலினுலே, யாவரும், பேசக்கூடாவண்ணம் நாக்கை அடக்கி விக்கல் எழுவதற்கு முன்னே, இத்துணைச்சிற

ப்பினதாகிய புண்ணியத்தை, விரைந்து செய்தல்வேண்டும். விக்கல் வந்த பொழுது, புண்ணியத்தைச் செய்தலேயன்றி, அங்குள்ளார் பிறரை நோக்கி 'நீங்கள் நம்முடைய பொருளைத் தருமத்திலே செலவிடுங்கள்' என்று சொல்லலும் முடியாதே. அவ்விக்கல்தான் இன்னபொழுது வருமென்பதுந் தெரியாதே. ஆதலினாலே, இறக்கும் பொழுது செய்வோம் என்று நினையாது, புண்ணியத்தை நாடோறும் செய்தல்வேண்டும்.

திருவள்ளுவர்குறள்.

"அன்றறிவா மென்னா தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை.
நாச்செற்று விக்குண்மேல் வாராமு னல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும்."

கடன்படல்.

சரீரசுகத்தின் பொருட்டாவது, தருமத்தின் பொருட்டாவது, யாவரும், தங்கள் தங்கள் வரவுக்கேற்ப, மட்டாகச் செலவுசெய்தல்வேண்டும். வரவுக்கு மேலே செலவுசெய்யப் புகுவோர் கடன்படத் தலைப்பட்டுப் பெருந்துன்பத்தையும் அவமானத்தையும் அடைவர். கடனுடையவருக்கு இம்மை மறுமை இரண்டினும் இன்பமே இல்லை. எத்துணைப் பெருஞ்செல்வராயினும், கடன்படத் தலைப்படுவோர், விரைவிலே தங்கள் செல்வமெல்லாம் இழந்து, தரித்திரராவர். இம்மையிலே மனிதர்கள் அநுபவிக்குந் துன்பங்களெல்லாவற்றினும், கடனால் உண்டாகுந் துன்பத்தின் மிக்க துன்பம் யாதொ

ன்றும் இல்லை. தனிகனைத் தாயைக் கண்டாற்போலப் பேரானந்தத்தோடு கண்டு அவனிடத்தே கடன்பட்டவர், பின்பு அவன் எதிர்ப்படும்போது அவனைப் பேயைக் கண்டாற்போலப் பெரும்பயத்தோடு கண்டு, நடுநடுங்கி ஒளிப்பிடந்தேடி ஓடுவர். தனிகன் - கடன் கொடுக்கிறவன்.

பொருளில்லையானால், கூலித்தொழில் செய்து வயிறு வளர்க்கினும் வளர்க்கலாம்; பிச்சையேற்று உண்ணினும் உண்ணலாம்; பசிநோயால் வருந்தி இறக்கினும் இறக்கலாம். இவைகளெல்லாம் அவமானங்களல்ல; இவைகளினாலே பிறருக்கு யாதொருகேடும் இல்லை; இவைகளினால் ஒருவருக்கும் அஞ்சவேண்டுவதில்லை. இவைகளாலே துன்பம் உண்டாயினும், அத்துன்பமோ மிகச் சிறிது; அச்சிறுதுன்பமும், நல்லறிவோடு அமைந்து சிந்திக்கும்போது, நீங்கிவிடும். கடனோ இப்படிப்பட்டதன்று. பெருவியாதி முதலிய கொடுநோய்களினால் உண்டாகுந் துன்பத்தைப் பொறுக்கினும் பொறுக்கலாம்; கடனால் உண்டாகுந் துன்பத்தைப் பொறுத்தல் அரிது அரிது.

கடன்படக் கூசாதவர் பொய் சொல்லக் கூசார்; பொய்ப்பத்திரம் பிறப்பிக்கக் கூசார்; பொய்வழக்குப் பேசக் கூசார்; விசுவாசகாதஞ் செய்யக் கூசார்; வழக்குத் தீர்ப்பிலே பரிதானம் வாங்கக் கூசார்; களவுசெய்யக் கூசார்; கொலை செய்யக் கூசார். கடன்படல் எல்லாப் பாவங்களையும் வலிந்து கைப்பிடித்தழைக்குந் தூது.

ஒருவனுக்குத் தன்பொருளிற் சிறிது கடனுகக் கொடுத்தவன், அம்முதற்பொருள் வட்டியோடு வரும் வரும் என்று நெடுங்காலம் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றுன்; சிலபோது தனக்கு முட்டு வந்தவிடத்துத் தன்முதற்பொருளேயும் வட்டியையும் நம்பித் தான் பிறனிடத்தே கடன்படுகின்றுன்; தான் கொடுத்த கடன் வராதபொழுது, தன் பிறமுயற்சிகளே விடுத்துக் கடனுடையவனேப் பலநாளும் பலதரமும் தேடித் தேடிக் கேட்டுக் கேட்டு, அலேந்து திரிகின்றுன்; அவன் அக்கடனேத் திராதபோது, அவன்மீது தருமசபையிலே வழக்குத் தொடுத்து, தன்காலத்தையும் தன்னெஞ்சிய பொருளேயும் பலவாற்றுலும் அவ்வழக்கிலே போக்குகின்றுன்; அவ்வழக்கை நடத்துதற்குத் தன்னெஞ்சிய பொருள் போதாதபோது, பிறனிடத்தே கடன்படுகின்றுன்; நெடுங்காலஞ் சென்றபின், தான் அவ்வழக்கிலே தோல்வியடையாது வெல்விபடைந்தானுயினும், கடனுடையவனிடத்தே தாவரசங்கமப்பொருள் உண்டோ இல்லேயோ என்று பலநாளும் ஆராய்ந்துகொண்டு திரிகின்றுன்; தாவரசங்கமப்பொர்ருள் இல்லாதபோது, ஏங்கி வருந்தி மாய்கின்றுன். தாவரசங்கமப்பொருள் கண்டு விக்கிரயஞ்செய்தவிடத்தும், அவைகளின் விலே தனக்கு வரற்பாலனவாகிய முதலுக்கும் வட்டிக்கும் வழக்குச்செலவுக்கும் போதாத பொழுது தான் பிறனிடத்தே வாங்கிய கடனேத் திர்த்துவிட்டு 'என்செய்வேன் என்செய்வேன்' என்று பெருமூச்செறிந்து கவ

லேக்கடலின் மூழ்கித் தன்மனைவி பிள்ளைகளோடு பட்டினியிருந்து மாய்கின்றான். இது இப்படி இருக்க. தன்பொருளனைத்தையும் திருடரால் இழந்தவனோ, சிலநாண்மாத்திரம் கவலையுற்றுப் பின்பு அக்கவலையை ஒழித்துவிட்டுத் தன்னால் இயன்றதொழில் செய்து மகிழ்ச்சியோடு சீவனஞ்செய்கின்றான். ஆதலினாலே, ஒருவனுடைய பொருண்முழுதையும் திருடுதலினும், அவன்பொருளிற் சிறிதையேனும் கடனாக வாங்கிக்கொண்டு அதனைத் தீர்க்காமை பெருங்கொடும்பாவம், பாவம்!

நம்முடைய தேசத்தாருள்ளே கடன்படும் வழக்கம் மிகப் பெரிது. கடன்படாதவர் நூற்றுவருள்ளே ஒருவர் கிடைப்பதும் மிக அரிது. அநேகர், சுபாசுபகருமங்களிலே பிறர் செலவுசெய்வதைப் பார்த்து, தாங்களும் அப்படியே செலவு செய்யாதொழிந்தால் தங்களுக்கு அவமானமாகும் என்று எண்ணி, கண்ணை மூடிக்கொண்டு, அகப்படுமட்டும் கடன்பட்டுச் செலவுசெய்கின்றார்கள். கடன்பட்டு வட்டி வளர்ந்தபின் முன்னுள்ளதும் இழந்து பசிநோயால் வருந்துதலும் கடனைத் தீர்க்க இயலாது தனிகர்குடியைக் கெடுத்தலும் அவமானமல்லவாம்; வரவுக்கேற்ப மட்டாகச் செலவுசெய்து முட்டின்றி வாழ்தல் அவமானமாம். ஐயையோ! இவர்கள் அறியாமை இருந்தபடி என்னை

நம்முடைய தேசத்தார்கள் சுபாசுபகருமங்களிலே செலவிடும் பொருள் பெரும்பாலும் யாவரிடத்தே சேர்

கின்றது! தொழில்செய்து சீவனஞ்செய்யச் சத்தியுடையவர்களாய் இருந்தும் அது செய்யாத சோம்பேறிகளிடத்தன்றோ. யாசித்துப் பொருள் சம்பாதிக்கும் இச் சோம்பேறிகளுள்ளே அநேகர் உண்டுடுத்து, எஞ்சிய பொருள்கொண்டு ஆபரணஞ் செய்வித்து, வீடு கட்டுவித்து, விளைநிலம் தோட்டமுதலியவை வாங்கி, நூற்றுக்கு இரண்டு மூன்று விதம் வட்டிக்குக் கொடுத்துக்கொண்டு, செல்வர்களாய் இருக்கின்றார்களே. தொழில் செய்து வருந்திச் சம்பாதிப்பவர்களுள்ளே அநேகர் சுபாசுபகருமங்களிலே இவர்களிடத்திலே கடன்பட்டு, இவர்களுக்கே இறைத்து விட்டு, வட்டி வளர்ந்த பின், இவர்கள் தங்கள் வீட்டுவாயிலில் வந்து சிறிதுங் கண்ணோட்டமின்றித் தங்களை வாயில் வந்தபடி பேச, அவமானமடைந்து, தங்கள் தாவர சங்கமப்பொருளை விற்றுக் கொடுத்துவிட்டு, அன்னத்திற்கு அலைகின்றார்களே.

அநேகர் ஆபரணஞ்செய்வித்தற்கும், பண்டி குதிரை வாங்குதற்கும், வீடு கட்டுவித்தற்கும், விளைநிலம் தோட்டமுதலியவை வாங்குதற்கும், கடன்படுகின்றார்கள். வட்டி வளர்ந்த பின், கடன்றீர்க்கப் பிறிது வழி இல்லாமையால், அவ்வாபரணமுதலியவற்றை விற்கின்றார்கள். அவைகள் வாங்கிய விலைக்கு விலைப்படுதலே அரிது. அப்படியாகவே, அவைகளின் விலைப்பொருள் வட்டிக்கும் முதலுக்கும் எப்படிப் போதும்! போதாமையால், தங்களிடத்து முன்னுள்ள தாவரசங்கமப்பொ

ருளையும் விற்றுக் கொடுத்து விட்டு, வறியவர்களாய் வருந்துகின்றார்கள்.

கடன்பட்டு ஆபரணந்தரிப்போரும், பண்டி குதிரை ஏறுவோரும், பவனிவருவோரும், பிறர் பார்த்து இன்பம் அநுபவிக்க, தாங்கள் தங்கள் கடனை நினைந்து நினைந்து நெஞ்சந் திடுக்குத் திடுக்கெனப் பெருமூச்செறிந்து, துன்பமே அநுபவிக்கின்றார்கள். தாங்கள் துன்பக் கடலின் மூழ்கியும் பிறருக்கு இன்பத்தைக் கொடுக்கும் இந்த டாம்பிகர்களுடைய சிவகாருணியத்தை யாது சொல்வோம்!

வாணிகஞ்செய்ய விரும்புவோர் இயன்றமட்டும் தங்கள் கைப்பொருளைக்கொண்டு வாணிகஞ்செய்வதே தகுதி. கைப்பொருளில்லாதவர் கடன்சொல்லிச் சரக்குக்களை வாங்கி வாணிகஞ்செய்ய முயன்றால், கடன்கொடுப்பவன் வட்டி வாசிகளை அச்சரக்கின் விலையோடு சேர்த்தே கொடுப்பான். ஆதலினால், அவ்வாணிகம் தலையெடுக்காது.

கைப்பொருள் சிறிதும் இல்லாதவர், நிலத்திற்கென்றும், கலப்பைக்கென்றும், மாட்டுக்கென்றும், விதைக்கென்றும், இறைக்கென்றும், கடன்பட்டுப் பயிர்த்தொழில் செய்கின்றார்கள். கடன்கொடுத்தவர்களெல்லாரும் அறுப்புக்காலத்தில் வந்திருந்துகொண்டு, ஒற்றைக்கு இரட்டையாக அளந்துகொண்டு போக, தாங்கள் போசனத்துக்கு முட்டுப்பட்டு வருந்துகின்றார்கள்.

கடனில் மூழ்கினவருள்ளே அநேகர், உத்தியோகத்தினலே சீவிக்கப் புகுந்தும், தங்களுக்குக் கிடைக்கும் வேதனத்தைத் தனிகர்கள் மாசந்தோறும் வந்து வட்டியின்பொருட்டு வாங்கிக்கொண்டு போய்விட, தாங்கள் செலவுக்கு முட்டுப்படுகின்றார்கள். கடன் தீர்க்க வழியில்லாமையால் உத்தியோகத்தை விட்டு ஒளித்துக்கொண்டு திரிவாரும், ஊரை விட்டு ஓடிப்போவாரும், அநேகர். சிலர், இப்படிச் செய்தற்குக் கூடாமையால், மனவருத்தத்தினலே நாடோறும் சரீரமெலிந்து துயருறுகின்றார்கள்.

கடனுடையவர் சிலர், ஒரு தனிகனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய முதலையும் வட்டியையும் மற்றொரு தனிகனிடத்து வாங்கித் தீர்த்தும், சிலகாலஞ் சென்ற பின், அக்கடனையும் அப்படியே மற்றொரு தனிகனிடத்தில் வாங்கித் தீர்த்தும், வருகின்றார்கள். இப்படியே கடன் விருத்தியாய்விட, முடிவிலே தங்கள் தாவரசங்கமப்பொருள்களெல்லாவற்றையும் விக்கிரயஞ்செய்து கொடுத்து விட்டு, வருத்தமடைகின்றார்கள். ஆதியிலே, வட்டி வளர்தற்கு முன்னரே, தங்கள் தாவரசங்கமப்பொருள்களிலே சிலவற்றை விற்றுக் கடனைத் தீர்த்துவிட்டு, எஞ்சிய பொருளைக்கொண்டு முட்டின்றிச் சீவிக்கலாமே. ஐயையோ! இவர்கள் பேதைமைக்கு யாது செய்யலாம்! பரிதாபம் பரிதாபம்!

கடன்படத் தலைப்படுவோர், தாம் கடன்படுதற்கு முன்பே 'இப்போது நமக்கு இந்தப்பணத்தொகை ஆவ

சியகமா? இந்தக்கடனைத் தீர்த்தற்குப் பொருள் வரு ம்வழி உண்டா? பொருள் விரைவில் வருமா? தாமதத் தில் வருமா? தாமதத்தில் வருமாயின், இதற்கு வட்டி வளர்ந்துவிடுமன்றோ? பொருள் வராதவிடத்து இக்க டனைத் தீர்க்கப் பிறிதுவழி உண்டா? இப்பொழுது இ ப்பணத்தொகை ஆவசியகமேயாயினும், கடன்படாது, நம்முடைய தாவரசங்கமப்பொருளிலே சிலவற்றை விற்றே செலவுசெய்யலாமே. இப்படிச் செய்தால் வ ட்டி மிஞ்சுமே! இப்படிச் செய்யாதொழிந்தால், வட் டி வளர்ந்தபின், நம்முடைய தாவரசங்கமப்பொருண் முற்றும் போய்விடுமே! அதன்பின்பு சீவனத்துக்கு யா து செய்யலாம்' என்று இவைகளெல்லாவற்றையும் செ வ்வைபாக ஆலோசிக்கக்கடவர்.

அநேகர், பலர் குடியைக் கெடுத்துத் தாமே வாழ நி னைந்து, அவரிடத்தே கடன் வாங்கிக்கொண்டு, அவரை வஞ்சிக்கும்பொருட்டு, எல்லாப்பொருளையும், தங்கள் பந்துக்களுள்ளும் சிநேகருள்ளும் யாரையேனும் நம்பி, அவரிடத்தே வைத்துவிட்டு, பின்பு தாம் அவராலே வஞ்சிக்கப்பட்டு, யாதொன்றும் பேசமாட்டாது, ஏங் கி வருந்துகின்றார்கள். தாம் பிறரை வஞ்சித்தும், தம்மைப் பிறர் வஞ்சியார் என்று நினைக்கும் பேதைமை யை யாது சொல்லலாம்! "நாமொன்றெண்ணத் தெய் வமொன்றெண்ணியது" என்னும் பழமொழியின் உண் மையை இவர்களிடத்தே காணலாம்.

அநேகர் தாங்கள் சிறிதும் கடன்படாதவர்களேயாயினும், கடன்படத் தலைப்பட்டுப் பிறர்பொருளை நம்பித் திரிகின்றவர்களோடு சிநேகஞ் செய்து, அவர்கள் பொருட்டுப் பிணை நின்று, தங்கள் தாவரசங்கமப்பொருளெல்லாம் இழந்து, தங்கள் பெண்டிர் பிள்ளைகளாலும் அவமதிக்கப்பட்டுப் பசிநோயால் வருந்துகின்றார்கள்.

நம்முடைய தேசத்தாருள் அநேகர் கடன்பட்டுப் பிறர்குடியைக் கெடுத்துத் தருமஞ்செய்கின்றார்கள். இது தருமமாகுமா, ஆகாது. பொருளினாற் செயப்படுவனவாகிய தருமங்களைப் பொருளுடையார் செய்யாமையே பாவம்; வறியவர் செய்யாமை பாவமன்று. பொருளின்றிச் செயப்படுவனவாகிய தருமங்கள் எண்ணில்லாதன உண்டு. அவை கடவுளைச் சிந்தித்தல் துதித்தல் வணங்கல், அவர் குணமகிமைகளைக் கேட்டல், அவைகளைப் பிறருக்குப் போதித்தல், கொல்லாமை, பிறர்பொருளிச்சியாமை, பிறன்மனையாளை விரும்பாமை, வாய்மை பொறை, இரக்கம் முதலியவைகளாம். பொருளில்லாதவருக்கு இத்தருமங்களே அமையும். பொருளுடையவருக்கோ, பொருளாற்செயப்படுந்தருமங்களோடு இத்தருமங்களும் வேண்டும். இத்தருமங்களின்றி அத்தருமங்கள் சிறிதும் பயன்படாவாம்.

கடனுடையவன் தான் வாங்கின கடனைக் கொடாவிடின், அவன் செய்த புண்ணியமெல்லாம் தனிகனைச் சாரும். வாங்கின கடனைத் தீராமல் இறந்துபோன க

டனுடையவன், அளவில்லாத காலம் நரகத்துன்பத்தை அநுபவித்தபின்பு, தனிகன் வீட்டிலே, கூலியாளாக வும், பெண்ணாகவும், அடிமையாகவும், குதிரையாகவு ம், மாடாகவும், கழுதையாகவும், பிறந்துழைப்பான்.

ஒருவன், தன்னிடத்தே பிறனால் நம்பி வைக்கப்பட் ட பொருளைத் தன்புத்திரனைப்போலக் காத்து, பொரு ளை வைத்தவன் கேட்கும் பொழுதே கொடுக்கக்கடவ ன். அப்படிப் பொருளைக் காத்துக் கொடுத்தால், அவ ன் இரணியதான முதலிய தானங்களைக் கொடுத்தவ னுக்கு உண்டாகும் பலத்தையும், அடைக்கலம் புகுந் தவனைக் காத்தவனுக்கு உண்டாகும் பலத்தையும் அ டைவான். அந்தப்பொருளைக் கவர்ந்தவன் தன்புத்தி ரனையும் சிநேகன் முதலானவர்களையுங் கொன்ற பா வபலத்தை அடைவான்.

ஒருவன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணின பொருளைக் கொ டாது விட்டாலும், கொடுக்கப்பட்டதை மீட்டுங்கொ ள்ள விரும்பினாலும், அவன் பாவியாவான். ஒருவன் வா க்குத்தத்தம் பண்ணின பொருளைக் கொடாவிடின், அந் தப்பொருள் கடன்பொருளைப்போல அவனை இம்மை யினும் மறுமையினுந் தொடரும், அவன் பலவகை யாகிய நரகங்களை அடைந்து, நாய்ப்பிறப்பு முதலிய இழிவாகிய பிறப்பையும் அடைவான். தருமந்தப்பி நடக்கின்றவன்பொருட்டு வாக்குத்தத்தம்பண்ணின பொருளைக் கொடாதவன் குற்றமுடையவனல்லன்.

இரசவாதம்.

பேராசையுடையோர் இனி வரும் பயனை விரும்பி இப்போது உள்ளதையும் இழக்கின்றார். பேராசை கிலேசத்தையே விளைவிக்கும். பேராசையுடையோருக்கு ஒருபொழுதும் திருப்தி பிறவாது. உள்ளது போதும் என்று அமைந்த மனமே குறைவற்ற களஞ்சியம். எத்துணைப்பெருஞ்செல்வராயினும், திருப்தியில்லாதவர் ஒருபொழுதும் சுகமடையார். இத்தேசங்களிலே அநேகர் பேராசைகொண்டு இரசவாதத்தினாலே பெரும்பொருள் சம்பாதிக்கலாம் என்று துணிந்து, பொய்வேடம் பூண்டவர்களாலே வஞ்சிக்கப்பட்டு, தங்கவிடத்து முன்னுள்ள பொருளையும் இழந்து, வறுமையுற்று வருந்துகின்றார்கள்.

சூரன் என்னும் ஓரசுரன் தவவலிமையினாலே ஆயிரத்தெட்டண்டங்களை நூற்றெட்டுகம் அரசாண்டான் என்று கந்தபுராணத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தச்சூரன் தவஞ்செய்யப் புகுதற்கு முன்னரே, அவனுடைய பிதாவாகிய காசிபமுனிவர், அவனுக்கு, மார்க்கண்டேயமுனிவர் கடவுட்பூசைசெய்து இயமனை வென்ற சரித்திரத்தைச் சொல்லினார். அம்மார்க்கண்டேயமுனிவருடைய சரித்திரம் சூரன் பிறக்க எண்ணில்லாத காலத்துக்கு முன்னே நடந்தது. அம்மார்க்கண்டேய முனிவருடைய பிதா மிருகண்டுமுனிவர். அவர் பிதா மிருககண்டயேமுனிவர். அவர் பிதாக் குச்

சகமுனிவர். அக்குச்சகமுனிவர் காலத்திலே ஒரு வன் இரசவாதத்தினலே பெரும்பொருள் சம்பாதிக்க விரும்பி, தன்னிடத்துள்ள பொருளையும் இழந்து, தான் செய்த தருமங்களையும் இழந்த சரித்திரத்தைச் சொல்வாம்.

கலிங்கநாட்டிலே அரிபுரத்திலே வணிகர் குலத்திலே தேவதத்தன் என்றொருவன் இருந்தான். அவனுடைய புதல்வனுகிய தருமதத்தன் மிக்க செல்வத்தையுடையனுய், தருமங்களைச் செய்து பெரும்புகழ் பெற்றான். அவன் தன்னுடைய தந்தையும் தாயும் இறத்தலும், தமியனுகித் துயருழந்து, பின் ஒருவாறு தேறியிருக்கும்பொழுது, ஓரிரசவாதி முண்டிதமாகிய சிரசையும், குண்டலம் பொருந்திய காதையும், விபூதியைத் திரிபுண்டரமாகத் தரித்த நெற்றியையும், உருத்திராக்ஷ மாலையையும், பிரம்பு பொருந்திய கையையும் உடையவனுய், அவனிடத்து வந்தான். தருமதத்தன் அவ்விரசவாதியைக் கண்டு, வணங்கி, தன் வீட்டினுள் அழைத்துக்கொண்டு சென்று, அமுது செய்வித்து, முகமன் கூறி, பின்பு அவனை நோக்கி, 'சுவாமீ, நீர் இங்கு வந்ததென்னை' என்றான். வாதி அது கேட்டு 'நம்மிடத்து ஒருவித்தை உளது. அது எவருக்கும் பேசுந்தன்மையதன்று. குருபத்தியுடையோருக்கு மாத்திரம் சொல்லத்தக்கது. நெஞ்சிற் சிறிதும் மாசில்லாத உனக்கு நாம் அதைச் சொல்வோம். இரசத்தினலே வேண்டிய பொன்னைச் செய்வேம். காரிரும்பை நாக

மாக்குவோம். மீட்டும் அதனைப் பொன்னாக்குவோம் ஈயத்தையும் இரசத்தையும் வெள்ளியாக்குவோம். வங்கத்தைப் பொன்னாக்குவோம். இரும்பிற் செம்புண்டாக்குவோம். ஈயத்தையும் அப்படியே செய்வோம். நமது வன்மையை உள்ளபடி சொல்ல விரும்பினேமாயின், அளப்பில்லாத வருடங்கள் வேண்டும். ஒருபொன்னைக் கோடிபொன்னாக்குவோம். கோடி பொன்னை மலைபோலக் கோடி பொன்னாக்குவோம். உன்பொருளனைத்தையும் தருவாயாயின், உன்வீட்டிலே அப்பொருளை வைத்தற்கு இடமில்லையென்னும்படி செய்வோம்' என்றான். இப்படிச் சொல்லிய வாதியைத் தருமதத்தன் வணங்கி, முன்னே தன்னிடத்துள்ள நிதியையும், பின்னே தன்னாலே சம்பாதிக்கப்பட்ட நிதியையும் பேடகங்களில் உள்ள ஆபரணங்களையும் கொண்டுவந்து, அவன்முன் வைத்தான். வாதி அவற்றை நோக்கி, 'ஓகோ! வணிகரிற்றிலகனாகிய உன்னிடத்துள்ள செல்வம் இதுதானோ' என்று கைதட்டிச் சிரித்து, 'இப்பொருள் நமது வித்தையில் இறைக்கும் போதாது. இது நாம் உருக்குமுகத்திலே சிந்துகின்ற அளவுங்காணாது. நீ நமக்குப் பின்னே திரிவாயாயின், அளப்பில்லாத பொருள் தருவோம். இதனை வைத்துக்கொள்வாயாக' என்றான். அப்பொழுது தருமதத்தன் 'சுவாமீ, கோபிக்கவேண்டாம். நீர் வேண்டிய பெருநிதி முழுதும் தேடிக்கொண்டு வருவேன். இரும்' என்று சொல்லிக் கொண்டு போய், வஸ்திரங்களையும், நிலங்களையும், இர

த்தினங்களையும், ஆபரணங்களையும், வீடுகளையும், ஆடு மாடுகளையும் விற்று, மதிமயக்கத்தினாலே தருமத்தை யும் விற்றான். இவ்வாறு தேடிய பெருநிதியனைத்தை யும் கொண்டுவந்து, வாதிமுன் வைத்து நிற்றலும், வா தி மனமகிழ்ந்து, அவையெல்லாவற்றையும் அக்கினி யிலே உருக்கித் திரட்டி, ஒருருவாக்கி, அதனிரட்டி எடைகொண்ட இரசத்தை ஓரம்மியிலிட்டு, அப்பொ ன்முழுதையும் உரைத்து, அதனை உருட்டி, மட்குகை யினுள்ளே மருந்தை உள்ளுறுத்திப் பொன்னை உள்ளி ட்டு, அதனிடத்தே ஓர்களங்கத்தை இட்டு, சீலைமண் செய்து, அக்கினியிலே நூற்றெட்டுக் குக்குடபுடமிட் டு, அதனைப் பார்த்து, 'மிகவும் மாற்று வந்தது. இனி ஒருவராகியிலே பழுக்கும். காற்றில்லாத ஓருறையுள் காட்டு' என்றான். தருமதத்தன் ஓருறையுளைக் காட்ட லும், இரசவாதி அதனுள்ளே போய், விறகின்மீது சு டலையக்கினிகொண்டு வராகிமேலிட்டுப் புகைப்பித்தா ன். அதனாலே தருமதத்தன் கண்ணீர் பொழிய, சரீரம் வெதும்ப, எங்கும் வேர்ப்ப, ஊமைபோல் ஒன்றும் பேசாமலும், போகமுயலாமலும், சும்மாவிருந்தான். அப்பொழுது இரசவாதி பொற்குகையை எடுத்து, மெ ல்லெனத் தனது வஸ்திரத்தினுள்ளே மறைத்துக்கொ ண்டு, அதுபோலத் தன்னிடத்திருந்த வேறொருகுகை யைப் பக்கத்து வைத்து, புகையைத் தணித்து, தரும தத்தனை நோக்கி, 'இக்குகையை உன்கையினால் எடுத் து, இவ்வக்கினிமேல் வைப்பாயாக' என்றான். தரும

தத்தன் அப்படிச் செய்தலும், இரசவாதி அதற்குரிய ன யாவற்றையும் அமைத்துச் சேமஞ்செய்து, தரும த்தனே நோக்கி, 'நீ உணவில்லாமலும், ஒருவரோடும் பேசாமலும், பிறரைப் பாராமலும், மூன்றுநாள் நம் மையே சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கக்கடவாய். நாம் கா ளிசந்நிதியிலே ஒருயாகம் முடித்தல் வேண்டும். முடி த்துக்கொண்டு நாலாநாள் இங்கே வருவோம்' என்று ன். தருமதத்தன் 'அப்படியே செய்க' என்று சொல் லி, அவனை மும்முறை வணங்கி, அவன்பின் செல்லா து நின்முன். இரசவாதி அங்கு நின்றும் விரைந்து நெ டுந்தூரம் போய், உருமாறி, வேருேரிடத்தை அடைந் தான். தருமதத்தன் இரசவாதி விதித்தபடியே இருந் து, மூன்று நாட்செல்லலும், 'பெரியவர் சொல்லிய நாளெல்லை சென்றுவிட்டதே. இன்று வந்திலர். அவர் சொற்றப்புவாரா' என்று தளர்ந்து, காளிகோயிலினு ம் நகரத்தினும் அவனைத் தேடிக் காணுது மயங்கி வாடி, வீட்டுக்குத் திரும்பினுன். முன் வைத்த குகை யை எடுத்துப் பார்த்து, அது இரும்பாயிருக்கக் கண் டு, மிகுந்த துயரமடைந்து வீழ்ந்திறந்தான். அவன் தருமத்தை விற்ற பாவத்தினுலே யானையாய்ப் பிறந் தான்.

கடவுட்பூசைசெய்து இயமனை வென்ற புண்ணியயுக த்தினும் இரசவாதத்தினுலே பொருள் சம்பாதித்தல் இயலாதிருப்ப, நம்மவர்கள் அநேகர் இப்பாவயுகத்தி ல் இரசவாதத்தினுலே பொருள் சம்பாதிக்கலாம் என்

று மயங்கி அலேவது என்னபேதைமையோ அறியேம்! இரசவாதமயக்கத்தினலே உள்ள பொருளேயும் இழந்து வீண்காலம் போக்காமல் தங்கள் தங்களால் இயன்ற தொழில்களேச் செய்து வருந்திப் பொருள் சம்பாதித்து, தங்கள் அநுபவத்தின்பொருட்டும் தருமத்தின்பொருட்டும் செலவுசெய்து, வாழ்ந்திருக்கக்கடவர்கள்.

வருணம்.

பிராமணன், க்ஷத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன் என நான்குவருணத்தார் உண்டு. பிரமாவினுடைய முகத்தினின்றும் பிராமணரும், புயத்தினின்றும் க்ஷத்திரியரும், தொடையினின்றும் வைசியரும், பாதத்தினின்றும் சூத்திரருந் தோன்றினர்.

பிராமணருக்கு உரிய தொழில்களாவன வேதமோதலும், வேதமோதுவித்தலும், யாகஞ்செய்தலும், யாகஞ்செய்வித்தலும், தானங்கொடுத்தலும், தானமேற்றலும் ஆகிய ஆறுமாம்.

க்ஷத்திரியருக்கு உரிய தொழில்களாவன வேதமோதலும், யாகஞ்செய்தலும், தானங்கொடுத்தலும், பூமியைக் காத்தலும், யானை குதிரை தேரூர்தலும், படைக்கலம் பயிலலும் ஆகிய ஆறுமாம்.

வைசியருக்கு உரிய தொழில்களாவன வேதமோதலும், யாகஞ்செய்தலும், தானங்கொடுத்தலும், பசுக்காத்தலும், வாணிகஞ்செய்தலும், பயிரிடுதலும் ஆகிய ஆறுமாம்.

சூத்திரருக்கு உரிய தொழில்களாவன பயிரிடுதலும், வாணிகஞ்செய்தலும், பசுக்காத்தலும், முதன்மூன்றுவருணத்தாருக்கும் அநுகூலமாகிய தொழில்களைச் செய்தலும் ஆகிய நான்குமாம். சூத்திரர் இதிகாச புராண முதலியவைகளை ஓதுதற்கும், வேதத்தின் பொருளைக் கேட்டற்கும், பாகயஞ்ஞ * விதியினலே பிதிர்க்கிரியை முதலிய கருமங்களைச் செய்தற்கும், தானங்கொடுத்தற்கும் அதிகாரிகளாவர். சூத்திரர் சற்சூத்திரரெனவும், அசற்சூத்திரரெனவும் இருவகைப்படுவர். மதுமாமிசபக்ஷணம் இல்லாதவராய் நூல்களில் விதிக்கப்பட்ட சமயாசாரமுடையவராய் உள்ள சூத்திரர் சற்சூத்திரர். அவரல்லாத சூத்திரர் அசற்சூத்திரர். சற்சூத்திரரும் வைசியரும் சமமேயாவர்.

நான்குவருணத்துள்ளும் தத்தம்வருணத்தாடவர்களாலே விவாகஞ்செய்யப்பட்டவர்களாய் வியபிசாரதோஷம் இல்லாதவர்களாய் உள்ள தருமபத்தினிகளிடத்திலே பிறந்த பிள்ளைகளையே அவ்வவ்வருணத்தார்களாக அறிதல்வேண்டும்.

பிராமணன் தன்னிற்றாழ்ந்த மூன்றுவருணத்துப் பெண்களையும், க்ஷத்திரியன் தன்னிற்றாழ்ந்த இரண்டுவருணத்துப் பெண்களையும், வைசியன் தன்னிற்றாழ்ந்த ஒருவருணத்துப் பெண்ணையும் விவாகஞ்செய்து பெற்

---

* பாகயஞ்ஞமென்பது பஞ்சமகாயஞ்ஞங்களுள்ளே பிரமயஞ்ஞமல்லாத நான்குமாம்.

ற பிள்ளைகள் அறுவரும் அநுலோமர். க்ஷத்திரியன் தன்னினுயர்ந்த ஒருவருணத்துப் பெண்ணையும், வைசியன் தன்னினுயர்ந்த இரண்டுவருணத்துப் பெண்களையும், சூத்திரன் தன்னினுயர்ந்த மூன்று வருணத்துப் பெண்களையும் கூடிப் பெற்ற பிள்ளைகள் அறுவரும் பிரதிலோமர். பிராமணர் முதலிய நான்குவருணத்தாரும் பிறர் மனைவியரைச் சோரத்தாற் கூடிப் பெற்ற பிள்ளைகள் அந்தராளர். அநுலோமர் முதலாயினோர் நான்கு வருணத்துப் பெண்கள் முதலாயினோரோடு கலந்து பெற்ற பிள்ளைகள் விராத்தியர்.

பிராமணர் முதலாயினோருக்குப் பிறந்தவுடனே கொப்பூழ்க்கொடி அறுப்பதற்கு முன்னே சாதகருமஞ்செய்தல்வேண்டும். சாதகருமமென்பது பிறப்பைக்குறித்துச் சிசுவுக்குச் செய்வதோர்சுத்தி. அப்போது வெல்லம் நெய் தேன் மூன்றையுஞ்சேர்த்துப் பொன்னை உரைத்து, அந்தக்குழந்தைக்கு நாவிலே தடவல்வேண்டும்.

பிராமணருக்குப் பத்தாநாள் பன்னிரண்டாநாளிலும், க்ஷத்திரியருக்குப் பன்னிரண்டாநாள் பதினாறாநாளிலும், வைசியருக்கு இருபதாநாள் இருபத்திரண்டாநாளிலும், சூத்திரருக்கு முப்பதாநாள் முப்பத்திரண்டாநாளிலும் நாமகரணஞ் செய்தல்வேண்டும். நாமகரணமென்பது பெயரிடுதல். பெயரிடுமிடத்து, தாம் வழிபடுகடவுளுடைய பெயரையேனும் தம்பெரியோருடைய பெயரையேனும் ஜன்மநக்ஷத்திரத்திற்கு இசைய இடுதல்வேண்டும்.

பத்தாநாளிலேனும், பன்னிரண்டாநாளிலேனும், பதினாருநாளிலேனும், ஆருமாசத்திலேனும், ஏழாமாசத்திலேனும், எட்டாமாசத்திலேனும், கர்ணவேதனஞ் செய்தல்வேண்டும். கர்ணவேதனமென்பது காது துளைத்தல்.

மூன்ருமாசத்திலே சூரியதரிசனமும், நான்காமாசத்திலே சந்திரதரிசனமும் பசுதரிசனமும் செய்வித்தல் வேண்டும்.

ஆருமாசத்திலேனும், எட்டாமாசத்திலேனும், பத்தாமாசத்திலேனும், பன்னிரண்டாமாசத்திலேனும் அன்னப்பிராசனஞ் செய்தல்வேண்டும். அன்னப்பிராசனமென்பது சோற்றை உண்பித்தல்.

பிறந்த வருஷத்தின் அந்தத்திலேனும், மூன்ரும்வருஷத்திலேனும், ஐந்தாம்வருஷத்திலேனும், ஏழாம்வருஷத்திலேனும் சௌளஞ்செய்தல்வேண்டும். சௌளமென்பது குடுமிவைத்தல். சௌளம் இல்லையாயின், யாதொருகிரியைக்கும் உரிமை இல்லை. ஐந்தாம்வருஷத்திலே வித்தியாரம்பஞ்செய்தல்வேண்டும். வித்தியாரம்பமென்பது கல்வி தொடங்குதல்.

கருப்பமான காலமுதலாகப் பிராமணருக்கு எட்டாம் வருஷத்திலும், க்ஷத்திரியனுக்குப் பதினெராம் வருஷத்திலும், வைசியனுக்குப் பன்னிரண்டாம் வருஷத்திலும், உபநயனஞ் செய்தல்வேண்டும். உபநயனமென்பது பூணூல் தரிப்பித்தல். பிரமதேசை விரும்பும் பிராமணனுக்கு ஐந்தாம் வயசிலும், பலத்தை விரும்பும்

க்ஷத்திரியனுக்கு ஆறும்வயசிலும், பொருளை விரும்பும் வைசியனுக்கு எட்டாம்வயசிலும் உபநயனஞ்செய்யத் தக்கது. சொன்ன காலங்களிலே செய்யத் தடை உண்டானபோது, பிராமணனுக்குப் பதினாறுவயசுவரையிலும், க்ஷத்திரியனுக்கு இருபத்திரண்டுவயசுவரையிலும், வைசியனுக்கு இருபத்துநான்கு வயசுவரையிலும் உபநயனஞ்செய்யலாம். இம்மூன்று வருணத்தாரும் இங்கே வரையறுக்கப்பட்ட காலத்தில் உபநயனஞ்செய்யப்பெறுதொழியின், காயத்திரி மந்திரத்துக்கு உரிமையின்றிப் பிரஷ்டராவார்கள். இவர்களுக்கு வேதஞ்சொல்லலும், பெண்கொடுத்தலும், இவர்களிடத்திலே பெண்வாங்கலும் ஆகாவாம். சூத்திரருக்கு உபநயனம் தீக்ஷையிலே செய்யப்படும்.

பெண்களுக்குச் சாதகருமமுதலிய கருமங்களை மந்திரமின்றிச் செய்தல்வேண்டும். பெண்களுக்கு விவாகமே உபநயனமாகும்; கணவனுக்குப் பணிவிடைசெய்தலே குருவழிபாடாகும்; சமையன்முதலிய வீட்டுவேலையே அக்கினிகாரியமாகும்.

பிராமணகுலத்திற் பிறந்தவனும் உபநயனத்துக்கு முன்பு சூத்திரனுக்கு ஒப்பானவன். பிராமணர் முதலிய மூன்றுவருணத்தாரும், உபநயனத்தினாலே துவிசத்துவம் அடைந்தபின்பே, வேதம் ஓதுதற்கு அதிகாரிகளாவர். துவிசத்துவமென்பது இருபிறப்புடைமை. உபநயனஞ்செய்துகொண்டவனாயினும், வேதமோதாதவன் ஒருவைதிககாரியத்துக்கும் யோக்கியனாகான்;

அவன் சூத்திரனாவன். வேதம் ஓதும் அந்தணர்களே உயர்ந்தவர். அவரினும் வேதப்பொருளை அறிந்த பண்டிதர்கள் உயர்ந்தவர். அவரினும் விதிவிலக்குக்களை நிச்சயமாக அறிந்தவர்கள் உயர்ந்தவர். அவரினும் விலக்கியவற்றை ஒழித்து விதித்தனவற்றைச் செய்பவர்கள் உயர்ந்தவர். அவரினும் விருப்பு வெறுப்பின்றிப் பிரமத்தை அறியும் ஞானிகள் உயர்ந்தவர். வேதம் ஓதாத பிராமணன் மரத்தினாற்செய்யப்பட்ட யானையும் தோலினாற் செய்யப்பட்ட மிருகமும்போலப் பெயர்மாத்திரம் உடையனன்றிப் பயன்படுதலிலன். ஒழுக்கமில்லாத பிராமணனுக்கு வேதத்திற்சொல்லிய பலன் கிடைப்பதில்லை. ஒழுக்கமுடைய பிராமணனுக்குச் சகலபலனும் குறைவின்றிக் கிடைக்கும்.

பிராமணர் முதற் சூத்திரர் இறுதியாகிய நான்குவருணத்தாரும் தீக்ஷையினாலே துவிசத்துவம் அடைந்தார்களாயின், ஆகமம் ஓதுதற்கு அதிகாரிகளாவர். பிராமணர் முதலிய மூன்றுவருணத்தாரும், தீக்ஷை பெற்றவர்களாயின், வைதிகக்கிரியைகளையும் ஆகமக்கிரியைகளையும் அநுட்டித்தல்வேண்டும். தீக்ஷை பெறாதவர்களாயின், வைதிகக்கிரியைகளை மாத்திரம் அநுட்டித்தல் வேண்டும். சூத்திரர்களும் நான்குவருணத்துப் பெண்களும், தீக்ஷை பெற்றவர்களாயின், ஆகமக்கிரியைகளை அநுட்டித்தல்வேண்டும். தீக்ஷை பெற்றவர்கள் ஆகமக்கிரியைகளை அநுட்டியாதொழிந்தால், தீக்ஷையினாலே பயனில்லை. தீக்ஷையில்லாத சூத்திரர் முதலானவர்க

ளுக்குப் பிரணவமின்றி நமோந்தமாயுள்ள தேவதோத்திரங்களைக்கொண்டு கிரியைகள் செய்தலே தகுதி.

எல்லாரும் தங்கள் தங்கள் வருணாச்சிரமங்களுக்கு உரிய ஒழுக்கங்களை வழுவாமல் அநுட்டித்தல்வேண்டும். ஒழுக்கமில்லாதவர், வேதாகமங்களை ஓதினாராயினும், அவைகளினாலே பயன் அடையார். சுத்தமாகிய ஜலத்தைத் தலையோட்டில் வைப்பினும், நல்லபாலை நாய்த்தோற்றுருத்தியில் வைப்பினும், அவை கெட்டுப்போதல்போலவே,ஒழுக்கமில்லாதவர் கற்ற சாத்திரங்கள் கெட்டுப்போகும். தீக்ஷை உடையவராயினும், ஒழுக்கமில்லாதவராயின், தீக்ஷையில்லாதவரோடொப்பர். சூத்திரனாயினும் ஒழுக்கமுடையவனாயிற் பிராமணனெனப்படுவன். பிராமணனாயினும் ஒழுக்கமில்லாதவனாயிற் சூத்திரனெனப்படுவன். பிராமணருள்ளும் பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர் உண்டு. க்ஷத்திரியருள்ளும் பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர் உண்டு. வைசியருள்ளும் பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர் உண்டு. சூத்திரருள்ளும் பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர் உண்டு. அவரவர் நடைகளினாலே அவரவரைப் பகுத்தறிந்து கொள்ளலாம்.

நான்கு வருணத்தாருக்கும் ஆகமத்தில் விதிக்கப்பட்ட தீக்ஷைக்கு அருகரல்லாத மற்றைச்சாதியார்கள் ஆசாரியரை அடைந்து, தங்கள் தங்கள் அதிகாரத்துக்கு ஏற்பத் திருநோக்கம் முதலிய தீக்ஷையைப் பெற்று, கடவுளுடைய குணமகிமைகளை அறிந்துகொண்டு, அ-

வரைத் தியானித்துத் தோத்திரம்பண்ணலும், தேவால யத்தை வலஞ்செய்து வணங்குதலும் செய்வார்களாயி ன், பரகதி பெற்று உய்வார்கள்.

ஆச்சிரமம்.

பிரமசாரி, கிருகஸ்தன், வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசி என நால்வகையாச்சிரமத்தார் உண்டு.

பிரமசாரி.

பிரமசாரியாவான் உபநயனஞ் செய்யப்பெற்று ஆ சாரியரிடத்திருந்து ஓதுதலும் விரதங்காத்தலுமாகிய ஒழுக்கத்தை உடையவன். பிரமசாரி சகல நற்குண நற் செய்கைகளோடுங்கூடி, ஆசாரியரை விதிப்படி வழிபட் டுக்கொண்டே வேதமுதலியவைகளை ஓதல்வேண்டும். வேதமோதும்போது ஆசாரியரை வணங்கி, வடக்குமு கமாகவேனும் கிழக்குமுகமாகவேனும் கைகளைக் கட் டிக்கொண்டு ஓதல்வேண்டும். சுக்கிலபக்ஷத்தில் வேதங் களையும் கிருஷ்ணபக்ஷத்தில் வேதாங்கங்களையும் ஓதல் வேண்டும். அட்டமி, சதுர்த்தசி, அமாவாசை, பௌர் ணிமை, பிரதமை, அயனம், விஷுவம் முதலிய விலக் கப்பட்ட தினங்களிலும் சந்தியாகாலங்களிலும் வேதா கமங்களை ஓதலாகாது. வேதாங்கம் புராணம் தருமநூ ல் முதலியவைகளை அமாவாசை பௌர்ணிமைகளின ன்றி மற்றையெந்நாட்களினும் ஓதலாம். சந்தியாவந் தனமுதலிய கருமங்களுக்கு உரியவைகளையும் நித்திய

பாராயணத்துக்கு உரியவைகளையும் எந்நாளும் ஓத லாம். பிரமசாரி, சந்தனம் பூமாலை தாம்பூலம் முதலிய போக்கியப்பொருள்களை அநுபவிக்கலாகாது. பெண் கள் சமீபத்தில் இருத்தலும், அவர்களோடு கலந்து பேசுதலும், கீதங்கேட்டலும், கூத்துப்பார்த்தலும் ஆ காவாம்.

பிரமசாரிகள், பௌதிகப்பிரமசாரியெனவும், நைட் டிகப்பிரமசாரியெனவும், இருவகையர். பாலியவயசு தொடங்கிக் கன்னிகாகலியாணகாலம்வரையும் விரதநி யமித்துத் துறவியாய் இருப்பவன் பௌதிகப்பிரமசா ரி. மரணாந்தம் விரதநியமித்துத் துறவியாய் இருப்ப வன் நைட்டிகப்பிரமசாரி.

பௌதிகப்பிரமசாரி, ஆசாரியரிடத்தில் ஓதற்பாலன வாகிய வேதமுதலியவைகளை அருத்தஞானம் வருமள வும் ஓதியபின்பு, அவருக்குத் தக்ஷிணை கொடுத்து, அ வரநுமதி பெற்று, சமாவர்த்தனமென்னும் விரதத்தை நிறைவேற்றி, விவாகஞ்செய்துகொள்ளல்வேண்டும். வேதமுதலிய நூல்களைக் கற்றானாயினும் அவைகளின் பொருளை அறியாதவன் சும்மா கத்துகின்ற காகத்துக் குச் சமமாவன்.

நைட்டிகப்பிரமசாரி பெண்களுடைய பெயரையுஞ் சொல்லாமல், அவர்கள்வடிவத்தையும் நினையாமல்: இந் திரியநிக்கிரகஞ்செய்துகொண்டிருத்தல்வேண்டும். அ வன், போகத்தின்கண்ணே கருத்துற்றானாயின், ஆசாரி யரிடத்திற்சென்று உண்மையை விண்ணப்பஞ்செய்து,

ஆகமத்தில் விதித்த விதிப்படியே அவர் சந்நிதியிலே நைட்டிகவிரதத்தை இறக்கி, ஸ்நானஞ்செய்து, அவரிடத்தே வெள்ளை வஸ்திரம் இரண்டு பெற்று, பிராயச்சித்தஞ்செய்துமுடித்து, அவரநுமதி பெற்றுக்கொண்டு விவாகஞ்செய்துகொள்ளல்வேண்டும். இப்படிச் செய்யிற்குற்றம் இல்லை. இப்படி விரதத்தை இறக்காது நைட்டிகப்பிரமசாரியாயே இருந்துகொண்டு பெண்களுடன் கூடுவானாயின், தன் சரீரத்தின் வளர்ந்த உரோமம் எத்தனை உண்டு அத்தனை வருஷமும் மிகக்கொடிய ரௌரவமுதலிய நரகங்களிற்கிடந்தழுந்துவன். சுகசன்னி, நீரிழிவு, கயம், பெருவியாதி முதலிய நோய்களால் வருந்துவன். இவனுக்குப் பரிகாரம் ஒருநாளினும் இல்லை.

கிருகஸ்தன்.

கிருகஸ்தனாவான் விதிப்படி ஒருபெண்ணை விவாகஞ்செய்துகொண்டு தருமநெறியாலே பொருள் சம்பாதித்து, இல்லறத்தை நடத்துவோன். விவாகஞ்செய்யப்படுங் கன்னிகை தன்வருணத்திற்பிறந்தவளாயும், தன்கோத்திரத்திற் பிறவாதவளாயும், மகள் தங்கை என்கிற முறையிற் சேராதவளாயும், தனக்கு இளையவளாயும், முன்னொருவனாலும் விவாகஞ் செய்யப்படாதவளாயும், மேன்மையும் நல்லொழுக்கமுமுள்ள குலத்திற்பிறந்தவளாயும், அவலக்ஷணம் இல்லாதவளாயும் இருத்தல்வேண்டும். பெரும்பாலும் மலடாகுங் குலத்திலும், பெண்ணே பெறுங் குலத்திலும், பெருவியாதி,

குட்டம், கயம் முதலிய வியாதியுள்ள குலத்திலும் பிறந்தவளை விவாகஞ்செய்யலாகாது.

கன்னிகையைக் கொடுப்பவரும், குலமில்லாதவனுக்கும், நல்லொழுக்கம் இல்லாதவனுக்கும், தீராப் பிணியனுக்கும், அவலக்ஷணம் உள்ளவனுக்கும், அங்கஹீனனுக்கும், வீரியமில்லாதவனுக்கும், நித்திய தரித்திரனுக்கும், திறமையில்லாதவனுக்கும், கொடுக்கலாகாது. கன்னிகையைப் பொருள் வாங்கிக்கொண்டு கொடுத்தவர் நரகத்தை அடைவர். வதுவும் வரனுமாகிய இருவருடைய சம்மதியையும் அறிந்து விவாக நடத்துதலே தகுதி. வது - மணமகள். வரன் - மணமகன்.

ஒருதாய் வயிற்றுப் பிறந்த இரண்டுபிள்ளைகளுக்கு, ஒருநாளிலேனும், ஒருமாசத்திலேனும், ஒருவருஷத்திலேனும், சௌளம் உபநயனம் விவாகஞ்செய்யலாகாது. தமையன் விவாகஞ்செய்யாதிருப்பத் தம்பி விவாகஞ்செய்துகொள்ளலாகாது. தமையன் ஊமையாய்ச் செவிடனாய் இருந்தாலும், துறவுபூண்டாலும், தூரதேசத்திற்சென்று அறியப்படாதிருந்தாலும், தம்பி விவாகஞ்செய்துகொள்ளலாம்.

பெண்ணானவள் தன்கணவனுக்கும் மாமன் மாமி முதலானவர்களுக்கும் அடங்கி, அன்போடு உபசாரஞ்செய்துகொண்டு, இல்லறத்தை நன்றாக நடத்தல்வேண்டும். கணவனும், மாமன் மாமிமுதலானவர்களும், அந்தப் பெண்ணுக்குச் சிறிதாயினும் துன்பஞ்செய்யாது, தங்

களுடைய வளத்துக்கு ஏற்றபடி போசனம் ஆடை ஆபரணமுதலியவைகளினலே அவளைச் சந்தோஷப்படுத்திக்கொண்டு வரல்வேண்டும். எந்தக்குடியிலே ஒருபெண், தன்கணவன், கணவனுடன்பிறந்தார், மாமன்,மாமி முதலானவர்களாலே துன்பம் அடைதலினலேனும், ஆதரிக்கப்படாமையினலேனும், மனநொந்து கண்ணீர் விடுவாளோ, அந்தக்குடி அக்கினிபற்றி எரிந்தாற்போல அழிந்துவிடும். பெண்ணை, அவள்பிதா மாதாச்சகோதரர் முதலானவர்களும், கலியாணகாலத்திலும்,மற்றைக்காலங்களிலும், ஆடை ஆபரண முதலியவைகளினலே சந்தோஷப்படுத்தல்வேண்டும்.

எந்தக்குலத்திலே மனைவியினுடைய பணிவிடை முதலியவற்றினலே கணவன் பரதாரத்தை நினையாமலும், கணவனுடைய அன்பு முதலியவற்றினலே மனைவி பரபுருஷனை நினையாமலும், ஒருவரோடொருவர் மிக ஒற்றுமையுடையராய் இருக்கின்றரோ, அந்தக்குலம் தழைத்தோங்கும். கணவன் தன்மனைவியை விரும்பாதொழிந்தால், அவள் பரபுருஷனை இச்சித்தல்கூடும்; அதனல் அக்குலம் தாழ்ந்துவிடும். கணவனனவன் தன் காரியத்தின்பொருட்டுத் தேசாந்தரம் போகும்போது, தான் போய் வருமளவும் மனைவியினுடைய சீவனத்துக்கு வேண்டும் பொருள் கொடுத்துவிட்டுப் போதல்வேண்டும். அப்படிச் செய்யாதொழியின், அவள் மேன்மையுடையவளாயினும், சீவனத்தின்பொருட்டு இழிவான காரியஞ்செய்தல்கூடும்.

கணவன், தன்மனையாள் கருப்பவதியானால், தானம் வாங்கல், கோயில் வீடு முதலியவை கட்டுவித்தல், திருவிழா முதலிய கிரியைகளைச் செய்தல், பிதா மாதாக்களுக்கன்றி மற்றவர்களுக்கு அசுபக்கிரியை செய்தல், தீர்த்தயாத்திரை செய்தல், சமுத்திரஸ்நானஞ்செய்தல், பரான்னம் புசித்தல், வபனஞ்செய்துகொள்ளல் என்னும் இவைகள் ஆகாவாம்.

பிறன்மனையாளையும் விதவையையும் வேசையையும் விரும்பாதவனும், தன்மனையாளையும் விதிக்கப்பட்ட நாள்களினன்றி விலக்கப்பட்டநாள்களிலே கூடாதவனும் உள்ளவன், கிருகத்தனேயாயினும், விவேகிகளாலே பிரமசாரியாகவே மதிக்கப்படுவான். அவன் இம்மையிலே அரோகசரீரமும் தீர்க்காயுசுமுடையவனாய், சற்புத்திரரைப் பெற்று, பகைவர்களும் திக்கு நோக்கி வணங்க வாழ்ந்திருந்து, மறுமையிலே நற்கதியை அடைவான். தன்மனைவியை விடுத்துப் பிறன்மனைவியிடத்தாயினும் வேசையிடத்தாயினும் போனவனும், தன் மனைவிமேல் அன்பு வைத்து அவளைப் போசனம் ஆடை ஆபரணமுதலியவைகளினால் ஆதரியாமல் அவளுக்குத் துன்பஞ்செய்தவனும், தன்மனைவி கொண்டுவந்த சீதனப்பொருளை அழித்தவனும், அளவில்லாத காலம் நரகங்களிலே கிடந்தழுந்துவர். பிறவிதோறும், பிரமேகம், கிரந்தி, பகந்தரம், அரையாப்பு, நீரடைப்பு, கிரகணி, அண்டவாயு, குன்மம், சூலை, பிளவை, க்ஷயம், மகாசுவாசம், ஈளை, மகோதரம் முதலிய எண்ணில்லாத வியாதிகளினாலும் வறுமையினாலும் வருந்துவர்.

கிருகத்தன் நாடோறும் பஞ்சமகாயஞ்ஞங்களைச் செய்தல்வேண்டும். பஞ்சமகாயஞ்ஞங்களாவன பிரமயஞ்ஞம், பிதிர்யஞ்ஞம், தேவயஞ்ஞம், பூதயஞ்ஞம், மானுடயஞ்ஞம் என்பவைகளாம். அவைகளுள்ளே பிரமயஞ்ஞமாவது வேதமோதுதல்; பிதிர்யஞ்ஞமாவது பிதிர்தர்ப்பணம்; தேவயஞ்ஞமாவது தேவர்களுக்கு அக்கினியில் ஓமஞ்செய்தல்; பூதயஞ்ஞமாவது பூதங்களுக்குப் பலியன்னமிடுதல்; மானுடயஞ்ஞமாவது அதிதிகளுக்கு அன்னங்கொடுத்தல்.

இல்வாழ்வானே மற்றையெல்லாவாச்சிரமத்தாருக்கும் ஆதாரமானவன். ஆதலால், தருமநிலையும் உலகநிலையும் இல்லறத்தினாற்றானே உண்டாகுகின்றன. இல்வாழ்வான், தன்வீட்டுக்கு அதிதிகள் வந்தால், எதிர்கொண்டு இன்சொற்களைச் சொல்லி அழைத்து வந்து காலலம்பத் தண்ணீர் கொடுத்து ஆசனத்திருத்தி, அன்போடு அன்னமிட்டு, அவர் போகும்போது அவர்பின் சென்று வழிவிடல்வேண்டும். அதிதி வராதொழிந்தால், நித்தியகருமமுடித்தபின், தெருவிலே ஒருபசுக்கறக்குநேரம் அதிதியை எதிர்பார்த்துக்கொண்டுநிற்றல்வேண்டும்.

பிரமசாரியாயினும் சந்நியாசியாயினும் பிக்ஷைக்கு வந்தால், விரைந்தெதிர்கொண்டு, நல்வார்த்தை சொல்லுதல் கால் கழுவுதல் முதலிய உபசாரங்களைச் செய்து, மூன்றுகவளத்திற் குறையாமற் பிக்ஷையிட்டு, கையிலே ஜலம்விடல்வேண்டும். சிநேகர் பந்துக்கள் வந்தால், அவர்களையும் உபசரித்துப் புசிப்பித்தல்வேண்டும்.

புதிதாக வீட்டுக்கு வந்த மருமகளையும், சிறுபெண்க ளையும், வீட்டிலுள்ள வியாதியாளர்களையும், கருப்பந் தரித்த பெண்களையும், சிறுவரையும், மூப்புடைய பிதா மாதா முதலானோர்களையும் முன்னே புசிப்பித்தல்வே ண்டும்.

ஸ்நானஞ்செய்யாமல் உண்கின்றவன் மலத்தை உண் கின்றான். செபஞ்செய்யாமல் உண்கின்றவன் இரத்தத் தையும் மூத்திரத்தையும் உண்கின்றான். பூசை செய் யாமல் உண்கின்றவன் புழுவையும் பிணத்தையும் புலை யன்கட்டத்தையும் உண்கின்றான். பாலர் முதலாயினோ ருக்கு முன் உண்கின்றவன் மிருகமலத்தை உண்கின் றான். அதிதிகளுக்குக் கொடாது உண்கின்றவன் விஷ த்தை உண்கின்றான். இப்பாவிகளெல்லாரையும் இயம தூதர்கள் நரகத்தில் வீழ்த்தி, இவர்களுடைய நாக்குக் களிலே அக்கினியிற்காய்ச்சிய இருப்பாணிகளை அறை ந்து, இவர்கள் பதைபதைத்து அலறும்படி இவர்களு டைய உடம்பு முழுதினும் பஞ்சலோகங்களையும் உரு க்கி வார்ப்பார்கள்.

இல்வாழ்வான், நாடோறும் போசனஞ்செய்தபின்பு, பின்பகலிலே பெரியோர்கள் புராணங்களைப் படித்துப் பொருள் சொல்லத் தன்சுற்றத்தாரோடு விதிப்படி மன மகிழ்ந்து கேட்டல்வேண்டும். அஸ்தமயனகாலத்திலே சந்தியாவந்தனமுடித்துத் தேவாலயத்தை அடைந்து, கடவுளை வலஞ்செய்து வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்து

கொண்டு,வீட்டை அடைந்து, அதிதிகளோடும் சுற்றத்தாரோடும் போசனஞ்செய்து சயனித்தல்வேண்டும்.

தன்பிதா மாதாக்கள் இறந்த மாதமும் திதியும் வருஷந்தோறும் வரும்பொழுது, விசுவாசத்தோடு விதிப்படி சிராத்தஞ்செய்தல்வேண்டும். புரட்டாதிமாசத்திலே கிருஷ்ணபக்ஷத்திலே மகாளயசிராத்தஞ்செய்தல்வேண்டும். அமாவாசை, சூரியகிரகணம், சந்திரகிரகணம், விதிபாதயோகம், உத்தராயணம், தக்ஷிணாயனம், சித்திரைவிஷுவம், ஐப்பசிவிஷுவம், மாசப்பிறப்பு, வைகாசிமாசத்துச் சுக்கிலபக்ஷத்திருதியை, கார்த்திகைமாசத்துச் சுக்கிலபக்ஷ நவமி, புரட்டாதிமாசத்துக் கிருஷ்ணபக்ஷத்திரயோதசி, மாசிமாசத்து அமாவாசை என்னும் இத்தினங்களிலே, புண்ணியதீர்த்தத்திலே ஸ்நானம் பண்ணிப் பிதிர்தர்ப்பணஞ்செய்து அதிதிகளோடும் சுற்றத்தாரோடும் போசனம்பண்ணி, விரதநியமத்தோடிருத்தல்வேண்டும்.

கிருகஸ்தன், இப்படி இல்லறத்தை விதிப்படி நடாத்தி, மூப்பு வரும்போது வானப்பிரஸ்தாச்சிரமத்திலே பிரவேசிக்கலாம்.

வானப்பிரஸ்தன்.

வானப்பிரஸ்தனவான் தன்மனைவியைப் புத்திரனிடத்தில் வைத்துவிட்டாயினும், தன்னேடு கூட்டிக்கொண்டாயினும், வனத்திற்சென்று தவஞ்செய்வோன். அவன் சடையும் தாடியும் மீசையும் நகமும் வளர்த்துக்கொண்டும், மரவுரி மான்றோல் முதலியனவைகளை உடு

த்துக்கொண்டும், தழைகளினாலே செய்யப்பட்ட குடிசைகளிலே வாசஞ்செய்தல்வேண்டும். ஊரில் உண்ணத்தக்க உணவுகளை விட்டு, காட்டிலுள்ள கனி கிழங்கு முதலியவைகளையே உண்ணல்வேண்டும். அவை கிடையாதொழியின், மற்றைவானப்பிரஸ்தரிடத்திலேனும், வனவாசஞ்செய்யும் கிருகஸ்தரிடத்திலேனும், பிக்ஷையேற்று உண்ணலாம். அவர்களும் இல்லாதபோது, ஊரிற்போய், எட்டுக்கவளவன்னம் வாங்கிப் புசிக்கலாம்.

முப்பொழுதிலும் ஸ்நானஞ்செய்து அக்கினிகாரியஞ் செய்தல்வேண்டும். தான் உண்ணும் உணவினாலே பூதபலியையும், அதிதிபூசை பிக்ஷையிடல் இவைகளையுஞ் செய்யலாம். வெய்யிற்காலத்திலே நெருப்புக்குச் சமீபத்திலும், மழைக்காலத்திலே தண்ணீரிலும், பனிக்காலத்திலே வெளியிலும், இருந்துகொண்டு, தவஞ்செய்தல்வேண்டும். வேதசிரசுகளாகிய உபநிஷத்துக்களையே பாராயணஞ்செய்தல்வேண்டும். வானப்பிரஸ்தனுக்குப் புணர்ச்சி கூடாது.

இப்படி வானப்பிரஸ்தாச்சிரமத்தில் இருந்து, மிகுந்த வைராக்கியம் அடைந்தபோது, சந்நியாசாச்சிரமத்திலே பிரவேசித்தல்வேண்டும்.

சந்நியாசி.

சந்நியாசியாவான் எல்லாப்பற்றுக்களையும் முற்றத்துறந்தவன். சந்நியாசி காஷாயவஸ்திரமேயன்றி வேறு வஸ்திரந்தரிக்கலாகாது. அவனுக்குத் தண்டகமண்ட

லங்களும் இருத்தல்வேண்டும். பிதா மாதாப் பெண்டிர் பிள்ளை முதலாயினோரிடத்தும் பொருண் முதலானவை களிடத்தும் பற்றில்லாதவனே காஷாயந்தரித்தல்வேண்டும்; பற்றுள்ளவன் காஷாயந்தரித்தால், ரௌரவ நரகத்திலே கிடந்தழுந்துவன். இல்லறத்தின் வழுவினால், அவ்வழுப் பிராயச்சித்தத்தினாலே நீங்கும். துறவறத்தின் வழுவினால், அவ்வழு அவனை நரகத்திற்செலுத்துவதன்றிப் பிராயச்சித்தத்தினாலே நீங்காது. துறவறத்தின் வழுவுதல் மலைச்சிகரத்தினின்று தவறி விழுதல்போலும்.

சந்நியாசி சற்குருவை வழிபட்டு, ஞானசாத்திரங்களை ஓதி, அவற்றின் பொருளைக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து, நிட்டை கூடல்வேண்டும். தன்னை அடைந்த பரிபக்குவர்களுக்கு அவைகளை ஓதுவித்து, அவைகளின் பொருளைப் போதித்தல்வேண்டும்.

சந்நியாசி ஒருவரையும் பகைக்கலாகாது. அநித்தியமாயும் உரோகத்துக்கு இருப்பிடமாயும் உள்ள சரீரத்தின்பொருட்டு ஒருவரோடும் கோபிக்கலாகாது. தம்மவரென்றும் பிறரென்றும் விருப்பும் வெறுப்பும் வைக்கலாகாது. எல்லாவுயிர்களிடத்தும் கருணையுடையவனாய் இருத்தல்வேண்டும். நடக்கும்போது தரையிலே யாதொரு ஜந்துவும் இல்லாதிருக்கப் பார்த்து அடி வைத்தல்வேண்டும். தண்ணீரை நன்றாக வஸ்திரத்தினாலே வடித்துச் சுத்திசெய்து குடித்தல்வேண்டும். தன்னை ஒருவன் வைதாலும், அடித்தாலும், மற்றை எவ்வகைத்

துன்பஞ்செய்தாலும், அவன்மேல் வெறுப்புக் கொள்ளாமல், இனிய வார்த்தைகளையே பேசல்வேண்டும். தனக்குப் பிறர் செய்யும் அவமானத்தை அமிர்தமாகவும், வழிபாட்டை விஷமாகவும் கொள்ளல்வேண்டும். வெய்யில் காற்று முதலானவைகளுக்கும், சரீரத்தில் வரும் துன்பங்களுக்கும், சிறிதும் அஞ்சாமல், அவைகளைச் சகித்துக்கொண்டு மகிழ்ச்சியுடன் இருத்தல் வேண்டும். உயிரோடிருத்தலையும் இறத்தலையும் சமமாகவே எண்ணல்வேண்டும்.

சந்நியாசி தாம்பூலம் சந்தனம் பூமாலை ஆபரணம் முதலிய போக்கியப்பொருள்களை அநுபவித்தலும், கீதங்கேட்டலும், கூத்துப்பார்த்தலும், பெண்களை இச்சித்தலும், அவர்களோடு பேசுதலும், அவர்கள் கூட்டத்திற்போதலும், கோயிலதிகாரஞ்செய்தலும், அரசர் வாயிலிற்செல்லலும், கழுத்தின்மேலன்றிக் கழுத்தின்கீழே க்ஷௌரஞ்செய்துகொள்ளலும், காஷாயவஸ்திரத்தை முழங்கால்களின்மேலன்றி முழங்கால்களின் கீழே தொங்கும்படி உடுத்தலும் ஆகாவாம்.

சந்நியாசி வலக்கையிலே பிக்ஷாபாத்திரத்தையும் இடக்கையிலே தண்டத்தையும் தரித்துக்கொண்டு, நற்குடிப்பிறப்பும் நல்லறிவும் நல்லொழுக்கமும் ஈசுரபத்தியுமுடைய கிருகத்தர்கள் வீட்டிலே மௌனத்தோடு போய், பிக்ஷை வாங்கி, ஒருபொழுது உண்ணல்வேண்டும். தரித்திரரிடத்தே செல்லலாகாது. பிக்ஷையின் பொருட்டு யாரையேனும் நெருக்கலாகாது. பிக்ஷைக்

குப் போனுல், முற்றத்திலே தன்னிரண்டு கண்களை யும் வலக்காற் பெருவிரலில் வைத்துக்கொண்டு நின் று, பிக்ஷையேற்றல்வேண்டும். பிக்ஷயின்பொருட்டு ஒரு பசுக்கறக்கு நேரமட்டும் நிற்றல்வேண்டும்; அவ் வளவும் பிக்ஷ வராதொழியின், மற்றைவீட்டுக்குச் செல்லல்வேண்டும்; செல்லும்பொழுது, பிக்ஷயிடக் கொண்டுவந்தவர் அழைக்கின், அவ்விடத்திற்றுனே நின்றுகொண்டு வாங்கல்வேண்டும்; திரும்பிப் போய் வாங்கலாகாது. பிக்ஷ கிடைத்தபோது சந்தோஷித்த லும், கிடையாதபோது துக்கித்தலும் ஆகாவாம். விஷ யங்களால் இழுக்கப்படுகின்ற இந்திரியங்களை, அற்ப போசனத்தினுலும், ஏகாந்தத்தில் வசித்தலினுலும், நல் ல வழியிற்றிருப்பல்வேண்டும். குறிசொல்லல், வைத்தி யம், சோதிடம், மந்திரவாதம் முதலியவைகளினுலே பிக்ஷ சம்பாதிக்கலாகாது.

பிக்ஷ சாந்தானிகபிக்ஷயும், கணபிக்ஷயும், மா துகரிபிக்ஷயும், அயாசிதபிக்ஷயுமென நான்குவகை ப்படும். ஆசாரியர் முதலாயினோர், பத்தர்களாயினும், சீடர்களாயினும், அன்பினோடு தாமே தரும் மடம் வி ளைநிலமுதலியவைகளைச் சந்தானபரம்பரையாக அநு பவிக்கும்படி வாங்குவது சாந்தானிகபிக்ஷ. இல்வா ழ்வாருடைய தெருவிலே புறப்பட்டு விடுதோறும் அரிசி வாங்குவது கணபிக்ஷ. வண்டானது ஒரு பூவி லிருந்து அதனை வாதியாமல் பலபூக்களினுஞ்சென்று சிறுகச் சிறுகத் தேனைக் கிருகித்தல்போல, விரத்தனு

னவன் ஒருவரை வாதியாமல் பலரிடத்துஞ்சென்று சிறுகச் சிறுக அன்னம் வாங்குவது மாதுகரிபிக்ஷை. தனக்கென்று காசையும் பணத்தையும் தானியத்தை யும் தீண்டாதவனுக்கே இந்த மாதுகரிபிக்ஷை பண் ணுதல் தகும். மத்தியானமாதற்கு முன்னே மாதுகரி பிக்ஷைக்குப் புறப்படலாகாது. விரத்தியின் முதிர்ச் சியினாலே 'நமக்குள்ள பிராரத்தத்தை நாம் எங்கே இரு ப்பினும் கடவுள் புசிப்பிப்பர்' என்று துணிந்து, இரு ந்தவிடத்திலேதானே ஒருவன் தானாகக் கொண்டு வந்து தந்ததை வாங்கிப் புசிப்பது அயாசிதபிக்ஷை.

ஈசுரநிந்தகர், குருநிந்தகர், வேதநிந்தகர், ஆகமநிந் தகர், தேவத்திரவியங்கவர்வோர், சமயாசாரமில்லாத வர், கொலைஞர், கள்வர், கள்ளுண்போர், புலாலுண் போர், பிறன்மனை நயப்போர், பொய்ச்சான்று சொல் வோர், பொய்வழக்குப் பேசுவோர், கன்னிகையை விற் போர், இழிந்த வருணத்தார் முதலாயினோரிடத்துப்பி க்ஷை வாங்கலாகாது. இவர்களுடைய அன்னத்தைப் பு சித்தவர்களுக்கு ஒருபோதும் சித்தசுத்தி பிறவாது. அ தனால் அவர்கள் மேன்மேலும் பாவங்களையே செய்து நரகத்துன்பத்தை அநுபவிப்பார்கள். அழுக்குப் புடை வையுடுத்தவள், கருப்பிணி, வெள்ளாட்டி, நற்குணமி ல்லாதவள், எண்ணெயிட்டுக்கொண்டவள், தாம்பூலந் தின்றவள், கணவனுக்கு முன்னுண்பவள், அருவருப் பானவள், உறுப்புக்குறைந்தவள், கருங்குட்டமுதலிய நோயுடையவள், விதிப்படி சௌசமுதலியன செய்யா

தவள், சனனமரணசெளசமுடையவள் முதலியோர்கள் இடும் அன்னம் வாங்கலாகாது. தீக்ஷையில்லாதவருடைய அன்னம் தீக்ஷையுடையவர் புசிக்கலாகாது.

சந்நியாசவேடந்தரித்துக்கொண்டு மண் பொன் பெண்களில் இச்சை வைப்பவர்களும், கோயிலதிகாரஞ் செய்யப் புகுந்து தேவத்திரவியங்களை உபயோகிப்பவர்களும் பதிதராவர்கள். அவர்கள் இருபத்தெட்டுக் கோடி நரகங்களினும் கற்பகாலங் கிடந்தழுந்துவர்கள். அவர்கள் அநுபவிக்கும் நரகத்துன்பங்களைச் சொல்ல முடியாது. அவர்கள் எண்ணில்லாத தரம் மலப்புழுவாய்ப் பிறந்து பிறந்து, மலத்தை உண்டிறப்பர்கள். இப்பிறவியினும், மேல் வரும் பிறவிகளினும், சுகசன்னி, பிரமேகம், கிரந்தி, பகந்தரம், அரையாப்பு, நீரடைப்பு, கிரகணி, நீரிழிவு, மூலரோகம், பிளவை, பெருவியாதி, குட்டம், கயம், மகாசுவாசம், குன்மம் முதலிய எண்ணில்லாத வியாதிகளினலே வருந்துவர்கள். அப்பதிதர்களை வணங்குதலும், அவர்களோடு கூடுதலும், அவர்களோடு பந்தியிலிருந்து புசித்தலும், அவர்களைத் தீண்டலும், பிறவும் பெரும்பாதகங்களாம். ஆதலினலே, நரகத்துன்பத்துக்கும் பிறவித்துன்பத்துக்கும் அஞ்சினவர்கள், அப்பதிதர்களைக் கண்டால், தூரத்திலே நீங்கிவிடக்கடவர்கள்.

பிரமசரியமுதலிய நான்காச்சிரமங்களும் கிருகஸ்தாச்சிரமத்தினலேயே நிலைபெறுகின்றன. சாத்திரவிதிப்படியே அதனதன் கருமங்களை நடத்திவந்தால், இ

த நான்காச்சிரமங்களும் தனித்தனியே மோக்ஷத்தைக் கொடுக்க வல்லனவாம். நான்காச்சிரமிகளுள்ளும், வேதாகமங்களில் விதித்தபடி ஒழுகும் கிருகஸ்தன், மற்றை மூன்றுச்சிரமிகளையும் பிக்ஷை கொடுத்துப் பாதுகாத்தலினாலே, உயர்ந்தவனென்று சொல்லப்படுகின்றான். நதியும் நதமும் சமுத்திரத்தைச் சேர்தல் போலவே, பிரமசாரியும் வானப்பிரஸ்தனும் சந்நியாசியும் கிருகஸ்தனையே பிக்ஷையின்பொருட்டுச் சேர்கின்றார்கள். நதியென்பது கிழக்கு முகமாக ஓடும் ஆறு. நதமென்பது மேற்குமுகமாக ஓடும் ஆறு.

தேவர்கடனை யஞ்ஞத்தினாலும், முனிவர்கடனை வேதாத்தியயனத்தினாலும், பிதிர்கடனைப் புதல்வரைப் பெறுதலினாலும் தீர்த்துக்கொண்டே, சந்நியாசத்திற் பிரவேசித்தல்வேண்டும். பிரமசரியத்திலிருந்து கிருகஸ்தாச்சிரமத்தையும், அதிலிருந்து வானப்பிரஸ்தாச்சிரமத்தையும், அதிலிருந்து சந்நியாசாச்சிரமத்தையும் அடைவதே தகுதி. ஆயினும், கிருகஸ்தாச்சிரமத்திற்கு உரிய சத்தியில்லாதவரும், பிரபஞ்சத்திலே மிக்க வைராக்கியமுடையவரும், விரும்பியபோது சந்நியாசம் பெறலாம்.

சந்நியாசம் பெற்றவர், குளிக்கப் போய்ச் சேறு பூசிக்கொள்ளுதல்போலக் கூடாவொழுக்கம் பூண்டு பழி பாவங்களை அடையாமல், தங்கள் காலமெல்லாம், செபம், தியானம், பூசை, ஞானநூல்களை ஓதல், ஓதுவித்தல், கேட்டல், கேட்பித்தல், சிந்தித்தல், தெளிதல்,

நிட்டைகூடல் என்பவைகளிலே, போக்கல்வேண்டும். இவை செய்யாதவருடைய சந்நியாசவேடம் சிறிதும் பயன்படாது.

திருமந்திரம்.

வேட நெறிநில்லார் வேடம்பூண் டென்பயன்
வேட நெறிநிற்போர் வேடமெய் வேடமே
வேட நெறிநில்லார் தம்மை விறல்வேந்தன்
வேட நெறிசெய்தால் வீடது வாகுமே.

திருவள்ளுவர்.

வானுயர் தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சந்
தானறி குற்றப் படின்.

நல்லொழுக்கம்.

பெரும்பான்மையும் எல்லாச்சாதியாருக்கும் எல்லாவாச்சிரமத்தாருக்கும் பொதுவாயுள்ள நல்லொழுக்கங்களை இயன்றமட்டும் திரட்டிச் சொல்வாம்.

கடவுளும், புண்ணிய பாவமும், சுவர்க்க நரகமும், மறுபிறப்பும், முத்தியும் உண்டென்னும் உண்மையை ஒருபோதும் மறக்கலாகாது.

ஒருயிருக்கும் சிறிதாயினும் தீங்கு நினைக்கலாகாது. தனக்குத் துரோகஞ் செய்தவனிடத்தும் தான் துரோகசிந்தை இல்லாதவனாய் இருத்தல்வேண்டும். பிறவுயிர்களுக்குத் துன்பம் வந்தபொழுது தன்னை நெருப்பிலே தோய்த்தாற்போல மனந்தபித்து அதை நீக்க

முயலல்வேண்டும். பொறுத்தற்கரிய கோபமும் துன்பமும் வந்தாற் சகித்துக்கொள்ளல்வேண்டும்.

பிறருடைய பொருளைக் காஞ்சிரங்காய்போல நினைத்தல்வேண்டும். தனக்குப் பிறர் இலாபங் கருதாமற் செய்த நன்றியை மறக்கலாகாது. வஞ்சனையை ஒழித்தல்வேண்டும். பகைவரும் சிநேகரும் அயலாருமாகிய மூன்று திறத்தாரிடத்தும் பக்ஷபாதமின்றிச் சமமாயிருத்தல்வேண்டும். பிறருடைய கல்வி செல்வமுதலியவற்றைக் கண்டு பொறுமைப்படலாகாது. கல்வியும் அறிவும் நல்லொழுக்கமும் செல்வமும் அழகும் தமக்குப்பார்க்கிலும் பிறருக்கு மிகப் பெருகல்வேண்டுமென்று நினைத்தல்வேண்டும்.

காணாதவிடத்துப் பிறரை இகழ்ந்து பேசலாகாது. விளையாட்டுக்காயினும் பொய் பேசலாகாது; எந்நாளும் சத்தியமே பேசல்வேண்டும். தன்னை வைதவனிடத்தும் கடுஞ்சொற்களைப் பேசாது, இன்சொற்களையே பேசல்வேண்டும். தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன் படாத வீண்வார்த்தைகளைப் பேசலாகாது. கோண்முட்டலாகாது.

தமையன் மனைவியைக் குருபத்தினியாகவும், தம்பி மனைவியை மருமகளாகவும், பிறர்மனைவியரைத் தாயும் தமக்கையும் தங்கையுமாகவும், பாவித்தல்வேண்டும்.

பிறரிடத்தே குற்றம் உண்டாயின், அவரைத் தனித்தவிடத்திற்கண்டு, அதனையும் அதனால் வருங்கேட்டையும் அவருக்கு அறிவித்து, அவரை நல்வழிப்படுத்

தல்வேண்டும். ஒன்று ஒருவருக்கு மிக அப்பிரியமாய் இருப்பினும், அது அவருடைய நன்மைக்குக் காரணமாய் இருக்குமாயின், அதை ஆவசியகமாகச் சொல்லல்வேண்டும்.

ஈசுரத்துரோகி, கொலைஞன், கள்வன், கள்ளுண்போன், பொய்யன், சூதாடுவோன், தூர்த்தன், வஞ்சகன், பொருமையுடையவன், புறங்கூறுவோன், பலரோடு பகைகொண்டவன், மிகச் செலவுசெய்பவன், பைத்தியம் பிடித்தவன் என்பவர்களோடு கூடலாகாது.

தனக்கு மந்திரங்களையேனும் சாத்திரங்களையேனும் உபதேசிக்குங்குருவை அன்போடு வழிபடல்வேண்டும். குருவுக்கு வழிபாடு செய்யாது பெறும் வித்தை சித்திபெருது. கிரியை ஞானம் என்னும் இரண்டினுள்ளும் ஞானஞ் சிறந்தது போல, கிரியாகுரு ஞானகுரு என்னும் இருவருள்ளும் ஞானகுருச் சிறந்தவன். அதிகமாகவேனும் அற்பமாகவேனும் ஆன்மா உய்யும் வழிக்கு உரியதை அறிவித்தவனையும் குருவென்றே நினைத்தல்வேண்டும். சமயச்சடங்கு செய்விப்பவரும் ஆசாரியரேயாவர்; அவரிடத்தும் வழிபாடு செய்தல்வேண்டும். குருவின் ஆசனத்திலும் படுக்கையிலும் இருத்தலும் படுத்தலும், அவைகளைக் காலினலே தீண்டலும், ஆகாவாம்.

தகப்பன், தாய், பெரியதகப்பன், சிறியதகப்பன், பெரியதாய், சிறியதாய், பாட்டன், பாட்டி, மாமன், மாமி, தமையன், தமையன்மனைவி, குரு, குருபத்தினி,

உபாத்தியாயர் முதலிய பெரியோர்கள் வந்தால், இருக்கைவிட்டெழுந்து வந்தனஞ்செய்தல்வேண்டும். வயசினாலும் கல்வியினாலும் ஒழுக்கத்தினாலும் முதிர்ந்த பெரியோர்கள் வரும்போது, சிறியவன், இருக்கைவிட்டெழும்பாதிருந்தால், அற்பாயுசை அடைவான். பெரியோர்களை நாடோறும் வந்தனஞ் செய்பவனுக்கு, ஆயுள், கல்வி, கீர்த்தி, பலம் என்னு நான்கும் அபிவிருத்தியாகும்.

தன்னின் உயர்ந்தாரையாயினும், தன்னை ஒத்தாரையாயினும் வணங்கும்போது, அவ்வணக்கம் அவருக்கென்று புத்திபண்ணுமல், அவரிடத்தில் இருக்குங் கடவுளுக்கென்று புத்திபண்ணி வணங்கல்வேண்டும். தன்னை யாராயினும் ஒருவர் வணங்கும்போது, 'இவ்வணக்கம் ஆன்மாவாகிய நமக்கன்று; நம்மிடத்தில் இருக்கும் கடவுளுக்கேயாம்' என்று புத்திபண்ணல்வேண்டும்.

தான் ஒருவருக்குச் செய்த நன்றியைச் சொல்லலாகாது. தனக்கு ஒருவர் இட்ட போசனத்தை இகழ்ந்து பேசலாகாது. தான் செய்த தருமத்தையும் விரதத்தையும் புகழ்ந்து பேசலாகாது.

அங்கஹீனர், ஆறுவிரலுள்ளவர்கள், வியாதியாளர், படியாதவர்கள், கிழவர், குரூபிகள், தரித்திரர், ஈனசாதியார் என்பவர்களை, அவர்களுடைய தோஷத்தைச் சொல்லிப் பரிகாசஞ் செய்யலாகாது.

ஒருவரை அடிக்கும்பொருட்டுத் தடி முதலிய ஆயுதங்களை உயரத் தூக்குதலும், அவைகளால் அடித்தலும் ஆகாவாம். புத்திரன் சீடன் மனைவி என்பவர்கள் குற்றஞ்செய்தால், அவர்களைப் பிரம்பினாலே தண்டித்தல்வேண்டும். கோபத்தினால் ஒருவர் தலைமயிரைப் பிடித்திழுத்தலும், தலையில் அடித்தலும் ஆகாவாம். தன்வேலைக்காரர் தன்னிழலாயும், தன் மனைவியும் பிள்ளையும் தன் சரீரமாயும் இருத்தலால், அவர் செய்த பிழையை வருத்தமின்றிப் பொறுத்துக்கொள்ளல்வேண்டும்.

அயனம், விஷுவம், அமாவாசை, பௌர்ணிமை முதலிய விசேஷதினங்களிலே, தேவாலயத்தையும், பிதா, மாதா, குரு, உபாத்தியாயர், அரசன் முதலிய பெரியோர்களையும் தரிசித்தல்வேண்டும்.

நாடோறும், சூரியன் உதிக்க ஐந்துநாழிகைக்குமுன்னே நித்திரைவிட்டெழுந்து, கடவுளைத் தியானித்து, உச்சசுரத்தினாலே தோத்திரஞ்செய்துகொண்டு, அவசியகருமமும் சௌசமும் தந்தசுத்தியுமுடித்து, ஸ்நானம்பண்ணிச் சந்தியாவந்தனமுதலிய கருமங்களைச் செய்தல்வேண்டும்.

சூரியன் உதிக்க ஐந்துநாழிகை உண்டென்னுமளவில் எழும்புவது உத்தமம்; மூன்றேமுக்கானாழிகை உண்டென்னுமளவில் எழும்புவது மத்திமம்; உதயத்தில் எழும்புவது அதமம்; உதயத்தின்பின் எழும்புவது அதமாதமம். அவசியகருமமுதற்றந்தசுத்தியிறுதியாகிய

கருமங்களைச் சூரியோதயத்துக்கு முன்னே முடித்தல் வேண்டும். சூரியோதயத்துக்குப் பின்பு தந்தசுத்திபண்ணினுனயில், தேவரும் முனிவரும் பிதிரரும் அவன் செய்யுங்கருமத்தைப் பிரசன்னமாகக் கைக்கொள்ளாமற் பராமுகமாயிருப்பார்; ஆதலால் அக்குற்றந் தீரும்படி பிராயச்சித்தஞ் செய்தல்வேண்டும்.

உதயகாலத்திலும் அஸ்தமயனகாலத்திலும் சயனமும் போசனமும் அத்தியயனமுஞ் செய்யலாகாது. சயனித்தால் மூதேவியுண்டாகும்; புசித்தால் வியாதி உண்டாகும்; அத்தியயனஞ்செய்தால் ஆயுசு குறையும்.

பிராதக்காலசந்தியாவந்தனம் நக்ஷத்திரங்கள் தோன்றும்போது செய்யின் உத்தமமும், நக்ஷத்திரங்கள் மறைந்தபோது செய்யின் மத்திமமும், சூரியன் பாதி உதிக்கும்போது செய்யின் அதமமுமாம்.

மத்தியானசந்தியாவந்தனம் பதினைந்தாநாழிகையாகிய மத்தியானத்திலே செய்யின் உத்தமமும், மத்தியானத்துக்குமுன் ஒருநாழிகையிலே செய்யின் மத்திமமும், மத்தியானத்துக்குப்பின் ஒருநாழிகையிலே செய்யின் அதமமுமாம்.

சாயங்காலசந்தியாவந்தனம் சூரியன் பாதி அத்தமிக்கும்போது செய்யின் உத்தமமும், அத்தமயனமானபின் ஆகாசத்திலே நக்ஷத்திரங்கள் தோன்றுமுன் செய்யின் மத்திமமும், நக்ஷத்திரங்கள் தோன்றும்போது செய்யின் அதமமுமாம்.

தேவாலயம் ஆறு குளம் கிணறு பூந்தோட்டம் வீடு முதலியவற்றிற்குச் சமீபத்திலும், சனங்கள் சஞ்சரிக்கும் இடங்களிலும், பசு மேயும் இடங்களிலும், மரநிழலிலும், உழுத நிலத்திலும், பயிர்நடுவிலும், வழியிலும், சுடுகாட்டிலும், அறுகம்பூமியிலும், புற்றிலும், மலையிலும், தண்ணீரிலும் சலமலங்கழிக்கலாகாது.

காலிலே பாதகுறடேனும் செருப்பேனும் இட்டுக்கொண்டு மலசலங்கழிக்கலாகாது. சந்திரன், சூரியன், அக்கினி, தண்ணீர், காற்று, பசு, பெரியோர் என்னும் இவரெதிரே காறியுமிழ்தலும் மலசலங்கழித்தலும் ஆகாவாம். எண்ணெய் தேய்த்துக்கொண்டாயினும், ஈரவஸ்திரந்தரித்துக்கொண்டாயினும், நின்றுகொண்டாயினும், நடந்துகொண்டாயினும், கையிலே ஜலபாத்திரத்தை வைத்துக்கொண்டாயினும், மலசலம் விடலாகாது.

தலையையும் காதுகளையும் வஸ்திரத்தினாலே சுற்றிக்கொள்ளாமலும், பூணூலை வலக்காதிலே சேர்க்காமலும், மலசலம் விடலாகாது. சலமலங்கழித்தவுடனே விதிப்படி மண்ணிட்டுச் செவ்வையாகச் சௌசஞ்செய்தல் வேண்டும். சலமலங்கழிக்கப் புகுங்காலந்தொடங்கிச் சௌசாசமனமுடிக்கும்வரையும் ஒருவரோடும் பேசலாகாது.

மயிர், எலும்பு, முள்ளு, பலியிட்ட சாம்பர், உமி, குளித்த நீரால் நனைந்த பூமி, கோழை, எச்சில், மலம், மூத்திரம், உதிரம் என்னும் இவைகளை மிதியாமல்,

தூரத்தில் விட்டு ஒதுங்கிப் போதல்வேண்டும். மலமூத்திரங்களைப் பார்க்கலாகாது.

ஆறு, தடாகம், ஓடை, மடு முதலியவைகளிலே ஸ்நானஞ்செய்தல்வேண்டும். இவைகள் இல்லையானால், கிணற்றினின்றும் தண்ணீரை எடுத்து ஸ்நானஞ்செய்தல்வேண்டும். ஒருவர் வெட்டின குளத்திலே ஸ்நானஞ்செய்யப் புகின், அந்தக்குளத்தில் ஐந்துகை மண்ணெடுத்து வெளியிற்போட்டுவிட்டு, ஸ்நானஞ்செய்தல்வேண்டும்.

தீண்டத்தகாத சாதியாரையும், புலாலுண்பவரையும், அசுத்தரையும், சனனமரணசௌசமுடையவரையும், தூரஸ்திரியையும், ஊர்ப்பன்றி நாய் கழுதை நரி காகம் கோழி கழுகு கூகை முதலியவைகளையும்; எலும்பையும் தீண்டினாலும், க்ஷௌரஞ்செய்துகொண்டாலும், சுற்றத்தார் இறக்கக் கேட்டாலும், துச்சொப்பனங்கண்டாலும், பிணப்புகை பட்டாலும், சுடுகாட்டிற்போனாலும், உடுத்த வஸ்திரத்துடனே ஸ்நானஞ்செய்தல்வேண்டும்.

திருவிழாவிலும், யாகத்திலும், விவாகத்திலும், தீர்த்தக்கரையிலும், யாத்திரையிலும், வீடு அக்கினி பற்றி எரியுங்காலத்திலும், கலகத்திலும், இடருற்ற காலத்திலும், நீசரல்லாத மற்றையோரைத் தீண்டினால், தீட்டில்லை.

வஸ்திரந்தரித்துக்கொள்ளாமல், சயனம், ஸ்நானம், சந்தியாவந்தனம், பூசை, போசனம் முதலியவைகளைச

செய்யலாகாது. ஜலத்தைக் காலினால் உழக்கலாகாது. ஸ்நானஞ்செய்தவுடனே உடம்பை வஸ்திரத்தினாலே துடைத்தல்வேண்டும்; கையினாலே துடைக்கலாகாது. பிறர்மேலே நீர் தெறிக்கும்படி வஸ்திரத்தைத் தோய்த்தலும் மயிரை உதறலும் ஆகாவாம். நடக்கும்போது மயிரை உளர்தலாகாது. வஸ்திரத்தைத் தண்ணீரினுள்ளே பிழிதலாகாது. காலினாலே காலைத் தேய்த்துக் கழுவலாகாது. ஈரவஸ்திரத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கலாகாது.

மயிர், கரி, சாம்பர், எலும்பு, முள், விஷம், எச்சில் இவைகளைச் சலத்திலே போடலாகாது. கோழையைச் சலத்திலே உமிழ்தலாகாது.

நோயினாலே ஸ்நானஞ்செய்ய இயலாதபோது, கழுத்தின்கீழ் அரையின்கீழ் கால் என்னும் இவைகளுள் ஒன்றை இயன்றபடி ஜலத்தினாலே கழுவிக்கொண்டு, கழுவாமல் எஞ்சிய உடம்பை நனைந்த வஸ்திரத்தினால் ஈரம்படும்படி துடைத்து, தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரந்தரித்துக்கொண்டு, சந்தியாவந்தனமுதலியவை செய்யலாம்.

முகத்தையும் கை கால்களையும் கழுவாமற் புசிக்கலாகாது. தண்ணீரினாலே கால் கழுவி, அந்த ஈரம் இருக்கும்போதே புசித்தல்வேண்டும். படுக்கையில் இருந்துகொண்டும், மூலைக்கெதிராக இருந்துகொண்டும், இடக்கையில் அன்னத்தை வைத்துக்கொண்டும், உள்ளங்கையில் அன்னத்தை வைத்துக்கொண்டும், ஆசன

த்தின்மீது இலை போட்டுக்கொண்டும், நின்றுகொண்டும், நடந்துகொண்டும் புசிக்கலாகாது.

அசுத்தமாகிய இடங்களிலும், நானுவித சனங்கள் சேர்ந்த சங்கத்திலும், சந்தியாகாலங்களிலும், புசிக்கலாகாது. கனி கிழங்கு வற்றல் வடகம் பணியாரம் என்பவையொழிந்த மற்றைப் பழைய உணவுகளையும், பிண்ணுக்கு முதலிய சாரமில்லாத உணவுகளையும் உண்ணலாகாது.

அங்கஹீனர், வியாதியாளர், ஆசாரமில்லாதவர் முதலாயினோராலே தீண்டப்பட்டதும் அருவருப்புள்ளதுமாகிய அன்னத்தைப் புசிக்கலாகாது. கோபமும் கவலையுமின்றி முகமலர்ச்சியோடும் மனமகிழ்ச்சியோடும் செவ்வையாக இருந்து புசித்தல்வேண்டும். தன் மனைவியோடு கூட இருந்து புசிக்கலாகாது.

வயிற்றிலே பாதிப்பங்கை அன்னத்தினுலும், காற்பங்கைச் சலத்தினுலும் நிறைத்து, காற்பங்கை வாயு சஞ்சரிக்க விடல்வேண்டும்.

இரவில் எட்டுநாழிகையினுள்ளே புசித்தல் உத்தமமும், பதினெருநாழிகையளவேல் மத்திமமும், பதினன்குநாழிகையளவேல் அதமமுமாம். அதன்மேற் புசிக்கலாகாது.

இராத்திரியிலே மிகப்புசிக்கலாகாது. மத்தியானத்திலே அதிகபோசனஞ்செய்தால், இரவிலே புசிக்கலாகாது. இரவிலே தயிரையேனும் வெண்ணெயெடுத்த மோரையேனும் உட்கொள்ளலாகாது.

வெண்கலப்பாத்திரத்தில் விடப்பட்ட இளநீரும் தாமிரபாத்திரத்தில் விடப்பட்ட பாலும் கள்ளுக்குச் சமமாகும்; ஆதலால் அவைகளை உண்ணலாகாது.

நின்றுகொண்டு தண்ணீர் குடிக்கலாகாது. இரண்டுகையினால் முகந்தாயினும் ஏற்றாயினும் தண்ணீர் குடிக்கலாகாது. வாய் கொப்பளிக்கும்போது, வாயிற் புகுந்த நீரை, உள்ளே புகாமல், உமிழ்ந்துவிடல்வேண்டும். வெண்கலப்பாத்திரத்தினாலேனும், தாமிரபாத்திரத்தினாலேனும், ஒருபோதும் கால் கழுவலாகாது.

புசித்தபின் காரணமின்றி ஸ்நானஞ்செய்யலாகாது. நோயாளி தலைமுழுகலாகாது. ஜனனம், மரணம், கிரகணம், மாசப்பிறப்பு இவைகளினன்றி இராத்திரியிலே ஸ்நானஞ்செய்யலாகாது.

அட்டமி, சதுர்த்தசி, அமாவாசை, பௌர்ணிமை, மாசப்பிறப்பு என்னும் பஞ்சபருவங்களினும், பிரதமை, சட்டி, துவாதசிகளினும், உத்தரம், திருவோணம், திருவாதிரை, கேட்டை என்னுநக்ஷத்திரங்களினும், சன்மநக்ஷத்திரத்தினும், விதிபாதயோகத்தினும், இரவினும் எண்ணெய் தேய்த்துக்கொள்ளலாகாது.

எண்ணெய் தேய்த்துக்கொள்ளற்கு ஆடவர்களுக்குப் புதன்கிழமையும் சனிக்கிழமையும் நல்லனவாம் பெண்களுக்குச் செவ்வாய்க்கிழமையும் வெள்ளிக்கிழமையும் நல்லனவாம்.

விலக்கப்பட்ட திதிவாரநக்ஷத்திரங்களிலே எண்ணெய் தேய்த்துக்கொள்ள்வேண்டினால், நெய்யும் மண்

னுந்தெறித்து எண்ணெய் தேய்த்துக்கொள்ளலாம். வியாதியாளரும் விருத்தரும் சிசுக்களும் காலம் விசாரியாமல் தைலாப்பியங்கம் பண்ணலாம்.

தலையிலே வாக்கி வடிந்த எண்ணெயை உடம்பிலே தேய்க்கலாகாது. சலமோசனம் எண்ணெய் தேய்க்கு முன்னே செய்துகொள்ளல்வேண்டும். ஸ்நானஞ்செய்தபின்பு எண்ணெய் தேய்த்துக்கொள்ளலாகாது.

க்ஷௌரஞ்செய்துகொள்ளற்குத் திங்கட்கிழமையும் புதன்கிழமையும் உத்தமம்; வியாழக்கிழமையும் வெள்ளிக்கிழமையும் மத்திமம்.

பிரதமை சதுர்த்தி சட்டி அட்டமி நவமி ஏகாதசி சதுர்த்தசி அமாவாசை பௌர்ணிமை என்னுந் திதிகளிலும், ஞாயிற்றுக்கிழமை செவ்வாய்க்கிழமை சனிக்கிழமைகளிலும், கார்த்திகை உரோகிணி மகம் உத்தரம் மூலம் உத்தராடம் உத்தரட்டாதி என்னு நக்ஷத்திரங்களிலும், சென்மநக்ஷத்திரத்திலும், மாசப்பிறப்பிலும், விதிபாதயோகத்திலும், விரததினத்திலும், பத்தினி கர்ப்பிணியாய் உள்ள காலத்திலும், சந்தியாகாலத்திலும், குதபகாலத்திலும், இராத்திரியிலும், போசனஞ் செய்தபின்னும், வியாதியான காலத்திலும் வபனஞ்செய்துகொள்ளலாகாது.

தீக்ஷை ஆசாரியாபிஷேகம் மகுடாபிஷேகம் இவை செய்துகொள்ளும்போதும், பிரதிட்டை உற்சவம் யாகம் இவை தொடங்கும்போதும், விவாகத்துக்கு முதற்றினத்திலும், புண்ணியதலத்தையும் புண்ணிய தீர்த்

தத்தையும் அடைந்தபோதும், வியாதிநீங்கிய காலத்தி லும், சிறைச்சாலையை விட்டுப் பிரிந்த காலத்திலும், ஆ சௌசமுடிவிலும், தன்னுடைய தாய் தகப்பன், ஆசாரி யன் பெரியதகப்பன் சிறியதகப்பன்தமையன் தாயுடன் பிறந்த மாமன் பெண்கொடுத்த மாமன் இவர்களுடைய மனைவியர் பிதாவுடன் பிறந்தவள் சிறியதாய் தமக்கை இவர்கள் மரித்த காலத்திலும், தனது தலையிலே பொல் லாதவை விழுந்தபொழுதும், திதிவாரநக்ஷத்திரம் பா ராமல் வபனஞ்செய்து கொள்ளல்வேண்டும்.

சனநசௌசமுடிவிலே பிதா வபனஞ்செய்துகொ ள்ளல்வேண்டும்; மரணசௌசமுடிவிலே எல்லாரும் வபனஞ்செய்துகொள்ளல்வேண்டும்; இப்படிச்செய்யா தொழிந்தால், ஆசௌசம் நீங்காது. நத்தகாலத்திலே தகனஞ்செய்தால், வபனம் அன்றைக்குச் செய்துகொ ள்ளாது, மற்றநாட் செய்துகொள்ளல்வேண்டும்.

தெய்வவிம்பத்தினிழலையும், மாதா, பிதா, குரு, உ பாத்தியாயர், அரசன் முதலிய பெரியோருடைய நிழ லையும், பசுவினிழலையும், சோதியினிழலையும் மிதித்த லும், தாண்டலும் ஆகாவாம். எருக்கு, கள்ளி, தான் றி, ஆமணக்கு இவைகளின் நிழலிலே பகற்காலத்தில் இருக்கலாகாது. விளாநிழலிலும் அரசநிழலிலும் இரா க்காலத்தில் இருக்கலாகாது. நீசர்நிழல் விளக்குநிழல் களும் ஆகாவாம். ' ஆடு கழுதை துடைப்பம் இவைக ளின் தூள் மேலே படும்படி நெருங்கலாகாது.

இரண்டு தெய்வவிம்பத்துக்கு நடுவினும், பிராமண ர் முதலிய பெரியோர் பலருக்கு நடுவினும், ஊடறுத்துப் போகலாகாது. ஒருவருக்கும் விளக்குக்கும் நடுவே போகலாகாது. கழுதைக்கு நடுவினும் ஆடுகளுக்கு நடுவினும் போகலாகாது.

பெரியோர் நித்திரைசெய்யும்போது அவரை எழுப்பலாகாது. பசுவானது தண்ணீர் குடிக்கும்போதும், புல்லுத் தின்னும்போதும், கன்று பால் குடிக்கும்போதும் தடைசெய்யலாகாது. பசுக்கன்றையேனும் அது கட்டுங்கயிற்றையேனும் தாண்டலாகாது.

தாம் உடுத்த ஆடைக்காற்றுப் பிறர்மேல் உறைப்பப் போதலும், பலர்நடுவே நின்று வஸ்திரத்தை உதறலும் ஆகாவாம்.

பிறர் எழுந்து போகத் தொடங்கும்போது அவரைப் பின்னே நின்று அழைத்தலும், தும்முதலும், எங்கே போகின்றீர் என்று கேட்டலும் ஆகாவாம். அவருக்கு யாதாயினும் சொல்லவேண்டுமாயின், விரைந்து சென்று, அவர்பக்கத்திலே நின்று சொல்லல்வேண்டும். அவர் முன்னே போய் எதிர்முகமாக நின்று ஒன்றையுஞ் சொல்லலாகாது.

பிறரைப் பார்த்து 'உம்முடைய உடம்பு நன்றாக இருக்கின்றது' என்று சொல்லலாகாது. அவர் புசித்த போசனங்களைக் கேட்டலாகாது.

மார்க்கத்திலே போகும்போது, தேவாலயமும், தெய்வவிம்பமும், ஆசாரியர் பிராமணர் அரசர் வித்துவான்

கள் முதலிய பெரியோரும், பசுவும், அரசு முதலிய புண்ணியவிருக்ஷமும், நெய்க்குடம் தயிர்க்குடம் தேன்குடங்களும், நாற்சந்தியும் எதிர்ப்பட்டால், வலஞ் சுற்றிப் போதல்வேண்டும்.

பெரியோர்களும், வயோதிகர்களும், சுமை சுமப்போர்களும், வியாதியாளர்களும், பிள்ளைகளும், பசுக்களும், பெண்களும் எதிர்ப்பட்டால், அவர்களுக்கு வழி கொடுத்து, விலகிப் போதல்வேண்டும்.

பிறர் இரகசியம் பேசும்போது அதனைக் கேட்கலாகாது. இருவர் இருந்து பேசும் இடத்திலே அவரநுமதியின்றிப் போகலாகாது. பிறர் பேசும்பொழுது கதவு முதலியவைகளின் பக்கத்திலே மறைந்து நிற்றலாகாது. பிறருடைய வீட்டின்கண்ணே புழைக்கடைவாயிலாலே போகலாகாது.

பற்கடித்தலும், நகங்களைக் கடித்தலும், மீசையைக் கடித்தலும், நகத்தினாலே பல்லைக் கிளைத்தலும், உதட்டைக் கசக்கிக்கொண்டிருத்தலும், மூக்கைத் தூக்கியிழுத்தலும், கண்மயிரைப் பிடுங்கலும், நகம் மயிர் இவைகளைத் தானகச் சேதித்தலும் ஆகாவாம்.

வாயை மூடிக்கொள்ளாமற் கொட்டாவி விடுதலும், பெருமூச்செறிதலும், இருமுதலும் ஆகாவாம். இசைச்சலிட்டுச் சிரித்தலும், காரணமின்றிச் சிரித்தலும், ஓசையுடன் அபானவாயு விடுதலும் ஆகாவாம்.

காரணமின்றி மண்கட்டியை உடைத்தலும், துரும்பு கிள்ளுதலும், நிலத்தைக் கீறலும், கையையும் தலையை

யும் உதறலும், கையினாலே உடம்பில் அடிக்கடி புடைத்தலும் ஆகாவாம்.

தலை சொறிதல் வேண்டின், வலக்கையினாலே சொறிதல்வேண்டும். இரண்டு கையினாலே தலை சொறிதலும், இடக்கையினாலே தலை சொறிதலும், முகத்தை இடக்கையினாலே தீண்டலும் ஆகாவாம். அரையின்கீழே தீண்டினாற் கை கழுவல்வேண்டும். காலை இடக்கையினாலன்றி வலக்கையினாற்றீண்டலாகாது. இருந்த ஆசனத்தைக் காலினால் உதைக்கலாகாது.

நாழியை மணைமேல் வைத்தலும், மணையைக் கவிழ்த்து வைத்தலும் ஆகாவாம். துடைப்பத்தையும், செத்தையையும், பூவின் புறவிதழையும், பழைய கருங்கலங்களையும், கிழிந்த கட்டிலையும் பந்தரின்கீழ் வைக்கலாகாது.

நெருப்பை வாயினால் ஊதலாகாது. நெருப்பை ஆடையினாலேனும், முறத்தினாலேனும், கையினாலேனும் வீசி மூட்டலாகாது. நெருப்பை இருவருக்கு நடுவே கொண்டுபோகலாகாது; கொண்டுபோகவேண்டிற் கீழே வைத்து எடுத்துக்கொண்டு போதல்வேண்டும். அக்கினியைத் தாண்டலும், அக்கினிக்கெதிரே காலை நீட்டலும், அக்கினியை அரையின்கீழே தாங்கலும், அக்கினியிலே காலைக் காய்ச்சலும், அசுத்தமாகிய பொருளை அக்கினியிலே போடுதலும், அடுக்களையில் அக்கினியைச் சலம் விட்டவித்தலும் ஆகாவாம். விளக்கை வாயினால் ஊதி அவித்தலும், கையினாலே தூண்டலும்

ஆகாவாம். தான் உயரமாகப் படுத்துக்கொண்டு அக்கி னியைக் கீழே வைக்கலாகாது.

சூரியனை, உதிக்கும்போதும், அத்தமிக்கும்போதும், கிரகணம் பிடிக்கும்போதும், ஜலத்திலே பிரதிவிம்பித்திருக்கும்போதும், உச்சியில் இருக்கும்போதும் பார்க்கலாகாது. தன்னிழலைத் தண்ணீரிலும் எண்ணெயிலும் பார்க்கலாகாது. சுடுகாட்டக்கினியைப் பார்க்கலாகாது. வஸ்திரந் தரித்துக்கொள்ளாதவரைப் பார்க்கலாகாது.

பாதகுறடு, செருப்பு, வஸ்திரம், பூணூல், புஷ்பம், கமண்டலம் என்பவைகள் அன்னியனால் அநுபவிக்கப்பட்டிருந்தால், அவைகளைத் தான் அநுபவிக்கலாகாது. குடுமிக்கு வெளியிலே பூவைச் சுற்றிக்கொள்ளலாகாது.

துஷ்டவாகனத்தின்மேல் ஏறலும், தண்ணீர் அலம்பி இடித்த ஆற்றங்கரை முதலியவைகளைச் சேர்தலும், தீப்பட்ட வீட்டிலே பிரவேசித்தலும், மரத்தினுனியில் ஏறலும், மழை பெய்யும்போது காலைப் பரப்பி ஓடலும், ஜலப்பிரவாகத்துக்கு எதிராக நீந்தலும், ஒருவனுய் ஓடமேறிக் கடத்தலும், மந்தையினுள்ளே கோலின்றிப் போதலும், சர்ப்பம் மதயானை முதலியவற்றிற்கு எதிரே நிற்றலும், அவைகளைத் தொடர்தலும், குடியில்லாத வீட்டிலே தனித்துத் தூங்கலும் பாழ்ங்காட்டுக்குத் தனித்துப் போதலும், பாழ்வீட்டிலே தனித்திருத்தலும் ஆகாவாம்.

துணையின்றித் தனித்தாயினும், இன்னானென்று அறியப்படாதவனோடாயினும் வழிநடக்கலாகாது. இரவிலே தனித்து ஊர்ப்புறத்திலே போகலாகாது; போகவேண்டின், ஒருவரைக் கூட்டிக்கொண்டு போகல்வேண்டும். இருட்டிலே வெளிச்சமின்றிப் போகலாகாது.

மழையிலும், வெய்யிலிலும், இரவிலும், காடுகளிலும், குடை பாதரக்ஷை தடி இவைகளைத்தரித்தவனாகி, தேகத்துக்குத் தீங்கு வாராதபடி சஞ்சரித்தல்வேண்டும். சஞ்சரிக்கும்போது, மேற்பார்வையும் பக்கத்துப் பார்வையும் தூரப்பார்வையும் விட்டு, நுகத்தடியளவு தூரம் வழியை நன்றாகப் பார்த்துப் போதல்வேண்டும்.

மிகவிழித்திருத்தல், மிகத்தூங்கல், மிகவிருத்தல், மிகநிற்றல், மிகநடத்தல், மிகப்படுத்திருத்தல், மிகவருந்தல், மிகப்பேசல் இவையெல்லாம் நன்மையல்ல. பகலிலே ஒருபோதும் நித்திரை செய்யலாகாது. வடக்குத்திக்கிலே தலை வைத்துச் சயனிக்கலாகாது. காலீரம் புலருமுன் சயனிக்கலாகாது.

கற்பு.

பெண்களுக்குக் கற்பாவது விவாகஞ்செய்யுமுன் பிதாமாதாக்களாலும் விவாகஞ்செய்தபின் கணவனாலும் கற்பிக்கப்பட்டபடியே நீதி வழுவாமல்ஒழுகுதலாம். பெண்கள் இளமைப்பருவத்திலேபிதாவினாலும்,யௌவனத்திலே கணவனாலும், மூப்பிலே புத்திரனாலும் காக்கத்தக்கவர்; ஆகையால் ஒருபோதும் பெண்கள் சுவா

னைரல்லர். கணவனும் புதல்வனும் இல்லாத மனைவி யை அவளுடைய கணவன் பக்ஷத்தார் காக்கக்கடவர்: அவர்கள் இல்லாதபோது அவளுடைய தாய்பக்ஷத்தார் காக்கக்கடவர். தகப்பன் கணவன் பிள்ளைகள் இவர்கள் இல்லாமல் தனித்திருக்க விரும்பும் பெண், பிறந்த குலம் புகுந்த குலம் இரண்டுக்கும், வசையை உண்டாக்கிவிடுவள்.

பிதாமாதாக்கள், பெண்ணுக்குச் சிறுபிராயத்திலே கடவுளுடைய குணமகிமைகளையும், புண்ணிய பாவங்களையும், சுவர்க்க நரகபலங்களையும், கடவுளை வழிபடு முறைமையையும், கணவனுக்குத் தொண்டு செய்யும் முறைமையையும் கற்பித்து, வீட்டுவேலைகளைப் பழக்கல் வேண்டும். பெண்களுக்கு உரிய தருமங்களெல்லாவற்றுள்ளும் முக்கியதருமம் பதிவிரதம்; "குலமகட் கழகு தன் கொழுநனைப் பேணுதல்" என்றார் பெரியோர்.

சூரியோதயத்துக்கு முன்னே நித்திரைவிட்டெழுதல், கடவுளைத் தியானித்துத் துதித்தல், வீடு விளக்கஞ்செய்தல், பாத்திரசுத்திசெய்தல், தேவபூசைத்திரவியங்கள் அமைத்தல், மாமன் மாமியாரை வந்தித்தல், கணவனுடைய பணிவிடையைச் செய்தல் இவை முதலியனவெல்லாம் மங்கலவாழ்க்கையையும் செல்வத்தையும் விரும்பிய நன்மனைவியின் செய்கைகளாம்.

உரலிலேனும், உலக்கையிலேனும், அம்மியிலேனும், வாயிற்படியிலேனும், முறத்திலேனும் இருக்கலாகாது; இருந்தாற் ஸ்ரீதேவி நீங்குவள்.

நாடோறும் தன்னாயகன் உண்டபின் தானுண்ணுத லும், அவன் சயனித்தபின் தான் சயனித்தலும், அவ ன் நித்திரைவிட்டெழுவதற்கு முன்னே தான் நித்திரை விட்டெழுதலும் பதிவிரதைக்கு உரிய செய்கைகளாம். கணவன் கொடுத்தபொருளை வீணாகச் செலவழியாமை யும், அவனுடைய வரவுக்கேற்பச் செலவழித்தலும், அ வனோடு ஒத்திருத்தலும், அவனாணைப்படி நடத்தலும், கடுஞ்சொலின்மையும்; இன்சொற்சொல்லலும் அவள் செய்கைகளாம்.

பதிவிரதை தன்வீட்டுக்கு வரும் துறவிகள் முதலி ய பெரியோர்களையும் அதிதிகளையும் உபசரித்து, அவர் களுக்கு அன்னங்கொடுத்தல்வேண்டும். குருடர், மூட வர், வியாதியாளர், விருத்தர் முதலானவர்கள் வந்தால், முகமலர்ச்சியோடும் இயன்றமட்டும் பிக்ஷை கொடுத்து, இனிய வார்த்தைகளைச் சொல்லி அனுப்பவேண்டும். யாவரோடாயினும் இடி இடித்ததுபோல உரத்த சத்தத் தோடு பேசலாகாது; இனிய குரலோடு மிருதுவாகப் பேசல்வேண்டும்.

நாயகனுடைய ஆயுள் பெருகும்பொருட்டு மஞ்சல ணிதல்வேண்டும். தன்னாயகன் பெயரைச் சொல்ல லாகாது. அவன் இருந்தாலன்றி அவனெதிரே தான் இ ருக்கலாகாது. அவனுடைய உச்சிட்டத்தை அமிர்தம் போலப் புசித்தல்வேண்டும். நாயகன் ஏவுமுன்னரே அவன்குறிப்பறிந்து நடத்தல்வேண்டும். தன்னாயகன் வீட்டுக்கு வரும்பொழுது அவனை முகமலர்ச்சியோடு

எதிர்கொண்டு கைகால் கழுவச் சலங்கொடுத்து உபசரித்தல்வேண்டும்.

தகாத வார்த்தை பேசல், தலைக்கடையிலே நிற்றல், பலகணிவழியாகப் பார்த்தல், சிரித்தல், பகலிலே நித்திரைசெய்தல், காரியஞ்செய்யாமை, ஆஞ்ஞையில்லாமல் வெளியே போதல், அயலாரோடு பேசுதல், பொதுப்பெண்கள்போலப் பார்த்தல், தம்மை அழகு பெற அலங்கரித்தல், கூத்து முதலியவைகளைப் பார்க்க விரும்புதல், கணைக்காலும் தனமுந்தெரிய ஆடை உடுத்தல், முதிர்ந்த வயசுடையவர் இல்லாத வீட்டுக்குப் போதல், கூட்டத்தினுள்ளே புன்னகை செய்தல், வேசை தூர்த்தை கற்புநிலை கெட்டவள் மாயக்காரி இவர்களுடன் கூடுதல், கணவனை விட்டு அயலூருக்குப் போதல், கணவனை விட்டுத் தீர்த்தயாத்திரை முதலானவை செய்தல், தான் விரும்பிய இடத்திலே தூங்குதல், அயல்வீட்டில் இருத்தல் இவையெல்லாம் ஒழுக்கங்கெடுதற்கு எதுவாம்.

மனைவியானவள், தனக்கு ஈசுரசங்கற்பத்தினால் வாய்த்த கணவன் அழகில்லாதவனாயினும், நற்குணமில்லாதவனாயினும், வியாதியாளனாயினும், வறியவனாயினும், கல்வியில்லாதவனாயினும், வயோதிகனாயினும், அவனைச் சிறிதும் அவமதியாது, நன்குமதித்து வழிபடல்வேண்டும். இயன்றமட்டும் தன்கணவனுக்குக் கோபம் பிறவாவண்ணம் நடக்க முயலல்வேண்டும். ஒருபோது கோபம் பிறந்தால், அதனைப் பொறுத்துக்கொ

ண்டு, முகமலர்ச்சி காட்டி, இன்சொற்களைச் சொல்லி, அதனைத் தணித்தல் வேண்டும். ஒருபோது கணவன் அநீதியாகக் கோபித்துக் கண்டித்தாலும், தானும் கோபித்து எதிர்வார்த்தை பேசாது, மௌனமாயிருந்து, இதமே பேசி, அக்கோபத்தை ஆற்றல் வேண்டும்: "பெண்டிர்க் கழகெதிர் பேசா திருத்தல்" என்று பெரியோர் விதித்திருக்கின்றார்.

மனைவியானவள் தன்கணவனுடைய குற்றங்களைப் பிறருக்குச் சொல்லலாகாது: "தூற்றும் பெண்டிர் கூற்றெனத் தகும்" என்றார் ஔவையார். கணவனுடைய துர்க்குணங்களைச் சொப்பனத்திலும் நினைக்கலாகாது. அவனுடைய நற்குணநற்செய்கைகளையே பாராட்டி, அவனை மெய்யன்போடு உபசரித்தல்வேண்டும்.

மனைவியானவள் தன்னுடைய பிதாமாதாச் சகோதரர் முதலிய சுற்றத்தார்களெல்லாரிடத்தினும்பார்க்கத் தன்னாயகனிடத்தே மிக்க அன்பு வைத்தொழுகல்வேண்டும். பதிவிரதையானவள் தான் தரித்த ஆபரணங்களெல்லாவற்றையும் துறந்திருந்தாலும், தன்மங்கலியத்தை மாத்திரம் ஓரிமைப்பொழுதாயினும் துறந்திருக்கமாட்டாள்; அதுபோலவே தன்பிதா மாதா முதலிய சுற்றத்தார்களெல்லாரையும் விட்டு நீங்கினாலும், தன்னாயகனை மாத்திரம் விட்டுநீங்காள். மனைவியுங் கணவனும் ஒருமைப்பட்டு மகிழ்ந்திருந்தால், குலமுழுதும் மகிழ்ச்சியடையும்; அதனாலே தருமம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்றுபயனும் உண்டாகும்; மனைவியானவ

ள் தன்னாயகன் தன்வீட்டில் இருக்கும்பொழுதுமாத்திரமே தன்னை ஆபரணம் புஷ்பம் முதலியவைகளினாலே அலங்கரித்துக்கொள்ளல்வேண்டும்; தன்னை அவன் பிரிந்திருக்கும்பொழுது அலங்கரித்துக்கொள்ளலாகாது.

மனைவி கற்புநிலை தவறினவளானால், குலங்கெடும்; அதனால் எல்லாப்பயனுங்கெடும்; ஆகையால் முயற்சிகொண்டு மனையாளைத் தருமமுடையவளாய் இருக்கும்படி காத்தல்வேண்டும். அவள் இரவினும் பகலினும் சற்றேனும் அயலாரோடு பேசாதிருக்கும்படி, மாமியார் முதலானவர்கள் அவளைக் காக்கக்கடவர்கள். பெண்கள் தங்களைத் தாங்களே காத்தல்வேண்டும்; அதுவே அவர்களுக்கு நல்ல காவலாகும்.

விவேகமில்லாத சிலபெண்கள், செல்வர் வீட்டுப் பெண்கள் தரித்திருக்கின்ற ஆடை ஆபரணங்களைப் போலத் தங்களுக்கும் வாங்கித் தரும்பொருட்டுத் தங்கள் கணவர்களை வருத்துகின்றார்கள்; கடன்பட்டாயினும் வாங்கிக்கொடுத்தாலொழியத் திருப்தியடையார்கள்; வாங்கிக் கொடாதபொழுது அவர்களை அவமதிக்கின்றார்கள். விவேகமுள்ள பெண்கள் தங்கள் கணவர்கள் தங்கள் பொருள்வரவுக்கேற்ப வாங்கிக் கொடுப்பவைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு, செய்நன்றியறிந்தவர்களாய்த் திருப்தியடைவார்கள். தம்மினும் செல்வராயுள்ளவர்களைப் பார்த்துப் பெருமூச்செறிந்து வீண்வருத்தமடையாமல், தம்மினும் வறியவராயிருப்பவர்களைக்

கண்டு, தமக்கு உள்ளதே மிக்கதென்று மனமகிழ்ச்சி அடைவார்கள்.

நன்மனையாள், வீட்டிலே தன்கணவன் யாதொரு தொழிலும் இல்லாதிருக்கும்பொழுது, கடவுளுடைய குணமகிமைகளை அறிவிக்கும் நூல்களைத் தனக்கு வாசித்து அவைகளின் பொருளை அறிவிக்கும்படி பிரார்த்திப்பாள். தன்கணவன் இடம்பநிமித்தம் செலவுசெய்ய எண்ணினால், இனிய வார்த்தைகளைச் சொல்லித் தடுத்து, வீணிலே செலவாகும் பணத்தைத் தருமத்திலே செலவிடும்படி வேண்டிக்கொள்வாள். தன்கணவன் பிதாமாதாக்களையாயினும் சகோதரர்களையாயினும் சகோதரிகளையாயினும் பகைக்காதபடிக்கும், அவர்களோடு எதிர்வார்த்தை பேசாதபடிக்கும், அவர்களை அன்போடு பாதுகாக்கும்படிக்கும், பணிந்து இனிய வார்த்தைகளினாலே வேண்டிக்கொள்வாள். கெட்டமனையாளோ இப்படிச் செய்யாமல் எந்நாளும் குடும்பத்திலே கலகமே விளைப்பாள்.

தூரஸ்திரீ முதனாள் சண்டாளிக்கும் இரண்டாநாள் பிரமக்கொலை செய்தவளுக்கும் மூன்றுநாள் வண்ணாத்திக்குஞ் சமமாவாள்; ஆதலினால் அவள் இந்தமூன்று நாளும் யாதொருகருமத்துக்கும் உரியளல்லள். இராத்திரியில் வீட்டுக்கு விலக்கானால், அவ்விராத்திரியை மூன்றுபாகமாக்கி, முதலிரண்டுபாகத்தில் விலக்கானால், அந்தநாண்முதலாகக் கொள்ளல்வேண்டும்; மூன்

ரும்பாகத்தில் விலக்கானுல் மற்றநாண்முதலாகக் கொள்ளல்வேண்டும்.

வீட்டுக்கு விலக்காயுள்ள மூன்றுநாளும், சரீரசுத்திநிமித்தம் நதி முதலியவைகளைத் தீண்டாமல், வேறொருவரைத் தண்ணீர் தாச்சொல்லிச் சரீரசுத்தி செய்து, ஒருநேரம் பகற்பொழுதிலே போசனஞ்செய்து கொண்டிருத்தல்வேண்டும். இம்மூன்றுநாளும் இராத்திரியிற்புசித்தலும், பகலிலே நித்திரை செய்தலும், வீட்டுக்கு விலக்காயுள்ள மற்றைப்பெண்களைத் தீண்டலும், தன்னுயகனெதிரே முகங்காட்டலும், அவனோடு பேசலும், நெற்குத்துதல் முதலிய தொழில்களும் ஆகாவாம்.

தூரஸ்திரி தொட்ட வெண்கலப்பாத்திரத்தையும் பித்தளைப்பாத்திரத்தையும் மூன்றுதரம் வெள்ளையிட்டு நெய் பூசிக் காய்ச்சிற்சுத்தியாம். அவள் படுத்த நிலம் கோமயத்தினுலே மெழுகிற் சுத்தியாம். அவள் இருந்த இடத்திலே இரண்டுவிற்கிடைக்குள்ளே தொட்டாற் றீட்டாகும்; இரண்டுவிற்கிடைக்குள்ளும் காஷ்டத்தினுலேனும் திருணத்தினுலேனும் மறைத்தால், அப்பாலுள்ள நிலத்திலே தீட்டில்லை.

தூரஸ்திரி நாலாநாள் மண்ணினுலே தந்தசுத்தி செய்து, சூரியோதயத்துக்குமேல் ஆறுநாழிகை சென்றபின், உடம்புமுழுதும் கோசலமும் புற்றுமண்ணும் பூசி, புடைவையை உவர்மண் முதலியவற்றினுலே சுத்திசெய்து, நதி முதலியவைகளிலே ஸ்நானம்பண்ணல்வேண்

டும். ஸ்நானம்பண்ணியவுடனே தன்னாயகன்முகத்தி லே விழித்தல்வேண்டும்; மற்றைப்புருஷர் முகத்திலே விழிக்கலாகாது. அப்போது நாயகன் இல்லையாயின், தன்னாயகனை மனசிலே சிந்தித்துச் சூரியனைத் தரிசித் தல்வேண்டும். இப்படிச் செய்துகொண்டு வீட்டிலே போய், பஞ்சகவ்வியமேனும் பாலேனும் நெய்யேனும் உட்கொண்டு, திரும்பவும் ஸ்நானஞ்செய்து, அன்று முழுதும் பாத்திரங்களைத் தீண்டாமலும் பணி செய்யா மலும் இருத்தல்வேண்டும். ஐந்தாநாள் ஸ்நானஞ்செ ய்தபின்பு பணிக்கு உரியவளாவள்.

நாலாநாட்டொடங்கிப் பன்னிரண்டாநாள்வரையும் ருது உண்டானால், சலமோசனத்துக்குச் சுத்திசெய்வ துபோலச் சுத்திசெய்தல்வேண்டும்; அப்பாற் பதினெ ட்டாநாள்வரையும் ருது உண்டானால் ஸ்நானம்பண்ண ல்வேண்டும்; அப்பால் ருது உண்டானால் மூன்று நாள் விலக்காயிருந்து, நாலாநாள் ஸ்நானஞ்செய்தல்வேண் டும்.

மனையாள், தன்கணவன் இறந்துவிட்டால், விதவை க்கு உரிய ஒழுக்கங்களை வழுவாமல் அநுட்டித்தல்வே ண்டும். விதவை மயிருடனிருத்தலும், ஆபரணந்தரித் தலும், வெற்றிலைபாக்கு உண்ணலும் ஆகாவாம். வெள் ளைப்புடைவை தரித்தல்வேண்டும். ஒருபொழுது பக லிலே புசித்தல்வேண்டும். பாயல் வேண்டாது தரையி லே சயனித்தல்வேண்டும். ஐம்பொறிகளையும் அடக்க ல்வேண்டும். அட்டமியிலும் சதுர்த்தசியிலும் பௌ

ணிமையிலும் உபவாசஞ்செய்தல்வேண்டும் செபம், தியானம், பூசை, திருக்கோயிலிலே திருவலகிடுதல், திருமெழுக்கிடுதல், பூக்கள் கொய்து திருமாலைகள் தொடுத்தல் முதலிய பணிகளை நாடோறும் விதிப்படி செய்தல்வேண்டும். மிக முதிர்ந்த வயசையுடைய பெரியோர்களிடத்திலே அறிவுநூல்களைக் கேட்டல்வேண்டும்.

கற்புநிலை தவறிய பெண்கள் நரகத்திலே அக்கினிமயமாகிய இருப்புப்பாவையைத் தழுவி வருந்துவர்கள். இயமதூதர்கள் அவர்களை இருப்புக்குடத்தினுள்ளே புகுத்தி, அதன்வாயை அடைத்து, அக்கினிமேல் வைத்து எரிப்பர்கள்; அவர்கள் சரீரத்தை உரலில் இட்டு இடிப்பர்கள்; அக்கினிமயமாகிய சிலையிலே சிதறும்படி அறைவர்கள்; இருட்கிணற்றிலே விழுத்துவர்கள்; அங்கே இரத்தவெள்ளம் பெருகும்படி கிருமிகள் அவர்கள் உடம்பைக் குடையும்; பின்னும் அவர்கள் அக்கினிநரகத்தில் வீழ்த்தப்பட்டு 'என்செய்தோம் என்செய்தோம்' என்று நினைந்து நினைந்து அழுங்குவர்கள்.

பரபுருஷரை இச்சித்துத் தீண்டின பெண்களை இயமதூதர்கள் அக்கினியிற் காய்ச்சிய ஊசிகளினாலே குத்துவர்கள்; அவர்களுடம்பிலே தாமிரத்தை உருக்கி வார்ப்பர்கள். பரபுருஷரை இச்சித்துப் பார்த்த பெண்களுக்குக் கண்களிலே அக்கினியிற்காய்ச்சிய ஊசிகளினாலே குத்தி, முற்கூறிய மற்றைத்துன்பங்களையுஞ் செய்வர்கள்.

கணவன்சொற்படி நடவாதவள் நாயாயும் நரியாயும் பிறப்பள். கணவனே இகழ்ந்தவள் புலியாய்ப் பிறப்பள். பரபுருஷனை இச்சித்தவள் பேய்வடிவமடைவள். கணவன் பசித்திருக்கப் புசித்தவள் பன்றியாய்ப் பிறப்பள்.

கற்புநிலை தவறிய பெண்கள், பிறவிதோறும், பிரமேகம், கிரந்தி, சூலை, கிரகணி, குடல்வாதம், குட்டம் முதலிய எண்ணில்லாத வியாதிகளினாலும், வறுமையினாலும் வருந்துவர்கள்.

வீட்டுவேலை.

நாடோறும் சூரியோதயத்துக்கு முன்னே நித்திரைவிட்டெழுந்து, அவசியகருமமும் சௌசமும் தந்தசுத்தியும் முடித்துக்கொண்டு, வீட்டின் உள்ளும் புறமும் துடைப்பத்தினாலே செவ்வைபாக அலகிட்டு, சாம்பரையும் குப்பையையும் வாரித் தூரத்திலே கொட்டிவிட்டுக் கை கழுவி, கோமயங்கரைத்த சலத்தினால் எங்குந்தெளித்தல்வேண்டும்.

பூசைத்தானத்தையும், மடைப்பள்ளியையும், போசனசாலையையும், நாடோறும் கோமயத்தினாலே மெழுகல்வேண்டும். கற்படுத்த நிலத்தைக் கோமயத்தினால் மெழுகாது, சலத்தினாலே கழுவல்வேண்டும். செங்கலல்லாத கல்லிலே பட்ட சாணம் மலத்துக்கொக்கும். செவ்வாய்க்கிழமையிலும், வெள்ளிக்கிழமையிலும், அமாவாசையிலும், பௌர்ணிமையிலும், மாசப்பிறப்பிலு

ம், கிருத்திகை நக்ஷத்திரத்திலும், சிராத்ததினத்திலும், வீடெங்கும் மெழுகல்வேண்டும்.

தாமிரபாத்திரங்களைப் புளியினாலும், வெண்கலப்பாத்திரங்களையும் பித்தளைப்பாத்திரங்களையும் சாம்பராலும், ஈயப்பாத்திரங்களைச் சாணத்தினாலும் தேய்த்துச் சலத்தினால் அலம்பிக் கவிழ்த்துவிடல்வேண்டும். எச்சின்முதலிய அசுசிகள் பட்டாலும், தீண்டத்தகாத மனிதர்களும் மிருகங்களும் பறவைகளும் தீண்டினாலும், இவைகளை நெய் பூசிக் காய்ச்சல்வேண்டும்.

ஆண்ட மட்பாண்டங்களை ஸ்நானஞ்செய்யுமுன்னே தொடலாகாது. மட்பாண்டங்களைத் தாழ்ந்த சாதியாரும், சமயாசாரமில்லாதவரும், பதிதரும், அன்னிய சமயத்தாரும, தூரஸ்திரியும், ஆசௌசமுடையவரும், ஒட்டகம் ஊர்ப்பன்றி கழுதை நரி நாய் கோழி காகம் கழுகு கூகை முதலியவைகளும் பார்த்தாலும், தீண்டினாலும், அவைகளிலே எச்சில் பட்டாலும், அவைகளைக் கழித்துவிட்டுப் புதுப்பாண்டங்கொள்ளல் வேண்டும்.

அரிசியையும், பருப்பையும், கல் மண் உமி மயிர் முதலிய குற்றங்கள் இல்லாமற் பரிசோதித்து வைத்துக்கொள்ளல்வேண்டும். கறிகளை அரிவாள்கொண்டு திருத்தி வைத்துக்கொள்ளல்வேண்டும். புழுக்கள் பூச்சிகள் எறும்புகள் இல்லாதவைகளும் பொறிப்பறாதவைகளுமாகிய விறகுகளைத் தெரிந்தெடுத்து வைத்துக்கொள்ளல்வேண்டும்.

குடத்தையும் சலம் வடிக்கும் வஸ்திரத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு, நதி முதலியவைகளை அடைந்து, ஸ்நானஞ்செய்து அநுட்டானமுடித்து, குடத்தை இரண்டுதரங்கழுவி, வஸ்திரத்தினாலே ஜலத்தைக் குடத்தில் வடித்து எடுத்து மூடிக்கொண்டு, வீட்டை அடைந்து, வேறு ஜலத்தினாலே கால் கழுவி, உள்ளே புகுந்து, குடத்தை இறக்கி, சுத்தி செய்யப்பட்ட தானத்திலே சிறிது ஜலங்கொட்டி, அதன்மேல் வைத்தல்வேண்டும்.

முன் கவிழ்க்கப்பட்ட பாத்திரங்களெல்லாவற்றையும் அலம்பி எடுத்தல்வேண்டும். மட்பாண்டங்களைச் சுத்திசெய்தெடுத்தல்வேண்டும். குழல்கொண்டாயினும் விசிறிகொண்டாயினும் வாயுவை எழுப்பி, அடுப்பில் அக்கினியைச் சொலிப்பித்து, உலைப்பெய்தல்வேண்டும்.

பாத்திரத்தில் அரிசியை இட்டு, ஜலம் வார்த்து, ஆறுதரம் நன்றாகக் களைந்து, கழுநீரை ஊற்றிவிட்டுச் சமையல்பண்ணல்வேண்டும். திருத்தப்பட்ட கறிகளைச் சலம் விட்டுச் செவ்வையாக அலம்பி எடுத்துச் சமையல்பண்ணல்வேண்டும். அம்மி குழவிகளை நன்றாகத் தேய்த்துக் கழுவிக் கூட்டரைத்துக்கொண்டு, முன்போலக் கழுவிவிடல்வேண்டும்.

மடைப்பள்ளியினுள்ளே மூக்குநீர் சிந்தலும், இருமுதலும், தலை சொறிதலும் ஆகாவாம். தலை சொறிந்தாலும், காது கண் மூக்கு அரைக்கீழ் என்னுந்தானங்களைத் தீண்டினாலும், உடனே கை கழுவல்வேண்

டும். கை கழுவியபொழுதெல்லாம் ஈரந்துடைக்கும் பொருட்டு ஒருகைதுவட்டி வைத்துக்கொள்ளல்வேண்டும்.

அன்னத்தையேனும் கறியையேனுந்தொட்டால், கை கழுவாமல் பால் தயிர் நெய் முதலிய மற்றைப்பதார்த்தங்களை ஒருபோதுந்தொடலாகாது. அன்னத்துக்கும் கறிக்கும் வெவ்வேறகப்பை வைத்துக்கொள்ளல்வேண்டும். அன்னங்கறி வைக்கும் மட்பாண்டங்களிலே பால் தயிர் வைக்கலாகாது. பால் தயிருக்கு வேறுபாண்டங்களும் வேறகப்பைகளும் வைத்துக்கொள்ளல்வேண்டும். பாலை வடித்தே காய்ச்சல்வேண்டும். எந்தப்பதார்த்தங்களையும் மூடாமல் வைக்கலாகாது. குடித்து மிகுந்த ஜலத்தையும், கால் கழுவி மிகுந்த ஜலத்தையும், மற்றொன்றுக்கும் உபயோகிக்கலாகாது.

கோமயத்தினாலே மெழுகப்பட்ட போசனசாலையிலே, ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனியே ஒவ்வொரு முழவிடம் கோமயத்தினாலே புள்ளியில்லாமல் மெழுகி மண்டலஞ்செய்தல்வேண்டும். போசனத்துக்கு விதிக்கப்பட்ட இலைகளைச் சலத்தினாலே கழுவி, அவ்வவ்விடங்களிலே போட்டு, அவைகளைச் சலத்தினாலே புரோக்ஷித்தல்வேண்டும். வாழையிலையைத் தண்டுரியாமல் அதனடி வலப்பக்கத்திலே பொருந்தும்படி போடல்வேண்டும்.

அன்னம் கறி முதலியவைகளை மட்பாண்டங்களில் வைத்துக்கொண்டு படைக்கலாகாது; வெண்கலப்பாத்

திரம், ஈயப்பாத்திரம், கற்சட்டி, மரப்பாத்திரம் இவைகளில் வைத்துக்கொண்டு கிரமப்படி படைத்தல் வேண்டும். அன்னத்தை அகப்பையினாலன்றிக் கையினாற்படைக்கலாகாது. நெய்யையேனும் லவணத்தையேனும் உச்சிட்டத்திலே படைக்கலாகாது. உச்சிட்டஞ்செய்தபின் லவணம் வேண்டுமாயின், கறியிலேனும் மோரிலேனும் கலந்து படைத்தல்வேண்டும்.

போசனஞ்செய்தவர் எழுந்த பின், இலையை எடுத்து எறிந்து விட்டு, கை கால்களைக் கழுவிக்கொண்டு, உச்சிடத்தானத்தைக் கோமயங்கரைத்த சலந்தெளித்து, இடையிலே கையை எடாமலும், முன்பு தீண்டிய இடத்தைப் பின்பு திண்டாமலும், புள்ளியில்லாமல் மெழுகி, புறத்தே போய்க் கை கழுவிவிட்டு, பின்னும் அந்தத்தானத்திலே கோமயங்கரைத்த சலந்தெளித்து விடல்வேண்டும்.

தமது பந்திக்கு உரியரல்லாதவருக்கு அன்னங்கறி படைத்தால், கை கழுவாமல் உள்ளே உள்ள அன்னங்கறிகளைத் திண்டலாகாது. அவருக்குப் படைத்து மிகுந்த அன்னங்கறிகளை அவரின் மேலாகிய சாதியாருக்கும் சமயத்தாருக்கும் படைக்கலாகாது. அவருக்கு எடுத்துப் படைத்த பாத்திரங்களைச் சுத்தி செய்யாமல் உள்ளே சேர்க்கலாகாது. அவர் புசித்த உச்சிட்டத்தானத்தை அவரே சுத்திசெய்து ஜலபாத்திரத்தைக் கவிழ்த்து விடும்படி செய்து, புறமும் உள்ளும் சலம் விட்டு அலம்பி எடுத்தல்வேண்டும்.

சாதியாலும் சமயத்தாலும் ஒத்தவரேயாயினும், ஸ்நானஞ்செய்யாதவரும், ஆசௌசமுடையவரும், போசனஞ்செய்தால், தாமே இலையெடுத்தெறிந்து சுத்தி செய்துவிட்டுச் சலபாத்திரத்தைக் கவிழ்த்துவிடல்வேண்டும்.

எல்லாரும் போசனஞ்செய்தபின்பு, தான் போசனஞ்செய்துகொண்டு பாத்திரங்களெல்லாவற்றையும் சுத்திசெய்து வைத்தல்வேண்டும். புசிக்கும்போது இடையில் எழுந்துவிட்டுத் திரும்ப இருந்து அவ்வன்னத்தைப் புசிக்கலாகாது. பகலிலே நித்திரை செய்தலாகாது; நித்திரைசெய்தால், ஸ்நானஞ்செய்யாமற் பாண்டங்களைத் தொடலாகாது. வெற்றிலைபாக்குத் தின்றுகொண்டு சமையல் பண்ணலும், போசனம் படைத்தலும் ஆகாவாம். வீட்டுக்குப் புறத்திலே போனால், கால் கழுவாமல் உள்ளே பிரவேசிக்கலாகாது.

பின்பகலிலே வீட்டின் உள்ளும் புறமும் அலகிட்டுச் சலந்தெளித்தல்வேண்டும். அஸ்தமயனகாலத்திலே வாய் கொப்பளித்துக் கை கால் கழுவி, அநுட்டானமுடித்துக்கொண்டு, விளக்கேற்றி இலக்குமியைத் தியானித்துக் குங்குமமும் ஒருபுஷ்பமுஞ் சாத்தி வைத்தல்வேண்டும்.

பின்பு சமையல் செய்து முடித்து, எல்லாரும் போசனஞ்செய்தபின், தானும் போசனஞ்செய்துகொண்டு, மிகுந்த அன்னத்தை எடுத்து, வெண்கலப்பாத்திரத்திலேனும், ஈயப்பாத்திரத்திலேனும், கற்சட்டியிலேனும், மரப்பாத்திரத்திலேனும் வைத்துமூடிவிட்டு, மட்டாண

ட்ங்களெல்லாவற்றையும் சுத்திசெய்து கவிழ்த்தல்வேண்டும். மற்றைப் பற்றுப்பாத்திரங்களெல்லாவற்றையும் எளிதிற் சுத்திசெய்யப்படும்வண்ணம் சலம் விட்டுவைத்துவிட்டுக் கதவு பூட்டிக்கொண்டு நித்திரைசெய்தல்வேண்டும். சூரியோதயத்துக்கு முன்னே விழித்தெழுந்துவிடல்வேண்டும். படுக்கும்போதும் விழிக்கும்போதும் கடவுளை அன்போடு தியானித்து, அவருடைய திருநாமங்களை உச்சரித்தல்வேண்டும்.

ஆசௌசமுடிவிலே பழைய மட்பாண்டங்களெல்லாவற்றையும் கழித்துவிட்டு, புதுமட்பாண்டங்கொள்ளல்வேண்டும். வீடெங்குஞ் சுத்திசெய்தல்வேண்டும். வஸ்திரங்களெல்லாவற்றையுந் தோய்த்தும் சயனங்களைக் கழுவியும் வெய்யிலிலே உலரும்படிபோடல்வேண்டும். வெண்கலப்பாத்திரமுதலிய பாத்திரங்களை வெள்ளையிட்டு நெய் பூசிக் காய்ச்சல்வேண்டும். சூரியோதயத்துக்குமேலே ஆறுநாழிகை சென்றபின், ஆசௌசமுடையவரும், ஆசௌசமுடையவரிடத்தே போசனஞ்செய்தவரும், ஸ்நானஞ்செய்து புண்ணியாகவாசனஞ் செய்வித்துப் பஞ்சகவ்வியம் உட்கொண்டு, திரும்பவும் ஸ்நானஞ்செய்தல்வேண்டும். அதன்பின்பே சமையல் ஆரம்பித்தல்வேண்டும்.

தைச்சங்கிராந்தியிலே, பழைய மட்பாத்திரங்களெல்லாவற்றையும் கழித்துவிட்டு, வீடெங்குஞ் சுத்திசெய்து, வஸ்திரங்களெல்லாவற்றையும் தோய்த்தும் சயனங்களைக் கழுவியும் வெய்யிலிலே உலரும்படி போட்டுவி

ட்டு, ஸ்நானஞ்செய்து, நவபாண்டங்களை ஆளல்வேண்டும்.

வீட்டுக்கொல்லை.

அழுகின பதார்த்தங்களும் மலமூத்திரங்களும் துர்க்கந்தத்தை வீசும். துர்க்கந்தம் அளாவிய காற்றைப் பூரித்தாலும், அந்தக்காற்று உடம்பிலே பட்டாலும், மலமூத்திரங்களை மிதித்தாலும், மலமூத்திரபூமியிலே உண்டாகிய பதார்த்தங்களைப் புசித்தாலும், மலமூத்திரவழுக்குச் சேர்ந்த ஜலத்தை உபயோகித்தாலும், பலவித நோய்கள் உண்டாகி, மனிதருக்குச் சடிதியிலே மரணத்தை விளைவிக்கும்: ஆதலினாலே, மனிதர் சஞ்சரிக்கும் இடமெல்லாம் சுசியுடையதாய் இருக்கும்படி பாதுகாத்தல் பெருந்தருமம்.

விட்டுக்குச் சமீபத்திலே மலமூத்திரங்களை விடுதலும், எச்சிலிலைகளையும் குப்பைகளையும் போடலும், எச்சிலுமிழ்தலும், கை கால் கழுவலும் ஆகாவாம்.

வீட்டைச் சேர்ந்த கொல்லையெங்கும் மலமூத்திரங்களினாலும், எச்சிலினாலும், குப்பையினாலும் அசுசி அடையாவண்ணம், அந்தக்கொல்லையிலே, வீட்டுக்குத்தூரத்திலே, மலகூடமும் எச்சிலிலைக்குழியும், குப்பைக்குழியும் அமைப்பித்தல்வேண்டும்: இப்படிச்செய்தால், கொல்லையும் வீடும் அசுசியடையாமல், சுசியுடையவைகளாயே இருக்கும்.

வீட்டுக்குச் சமீபத்திலே சிறுகுழிகள் உண்டானால், அவைகளைத் தூர்த்துப்போடல்வேண்டும். அப்படிச் செய்யாதொழிந்தால், அவைகளிற்சென்ற தண்ணீர் அங்கே தங்கிச் சேருகித் துர்க்கந்தத்தை வீசும்; அந்தச் சேற்றிலே புழு முதலிய செந்துக்கள் உண்டாகும். அந்தத் துர்க்கந்தத்தினாலே சுரமுதலிய வியாதிகள் வரும்.

கொல்லையில் உதிர்ந்த இலைகளையும் சருகுகளையும் நாடோறும் பெருக்கி, குப்பைக் குழியிலே கொட்டல் வேண்டும். கொல்லையிலே முளைத்த பயன்படாத செடிகளெல்லாவற்றையும் காலந்தோறும் களைந்து, குப்பையுடனே போடல்வேண்டும். இப்படிச் சேர்க்கின்ற திரளான குப்பை பயிர்களுக்கு நல்ல எருவாகுமே.

யாவரும் தங்கள் தங்கள் வீட்டுக்கொல்லைகளிலே உபயோகமாகும் பயிர்களையும், சிறந்த மரங்களையும், அழகிய புஷ்பச்செடிகளையும் வைத்து, அந்தக்கொல்லைகளை மிகச் சிறப்பித்தல்வேண்டும்: இத்தன்மையுடைய கொல்லைகளிலே உண்டாகும் நல்ல காற்று ஆரோக்கியத்தை விளைவிக்கும். பனைமரங்களையும் தென்னமரங்களையும் வீட்டுக்குச் சமீபத்தில் வைக்கலாகாது.

கிணற்றினுள்ளே இலைகள் உதிர்ந்து அழுகினாலும், சூரியகிரணம் படாதொழிந்தாலும், ஜலங் கெட்டுப்போம்: ஆதலினாலே, கிணற்றுக்குச் சமீபத்திலே பெருமரங்களை வைக்கலாகாது. பழஞ்சலமும், தூர் அதிகமாக உள்ள சலமும், வியாதியை உண்டாக்கும்: ஆத

னிலே கிணற்றுச்சலத்தைக்காலந்தோறும் முழுதும் இறைத்துத் தூர் வாரிச் சுத்திசெய்வித்தல்வேண்டும். இரண்டு மூன்று நாளுக்கொருதரம் கிணற்றுச்சலம் முழுதையும் இறைப்பித்து வந்தால், கொல்லையிலுள்ள மரங்களுக்கும் செடிகளுக்கும் பயிர்களுக்கும் உபயோகப்படும்: அது மட்டோ, ஜலம் நன்றாயிருக்கும். புதிது புதிதாக ஊறுஞ் சலம் நல்ல சுவையுடையதாயும், வியாதியை விளைக்காததாயும் இருக்கும்.

சுசியுடைமை சரீரத்துக்கு ஆரோக்கியத்தையும், மனசுக்குச் சௌக்கியத்தையும் கொடுக்கும். இவ்வுண்மை அவிவேகமுள்ள ஏழைச்சனங்களுக்குத் தெரியாது: ஆதலினாலே பக்கத்திலுள்ள விவேகிகள் இதை அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்படி சொல்லல்வேண்டும்.

ஆரோக்கியம்.

அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் புருஷார்த்த நான்கையும் அடைதற்குக் கருவி சரீரம்: ஆதலினால், மரணபரியந்தம் தங்கள் தங்கள் சரீரத்தை வியாதி அடையாவண்ணம் பாதுகாப்பது யாவருக்கும் ஆவசியகம்: ஆகையாற் சரீரத்தை ஆரோக்கியமுடையதாகப் பாதுகாக்குமுறைமைகளைச் சொல்வாம்.

நாடோறும் சூரியோதயத்துக்குமுன்னே விழித்தெழுந்தால், புத்தி தெளிவடையும்; நரம்புத்துவாரத்து நீர் சுத்தியுறும்; பித்தம் நீங்கும்; வாதபித்தங்கள் தத்தநிலையைப் பொருந்தும்.

காலையிலே சிலம்பமேனும் குதிரையேற்றமேனும் கானடையேனுஞ் செய்துகொண்டுவந்தால், சரீரம் இறுகும்; பசி உண்டாகும்; வாதமும் கபமும் வலியும் சூலையும் நீங்கும்; மலம் இறங்கும்.

காலந்தோறும் ஒழுங்காகப் போசனஞ்செய்துகொண்டுவருதல் போலவே, அதினின்று பிரியும் மலசலாதிகளை ஒழுங்காக மோசனஞ்செய்துகொண்டுவருதலும் ஆரோக்கியத்துக்கு ஏதுவாகும். நாடோறும் காலை மாலை என்னும் இரண்டு நேரத்தினும் தவறாமல் மலமோசனஞ் செய்யும்படி பழகிக்கொள்ளல்வேண்டும். இடையிலே மலசலமோசனஞ்செய்ய வரினும், தடைப்படாது செய்தல்வேண்டும். மலசலங்களை அடக்கினல், வியாதி உண்டாகும். மலசலம் தங்காது இறங்குமாயின் வாதபித்த சிலேஷ்மங்கள் தத்தநிலையைப் பொருந்தும்; சமாக்கினி உண்டாகும்; வியாதிகள் அணுகாவாம். சமாக்கினியாவது திருப்தியாக உட்கொள்கின்ற அன்னபானியமுதலியவைகளையெல்லாம் முறைமைப்படி காலவளவைக்கு மாறுபடாமல் நன்றாகத் தகிக்கும் உதராக்கினியாம்.

இயல்பாகிய துவர் உள்ள தூள் இலை கொம்பு என்பவைகளினலே பல்லின் உள்ளையும் புறத்தையும் செவ்வையாக விளக்கல்வேண்டும். இப்படி விளக்கினல், வாதபித்த சிலேஷ்மங்களினலே பல்லினிடத்தும் அதன் வேரினிடத்தும் உண்டாகின்ற இருபத்துமூன்று ரோகங்களும் உண்டாகாவாம்; பற்கள் அசைவில்லா

மல் உறுதியாய் இருக்கும். செங்கல், மணல், கரி, பாளை, வைக்கோல் என்பவைகளினாலே பல் விளக்க லாகாது.

சரீரத்தில் உள்ள மயிர்க்கால்கள் வழியாக வேர்வை யாய்க் கழியும் அழுக்குக்களெல்லாம் இரத்தத்தினின் று தடையின்றிப் பறியும்பொருட்டு, நாடோறும் ஒழு ங்காகச் சரீரத்தைத் தேய்த்து ஸ்நானம்பண்ணிக்கொ ண்டு வரல்வேண்டும்.

ஸ்நானத்துக்குப் பிராதக்காலமே உத்தம காலம். பி ராதஸ்நானஞ்செய்தால், பசி உண்டாகும்; நோய் அ ணுகாது. வெந்நீரிலே செய்யும் ஸ்நானத்தைப்பார்க்கி னும், தண்ணீரிலே செய்யும் ஸ்நானமே உடம்புக்கு அதிக உறுதியைத் தரும்.

சூரிய சந்திரகிரணம் படாத நீரும், காற்றுப்படாத நீரும், பாசிநீரும், அதிகசேறுள்ள நீரும், இலை உதிர்ந் த நீரும், புழு உள்ள நீரும், துர்க்கந்தமுள்ள நீரும் வியாதிகளை விளைவிக்கும்: ஆதலினால், இவைகள் ஸ்நா னம் சமையல் பானம் என்பவைகளுக்கு ஆகாவாம்.

ஸ்நானம்பண்ணி நெடுநேரம் ஈரத்தோடிருக்கலாகா து. உடம்பிலே ஈரஞ்சுவறினால், குளிர் உண்டாகும், அதினால் வியாதி உண்டாகும்: ஆதலினாலே, குளிரும் வியாதியும் உண்டாகாவண்ணம் சீக்கிரம் ஸ்நானம்ப ண்ணி, அது முடிந்தவுடனே உடம்பிலே சற்றும் ஈர மில்லாமல் துடைத்துவிட்டுத் தோய்த்துலர்ந்த வஸ்தி ரந்தரித்துக்கொள்ளல்வேண்டும். உடுத்த வஸ்திரம்

னைந்தால், உடனே அதைக் களைந்துவிட்டு, வேறு உலர்ந்த வஸ்திரந்தரித்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

மனமுயற்சியாலேனும் சரீரமுயற்சியாலேனும் உடம்பு இளைத்திருக்கும் பொழுதும், போசனஞ்செய்தவுடனும், ஸ்நானம்பண்ணலாகாது. பிள்ளைகள் காலையிலே ஸ்நானஞ்செய்யாது போசனஞ்செய்தால், ஐந்து நாழிகைநேரத்துக்குப்பின்பு ஸ்நானம்பண்ணல்வேண்டும்.

உடுக்கிற வஸ்திரங்களும் சயனிக்கிற படுக்கைகளும் சிறிதும் அழுக்கில்லாமற் சுத்தமாயிருத்தல்வேண்டும். சரீரத்தினின்றும் வெளிப்படும் அழுக்கானது வஸ்திரம் மெத்தை தலையணை முதலியவைகளில் ஒட்டிக்கொள்ளும்; அவைகள் தோலோடு சம்பந்தப்பட்டால், அவைகளிலே படிந்திருக்கின்ற அழுக்கானது மயிர்க்கால்களை அடைத்து, வியாதியை விளைவிக்கும். படுக்கைகளை நாடோறும் காற்றிலே போடல்வேண்டும்.

காலந்தோறும் ஒழுங்காகப் போசனஞ்செய்துவரல்வேண்டும். அகப்பட்ட பொழுதெல்லாம் போசனஞ்செய்யலாகாது. முன் புசித்த போசனம் முழுதும் சீரணமாகி மிகப் பசிதோன்றியபின்பு போசனஞ்செய்தல்வேண்டும். இப்படிச் செய்யாதொழிந்தால், புசித்த போசனம் செவ்வையாகச் சீரணமாகாது; அதுமட்டோ, பக்குவாசயத்திலே சிறிது சீரணமாய போசனம் பின்பு புசித்த போசனத்தோடு கலந்து, வியாதியை விளைவிக்கும்.

போசனம்பண்ணுமிடத்து, தன்சரீரசுவபாவத்தோடு மாறுகொள்ளாதவைகளையும், காலவியல்போடு மாறுகொள்ளாதவைகளையும், சுவை வீரியங்களினலே தம்முள்ளே மாறுகொள்ளாதவைகளையும் புசித்தல்வேண்டும். அப்படிப் புசிக்குமிடத்தும், அளவுக்கு அதிகமாகவேனும் அற்பமாகவேனும் புசிக்கலாகாது. போசனம் மிகுந்தாலும் குறைந்தாலும் நோய் செய்யும்.

போசனஞ்செய்யும்பொழுது சலபானம் பண்ணலாகாது. போசனமுடிந்தபின்பே சலபானம் பண்ணல்வேண்டும். தாகமெடுத்தாலும், மீட்டும் மீட்டும் சலபானம் பண்ணலாகாது.

அதிகசுடுகையுள்ள அன்னமும், நன்றாகச் சமையாத அன்னமும், குழைந்த அன்னமும், ஊசிய அன்னமும், பழங்கறியும், கருணைக்கிழங்கல்லாத கிழங்குகளும் புசிக்கலாகாது.

நன்றாகச் சமைத்த துவரம்பருப்பைப் போசனத்தின் முதலிலே பசுநெய்யுடன் அன்னத்திற் கலந்து புசித்தால், ஒருபிடியன்னத்திற்கு ஒருபிடிசதை வளரும். அன்னத்தில் இட்டுண்ணும் கறிகளோடு துவரம்பருப்புரசஞ் சேர்த்துக்கொள்வது உத்தமம்.

போசனமுடிவிலே புளித்த தயிரும் உப்பும் அன்னத்திற்சேர்த்துப் புசித்தால், முன்னுண்ட பதார்த்தங்களின் உள்ள திரிதோஷமும் நீங்கும்; எல்லாப்பதார்த்தங்களும் சீரணமாகும். மோரும் அன்னமும் புசித்தா

ல், பசி உண்டாகும்; மேகநீரும் மூலமும் பாண்டுவும் கிரகணியும் நீங்கும்.

ஊறுகாயெல்லாம் உதராக்கினியை வளர்க்கும்; அருசியைப் போக்கும்; வாதபித்தசிலேஷ்மங்களைத் தொலைக்கும்: ஆதலினாலே, தயிர்ச் சாதத்தோடும் மோர்ச் சாதத்தோடும் ஊறுகாய் சேர்த்துக்கொள்ளல்வேண்டும்.

இரவிலே தயிரும், மோரும், கீரைகளும், கிழங்குகளும், கனிகளும் உண்ணலாகாது. பகலிலே பால் உண்ணலாகாது. இரவில் உண்ணத்தக்க கறிகளாவன துவரம்பருப்பு, அவரைப்பிஞ்சு, முருங்கைக்காய், முள்ளிக்காய், தூதுளங்காய் என்பவைகளாம்.

இரவிலே சேஷித்த அன்னத்தில் ஒருசுக்குத் துண்டைப் போட்டு, ஆறிய வெந்நீரை விட்டுவைத்தல் வேண்டும். அந்தப்பழஞ்சோற்றைக் காலையிலே அந்த நீராகாரத்தோடு புசித்தல் வேண்டும். அப்படிப் புசித்தால், வாதபித்தம் போம்; தாகம் நீங்கும்; பசி உண்டாகும்.

இரண்டுகாலபோசனமே உத்தமம். மூன்றுகாலபோசனங்கொள்ளல்வேண்டுமானால், காலையிலே மூன்றேமுக்காணுழிகையுள்ளும், உச்சிக்காலத்திலே பதினைந்து நாழிகையுள்ளும், இராத்திரியிலே ஏழரை நாழிகையுள்ளும் போசனஞ்செய்தல்வேண்டும்.

சரீரமுயற்சியேனும் மனமுயற்சியேனும் செய்து இளைத்தவுடனே போசனம்பண்ணலாகாது. போசன

ஞ்செய்தவுடனே கடுமையாகிய மனமுயற்சியேனும் சரீரமுயற்சியேனும் செய்யலாகாது. போசனஞ்செய் தவுடனே நூறடியுலாவலாகிய குறுநடை கொள்ளல் வேண்டும்.

காலைவெய்யிற் காய்ந்தால், வியாதிகளெல்லாம் அணுகும். மாலைவெய்யிற்காய்ந்தால், வியாதிகள் அணுகாவாம். நெருப்புக்காய்ந்தால், அத்தியுஷ்ணமும் அதிதாகமும், இரத்தபித்தநோயும், இரத்தக்கொதிப்பும் உண்டாகும். சுடுகாட்டுப்புகை உடம்பிலே பட்டால், ஆயுசைக் கெடுக்கும். பனியிலும், மழையிலும், பனிக்காற்றிலும், பெருங்காற்றிலும் திரிதலாகாது.

சரீரத்தில் உள்ள இரத்தம் அசுத்தமாகிய காரிரத்தமாயின், வியாதி உண்டாகும்; சுத்தமாகிய செவ்விரத்தமாயின், வியாதி உண்டாகாது. அசுத்தவாயுவைப் பூரித்தாற் செவ்விரத்தமும் காரிரத்தமாகும்; சுத்தவாயுவைப் பூரித்தாற் காரிரத்தமும் செவ்விரத்தமாகும்: ஆதலினால், எப்போதும் சுத்தவாயுவையே பூரித்தல் வேண்டும். தன்னாலும் பிறராலும் இரேசிக்கப்பட்ட காற்றும் துர்க்கந்தம் அளாவிய காற்றும் அசுத்தமாகிய நச்சுக்காற்றாகும். காற்றில்லாத ஒடுங்கிய வீட்டினுள்ளும் நெருங்கிய சனக்கூட்டத்தினுள்ளும் இருக்கலாகாது: இருந்தால், அசுத்தவாயுவே பூரிக்கப்படும்: அதனால் விளையுங்கேடு தற்காலத்தில் விளங்காதாயினும், சற்றே காலம் செல்லச் செல்ல இனிது விளங்கும்.

யாவரும் தாம் தாம் இருக்கும் அறையிலுள்ள காற்றுச் சுத்தமாய் இருக்கும்பொருட்டு அங்கங்கே வேண்டு மட்டுங் காற்று வீசப்பண்ணிக்கொள்ளல் வேண்டும். அறையினுள்ளே சுத்தவாயு வீசவேண்டுமாயின், ஒருபலகணியாயினும் வைத்துக்கொள்ளல்வேண்டும். நிலமட்டத்தில் அசுத்தவாயு அளாவியிருத்தலினாலே, கீழே படுக்காது கட்டிலின்மேற்படுப்பதே உத்தமம்.

தோலிலே ஒளி படுவது சரீரத்துக்கு ஆரோக்கியத்தை விளைவிக்கும். தரைமட்டத்திற்றாழ்வாயும் ஈரமாயும் இருளுள்ளதாயும் உள்ள அறையினுள்ளே இருந்து வேலை செய்வோர் சரீரம் வெளுத்து வியாதியடைகின்றனர். தோலை ஊடுருவிச் செல்லும் ஒளி அத்தோலுக்கு மாத்திரமன்றி, இரத்தத்துக்கும் நயத்தைக் கொடுக்கும்: அந்நயம் அதன்வழியாக உடம்புமுழுதினுஞ் செறியும்: ஆதலினால், வீடுகளும், மடைப்பள்ளிகளும், பள்ளிக்கூடங்களும், கம்மியர்சாலைகளும், காற்று வீசத்தக்கவைகளாய் மாத்திரமன்றி, வெளிச்சம் நன்றாகச் செல்லத்தக்கவைகளாயும் இருத்தல்வேண்டும்.

சூரியகிரணமானது, பயிர் செடி முதலிய தாவரங்களுக்குப் போலவே, மனிதருக்கும் நன்மையைக் கொடுக்கும். நிழலிலே வளரும் பயிர்கள் வெளுத்து, சூரியகிரணம் படும் பயிர்களைப்பார்க்கினும் மிகப்பெலங் குன்றியிருக்குமன்றோ: அதுபோலவே, இருட்டறைகளில் இருக்கும் மனிதர்கள் வெளுத்து, நல்ல வெளிச்

சம் பொருந்திய வீடுகளில் இருப்பவர்களைப் பார்க்கினும் மிகப்பெலங்குறைந்திருப்பர்கள்.

சுத்தவாயு உள்ள இடங்களிலே, நாடோறும் சரீரம் வேர்த்துக் களைக்கும்படி அதிகநேரம் வேலை செய்தல் வேண்டும். அது கூடாதபோது, சுத்தவாயு உள்ள இடங்களிலே ஓடி உலாவித் திரிதல்வேண்டும். உலாவுதலுக்கு மாலைப்பொழுதினும் காலைப்பொழுதே உத்தமகாலம். சூரியன் அத்தமிக்குங்காலத்தினும் பார்க்கப் பகற்காலத்தில் வேலை செய்தலே ஆரோக்கியத்துக்கு ஏதுவாகும்.

காலந்தோறும் போசனம் ஒழுங்காகச் செய்துவருதல்போலவே சரீரமுயற்சியும் ஒழுங்காகச் செய்துவரல் வேண்டும். சிலநாள் ஒழுங்காகச் சரீரமுயற்சி செய்துகொண்டுவந்து ஒருநாட் செய்யாது விட்டால், அது சிலநாள் ஒழுங்காகப்போசனஞ்செய்துகொண்டுவந்து ஒருநாட் போசனஞ்செய்யாது விடுதல்போலும்.

குனிந்த நிலையினும் நிமிர்ந்த நிலையே ஆரோக்கியத்தை விளைவிக்கும்: ஆதலினால், இருக்கும்போதும், நிற்கும்போதும், நடக்கும்போதும், வேலைசெய்யும்போதும், சரீரம் குனிந்த நிலையின்றி நிமிர்ந்த நிலை உடையதாயே இருத்தல்வேண்டும்.

நிமிர்ந்த நிலையினாலே சரீரத்தவயவங்கள் பலவும் செவ்வையாக இயங்கப்பெற்று அழகுடையனவாய் விளங்கும். குனிந்த நிலையினாலே மார்பு ஒடுங்கி, வயிறு

தாழ்ந்து, தோள்கள் கவிந்து, சரீரம் நோயடையும். குனிந்த நிலையினும் பார்க்க நிமிர்ந்த நிலையிலே நெடு நேரம் அதிகவேலை செய்யலாம். பிள்ளைகள் தலையுந் தோள்களும் கூனிப் பழகும்படி ஒருபோதும் விடலா காது.

குனிந்த நிலையினும் பார்க்க நிமிர்ந்த நிலையிலே சுவா சக்கருவிகளெல்லாம் செவ்வையாக இயங்கும். அப் பொழுது உண்டாகும் சத்தம் மிகத்தெளிவாக விளங் கும்.

உரக்கப் பாடுவதினாலும் வாசிப்பதினாலும் குரலுறு ப்புக்கள் தேறிப் பெலங்கொள்ளும்; அதினாலே மார்பு ஆரோக்கியம் பெற்று விசாலிக்கும்; சுவாசப்பைக ளும் மிடறும் பெரும்பாலும் ஆரோக்கியத்தை அடை யும்.

வார்த்தை வசனிக்குமிடத்து மிதமாக வசனித்தால், உள்ளறிவும் ஆரோக்கியமும் உண்டாகும். அதிகமாக வசனித்தால், இரசதாதுவும் இரத்ததாதுவும் சுண்டும்; அதனாற் பித்தம் அதிகரிக்கும்; அதனாற் சிலேஷ்ம ரோகம் பிறக்கும்; அதனாற் சலரோகம் உண்டாகும்.

மனமும் சரீரமும் தாஞ்செய்த முயற்சியளவுக்கேற் ப இளைப்பாறல்வேண்டும். மனசையும் சரீரத்தையும் இளைப்பாற்றுவது நித்திரை. நித்திரைக்கு ஏற்ற காலம் பகற்காலமன்று இராக்காலமேயாம்.

பகனித்திரையானது பதினெட்டுவித வாதரோகங்க ளை விளைவிப்பதற்கு ஒருவித்தாகும். பத்தியங்கொண்

டவருக்கு, சூரியவெப்பமும் உண்ட ஔஷதவெப்பமும் பத்தியத்தினால் உண்டாகும் வெப்பமும் ஆகிய மூன்று வெப்பத்தோடும் பகனித்திரையாலாகும் வெப்பமும் கூடுமாயின், நேத்திரரோகங்களும் இரத்தபித்தரோகமும் உண்டாகும்; பகனித்திரையினாலே இராநித்திரை குழம்பிவிடும்.

இரவில் நித்திரை செய்யாதவரிடத்தே சித்தமயக்கம் மந்தம் முதலிய நோய்கள் வந்து பொருந்தும். அர்த்தராத்திரிக்குமுன் இரண்டுநாழிகை நேரம் நித்திரைசெய்வது அர்த்தராத்திரிக்குப்பின் நான்கு நாழிகைநேரம் நித்திரைசெய்வதற்குச் சமமாகும்: ஆதலினால், இராத்திரியின் பிற்பாகத்தில் நித்திரை செய்வதினும் முற்பாகத்தில் நித்திரைசெய்வதே ஆரோக்கியத்துக்கு எதுவாகும். விடியற்காலத்தில் ஒருமுறை விழித்துப் பின் செய்யும் நித்திரை கனாக்காண்டற்கு எதுவாகி உரோகத்தை விளைவிக்கும்: ஆதலினால், விடியற்காலத்து நித்திரையை இயன்றமட்டும் தவிர்த்துக்கொள்ளல்வேண்டும். நித்திரை செய்யாமையும் குறைந்த நித்திரையும்போலவே, மிகுந்த நித்திரையும் வியாதிக்கு எதுவாகும். தூக்கம் உண்டாகுமுன் படுத்தால், நித்திரை வரும்வரையும் மனம் துர்விஷயத்திற்சென்று கேட்டை விளைவிக்கும்.

இரவிலே நெடுநேரஞ் செல்லுமுன் போசனஞ்செய்துகொண்டு, அது சீரணமானவுடனே சீக்கிரம் படுத்து நித்திரைசெய்து, சூரியன் உதிக்க ஐந்து நாழிகைக்

கு முன்னே விழித்தெழுந்துவிடப் பழகிக்கொள்ளல் வேண்டும். உண்ட உணவு சீரணமாகுமுன் சயனிக்கலாகாது.

சயனிக்குமிடத்து வடக்குத்திக்கல்லாத திக்கிலே தலை வைத்து, இடக்கை கிழாகச் சயனித்தல்வேண்டும். கழுத்துக்கும் தோளுக்கும் மத்தியிலிருக்கும் அளவினதாகிய உயரமும், வேண்டிய மட்டினதாகிய நீளமும் உள்ளதாக, இலவம்பஞ்சினாலே தைப்பித்த தலையணையின்மேலே சிரசு வைத்துப் படுத்துக்கொண்டால், பாதாதிகேசம் வரைக்கும் உள்ள எந்தப்பக்கத்து நரம்புகளும் சமனாக இருக்கும்; சிரசைப் பற்றிய நோய்கள் நீங்கிவிடும்.

வாரத்துக்கு இரண்டுதரமாயினும் ஒருதரமாயினும் எண்ணெய் தேய்த்து ஸ்நானஞ்செய்தல் வேண்டும். பக்ஷத்துக்கு இரண்டுதரமாயினும் ஒருதரமாயினும் க்ஷௌரஞ்செய்துகொள்ளல்வேண்டும். ஒன்றரைமாசத்துக்கொருதரம் நசியம் இடல்வேண்டும். நான்குமாசத்துக்கொருதரம் பேதிமருந்து உட்கொள்ளல்வேண்டும். ஆறுமாசத்துக்கு ஒருதரம் வமன மருந்து உட்கொள்ளல்வேண்டும். பேதியெனினும் விரேசனமெனினும் பொருந்தும். வமனமெனினும், சர்த்தியெனினும், வாந்தியெனினும் பொருந்தும்.

எண்ணெய் தேய்க்குமிடத்து, நாசிக்கு நந்நான்கு துளியும், காதுகளுக்கு அவ்வாறு துளியும் விட்டு, சிரசிலும் உடம்பிலும் கால்களிலும் சூடேடாமல் தேய்க்

து ஊறச்செய்து, பின்பு சிகைக்காயரைப்புத் தேய்த்து ஸ்நானஞ்செய்து: ஈரமும் வேர்வையும் இல்லாவண் ணம் துடைத்தல்வேண்டும். நெய் தேய்த்துக்கொண் டால், பருப்பரைப்புத் தேய்த்தல்வேண்டும்.

எண்ணெயைக் கால்களில் இட்டாற் கண்ணோய் நீங் கும்; கண்களில் இட்டாற் காதுநோய் நீங்கும்; காது களில் இட்டால் தலைநோய் நீங்கும்; தலையில் இட்டால் எல்லாநோயும் நீங்கும்.

சித்திரை வைகாசிமாசங்களில் சூரியோதயமாகி ஐந் து நாழிகையுள்ளும், ஆனி ஆடி மாசங்களில் எட்டு நாழிகையுள்ளும், ஆவணி புரட்டாதி ஐப்பசி கார்த்தி கை மாசங்களில் நாலு நாழிகையுள்ளும், மார்கழி தை மாசங்களில் இரண்டு நாழிகையுள்ளும், மாசி பங்குனி மாசங்களில் மூன்று நாழிகையுள்ளும் அப்பியங்கஸ்நா னஞ் செய்தல்வேண்டும்.

வாததேகிகள் பசுநெய் ஒருபங்கு எண்ணெய் இரண் டுபங்கு ஆமணக்குநெய் மூன்றுபங்காகவும், பித்ததே கிகள் எண்ணெய் ஒருபங்கு ஆமணக்குநெய் இரண்டு பங்கு பசுநெய் மூன்று பங்காகவும், சிலேஷ்மதேகிகள் ஆமணக்குநெய் ஒருபங்கு பசுநெய் இரண்டுபங்கு எ ண்ணெய் மூன்றுபங்காகவும், முக்கூட்டுநெய் சேர்த்து ஸ்நானஞ்செய்வது உத்தமம்.

தைலந்தேய்த்து ஸ்நானஞ்செய்தால், அன்றைக்கும், மற்றநாளும் புளியும், தயிரும், மோரும், பாலும், பாக ற்காயும், அகத்தியிலையும் சேர்க்கலாகாது.

கஷாயம், அரைத்த மருந்து, எண்ணெய் என்னும் இம்மூன்றுள் ஒன்று கோடைக்காலத்திலே பேதிக்குக் கொடுக்கத்தக்க மருந்தாம். மழைக்காலத்திலேனும் பனிக்காலத்திலேனும் கொடுத்தால், அம்மருந்துகளின் குணங் கெட்டுவிடும். இம்மூன்று காலங்களிலும் நேர்வாளமாயினும் உப்பாயினுஞ்சேர்ந்த மருந்தைக் கொடுத்தால், கிரமமாகப் பேதியாகும்.

வியாதிதீர்த்தல்.

பழவினையினாலும் காரணங்களினாலும் வியாதி உண்டாகும்போது, அவ்வியாதிநீக்கத்தின்பொருட்டுச் செய்யத்தகுவது இது செய்யத்தகாதது இது என்று அறிந்து கொள்வது யாவருக்கும் ஆவசியகம்.

வியாதி உண்டாகுங் காலங்களிலே, நோயாளி, தன் மனமும் சரீரமுமாகிய இரண்டும் ஒருங்கு ஆறியிருக்கும்பொருட்டு, சரீரமுயற்சிகளையும் மனமுயற்சிகளையும் விட்டுவிடல்வேண்டும்.

நோயாளி, கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்தவனும், ஈசுரபத்தியும் குருபத்தியும் அடியார்பத்தியும் உடையவனும், வைத்தியசாத்திரங்களைச் சந்தேகவிபரீதமறக் குருமுகமாகக் கற்றறிந்தவனும், மிகுந்த புத்திநுட்பமுடையவனும், ஔஷதங்களைக் கைபாகஞ் செய்பாகந்தவறுமற் செய்து முடித்தலிலும் பலவியாதிகளைத் தீர்த்தலிலும் அதிசமர்த்தனும் உள்ள

வைத்தியனைக்கொண்டுவைத்தியஞ்செய்வித்தல்வேண்டும்.

நோயாளி, தான் இராஜாவேயாயினும், வைத்தியனிடத்து மெய்யன்பு வைத்து, அவனை உபசாரத்துடன் அழைப்பித்து, ஆசனத்திருத்தி, தனது நோய்நிலையை உள்ளபடி அறிவித்து, ஒளஷதத்துக்கு வேண்டுந்திரவியங்கொடுத்து, அவன்கொடுக்கும் ஒளஷதத்தை இரண்டுகையினாலும் வாங்கிக்கொண்டு, சிரத்தையோடும் உண்ணல்வேண்டும். ஒளஷதத்தினால் வருந்துன்பங்களைப் பொறுத்துக்கொள்ளல்வேண்டும். வைத்தியனால் விதிக்கப்பட்ட பத்தியங்களைக் கொள்ளல்வேண்டும்; விலக்கப்பட்ட அபத்தியங்களை முழுதுந் தள்ளல்வேண்டும். கண்ட கண்ட ஒளஷதங்களை உண்ணலாகாது. ஒளஷதம் உண்டலினாலே தனக்கு உண்டாகும் குணகுணங்களை வைத்தியனுக்கு உண்மையாகச் சொல்லல் வேண்டும். பூர்வகர்மத்தினால் வியாதி சம்பவித்தபோது, அந்தக்கர்மத்தை, விதிப்படி அன்போடு செயப்படும் பதிபுண்ணியத்தினாலே, நிவிர்த்திசெய்துகொள்ளல் வேண்டும்.

கிராம்பூ, நாகப்பூ, தேன், திராட்சைப்பழம், ஒருவருஷஞ்சென்ற நெல்லின் பொரி, பச்சைக்கர்பூரத்தூள் என்னும் இவைகள் உண்ட ஒளஷதத்தினது தன்மையைக் கெடுக்காதவஸ்துக்களாதலால், இவைகளுள் யாதாயினு மொன்றை ஒளஷதம் உண்ட வாயிலே சிறிது இட்டுக்கொள்ளலாம்.

நோயாளியிடத்தில் இருந்துகொண்டு ஔஷத பாக முதலியன செய்யுந் துணையாளர் அந்த நோயாளிக்கு உரிமையுடையவரும், அவனிடத்தே மிகுந்த அன்புடையவரும், வைத்தியனுடைய மனத்தை ஒத்தவரும், மிகுந்த புத்திநுட்பமும் நல்லொழுக்கமும் உடையவருமாய் இருத்தல்வேண்டும்.

நோயாளி இருக்கும் அறை காற்று உலாவத்தக்கதும், வெளிச்சம் உள்ளதும், விசாலமும், சுத்தமுமாய் இருத்தல்வேண்டும். அது பண்டங்கள் இல்லாத வெற்றறையுமாய் இருக்குமாயின், உத்தமோத்தமம்.

காதிலே கேட்குஞ் சத்தத்தினாலே நோயாளியின் மனங்குழம்பி இளைத்துப்போகும்: ஆதலினால், நோயாளி இருக்கும் அறையிலும் அதற்குச் சமீபத்திலும் எவ்வகைப்பட்ட சத்தமும் நிகழாவண்ணம் இயன்றமட்டுங் காத்தல்வேண்டும். நோயாளியினிடத்தில் உரக்கவாயினும் நெடுநேரமாயினும் வார்த்தை சொல்லலாகாது. நோயாளிக்குச் சமீபத்தில் ஒருவர் இருவரேயன்றிப் பலர் இருக்கலாகாது. நோயாளிக்கு நித்திரை வருமானால், அதற்கு இடையூறு செய்யலாகாது. நோயாளிக்குச் சமீபத்திலே குசுகுசுவென்று இரகசியம் பேசலாகாது; அப்படிப் பேசினால், நோயாளி கிலேசப்பட்டு அதைரியம் அடைதல் கூடும். நோயாளியுடைய பெந்துக்களுக்குள்ள வியாதியைச் சுட்டியேனும், முன் இறந்தவருடைய மரணத்தைச் சுட்டியேனும், அந்தநோயாளி கேட்கும்படி பேசலாகாது.

நோயாளியெதிரே ஒருபோதும் துக்கமுகங்காட்டலாகாது.

நோயாளிக்கு இரைச்சல் காது வழியாகப் புகுந்து வருத்தத்தைக் கொடுப்பதுபோலவே, அதிக வெளிச்சமும் கண் வழியாகப் புகுந்து வருத்தத்தைக் கொடுக்கும்: ஆதலினல், நோயாளி இருக்கும் அறையிலே வெளிச்சம் மட்டாயிருப்பது உத்தமம்.

நோயாளி சுத்தவாயுவையே பூரித்தல்வேண்டும். உடம்பில் ஓடும் இரத்தம் எவ்வளவு சுத்தமாய் இருக்குமோ, அவ்வளவினதாக உடம்பிலே ஆரோக்கியம் உண்டாகும். நோயாளி படுத்திருக்கும் அறையிலே அடைபட்டிருக்கும் நச்சுக்காற்றினலே வியாதி நீடிப் பெரும்பான்மையும் அதிகப்படும்; அதனல் மரணம் சம்பவிக்கும்.

வியாதி உள்ளபொழுதும் சரீரத்தினது தோல் அழுக்கின்றிச் சுத்தமாய் இருத்தல்வேண்டும்: ஆதலினல், நோயாளி வெந்நீரிலே ஸ்நானஞ்செய்தல்வேண்டும். அப்படிச் செய்யாதொழிந்தால், தோலிலுள்ள துவாரங்கள் அடைக்கப்பட்டிருக்கும்; அப்படி அடைக்கப்பட்டிருந்தால், தோலின் துவாரங்கள் வழியாகக் கழிந்து போகவேண்டிய அழுக்கு நீங்காதிருக்கும்; அதனல் உடம்பின் உள்ளுறுப்புக்களின் உள்ள வியாதி அதிகப்படும். ஸ்நானஞ்செய்தற்கு அசத்தனுகிய நோயாளி இளவெந்நீரிலே ஒரு துண்டுவஸ்திரத்தை நனைத்துப் பிழிந்து, அதனலே உடம்புமுழுதும் ஈரம் படும்படி

துடைத்து, உடனே அவ்வீரத்தை உலர்ந்த சுத்தவஸ்திரத்தினாலே துவட்டல்வேண்டும்.

நோயாளி நாடோறும் உடுத்த வஸ்திரத்தைக் களைந்து, உலர்ந்த சுத்தவஸ்திரந்தரித்தல்வேண்டும்; அழுக்குவஸ்திரந் தரிக்கலாகாது. நோயாளிக்குப் படுக்கையும் விரிப்புவஸ்திரமும் போர்வை வஷ்திரமும் இவ்விரண்டாக வைத்துக்கொள்ளல்வேண்டும். ஒன்று உபயோகப்பட்டிருக்கும்போது, மற்றது காற்றிலே போடப்பட்டிருத்தல்வேண்டும். விரிப்பு வஸ்திரத்தையும் போர்வை வஸ்திரத்தையும் காலந்தோறும் தோய்த்து உலர்த்தல்வேண்டும்.

நோயாளிக்கு மருந்தைப்போலவே பத்தியத்தையும் வைத்தியன் குறித்த நேரத்திலேகொடுத்தல்வேண்டும். நோயாளிக்கு எளிதிலே சீரணமாகத்தக்க பதார்த்தங்களை நன்றாகச் சமைத்துக் கொடுத்தல்வேண்டும். எளிதிலே சீரணமாகாத பதார்த்தம் ஒன்றையும் கொடுக்கலாகாது. நோயாளிக்குப் போசனபானீயங்களை ஒழுங்கில்லாமற் சிறிது சிறிதாக அடுத்தடுத்துக் கொடுக்கலாகாது. நோயாளிக்குப் புசிக்க மனமில்லாதபோது புசிக்கும்படி வலாற்காரம் பண்ணலாகாது.

நோயாளி வியாதி நீங்கி ஆரோக்கியமடையுங்காலங்களிலும், வைத்தியன்சொற்படியே, எளிதிலே சீரணமாகத்தக்க போசனத்தைப் பக்குவாசயத்திலே முட்டுண்டாகாதபடி இயன்றமட்டும் குறைவாகக் கொடுத்தல்வேண்டும்.

நோயாளி பத்தியம் உண்ணுஞ்சமயத்திலே, துணையாளி அவனுடைய அறையைச் செவ்வையாகப் பெருக்கிப் படுக்கையைத் தட்டி விரித்தல்வேண்டும். நோயாளி பத்தியம் உண்டு, கைகால்களைச் சுத்திசெய்தவுடனே, அவைகளில் உள்ள ஈரத்தைச் சீக்கிரந்துடைத்துப்போடல்வேண்டும். பத்தியம் உண்டவுடனே படுக்கலாகாது. நோயாளி எந்நேரமும் படுத்துக்கொள்ளலாகாது. சிறிதுநேரம் இருக்கவும், சிறிதுநேரம் படுக்கவும், சிறிதுநேரஞ்சாரவும், சக்தி உண்டானாற்சிறிதுநேரம் உலாவவும்வேண்டும்.

ஆரோக்கியம் உள்ள காலத்திற்போல வியாதி உள்ள காலத்திலே மலசலமோசனத்துக்குப் போக வராதிருந்தாலும், நோயாளி வழக்கப்படி போய் இருந்து கொண்டு, மலசலமோசனஞ்செய்ய முயன்றுவரல்வேண்டும். இப்படிச் செய்வது வியாதி நீங்குதற்கு ஏதுவாகும்.

நோயாளிகளிடத்தில் அன்பு வைத்தல்வேண்டும். நோயாளிகள் நோயினலாகிய துன்பத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமற் கோபித்தாலும், கடுஞ்சொற்களைச் சொன்னலும், எதிர்த்துப் பேசாது, பொறுத்துக்கொண்டு, குளிர்ந்த முகத்தினலும் இன்சொல்லினலும் அவர்களை உற்சாகப்படுத்தல்வேண்டும்.

ஒருதரத்திலே பதினைந்து நாழிகைக்குமேற்பட நோயாளியினுடைய அறையிலே துணையாளி இருக்கலாகாது. துணையாளி ஒழுங்காகப் போசனம்பண்ணி; ஒழு

ங்காக நித்திரைசெய்து, நாடோறுங்காற்றிலே உலாவிவரல்வேண்டும். நோயாளி நித்திரைசெய்யுஞ்சமயத்திலே, துணையாளி மேற்சொல்லிய காரியங்களைச் செய்தற்கு வெளிப்படல்வேண்டும். அப்பொழுது ஒருகாவலாளி நோயாளியறையில் இருத்தல்வேண்டும்.

நோயாளி, உலகக்கவலைகளிலே மனசைச் செல்லவொட்டாமலும், சிறிதாயினும் அதைரியம் அடையாமலும், உயிர்க்குயிராயுள்ள கடவுளை இடையறாது எந்நேரமும் மெய்யன்போடு தியானித்தல்வேண்டும். வியாதி அதிகப்படுந்தோறும், தனக்கு அன்னியராய் இருக்கும் மனைவி மக்கள் முதலாகிய சுற்றத்தாரிடத்துள்ள பற்றை நீக்கிவிட்டு, தனக்கு அநன்னியராய் இருக்குங் கடவுளிடத்துள்ள பற்றையே வளர்த்தல்வேண்டும். 'நாம் சிற்றறிவுடையேம்; ஆதலினால், நமக்கு நன்மையாவது இது தீமையாவது இது என்று நாம் அறியமாட்டேம்: கடவுள் எல்லாவறிவோடும் எல்லாவநுக்கிரகமும் உடையவர்: ஆதலினால், அவர் நமக்கு யாது செய்வாரோ அதுவே நமக்கு நன்மையாகும்' என்று சந்தேகமறத் துணிதல்வேண்டும். எல்லாவறிவும் எல்லாமுதன்மையும் எல்லாவநுக்கிரகமுமுடைய கடவுளை அநியாயமாக நொந்து, அதிபாதகனாகி, எரிவாய் நரகத்துக்கு இரையாகலாகாது.

மரிக்கும்பொழுது, சுற்றத்தாரை நினையாமல் அவரைத் தூரத்தே அகற்றிவிட்டு, கடவுளையே தியானித்

றுத்துப் புண்ணியங்களைச் செய்பவர்களாய் ஈசுரபத்தியும் குருபத்தியும் அடியார்பத்தியும் உடையவர்களாய் உள்ளவர்களே தீக்ஷை பெறுதற்கு யோக்கியர்கள். ஆதலினாலே, நல்லொழுக்கமும் பத்தியும் உடையவர்களாய், தீக்ஷை பெற்றவர்களாய், ஆகமங்களைக் குருமுகமாக ஓதியுணர்ந்தவர்களாய், ஆகமக்கிரியைகளை மந்திரத்தோடும் பாவனையோடும் விதிப்படி செய்யப் பயின்றவர்களாய் உள்ளவர்களே தேவாலயக்கிரியைகளைச் செய்தற்கு யோக்கியர்கள். தீக்ஷையும் ஆகமவுணர்ச்சியும் உடையவர்களேயாயினும், நல்லொழுக்கமும் பத்தியுமில்லாதவர்களாயின், அவர்களாற் செய்யப்படுங் கிரியைகளினாலே கடவுள் சாந்நித்தியராகார் என்பது ஆகமநூற்றுணிவு.

தேவாலயக்கிரியைகள் காலந்தோறும் தவறாமற் சிரத்தையோடு விதிப்படி செயப்படுமாயின், உலகத்திலே காலந்தோறும் மழை தவறாமற்பெய்யும்; நென்முதலாகிய வளங்கள் பெருகும்; ஆரோக்கியம் உண்டாகும்; அரசநீதி நடக்கும்; கல்வியறிவொழுக்கமுஞ் சமயபத்தியுந் தழைத்தோங்கும். தேவாலயக்கிரியைகள் சிரத்தையோடு விதிப்படி செயப்படாதொழியின், உலகத்திலே மழையின்மையும், பஞ்சமும், மசூரிகை விஷூசி முதலிய கொடுநோய்களும், கன்னம் களவு கொலை முதலிய தீத்தொழில்களுமே விருத்தியாகும். ஆதலினாலே, கோயிலதிகாரிகள் தேவாலயங்களைச் சிரத்தையோடு விதிப்படி சாவதானமாக நடத்தல்வேண்டும்.

திருமந்திரம்.

ஆற்றரு நோய்மிகு மவனி மழைகுன்றும்
போற்றரு மன்னரும் போர்வலி குன்றுவர்
கூற்றுதைத் தான்றிருக் கோயில்க ளானவை
சாற்றிய பூசைக டப்பிடிற் றானே.

முன்னவ னார்கோயிற் பூசைகண் முட்டிடின்
மன்னர்க்குத் தீங்குள வாரி வளங்குன்றுங்
கன்னங் களவு மிகுத்திடுங் காசினிக்
கென்னரு ணந்தி யெடுத்துரைத் தானே.

தேவாலயந்தோறும் வித்தியாசாலை ஸ்தாபித்து, அதிலே பிள்ளைகளுக்குக் கருவிநூல்களையும் வேதம் ஆகமம் முதலிய நூல்களையும் கிரமப்படியே கற்பித்தல்வேண்டும். கற்ற பிள்ளைகளைப் பரீக்ஷித்து, அவர்களுள்ளே அதிசமர்த்தர்களாயும் நல்லொழுக்கமும் பத்தியும் உடையவர்களாயும் உள்ளவர்களையே தேவாலயத்துக்கு ஆசாரியர் முதலாயினோராக நியோகித்தல்வேண்டும். அவர்களுக்கு அன்னவஸ்திரமுதலியவற்றின் பொருட்டு முட்டுப்பாடில்லாமற் பொருளுதவி செய்து, அவர்களைக்கொண்டு தேவாலயக்கிரியைகளைக் காலந்தோறும் தவறாமல் விதிப்படியே செய்வித்துக்கொண்டு வரல் வேண்டும். அவர்கள் தங்களுக்கு உரிய நல்லொழுக்கத்திலும் தேவாலயக்கிரியைகளினும் வழுவினார்களாயின், அவர்களைக் கண்டித்துத் திருத்தல்வேண்டும்; திருத்தமுறாதவர்களை நீக்கிவிடல்வேண்டும்.

கடவுளுடைய குணமகிமைகளையும், புண்ணிய பாவங்களையும், அப்புண்ணிய பாவங்களின் பயனாகிய சுக

துக்கங்களையும், கடவுளை வழிபடும் முறைமையையும், அவ்வழிபாட்டினாலே பெறப்படும் முத்தியின்பத்தையும் அறியும் அறிவு இல்லாதபோது, தேவாலயத்தினாலே சனங்களுக்குச் சிறிதும் பயனில்லை. இவ்வறிவில்லாதவர்கள், தேவாலயசேவை செய்யப் புகினும், குளிக்கப் போய்ச் சேறு பூசிக்கொள்வோர்போலப் பாவத்தையே சம்பாதித்துக்கொள்வர்கள். ஆதலினாலே, நல்லொழுக்கமும் பத்தியும் சமயசாத்திரவுணர்ச்சியுமுடைய பெரியோர்களைச் சமயபோதகர்களாக நியோகித்து, தேவாலயத்திலே காலந்தோறுஞ் சனங்களுக்குச் சமயநெறியைப் போதிப்பித்தல்வேண்டும்.

சனங்களுக்குப் பத்தி வளர்ந்தோங்கும்பொருட்டு, தேவாலயமெங்கும் வேதவொலியும் தமிழ்வேதவொலியுமே தழைத்தோங்கும்படி செய்தல்வேண்டும். சைவர்களுக்குத் தமிழ்வேதம் தேவாரதிருவாசகங்கள். வைஷ்ணவருக்குத் தமிழ்வேதம் நாலாயிரப்பிரபந்தம். சைவமரபிற்பிறந்தவரேயாயினும், தேவார திருவாசகங்களை ஓதாதவர் சைவராகமாட்டார். வைஷ்ணவமரபிற்பிறந்தவரேயாயினும், நாலாயிரப் பிரபந்தத்தை ஓதாதவர் வைஷ்ணவராகமாட்டார். ஈசுரபத்தி வளர்தற்கு ஏதுவாகிய வாக்குக்களும் செயல்களுமேயன்றி, மற்றை வாக்குக்களும் செயல்களும் தேவாலயத்திலே சிறிதும் நிகழாவண்ணம் சாவதானமாகப் பாதுகாத்தல்வேண்டும்.

நல்லொழுக்கமும் பத்தியும் ஆகமவுணர்ச்சியும் உடைய பெரியோர்கள் கோயிலதிகாரிகளாய் இருப்பார்

களாயின், அவர்கள் பழிபாவங்களுக்குப் பயந்து, தேவாலயத்தைச் சிரத்தையோடு விதிப்படி நடாத்திச் சமயபத்தியை வளர்ப்பார்கள். இவ்வியல்பில்லாதவர்கள் கோயிலதிகாரிகளாய் இருப்பார்களாயின், அவர்கள் தேவத்திரவியங்களைப் பெரும்பான்மையும் இடம்பத்தின்பொருட்டும், தங்கள் குடும்பப்பாதுகாப்பின்பொருட்டும், பொதுப்பெண்களின் பொருட்டும், வழக்கின் பொருட்டும், அதிகாரிகளை உபசரித்தற்பொருட்டும், அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் பரிதானத்தின்பொருட்டுமே செலவுசெய்வார்கள்; தேவாலயத்தை ஈசுரபத்தி வளர்தற்குச் சிறிதும் இடமாக்காது, காமம் குரோதம் மதம் மாற்சரியம் சண்டை கொலை முதலியவை வளர்தற்கே இடமாக்கிவிடுவார்கள். அவர்கள் தேவத்திரவியத்தைச் சிறுபான்மை தேவாலயக்கிரியைகளிற் செலவு செய்யினும், அக்கிரியைகள் இவை என்பதும், அவைகளைச் செய்தற்கு யோக்கியராவார் இவர் என்பதும், அவைகளைச் செய்புமுறைமை இது என்பதும், அம்முறைமைப்படி செய்யாதொழியின் விளையுங்கேடு இது என்பதும் அறியும் அறிவு இல்லாமையினாலே, அவைகளைக் கிரமப்படி செய்விக்கமாட்டார்கள்: ஆகையால், அச்செலவினாற் சிறிதும் பயனே இல்லை. ஆதலினாலே, தேவாலயங்களை நல்லொழுக்கமும் பத்தியும் ஆகமவுணர்ச்சியுமுடைய பெரியோர்களிடத்தேயே ஒப்பித்தல்வேண்டும்.

கோயிலதிகாரிகள் தங்களுக்கு உரிய கடமையிலே தவறினார்களாயின், அரசன் அவர்களைத் தண்டித்து நீக்

கிவிடல்வேண்டும். அரசன் அப்படிச் செய்யாவிடத்து, உலகத்தார் பலரும் ஒற்றுமையுடையவர்களாய்த் திரண்டு, அரசனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து, அவ்வதிகாரிகளை நீக்குவிக்க முயலல்வேண்டும். இப்படிச் செய்யாதவர்கள் எரிவாய்நரகத்துக்கு இரையாகி, எண்ணில் காலம் வருந்துவர்கள்.

மடம்.

மடமாவது பெரியோர்கள் இருந்துகொண்டு கல்வியறிவொழுக்கத்தையும் சமயத்தையும் வளர்த்தற்கு உரிய இடமாம். மடத்திலே செபம் பூசை தியானம் முதலியவற்றிற்கும், வேதாகமத்திருமுறைகளை வைத்துப் பூசை செய்தற்கும்; வேதாகமங்களைப் படித்தல் படிப்பித்தல்கட்கும், சமையல் போசனமுதலியவற்றிற்கும், பரிசாரகர்களும் அதிதிகளும் இருத்தற்கும், வெவ்வேறிடங்கள் விதிப்படி கட்டப்பட்டிருத்தல்வேண்டும்.

மடத்தைக் கட்டுவித்தவரும், மடத்திலே வேதாகமத் திருமுறைகளைச் சம்பாதித்து வைத்துப் பூசை செய்தற்பொருட்டும் வேதாகமங்களைப் படிப்பவருக்கும் படிப்பிப்பவருக்கும் அன்னம் வஸ்திரம் மருந்து முதலியவை கொடுத்தற்பொருட்டும் திரவியங்களையும் பூமிகளையுந் தானஞ்செய்தவரும், கிலமாயுள்ள மடத்தைப் புதுக்குவித்தவரும், கடவுளுடைய உலகத்தை அடைந்து, இன்பம் அநுபவித்து வாழ்வர்.

கருவிநூல்களையும் வேதாகமங்களையும் நன்றாகக் கற்றறிந்தவரும் சிவகருணை பத்தி வைராக்கியம் ஞானம் என்னும் நான்கும் உடையவருமாகிய ஆசாரியரே மடாதிபதிகளாதற்கு யோக்கியர். மடாதிபதிகள் மடத்தில் இருந்து, தம்முடைய நித்தியகருமமுதலியனவற்றைத் தவறாமற் செய்துகொண்டு, வேதாகமத்திருமுறைகளைப் பூசை செய்து, அவ்வேதாகமங்களைத் தாம் படிக்கவும், தம்மை அடைந்த நன்மாணாக்கர்களுக்குப் படிப்பிக்கவும், அம்மாணாக்கர்களுக்கும் பரிசாரகர்களுக்கும் மற்றைச்சனங்களுக்கும் காலந்தோறும் சமயநெறியைப் போதிக்கவும் வேண்டும்.

கன்மயாகம், தபோயாகம், செபயாகம், தியானயாகம், ஞானயாகம் என ஐவகையாகங்கள் உண்டு. அவைகளுள், கன்மயாகமாவது சந்தியாவந்தனம் கடவுட்பூசை அக்கினிகாரியம் முதலியன செய்தல்; தபோயாகமாவது சாந்திராயணம் கிருச்சிரம் மாசோபவாசம் முதலிய விரதங்களினாலே சரீரத்தை வாட்டுதல்; செபயாகமாவது மந்திரங்களை விதிப்படி உச்சரித்தல்; தியானயாகமாவது மனசை வேறொருவிடயத்தினும் போகாதவண்ணம் நிறுத்தி இருதயமுதலிய தானங்களிலே கடவுளுடைய திருமேனியைத் தியானித்தல்; ஞானயாகமாவது ஞானநூல்களை விதிப்படியே தான் ஓதலும், நன்மாணாக்கரை ஓதுவித்தலும், அவைகளின் பொருளைத் தான் கேட்டலும், நன்மாணாக்கரைக் கேட்பித்தலும், கேட்ட பொருளை நாடோறும் மறவாமற்

சிந்தித்தலுமாகிய ஐந்துமாம். இவ்வைவகையாகங்களு ம் ஒன்றுக்கொன்று ஏற்றமுடையன. கன்மயாகத்திற் பதின்மடங்கதிகம் தபோயாகம்; தபோயாகத்தின் நூறுமடங்கதிகம் செபயாகம்; செபயாகத்தின் ஆயிரமடங்கதிகம் தியானயாகம்; தியானயாகத்தின் அநந்தமடங்கதிகம் ஞானயாகம். இவ்வைந்தனுள்ளும் கருமயாகமுதலிய முன்னைய நான்கு யாகங்களை அநுட்டித்தவர் கடவுளுடைய உலகத்தை அடைந்து, அங்குள்ள திவ்விய போகங்களை அநுபவித்து, காலாந்தத்திலே மீளவும் சனனத்தை அடைவர். ஞானயாகத்தை அநுட்டித்தவர் பிறந்திறவாப் பெருவாழ்வாகிய சாயுச்சியத்தை அடைவர். ஆதலினல், ஞானயாகத்திற் சிறந்தது பிறிதொன்றுமில்லை.

இவ்வைவகை யாகங்களும் ஒன்றற்கொன்றேற்றமுடையனவாதலால், இவ்வைவகையாகங்களைச் செய்வோருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அன்னதானமுதலிய தானங்களின் பலமும் ஒன்றற்கொன்றேற்றமுடையனவாம். கருமயாகஞ்செய்வோர்க்குக் கொடுத்தது ஒருபிறப்பளவு நிற்கும்; தபோயாகஞ்செய்வோர்க்குக் கொடுத்தது நூறு பிறப்பளவு நிற்கும்; செபயாகஞ்செய்வோர்க்குக் கொடுத்தது ஆயிரம் பிறப்பளவு நிற்கும்; தியானயாகஞ்செய்வோர்க்குக் கொடுத்தது கற்பமளவு நிற்கும்; ஞானயாகஞ்செய்வோர்க்குக் கொடுத்தது மகாசங்காரகாலமளவு நிற்கும். ஆதலினல், ஞானநூல்களைப் படிப்பவருக்கும் படிப்பிப்பவருக்கும் அன்னதானமு

தலிய தானஞ்செய்தலின் மிக்க தருமம் பிறிதொன்று மில்லை.

வேதாகமத்திருமுறைகளுக்கு ஆடிப்பூரணையிலும் வைகாசிப்பூரணையிலும் விசேஷபூசை செய்தல்வேண்டும். திருமுறையேடுகள் நெடுநாட்பயிலப்பட்டு முறிதல் நெரிதல் எழுத்துத்தெரியாமை முதலிய பல குற்றங்களைப் பொருந்தினல், பிழையறுவித்து எழுத வல்லவர்களாலே எழுதுவித்து, மைக்காப்புச் சாத்தி, அந்தத் திருமுறையைப் பூசித்தல்வேண்டும். பின்பு பழைய திருமுறையைப் பசுநெய்யிலே தோய்த்துக் கடவுளுக்கு ஓமஞ்செய்தல்வேண்டும்.

மடாதிபதிகள், தம்மிடத்தே கற்கும் மாணுக்கர்களுள்ளே, துறவிகளுக்கும் வறியவர்களுக்கும், அன்னம் வஸ்திரம் முதலியவை கொடுத்துச் சிறிதும் பக்ஷபாதமின்றி அவர்களெல்லாரையுஞ் சமமாகவே பெருங்கருணையோடு நடத்தல்வேண்டும். தமக்கு அவர்கள் யாதாயினும் குற்றஞ்செய்தால், அதனைப் பொறுத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்குப் பெற்ற தாயினும் பதின்மடங்கு மிக இனியராய் ஒழுகல்வேண்டும். அவர்களுக்கு வியாதி வந்தால், தமக்கு வந்தாற்போலவே மனந்தபித்து, மருந்து செய்வித்து, காலந்தோறும் பத்தியந் தவருமற் கொடுப்பித்தல்வேண்டும். பழிபாவங்கட்குச் சிறிதாயினும் அஞ்சாது, பந்தியிலே தமக்குந் தம்மைச் சார்ந்தவருக்கும் உயர்வாகிய பதார்த்தங்களைப் படைப்பித்துக்கொள்ளலும், மற்றையேழைகளுக்குத் தா

ழ்வாகிய பதார்த்தங்களைப் படைப்பித்தலும், அவிவேகிகளும் சிச்சி என்று வெறுக்கத்தக்க மிக இழிந்த செய்கைகளாம். இப்பந்திவஞ்சனை மிகக்கொடிது கொடிது!

மடாதிபதிகள், தம்மிடத்தே கற்கும் மாணாக்கர்களை, வருஷந்தோறும் சபையிலே பரீக்ஷை செய்து, அவர்களுள்ளே சமர்த்தர்களுக்குக் கல்வியிலே மேன்மேலும் ஊக்கம் உண்டாகும்பொருட்டுப் பரிசு கொடுத்தல் வேண்டும்.

மடாதிபதிகள், தம்முடைய மாணாக்கர்களுள்ளே கல்வியறிவொழுக்கங்களால் நன்குமதிக்கப்பட்டவர்களை, ஊர்தோறும் உள்ள தம்முடைய மடங்களுக்கு அனுப்பி, அவர்களைக்கொண்டு அங்கங்குள்ள பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி சற்பிப்பிக்கவும் சனங்களுக்குச் சமயநெறியைப் போதிப்பிக்கவும் வேண்டும். அவர்கள் தங்கள் நல்லொழுக்கத்தினும் செய்தொழிலினும் வழுவினால், அவர்களைக் கண்டித்துத் திருத்தல்வேண்டும். திருத்தமுறாதவர்களை நீக்கிவிடல்வேண்டும்.

மடாதிபதிகள் தம்முடைய சீடர்கள் முதலாயினோரைத் தமது உபதேசத்தினான்மாத்திரமன்றித் தமது நல்லொழுக்கத்தினாலுந் திருத்தல்வேண்டும். நித்திய கருமம், வேதாகமபடனம், தேவாலயசேவை, வாய்மை, இரக்கம், பொறை, அடக்கம் முதலிய தருமங்களை ஆசாரியர் செய்வராயின், அது கண்ட அவர் சீடர் முதலிய பிறருஞ்செய்து உய்வர். தேவத்திரவியம் புசித்தல், நித்தியகருமம் விடுத்தல், கொலை, பிறர்பொருளை

இச்சித்தல், பிறன்மனைவியைப் புணர்தல், வேசையைப் புணர்தல், பொய்சொல்லல், பொய்வழக்குப்பேசல் முதலிய பாவங்களை ஆசாரியர் செய்வராயின், அது கண்ட அவர் சீடர் முதலிய பிறருஞ்செய்து கெடுவர். ஆசாரியர் தமது ஆன்மார்த்தபூசையைத் தாமேசெய்யாது பிறரைக்கொண்டு செய்வித்து அதற்கு உரிய காலத்தைத் தாம் வீணே போக்குவாராயின், அது கண்ட அவர்சீடர்முதலிய பிறரும் அவ்வாறு செய்து கெடுவர். ஆதலினால், ஆசாரியரிடத்தே நல்லொழுக்கம் இல்லாத போது அவருடைய உபதேசம் சிறிதாயினும் பயன் படாது.

மடாதிபதிகளும் அவரைச் சேர்ந்த வித்துவான்களும் உலகத்தாருக்கு விவேகம் உதிக்கும்பொருட்டு நல்ல நூல்களையும் உரைகளையுஞ் செய்து வெளிப்படுத்தல் வேண்டும். பழையநூல்களையும் உரைகளையும் இறந்துபோகாவண்ணம் பல திறத்தாலும் சாவதானமாகப் பாதுகாத்தல்வேண்டும்.

புறச்சமயிகள் வேதாகமங்களால் உணர்த்தப்படுஞ் சற்சமயத்தைத் தூஷித்துத் தங்கள் சமயத்தைச் சாதிக்கப்புகுந்தால், அவர்கள் சமயத்தை நிராகரித்துத் தஞ் சமயத்தைத் தாபித்தல் மடாதிபதிகளுக்குக் கடனாகும். இது செய்ய வன்மையில்லாதவரும், வன்மையிருப்பவும் இது செய்யாதவரும், மடாதிபதிகளாதற்கு யோக்கியராகார். இவர் மடாதிபதிகளெனப் பெயர் வகித்துக்கொண்டு மடத்துக்கு உரிய பொருளை அநுபவித்

தல், தம்முடைய அரசனோடு மாறுபட்ட பகைமன்னரை எதிர்த்துப் பொருதற்கு வன்மையில்லாதவரும், வன்மையிருப்பவும் அது செய்யாதவரும், சேனாதிபதிகளெனப் பெயர் வகித்துக்கொண்டு சேனாதிபதித்தொழிலுக்கு உரிய பொருளை அநுபவித்தல்போலும். இப்போலிச்சேனாதிபதிகள் தம்மரசனாலே தண்டிக்கப்படுதல் தப்பினும், இப்போலிமடாதிபதிகள் தங்கடவுளாலே தண்டிக்கப்படுதல் தப்பாது தப்பாது.

மடாதிபதிகள், கல்வி விருத்தியும் சமயவிருத்தியுமாகிய பொதுநன்மைக்குரிய பொருளெல்லாம், இடம்பத்தின்பொருட்டும், நிருத்த கீதங்களின்பொருட்டும், பாணவேடிக்கையின் பொருட்டும், தம்முடைய பாசத்தாரைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டும், அவருக்கு வீடு கட்டுவித்தற்பொருட்டும், அவருக்குக் கிராமம் வாங்கற்பொருட்டும், அவருக்குக் கல்யாணஞ் செய்வித்தற்பொருட்டும், மற்றைமடாதிபதிகளோடு சண்டைசெய்தற்பொருட்டும், வழக்காடற்பொருட்டும், அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் பரிதானத்தின்பொருட்டும், தம்மைத் தரிசிக்கும் பிரபுக்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும், அவர்பெண்டிர் பிள்ளைகள் பரிசாரகர்களுக்கும் ஆபரணம் பீதாம்பரம் வஸ்திரமுதலியன கொடுத்தற்பொருட்டும், அதிகாரிகள் வீட்டிலே கல்யாணம் நடக்கும்போது மணமகனுக்கும் மணமகளுக்கும் உயர்ந்த வஸ்திரம் அனுப்புதற்பொருட்டும், செலவுசெய்துகொண்டு தமது காலமெல்லாம் உலகவிவகாரங்களி

லே போக்குவாராயின், ஓகோ பொது நன்மை எப்படி நடத்தப்படும்! ஐயையோ உலகத்தார் எப்படிக் கடைத்தேறுவர்! இவ்வியல்புடையவரைத் துறவறத்தாரென்றும் ஆசாரியரென்றும் கொள்வது எப்படி!

இடத்துக்கும் அன்னவஸ்திரத்துக்கும் முட்டுப்பாடில்லாமல் அறிவுநூல்களைக் கற்றறிந்து கடவுளை வழிபட்டு உய்யலாம் என்று நம்பித் தங்கள் தங்கள் பிதா மாதா முதலாயினோரைத் துறந்துவிட்டு வந்து மடத்திலே சீடர்களாய்ப் புகுந்தவர்களைப் பாதுகாவாது கைவிட்டு, அப்பாதுகாப்புக்குரிய பொருளைப் பாவவிருத்தியின் பொருட்டுச் செலவு செய்வது நீதியாகுமா! பாவம் பாவம்! இதனைக் கேட்பார் இல்லையே! ஐயையோ இவ்வநீதியை யார்பால் எடுத்து மொழிவோம்!

சாதியாலும் சமயத்தாலும் சமத்துவமுடைய மடாதிபதிகள் தம்முள்ளே அன்போடு கலந்து, கடவுளுடைய குணமகிமைகளையும் பதிபுண்ணியங்களையும் பாராட்டி, உலகத்தார் கடைத்தேறும்பொருட்டுப் பொதுநன்மைகளை நடத்துவதே அழகு. இவ்வாறு செய்யாது, பொறாமையினாலே தம்முள்ளே பகைகொண்டு கலகம் விளைத்துப் பொதுநன்மைக்குரிய பொருளெல்லாம் பாழுக்கிறைப்பது அழகன்று.

மடாதிபதிகள், தம்முடைய சீடர்களுள்ளே கல்வியறிவொழுக்கங்களால் மிகச்சிறப்புற்றவரென்று அறிவுடையோர் பலராலும் நன்குமதிக்கப்பட்டவரையே, தமக்குப் பின் மடாதிபதிகளாய் இருக்கும்பொருட்டு

நியோகித்தல்வேண்டும். சிலமடாதிபதிகள், இப்படிச் செய்யாது, தமது பாசத்தாருடைய பிள்ளைகள் கல்வியறிவொழுக்கஞ் சிறிதும் இல்லாதவரேயாயினும், அவரையே தமக்குப் பின் மடாதிபதிகளாய் இருக்கும்பொருட்டு நியோகிக்கின்றனர். அவர் மடத்திலே சீடர்களைச் சேர்க்காமல், முன்னுள்ள சீடர்களையும் ஓட்டிவிட்டுத் தமது பாசத்தாரையும் அவர் குடும்பங்களையும் தம்மோடிருத்திக்கொண்டு, பொதுநன்மைக்குரிய பொருளெல்லாம் அவர்கள்பொருட்டே செலவு செய்கின்றனர். இப்படியாயிற் கல்வியும் சமயமும் எப்படி விருத்தியாகும்!

திருக்கோயிலும் திருமடமும் சமத்துவமுடையவை என்றும், அவைகளிலே புணர்ச்சி முதலிய குற்றங்களைச் செய்தவர் நரகங்களில் வீழ்ந்து சந்திரசூரியர் உள்ளவரையும் அளவில்லாத துன்பங்களை அநுபவிப்பர் என்றும் ஆகமங்களிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வுண்மையை அறிந்தும், மடங்களை, வேதாகமங்களைப் படித்தற்கும், படிப்பித்தற்கும், சமயநெறியைப் போதித்தற்கும் இடமாக்காது, வியபிசாரத்துக்கும், சூதாடற்கும், குடும்பத்தோடு வசித்தற்கும், பிரசவத்துக்கும் இடமாக்குவோரும், வாடகத்துக்குக் கொடுப்போரும், ஐயையோ நரகத்துன்பங்களுக்கு எங்ஙனந் தப்புவர்! கல்வி விருத்திக்கும் சமயவிருத்திக்கும் உரிய இடம் பொருளேவல்களெல்லாம் இவ்வியல்புடையவரிடத்தனவேயாமாயின், நம்முடைய தேசத்தார் சற்பு

த்தியும் சமயபத்தியும் உடையவராய்க் கடைத்தேறுவது எப்படி!

மடங்களும், அம்மடங்களைச் சேர்ந்த திரவியங்களும், பூமிகளும், பலகாலத்திலும் பலராலும், கல்வி விருத்தியும் சமயவிருத்தியுமாகிய பொதுநன்மையின்பொருட்டுக் கொடுக்கப்பட்டன. 'இல்லறத்தாரை மடாதிபதிகளாக்கின், அவர் பற்றுடையவராதலால் பொதுநன்மையை ஒழுங்காக நடத்தாது, அம்மடத்துக்கு உரிய பொருளைத் தம்முடைய மனைவி மக்கண்முதலிய சுற்றத்தார்பொருட்டே செலவுசெய்வர்; துறவறத்தாரை மடாதிபதிகளாக்கின், அவர் பற்றில்லாதவராதலால் அம்மடத்துக்கு உரிய பொருளிலே சிறிதாயினும் அபகரியாது, முழுதையும் பொதுநன்மையின்பொருட்டே செலவுசெய்வர்' என்னும் இக்கருத்துப்பற்றியே துறவிகளை மடாதிபதிகளாக்கும் வழக்கம் முன்னோரால் உண்டாயிற்று. இவ்வுண்மையை அறிந்து, கல்வியையும் சமயத்தையும் வளர்த்து, முன்னோருடைய கருத்தை வழுவாவண்ணம் நிறைவேற்றுவதே மடாதிபதிகளுக்குப் புகழும் புண்ணியமுமாகும்.

சத்திரம்.

சத்திரமாவது ஞானிகள் துறவிகள் முதலிய பெரியோர்களுக்கும், தொழில் செய்து சீவனஞ்செய்யச் சத்தியில்லாதவர்களாகிய குருடர் முடவர் வியாதியர் வயோதிகர் சிறுபிள்ளைகள் என்பவர்களுக்கும்,

அன்னதானம் நடத்தற்கும், வழிப்போக்கர்கள் தங்குதற்கும் உரிய இடமாம்.

கல்வியறிவும் நற்குண நற்செய்கைகளும் ஈசுரபத்தி அடியார்பத்திகளும் உடையவர்களைச் சத்திரத்துக்கு அதிகாரிகளாக நியோகித்தால், சத்திரம் நன்றாக நடக்கும். பேராசையும் வன்கண்மையும் பொறாமையும் துரபிமானமும் உடையவர்களைச் சத்திரத்துக்கு அதிகாரிகளாக நியோகித்தால், சத்திரம் நன்றாக நடவாது. ஆதலினாலே, சத்திரங் கட்டுவித்தவர் சத்திரத்துக்கு யோக்கியர்களையே அதிகாரிகளாக நியோகித்து, சத்திரதருமங்களைச் சிரத்தையோடு விதிப்படி நடத்துவிக்கவும், காலந்தோறும் தாம் பிறிது வேடந்தரித்துக்கொண்டு சென்று அச்சத்திரதருமங்களை ஆராய்ச்சி செய்யவும் வேண்டும்.

பசிதாகங்கள் எல்லாச்சாதியாருக்கும் உள்ளனவேயாகவும், பிராமணருக்கு அன்னதானஞ்செய்வதே தருமமென்றும், மற்றைச்சாதியாருக்கு அன்னதானஞ்செய்வது தருமமன்றென்றும், நம்மவர்கள் பெரும்பான்மையும் எண்ணுகின்றார்கள். இவ்விபரீதசிந்தனத்தினாலன்றோ, நம்மவர்கள் பெரும்பான்மையும் சத்திரத்திலே பிராமணருக்குமாத்திரமே அன்னதானஞ் செய்கின்றார்கள்.

வறியவருக்குக் கொடுப்பதே தருமம்; செல்வருக்குக் கொடுப்பது தருமமன்று. "வறியார்க்கொன் றீவதே யீகை" என்றார் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ

நாயனர். வறியவருள்ளும், நல்லொழுக்கமுடையவருக்குந் தொழில் செய்து சீவனஞ் செய்யச் சத்தியில்லாதவருக்குங் கொடுப்பதே தருமம்; தீயொழுக்கமுடையவருக்குந் தொழில் செய்து சீவனஞ்செய்யச் சத்தியுடையவருக்குங் கொடுப்பது தருமமன்று. பிராமணரெல்லாரும் வறியவருமல்லர், மற்றைச்சாதியாரெல்லாருஞ்செல்வருமல்லர். பிராமணரெல்லாரும் நல்லொழுக்கமுடையவருமல்லர், மற்றைச்சாதியாரெல்லாருந் தீயொழுக்கமுடையவருமல்லர். பிராமணரெல்லாருந் தொழில் செய்து சீவனஞ்செய்யச் சத்தியில்லாதவருமல்லர்; மற்றைச்சாதியாரெல்லாருந் தொழில் செய்து சீவனஞ்செய்யச் சத்தியுடையவருமல்லர். வறுமை செல்வங்களும், நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்கங்களும், தொழில்செய்யுஞ் சத்தியினது இன்மை உண்மைகளும் எல்லாச்சாதியாரிடத்தும் உண்டு. இப்படியிருக்க, பிராமணருக்குமாத்திரங் கொடுப்பது தருமமென்றும், மற்றைச்சாதியாருக்குக் கொடுப்பது தருமமன்றென்றுங் கொள்வது பேதைமையே.

பிராமணர்கள் விளைநிலந் தோட்டமுதலியவை உடையவர்களேயாயினும், வட்டிக்குப் பணங் கொடுத்திருப்பவர்களேயாயினும், வேளாண்மை வாணிகம் இராசசேவை முதலிய தொழில்கள் செய்பவர்களேயாயினும், சத்திரங்களில் நம்மவர்கள் அவர்களுக்கே மிக்க உபசாரத்தோடு அன்னங் கொடுக்கின்றார்கள். மற்றைச்சாதியார்களோ வறியவர்களாயும் தொழில் செய்து சீவன

ஞ்செய்யச் சத்தியில்லாதவர்களாயும் இருப்பினும், அவர்கள் பசியினாலே மிக வருந்திச் சத்திரத்து வாயிலிலே வந்தபோது, நம்மவர்கள் அவர்களுக்குக் கஞ்சியாயினுங் கொடாது, அவர்களை வன்கண்மையோடும் துர்வார்த்தைகளினாலே வைதும், பிடர் பிடித்துத் தள்ளியும் ஓட்டிவிடுகின்றார்கள்.

ஈசுரத்துரோகம், சந்தியாவந்தனஞ்செய்யாமை, கொலை, களவு, மதுபானம், மாமிசபக்ஷணம், விபசாரம், பொய்ச்சான்று சொல்லல், பொய்வழக்குப் பேசல், சூதாடல் முதலிய பாவங்களையே செய்பவர்களாயினும், பிராமணவருணத்தார்களேயாயின், சத்திரங்களில் அவர்களுக்கு நெய் தயிர் பாயசம் வடை முதலியவற்றோடு விலாப்புடைக்க அன்னங் கிடைக்கின்றது. இப்பாவங்கள் இல்லாதவர்களாய் அறிவொழுக்கங்களினாற் சிறப்புற்றவர்களேயாயினும், பிராமணரல்லாத மற்றைச்சாதியார்களாயின், அவர்களுக்குச் சத்திரத்திலே ரசமுஞ் சாதமுமாயினும் கிடைப்பது அரிதரிது.

சிவதருமோத்தரம்.

புலையரேயெனினுமீசன்பொலங்கழலடியிற்புந்தி
நிலையரேலவர்க்குப்பூசைநிகழ்த்துதனெறியேயென்றுந்
தலையரேயெனினுமீசன்றாமரைத்தாளினேச
மிலரெனினியற்றும்பூசைப்பலந்தருவாரேயாரே.

குரவன்றனக்குநிதிமுதலுங்கொடுக்ககுன்றாக்குணமொழுக்கம், விரதமுடையவேதியர்க்கும்விழைவாற்பதமுமிசைவிக்க, பரமனடியாரவர்தமக்கும்பங்குகாலர்பாலருடல், விரவுநோயர்விழியிழந்தார்விருத்தர்தமக்கும்விருப்புறவே.

பிராமணர் தம்முடைய வீட்டிலே பிராமணரேயன்றி க்ஷத்திரியர் வைசியர் சூத்திரர் அதிதிகளாய் வந்தாலும் அவர்களுக்கு அன்ன பானியங்கொடுத்தல்வேண்டும் என்று தருமசாத்திரத்தில் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சாதியினல் உயர்ந்தவர் ஒத்தவர் தாழ்ந்தவர் என்னும் முத்திறத்தாருள்ளும் பசிதாகங்களினல் வருத்தமுற்று வந்தவர் யாவரேயாயினும் அவருக்கு அன்ன பானியம் கொடுத்தல்வேண்டும் என்பதே உண்மை நூற்றுணிவு; இதுவே யுத்தி அநுபவங்களுக்கும் ஒத்தது. இங்ஙன மாகவும், பிராமணர் கட்டுவித்த சத்திரங்களிலே பிராமணருக்கு மாத்திரம் அன்னம் கிடைக்கின்றது; மற்றைச்சாதியார்கள் கட்டுவித்த சத்திரங்களிலும் அந்தப் பிராமணருக்குமாத்திரமே அன்னங்கிடைக்கின்றது. பிராமணப்பிரபுக்கள் தங்கள் சாதியாருக்கு மாத்திரம் உதவி செய்ய, மற்றைச்சாதிப்பிரபுக்களும் அந்தப்பிராமணருக்கு மாத்திரமே உதவிசெய்து, தங்கள் தங்கள் சாதியார்களையும் மற்றைச்சாதியார்களையும் கைவிடுவார்களாயின், பசியினல் வருந்தும் மற்றைச்சாதியார்களுக்குப் புகலிடமாவார் யாவரோ! அறியேம் அறியேம்! இஃதென்னே கொடுமை கொடுமை!

சத்திரந்தோறும் போசனஞ்செய்துகொண்டு சோம்பேறிகளாய்த் திரியும் பிராமணர்கள் தங்களுக்காயினும் பிறருக்காயினும் யாது நன்மையைச் செய்கின்றார்கள்! அவர்கள், தங்களுக்கு அன்னம் எளிதிலே கிடைத்தலினலன்றோ, விபசாரம் பொய் சூது முக

லிய பாவங்களிலே தங்கள் காலமெல்லாம் போக்குகின்றார்கள், அவர்கள் செய்யும் பாவங்களெல்லாவற்றிற்கும் சத்திரபதிகளே காரணராய் இருக்கின்றார்கள். வேதாகமங்களையும் அவற்றின் வழிநூல் சார்புநூல்களையும் படிப்பவருக்கும், படிப்பிப்பவருக்கும், சனங்களுக்குச் சமயநெறியைப் போதிப்பவருக்கும், தேவாலயங்களிலே திருவலகிடல், திருமெழுக்கிடல், திருநந்தனவனம் வைத்தல், திருமாலை கட்டிக் கொடுத்தல், திருவீதியிற் புல்லுச்செதுக்குதல், திருக்கோபுரத்திலும் திருமதிலிலும் முளைக்கும் மரங்களையும் செடிகளையும் வேரோடு களைதல் முதலிய திருத்தொண்டுகளைச் செய்பவருக்குமே அன்னங்கொடுக்கப்படும் என்றும், சோம்பேறிகளுக்கு அன்னங் கொடுப்பதில்லை என்றும் நியமஞ்செய்தால், நம்முடைய தேசங்களிலே சற்புத்தியும் சமயபத்தியும் விருத்தியாகுமே. நம்மவர்கள் இவ்வுண்மையைச் சிந்தியாததென்னை!

தொழில்செய்து சீவனஞ்செய்யச் சத்தியில்லாதவர்களாகிய குருடர் முடவர் வயோதிகர் முதலானவர்களுக்குச் சரீரசுகத்தின்பொருட்டு அன்னங்கொடுப்பது மாத்திரம் போதாது; அவர்களுக்கு ஆன்மசுகத்தின் பொருட்டு அறிவுடையோரைக்கொண்டு கடவுளுடைய குணமகிமைகளைப் போதிப்பிக்கவும் வேண்டும்.

வறியவர் செல்வர் என்றும் நல்லொழுக்கமுடையவர் தீயொழுக்கமுடையவர் என்றும் அறியப்படாதவர்களாய் உள்ள வழிப்போக்கர்கள் பசித்து வந்தால், அவ

ர்களை ஆராயாமல் அவர்களுக்கு ஒருபொழுது இருபொழுது அன்னங்கொடுத்தல்வேண்டும். அது மட்டோ, அவர்கள் வியாதியினால் வருந்தினார்களாயின், அவர்களுக்கு இரக்கத்தோடு மருந்தும் பத்தியமுங் கொடுத்து, அவர்களைப் பாதுகாத்தல்வேண்டும்.

சத்திரத்திலே வழிப்போக்கர்களுக்கு அவரவர் சாதியாசாரத்துக்கும் சமயாசாரத்துக்கும் ஏற்பப் பூசைபோசனங்களின்பொருட்டு வெவ்வேறிடங்கள் அமைக்கப்பட்டிருத்தல்வேண்டும். பூசையுடையவர்கள் பொருட்டுப் பூசைவேதிகைகள் கட்டப்பட்டிருத்தல்வேண்டும். பூசைக்கு உபயோகமாகும் பத்திரபுஷ்பங்களின்பொருட்டுச் சத்திரத்துக்குச் சமீபத்திலே திருநந்தனவனம் வைத்துப் பாதுகாக்கப்படுதல்வேண்டும்.

பிராமணருள்ளே மெய்யறிவும் நல்லொழுக்கமும் உடையவர் சிலரொழிய, மற்றவர்கள், அறியாமையினாலும், பொறாமையினாலும், துரபிமானத்தினாலும், பிராமணரல்லாத மற்றைச்சாதியாரெல்லாரும் சமசாதியாரென்றும், கல்வியறிவொழுக்கஞ்சிறிதும் இல்லாதவர்களாயினும் தாங்களே உயர்ந்தவர்களென்றும், கல்வியறிவொழுக்கமுடையவர்களேயாயினும் மற்றைச்சாதியாரெல்லாருந் தாழ்ந்தவர்களென்றும் பேசுவது எல்லாருக்குந்தெரியுமே. அவ்வியல்புடையவர்களைச் சத்திரத்துக்கு அதிகாரிகளாக்கினால், அவர்கள் சத்திரதருமங்களை ஒழுங்காக எப்படி நடத்துவார்கள்.

சத்திரத்துப் பிராமணர்கள், சத்திரத்துக்குத் தங்கள் சாதியார்கள் வந்தால், அவர்களுக்குமாத்திரந் தகுந்த இடங்கொடுக்கின்றார்கள். மற்றைச்சாதியார்களுள்ளே மாமிசபக்ஷணம் இல்லாதவர்களாய்ச் சமயாசாரமுடையவர்களாய் உள்ள உயர்ந்த சாதியார்களுக்கும் அவர்களல்லாத பலதிறத்துத் தாழ்ந்த சாதியார்களுக்கும், ஓரிடமே காட்டுகின்றார்கள். மாமிசபக்ஷணமுடையவர்கள் சமையல் செய்யப்பெற்றதும் சுத்தி செய்யப்படாததும் எச்சிலிலை முதலியன நிறைந்ததுமாகிய இடத்தையே சமயாசாரமுடையவர்களுக்குக் காட்டிவிட்டால், அவர்கள் யாது செய்வார்கள்! அவர்களுள்ளே சிலர் அருவருத்து, அங்கே சமையல் செய்யாது, எங்கேனுந் தோப்புண்டோ என்று தேடிச்சென்று, அங்கே சமையல் முதலியன செய்கின்றார்கள். அவர்கள் மழைக்காலத்தில் யாது செய்வார்கள்! சமையல் செய்யும் பொழுதேனும், பூசை செய்யும்பொழுதேனும், போசனஞ்செய்யும்பொழுதேனும் மழை பெய்தால், யாது செய்வார்கள்! சிலர் அவ்வசுத்தமாகிய இடத்தைச் சுத்தி பண்ணி ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டு சமையல் முதலியன செய்யும்பொழுது, சத்திரத்துப் பிராமணர்கள் அதனுள்ளே தாழ்ந்த சாதியாரையுங் கொண்டுபோய் விடுகின்றார்கள். அதனாலே பெருங்கலகம் விளைகின்றது. சில ஏழைகள் பயந்து, பாதிச்சமையலிலே எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு வெளியே போய்விடுகின்றார்கள்.

சமயாசாரமுடையவர்களுக்குப் பூசைசெய்தற்பொருட்டும் இராத்திரிகாலத்திலே பூசையை வைத்துக்கொண்டு சயனித்தற்பொருட்டும் சத்திரத்தில் இடங்கொடாத பிராமணர்கள் சிலர், இராசசேவை செய்யும் அதிகாரிகள் வந்துவிட்டால், அவர்கள் அன்னியசாதியார்களேயாயினும், அன்னிய சமயத்தார்களேயாயினும், அவர்களுக்குச் சமையல் முதலியவற்றின்பொருட்டுத் தங்கள் கட்டிலே இடங்கொடுக்கின்றார்கள்.

இராத்திரிகாலத்திலே பூசையை வைத்துக்கொண்டு சயனித்தற்குச் சத்திரத்தினுள்ளே இடம் பெறாதவர்கள் தெருத்திண்ணையிலே வைத்துக்கொண்டு சயனிக்கின்றார்கள். அவர்களுள்ளே சிலர் பூசையைத் திருடரால் இழந்து வருந்துகின்றார்கள். திருடர் முதலாயினோராலே பூசையை இழந்தவர்கள் அந்தப்பூசை வருமோவென்று நாற்பதுநாள் உபவாசஞ்செய்து பின்பு பிராயச்சித்தம் பண்ணிப் பூசையெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொள்ளல்வேண்டும் என்று ஆகமம் விதிக்கின்றது. ஐயையோ இதற்கு அவர்கள் யாது செய்வார்கள்! இந்தப்பாவமெல்லாம் யாரைச் சாரும்!

தீர்த்தக்கரைகளிலே வேளாளர் முதலாயினோர் பூசை பண்ணும்பொழுது அப்பூசையிலே சலந்தெறிக்கும்படி வேட்டி தோய்ப்பவர்களும், அவர்கள் 'ஐயா, பூசையிலே சலந்தெறிக்கின்றதே' என்றால், 'ஓகோ! பிராமணருடைய வாசோதகம் சூத்திருடைய பூசையிலே தறிக்கலாகாதா! சூத்திரருக்குப் பூசை ஏது' என்று

சொல்லித் துர்வார்த்தைகளினலே வைபவர்களுமாகிய பார்ப்பார்கள், தங்கள் அதிகாரத்துட்பட்ட சத்திரங்களினுள்ளே, அவ்வேளாளர் முதலாயினோர் பூசைசெய்தற்கும், பூசையை வைத்துக்கொண்டு சயனித்தற்கும் புகுவார்களாயின், யாதுதான் பேசார்கள்! யாதுதான் செய்யார்கள்!

பெரும்பான்மையும் சத்திரங்கட்டுவிப்பவர்கள் வேளாளர் முதலிய சாதியார்களே. கறையான் புற்றெடுக்கப் பாம்பு குடிபுகுந்தாற்போல அவர்கள் சத்திரத்திலே குடிபுகுந்த பார்ப்பார்கள், அவர்களுடைய அன்னவஸ்திர முதலியனவெல்லாம் அநுபவித்துக்கொண்டு தங்கள் சாதியாரைமாத்திரம் நன்குமதித்து, அவர்கள் சாதியார்களை அவர்களிற்ருழ்ந்த சாதியார்களோடு சமப்படுத்தி அவமதித்து, அவர்களுக்குப் பலவாற்ருனுந் துன்பமே செய்கின்ருர்கள். இதனைக் கண்டும் கண்டும், அப்பார்ப்பார்களையே சத்திரங்களுக்கு அதிகாரிகளாக்குதற்கும், தாங்கள் வருந்தித் தேடிய பொருளெல்லாவற்றையும் அவர்களுக்கே பாழுக்கிறைத்தற்கும் காரணம் யாதோ! அறியேம்.

இராசசேவை செய்யும் அதிகாரிகள் சிலர், சிலவூர்களிலே வீடுகளில் வசிக்கப் புகுந்தால் வாடகங்கொடுத்தல்வேண்டுமே என்று, உலோபத்தினுற் சத்திரங்களிற்ருனே நெடுங்காலம் வசிக்கின்ருர்கள். வழிப்போக்கர்கள் அச்சத்திரங்களிலே இடம் பெறலாம் என்று நம்பி, வெய்யிலிலும் மழையிலும் நெடுந்தூரம் நடந்து

களைத்து வந்து அச்சத்திரங்களிலே பிரவேசிக்கும்போது, அவ்வதிகாரிகளுக்கு வாயிற்காவலாளர்களாயுள்ள சேவகர்கள் அவர்களைத் துர்வார்த்தைகளினாலே வைதும், பிடர்பிடித்துத் தள்ளியும், ஓட்டிவிடுகின்றார்கள். அவ்வழிப்போக்கர்கள் மானமிழந்து 'ஐயையோ! இவ்விராத்திரியிலே எங்கே போவேம்! எங்கே சயனிப்பேம்! அடுத்த சத்திரமோ நெடுந்தூரம்; இடையிலே வீடுகளோ இல்லை; நேரமோ சென்றுவிட்டது; திருடர் பயமோ மிகுதியாம்' என்று மனங்கலங்கி வருந்துகின்றார்கள்.

நம்மவர்கள் தாங்கள் வருந்தித் தேடிய பெரும்பொருள்கொண்டு தொடங்கிய சத்திரதருமங்களை நன்றாக நடத்துவியாது பராமுகர்களாய் இருப்பது தகுதியன்று. வழிப்போக்கர்களுக்கு முகமலர்ச்சி காட்டி இனிய வார்த்தைகளைச் சொல்லி அவரவர் தகுதிக்கேற்ற இடங்கொடுத்து உபசரிக்க வல்ல யோக்கியர்களையே தங்கள் சத்திரங்களுக்கு அதிகாரிகளாக்கிச் சத்திரதருமங்களை நன்றாக நடத்துவிப்பார்களாயின், அவர்களுக்குப் புகழும் புண்ணியமும் உண்டாகும்.

தேவாலயதரிசனம்.

யாவரும் நாடோறும் திருக்கோயிலிற் சென்று, சிரத்தையோடு விதிப்படி கடவுளைத் தரிசனஞ்செய்தல் வேண்டும். தேவாலயதரிசனம் நாடோறுஞ்செய்தற்கு இயலாதாயின், புண்ணியகாலங்களிலேனும் தவறாமற் செய்தல்வேண்டும்.

ஆலயதரிசனஞ்செய்ய விரும்புவோர் ஆலயத்துக்குச் சமீபத்தில் உள்ள புண்ணியதீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து, தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரந்தரித்து, அநுட்டானம் முடித்துக்கொண்டு, ஆலயத்துக்குப் போதல் வேண்டும்.

ஆலயத்துக்குப்போம்பொழுது, ஒருபாத்திரத்திலே தேங்காய் பழம் பாக்குவெற்றிலை முதலியவை வைத்து, அரைக்குக்கீழ்ப்படாதுமேலேஉயர்த்தப்பட்டகையில் ஏந்திக்கொண்டு, போதல்வேண்டும். இவைகளுக்குப் பொருளில்லாதவர் பத்திரபுஷ்பங்களேனுங் கொண்டு போய்க் கொடுத்து வணங்கல்வேண்டும். அதுவுங்கூடாதவர் சந்நிதியிலுள்ள செத்தை முதலியவற்றைப் போக்கியேனும் வணங்கல்வேண்டும்.

திருக்கோயிலுக்குச் சமீபித்தவுடனே, திருக்கோபுரத்தை வணங்கி, இரண்டுகைகளையுஞ் சிரசிலே குவித்துக்கொண்டு உள்ளே பிரவேசித்து, பலிபீடத்துக்கு இப்பால் நமஸ்காரம்பண்ணல்வேண்டும்.

ஆடவர் அட்டாங்க நமஸ்காரமும், பெண்கள் பஞ்சாங்கநமஸ்காரமும், பண்ணல்வேண்டும். திரியாங்க நமஸ்காரம் இவ்விருவருக்கும் பொது.

அட்டாங்க நமஸ்காரமாவது தலை, கையிரண்டு, செவியிரண்டு, மோவாய், புயங்களிரண்டு என்னும் எட்டுறுப்பும் நிலத்திலே தோயும்படி வணங்குதல். பஞ்சாங்கநமஸ்காரமாவது தலை, கையிரண்டு, முழந்தாளிரண்டு என்னும் ஐந்துறுப்பும் நிலத்திலே தோயும்படி

வணங்குதல். திரயாங்கநமஸ்காரமாவது சிரசிலே இரண்டுகைகளையுங் குவித்தல்.

நமஸ்காரம், மூன்றுதரமாயினும், ஐந்துதரமாயினும், ஏழுதரமாயினும், ஒன்பதுதரமாயினும், பன்னிரண்டுதரமாயினும், பண்ணல்வேண்டும். ஒருதரம் இருதரம் பண்ணுதல் குற்றம்.

நமஸ்காரம்பண்ணுமிடத்து, மேற்கேயாயினும் தெற்கேயாயினும் கால் நீட்டல்வேண்டும்; கிழக்கேயாயினும் வடக்கேயாயினும் கால் நீட்டலாகாது.

கிழக்கேயாயினும் வடக்கேயாயினும் சிரசை வைத்து, மார்பு பூமியிலே படும்படி வலக்கையை முன்னும் இடக்கையைப் பின்னும் நேரே நீட்டிப் பின் அம்முறையே மடக்கி, வலப்புயமும் இடப்புயமும் மண்ணிலே பொருந்தும்படி கைகளை அரையை நோக்க நீட்டி, வலக்காதை முன்னும் இடக்காதைப் பின்னும் மண்ணிலே பொருந்தச் செய்து, நமஸ்காரம்பண்ணல்வேண்டும்.

நமஸ்கரித்து எழுந்து கும்பிட்டு, கடவுளை மறவாத சிந்தையோடு இரண்டுகைகளையும் இருதயத்திலே குவித்துக்கொண்டு, கால்களை மெல்ல வைத்துப் பிரதக்ஷிணம்பண்ணல்வேண்டும்.

சிவபெருமானை மூன்றுதரமாயினும், ஐந்துதரமாயினும், ஏழுதரமாயினும், ஒன்பதுதரமாயினும், பதினைந்துதரமாயினும், இருபத்தொருதரமாயினும் பிரதக்ஷிணம் பண்ணல்வேண்டும்.

விநாயகரை ஒருதரமும், சூரியனை இரண்டுதரமும், பார்வதிதேவியாரையும் விட்டுணுவையும் நந்நான்கு தரமும் பிரதக்ஷிணம்பண்ணல்வேண்டும்.

பிரதக்ஷிணம்பண்ணும் ஆவரணத்திலே தூபிநிழலேனும் துசத்தம்பநிழலேனும் இருந்தால், அந்தநிழலில் மூன்றுகூறு நீக்கி எஞ்சிய இரண்டுகூற்றினுள்ளே செல்லல்வேண்டும். கடவுள் உற்சவங்கொண்டருளும்பொழுது அந்தநிழல் இருப்பினும், நீக்காது செல்லலாம்.

அபிஷேககாலத்தில் உட்பிராகாரத்திலே பிரதக்ஷிணம் நமஸ்காரமுதலானவை பண்ணலாகாது.

பிரதக்ஷிணம்பண்ணிச் சந்நிதானத்திலே நமஸ்காரஞ்செய்து, எழுந்து கும்பிட்டுக்கொண்டு உள்ளே போய், கடவுளைத் தரிசித்து, மனசிலே தியானித்து, சிரசிலும் இருதயத்திலும் அஞ்சலி செய்து, மனங்கசிந்துருக, உரோமஞ்சிலிர்ப்ப, ஆனந்தவருவி சொரிய, இராகத்துடனே தோத்திரங்களைச் சொல்லல்வேண்டும்.

அருச்சகரைக்கொண்டு கடவுளுக்கு அருச்சனை செய்வித்து, தேங்காய் பழமுதலியவற்றை நிவேதிப்பித்து, கர்ப்பூராராத்திரிகம் பணிமாறப் பண்ணுவித்து, அருச்சகருக்கு இயன்ற தக்ஷிணை கொடுத்தல்வேண்டும்.

கடவுளைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு, அவருக்குப் புறங்காட்டாது பலிபீடத்துக்கு இப்பால் வந்து, மூன்றுதரம் நமஸ்கரித்து, எழுந்து, வடக்கு நோக்கி இருந்து, கடவுளைத் தியானித்துக்கொண்டு, அவருடைய

மந்திரத்தில் இயன்ற உருச்செபித்து, எழுந்து வீட்டுக்குப் போதல்வேண்டும்.

திருக்கோயிலிலே செய்யலாகாத குற்றங்களாவன, ஆசாரமில்லாது போதல், கால் கழுவாது போதல், சனனுசௌச மரணுசௌசத்தோடு போதல், எச்சிலுமிழ்தல், மலசலங்கழித்தல், மூக்குநீர் சிந்துதல், அபானவாயு விடுதல், பாக்குவெற்றிலையுண்டல், தம்பலமுமிழ்தல், போசனபானம் பண்ணுதல், நித்திரை செய்தல், மயிர் கோதி முடித்தல், சூதாடல், சிரசிலே வேட்டி கட்டிக்கொள்ளுதல், தோளிலே உத்தரீயமிட்டுக்கொள்ளுதல், போர்த்துக்கொள்ளுதல், சட்டையிட்டுக்கொள்ளுதல், வாகனமேறிச் செல்லுதல், குடைபிடித்துக்கொள்ளுதல், பாதரக்ஷையிட்டுக்கொள்ளுதல், உயர்ந்த தானத்திருத்தல், ஆசனத்திருத்தல், தூபி துசத்தம்பம் பலிபீடம் விக்கிரகம் என்னும் இவைகளின் சாயையை மிதித்தல், விக்கிரகத்தையும் நிர்மாலியத்தையும் தீண்டுதல், பெண்களைத் தீண்டல், பெண்களை இச்சித்துப் பார்த்தல், ஒருதரம் இருதரம் நமஸ்கரித்தல், ஒருதரம் இருதரம் வலம்வருதல், ஓடி வலம்வருதல், கடவுளுக்கும் பலிபீடத்துக்கும் குறுக்கே போதல், அகாலத்திலே தரிசித்தல், வீண்வார்த்தை பேசுதல், சிரித்தல், வீண்கீதம் பாடல், வீண்கீதம்கேட்டல், திருவிளக்கவியக் கண்டும் தூண்டாதொழிதல், திருவிளக்கில்லாதபோது வணங்குதல், உற்சவங்கொண்டருளும்பொழுது அங்கேயன்றி உள்ளே போய் வணங்கு

தல் முதலானவைகளாம். இக்குற்றங்களுள் ஒன்றை அறியாது செய்தவர் கடவுளுடைய மந்திரத்தைச் செபிக்கின், அக்குற்றம் நீங்கும். இக்குற்றங்களை அறிந்து செய்தவர் நரகத்தில் விழுந்து வருந்துவர், அவருக்குப் பிராயச்சித்தமில்லை.

திருக்கோயிலினுள்ளே போதற்கு யோக்கியர்களல்லாத சாதியார்கள் திருக்கோயிற்புறத்திலே பிரதக்ஷிணம்பண்ணித் திருக்கோபுரத்தை நமஸ்கரித்துக் கடவுளைத் தோத்திரஞ்செய்யக்கடவர்கள்.

புராணபடனம்.

புராணங்களை நியமமாக விதிப்படி படித்தலும், அவைகளுக்குப் பொருள் சொல்லலும், கேட்டலும் சிறந்த புண்ணியங்களாம்.

புராணம் வாசித்துப் பொருள்சொல்லற்கு உரிய இடங்களாவன திருக்கோயில், திருமடம், புண்ணியதீர்த்தக்கரை, சமயாசாரமுடையவருடைய கிருகம் முதலிய சுத்தஸ்தானங்களாம். மற்றையிடங்களிலே புராணம் படிக்கலாகாது.

புராணம் வாசித்துப் பொருள் சொல்லற்கு யோக்கியராவார், நான்குவருணத்துள்ளும், இலக்கணவிலக்கியங்களிலே வல்லவராய், நீதிநூல்களையும் சமயநூல்களையும் கற்றறிந்தவராய், தமிழ்வேதத்தை அத்தியயனம் பண்ணினவராய், நல்லொழுக்கத்திற் சிறந்தவராய் உள்

ளவர். நல்லொழுக்கம் இல்லாதவரிடத்தே புராணங் கேட்டலாகாது.

ஸ்நானஞ்செய்து தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரந்தரித்து அநுட்டானம் முடித்துக்கொண்டே, புராணம்படித்தல் பொருள் சொல்லல்கேட்டல் என்னும் இவைகளைச் செய்தல்வேண்டும். ஸ்நானமுதலிய நியமங்கள் இல்லாமல் இவைகளைச் செய்யலாகாது.

புராணத்திருமுறையைப் பீடத்திலன்றித் தரையிலேனும், ஆசனத்திலேனும், படுக்கையிலேனும், மடியிலேனும், வைக்கலாகாது; திருமுறைக்கயிறு கீழே விழலாகாது. முறையென்பது புத்தகம்.

புராணத்தைச் சுபதினத்திலே தொடங்கிச் சுபதினத்திலே முடித்தல்வேண்டும். தொடங்குந்தினத்திலும் முடிக்குந்தினத்திலும், புராணமண்டபத்தைப் பட்டுமேற்கட்டி, பூமாலை, வாழை, கரும்பு முதலியவைகளினால் அலங்கரித்தல்வேண்டும்.

நாடோறும் புராணமண்டபத்தைக் கோமயத்தினாலே மெழுகுவித்து, இடம் பண்ணி, அதின்மீது பீடத்தை வைத்து, அதின்மேலே பட்டுப்பரிவட்டம் விரித்து, அதின்மேலே புராணத்திருமுறையை வைத்து, சந்தனம் புஷ்பம் தூபம் தீபம் முதலியவைகளினாலே விதிப்படி பூசைசெய்து, நமஸ்கரித்து, இருந்துகொண்டு, ஒருவர் வாசிக்க ஒருவர் பொருள் சொல்லல்வேண்டும்.

குணத்துக்கும் காலத்துக்கும் ஏற்ப வாசிக்கப்படும் இராகத்திற்முனே பொருள் சொல்லல்வேண்டும். வாசிப்பவர் திருமுறையின் பாகத்தை இரண்டு கையினுலும் பிடித்துக்கொண்டே வாசித்தல்வேண்டும். பொருள் சொல்பவர், இலக்கணவழுவில்லாதபடிக்கும், கேட்பவர்கள் எல்லாருக்கும் எளிதில் விளங்கும்படிக்கும், சொல்லல்வேண்டும். படிக்கத்தொடங்கும்போதும், முடிக்கும்போதும் காப்புச்சொல்லல்வேண்டும்; அப்பொழுது எல்லாரும் அஞ்சலிசெய்துகொண்டிருத்தல்வேண்டும்.

புராணங்கேட்பவர் புராணத்திருமுறையை நமஸ்கரித்து, புராணம் படித்துப் பொருள் சொல்வோருக்கு ஆசனங்கொடுத்து நமஸ்காரஞ்செய்து, தம்முடைய சுற்றத்தாரோடும் நண்பரோடும் இருந்துகொண்டு, சிரத்தையுடன் கேட்டல்வேண்டும்.

புராணம் படிக்குஞ் சபையிலே உயர்ந்த ஆசனத்திருத்தல், காலை நீட்டிக்கொண்டிருத்தல், சயனித்தல், நித்திரை செய்தல், சிரித்தல், பிறவார்த்தைகளைப் பேசுதல், புராணசரித்திரத்தைப் பொய்யென்றல், வெற்றிலை பாக்குண்ணுதல், தலையிலே வேட்டி கட்டிக்கொள்ளுதல், உடம்பு போர்த்துக்கொள்ளுதல், சட்டையிட்டுக் கொள்ளுதல், இடையில் எழுந்து பிறிது கருமத்திலே செல்லுதல், புராணம் வாசித்துப் பொருள் சொல்வோரை நன்குமதியாது அவமதிசெய்தல் முதலிய பாவங்களைச் செய்தோர் நரகத்திலே நெடுங்காலந் தண்டிக்

கப்பட்டு, பின்பு இழிந்த பிறப்பை அடைந்து வருந்து வர்கள்.

புராணங்கேட்பவர் ஆதி தொடங்கி ஈறு வரையும் த வறுமல் நியமத்தோடு கேட்டல்வேண்டும். புராணமுற் றுப்பெற்ற தினத்திலே புராணத்திருமுறைக்கு விசேஷ பூசை செய்வித்து, புராணம் வாசித்தவருக்கும் பொ ருள் சொன்னவருக்கும், கடவுளுடைய அடியார்களுக் கும், குருடர் முடவர் முதலானவர்களுக்கும், சுற்றத் தார்களுக்கும் அன்னங்கொடுத்து, புராணம் வாசித்தவ ருக்கும் பொருள் சொன்னவருக்கும் தம்மால் இயன்ற பொருள்கள் வைத்து நமஸ்காரம் பண்ணல்வேண்டும். எல்லாருங்கேட்டுஉய்யும்பொருட்டுத்திருக்கோயில்க ளிலேயோக்கியர்களைக்கொண்டுபுராணங்களை வாசித்து ப்பொருள் சொல்லுவித்தல் மிகமேலாகிய புண்ணியம்.

சிராத்தம்.

சிராத்தமுதலிய தானமெல்லாம் சற்பாத்திரப்பிராம ணருக்கே கொடுத்தல்வேண்டும். அசற்பாத்திரப்பிரா மணருக்குக் கொடுத்தவர் தானபலத்தை இழந்து, நர கத்தில் விழுந்து வருந்துவர். சற்பாத்திரத்தின் இல க்கணமும் அசற்பாத்திரத்தின் இலக்கணமும் முன் னே சொல்லப்பட்டன.

குருடன், ஒற்றைக்கண்ணன், செவிடன், ஊமை, உ றுப்புக்குறைந்தவன், உறுப்புமிகுந்தவன், சொத்தை நகத்தன், சொத்தைப்பல்லன், பித்தரோகி, குட்டரோ

கி, கயரோகி, காசரோகி, மேகரோகி, குன்மரோகி, மகோதரரோகி, அலி, கணவன் இருக்கக் கள்ளக்கணவனுக்குப் பிறந்தவனாகிய குண்டகன், கணவன் இறந்தபின் கள்ளக்கணவனுக்கு விதவையிடத்துப் பிறந்தவனாகிய கோளகன், விதவையை விவாகஞ்செய்தவன், பிறனால் விவாகஞ்செய்யப்பட்டவளை விவாகஞ்செய்தவன், வியபிசாரஞ்செய்த மனைவியை விலக்காதவன், வைத்தியப்பிராமணன், வாணிகப்பிராமணன், வேளாண்மைப்பிராமணன், சிற்பப்பிராமணன், இராசசேவை செய்யும் பிராமணன், வட்டியாற்பிழைக்கும்பிராமணன் என்னும் இவர்களைக்கொண்டு தேவகாரிய பிதிர்காரியங்களைச் செய்வித்தலும், இவர்களைச் சிராத்தத்தில் வரித்துப் பூசித்தலும் ஆகாவாம்.

பிராமணர் முதலிய மூன்று வருணத்தாரும் அன்னசிராத்தஞ்செய்தல்வேண்டும்; ஆபத்துக்காலத்தும், அக்கினியில்லாவிடத்தும், கிரகணகாலத்தும், தீர்த்தயாத்திரை செல்லுமிடத்தும், ஆமசிராத்தஞ்செய்யலாம். சூத்திரர் முதலாயினோர்என்றும் ஆமசிராத்தமேசெய்தல்வேண்டும். ஆமசிராத்தஞ்செய்தற்கு இயலாவிடத்து, இரணியசிராத்தஞ் செய்யலாம்.

சனனசௌச மரணசௌசத்திலே சிராத்ததினம் வந்தால், ஆசௌசநிவிர்த்தியாகுந் தினத்திலே சிராத்தஞ்செய்தல்வேண்டும். விதவை, தான் வீட்டுக்கு விலக்காய் இருக்கும்போது தன்னாயகனுடைய சிராத்ததினம் வந்தால், ஐந்தாநாள் சிராத்தஞ்செய்யக்கடவள்.

பிராதக்காலமும், சங்கவகாலமும், மத்தியானமும், அபராணமும், சாயான்னமும் எனப் பகற்காலம் ஐந்து கூறாக வகுக்கப்படும். சூரியோதயமுதல் ஆறுநாழிகையளவினதாகிய காலம் பிராதக்காலம்; அதற்குமேற் பன்னிரண்டு நாழிகைவரையும் உள்ள காலம் சங்கவகாலம்; அதற்குமேற் பதினெட்டுநாழிகைவரையும் உள்ள காலம் மத்தியானம்; அதற்குமேல் இருபத்துநான்கு நாழிகைவரையும் உள்ள காலம் அபராணம்; அதற்குமேல் முப்பதுநாழிகைவரையும் உள்ள காலம் சாயான்னம்.

சிராத்தம், இராத்திரிகாலத்திலும், இரண்டு சந்தியாகாலத்திலும், பிராதக்காலத்திலும் செய்யலாகாது. அன்னசிராத்தம் அபராணத்திலே செய்தல்வேண்டும். ஆமசிராத்தம் சங்கவகாலத்திற் செய்து, போசனம் அபராணத்திற் செய்தல்வேண்டும். சந்தியாகாலங்கள் இரண்டாவன இராக்காலத்தின் இறுதிமுகூர்த்தமும் பகற்காலத்தின் இறுதிமுகூர்த்தமுமாம். முகூர்த்தம் இரண்டு நாழிகை.

சிராத்தத்துக்கு ஆகுந்திரவியங்களாவன நெல்லரிசி, கோதுமை, யவம், சிறுபயறு, உழுந்து, எள்ளு, சர்க்கரை, வெல்லம், தேன், நல்லெண்ணெய், பசுப்பால், பசுத்தயிர், பசுநெய், சிகைக்காய், மிளகு, சீரகம், மஞ்சல், கடுகு, லவணம், புளி, வாழையிலை, வாழைத்தண்டு, வாழைக்காய், வாழைப்பழம், மாங்காய், மாம்பழம், பலாக்காய், பலாப்பழம், தேங்காய், இளநீர், பாகற்காய்,

முள்ளிக்காய், கக்கரிக்காய், வெள்ளரிக்காய், புடலங்காய், அவரைக்காய், நெல்லிக்காய், எலுமிச்சம்பழம், சிறுகிழங்கு, பெருவள்ளிக்கிழங்கு, இஞ்சிக்கிழங்கு, கிரை, கீரைத்தண்டு, முன்னையிலை, முசுட்டையிலை, காரையிலை, பிரண்டை, சேப்பந்தண்டு, சேப்பங்கீரை, சேப்பங்கிழங்கு, கருவேப்பிலை, வெற்றிலைபாக்கு, ஏலம், சுக்கு, கிராம்பூ, சாதிக்காய், சாதிபத்திரி என்பவைகளாம்.

சிராத்தத்துக்கு ஆகாத திரவியங்களாவன கடலை, துவரை, வெண்கடுகு, பெரும்பயற்றங்காய், பீர்க்கங்காய், அத்திக்காய், முருங்கைக்காய், பூசினிக்காய், கத்தரிக்காய், சுரைக்காய், வாழைப்பூ, முள்ளங்கி, வெங்காயம், வெள்ளைப்பூண்டு, எருமைப்பால், எருமைத்தயிர், எருமைநெய், ஆட்டுப்பால், ஆட்டுத்தயிர், ஆட்டுநெய் முதலியவைகளாம்.

சிராத்தத்துக்கு ஆகும் பத்திரபுஷ்பங்களாவன வில்வம், துளசி, அறுகு, சம்பகப்பூ, தாமரைப்பூ, புன்னைப்பூ, முல்லைப்பூ, நந்தியாவர்த்தப்பூ, மருக்கொழுந்து, வெட்டிவேர், எட்பூ முதலியவைகளாம். சிராத்தத்துக்கு ஆகாத புஷ்பங்களாவன மகிழம்பூ, தாழம்பூ, அலரிப்பூ, சிறுசண்பகப்பூ என்பவைகளாம்.

தன்வீட்டிலாயினும், மலையின்மேலாயினும், புண்ணியதீர்த்தக்கரையிலாயினும், திருக்கோயிலிலாயினும், கோமயத்தினாலே சுத்திசெய்யப்பட்ட தானத்திலே சிராத்தஞ்செய்தல்வேண்டும்.

சிராத்ததினத்தில் வீட்டிலே தயிர் கடைதலும், நெற்குத்துதலும், பிச்சை போடலும், எண்ணெய் நெல் முதலிய பொருள்களைக் கொடுத்தல் வாங்கல்களும் ஆகாவாம்.

சிராத்ததினத்திலே திருக்கோயிலிலே கடவுளுக்குத் தன்னால் இயன்றமட்டும் அபிஷேகம் பூசை திருவிளக்கேற்றுதல் முதலியவை செய்வித்தல்வேண்டும்; பசுக்களுக்குப் புல்லுப்போடல்வேண்டும்.

சிராத்தத்தின்பொருட்டு, முதனாளிலாயினும், அன்றைக்காயினும், சிராத்தயோக்கியராகிய பிராமணரைப் பிரார்த்தித்து வரித்தல்வேண்டும். விசுவதேவர்கள் இருவர் பொருட்டும் இருவரையும், பிதிர்கள் மூவர்பொருட்டும்மூவரையும் வரித்தல்வேண்டும். சிராத்தயோக்கியர் ஐவர் கிடையாதபோது, விசுவதேவர்கள் பொருட்டு ஒருவரையும், பிதிர்கள்பொருட்டு ஒருவரையும் வரித்தல்வேண்டும். இருவருங் கிடையாதபோது விசுவதேவர்கள்பொருட்டும் பிதிர்கள்பொருட்டும் ஒருவரையே வரிக்க்லாம். ஒருவருங் கிடையாதபோது, விசுவதேவர்களையும் பிதிர்களையும் கூர்ச்சங்களிலே விதிப்படி பூசித்துப் பிண்டம் இட்டு, இயன்ற தக்ஷிணையை வேறு தலத்துள்ள சிராத்தயோக்கியரைச் சுட்டி உதகத்தோடு தத்தஞ்செய்தல்வேண்டும். அந்தத் தக்ஷிணையைச் சேமித்து வைத்து, அதற்குரியவரிடத்தே தப்பாமற் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தல்வேண்டும். அவர் இறந்தாராயின், அவர் புத்திரருக்குக் கொடுத்தல்வேண்டும். அ

வரும் இறந்தாராயின், தேவாலயத்துக்குக் கொடுத்தல்வேண்டும்.

சிராத்தகருத்தாவும், சிராத்தத்தின்பொருட்டு வரிக்கப்பட்டவரும், சிராத்ததினத்திலும், முதற்றினத்திலும், மற்றைத்தினத்திலும், க்ஷௌரஞ் செய்துகொள்ளல், மீண்டு புசித்தல், வழிநடத்தல், பாரஞ்சுமத்தல், கோபம், பொய், காமம் இவைகளைத் தவிர்ந்து, விரதநியமமுடையவராய் இருத்தல்வேண்டும். விரதநியமந்தப்பிப்புணர்ச்சி முதலியவற்றைச் செய்தவர் நரகத்தில் விழுந்து வருந்துவர். சிராத்தகருத்தா இம்மூன்றுதினத்திலும் எண்ணெய்தேய்த்துக்கொள்ளலும், பரான்னம் புசித்தலும், வெற்றிலை பாக்குண்ணலும், மருந்துண்ணலும் ஆகாவாம்.

ஸ்நானஞ் செய்யாது வந்தவருக்கும், போசனஞ்செய்துகொண்டு வந்தவருக்கும், வேறிடத்திலே சிராத்தம் வாங்கிக்கொண்டு வந்தவருக்கும், சிராத்தத்தில் வாங்கிய பதார்த்தங்களைத் தாம் அநுபவியாது விக்கிரயமுதலியன செய்வோருக்கும் சிராத்தங்கொடுக்கலாகாது.

ஒருவனுடைய சிராத்தத்தில் வரிக்கப்பட்டவன் அந்தச்சிராத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாது விலகுதலும், ஒருவனைச் சிராத்தத்தின்பொருட்டு வரித்தவன் அவனுக்குக் கொடாதொழிதலும் பாவம்.

சிராத்தஞ் செய்விப்பவராகிய புரோகிதரைச் சிராத்தத்தில் வரிக்கலாகாது. அவருக்குச் சிராத்தத்தில் வரிக்கப்பட்டவருக்குக் கொடுத்தபடியே குறைவின்றி

ச் சமமாகத் தக்ஷிணையோடு கொடுத்து, அவரை உபசரித்து அனுப்பல்வேண்டும்.

சிராத்தம் நடக்கும்போது, வேதத்தையும், தமிழ் வேதத்தையும், புராணத்தையும், இதிகாசத்தையும், தருமசாத்திரத்தையும், சிராத்தம் வாங்குவோருக்குக் கேட்கும்படி படிப்பித்தல்வேண்டும். இது பிதிர்களுக்கு மிகப்பிரியமாகும்.

சிராத்தத்திலே கண்ணீர் விடுதலும், கோபித்தலும், பொய் சொல்லலும், துரிதஞ்செய்தலும், சிந்திய அன்னத்தைக் காலாலே மிதித்தலும், இலையில் அன்னத்தைத் தூவிப் பரிமாறலும் ஆகாவாம். சிராத்தமேற்பவர் நன்று தீது என்று பேசாது திருப்தியோடும் ஏற்றல்வேண்டும்.

சிராத்தமுடிந்தபின்பு, சிராத்தமேற்றவர்களை வலமாகப் பின்றொடர்ந்து புறத்தே அனுப்பிவிட்டு, சிராத்தஞ்செய்த இடத்தைச் சுத்திபண்ணித் தன்கால்கைகளைச் சுத்திசெய்து, ஆசமனஞ்செய்துகொண்டு, கடவுளுடைய அடியார்களோடும், அதிதிகளோடும், தன்சுற்றத்தார் முதலியவர்களோடும் இருந்து, போசனஞ்செய்தல்வேண்டும்.

சிராத்தத்துக்குப் பொருளில்லாதவன், காய், கனி, கிழங்கு, எள் இவைகளையேனுஞ் சற்பிராமணருக்குக் கொடுத்து நமஸ்காரஞ்செய்து, திலதர்ப்பணம் பண்ணிக்கொண்டு, தான் திருத்தியாகப் போசனம்பண்ணல்வேண்டும்.

தமிழ்.

சம்ஸ்கிருதம் தமிழ் என்னும் இரண்டுபாஷைக்கும் முதலாசிரியர் சிவபெருமான். சிவபெருமான் சம்ஸ்கிருதத்துக்கு இலக்கணநூல் பாணினிமுனிவருக்கும், தமிழுக்கு இலக்கணநூல் அகத்தியமுனிவருக்கும் அருளிச்செய்தார். அம்முனிவர்கள் இருவரும் முறையே அம்முதனூல்கள் இரண்டின் வழியாகப் பாணினீயம் அகத்தியம் என்னுநூல்களை அருளிச்செய்தார்கள். திராவிடமென்னும் வடமொழி தமிழென்றாயிற்று.

தமிழ்வழங்குநிலம், பரதகண்டத்தில் வடக்கின்கண்ணே திருவேங்கடமும், தெற்கின்கண்ணே கன்னியாகுமரியும், கிழக்கின்கண்ணும் மேற்கின்கண்ணும் கடலும், எல்லையாக உடைய தென்னடாம். இத்தென்னடு திராவிடதேசமெனப் பெயர் பெறும். இத்தென்னட்டில் வழங்குதல்பற்றித் தமிழ்மொழி தென்மொழியெனவும்படும். சம்ஸ்கிருதம், பொதுவாயினும், ஆதியிலே வடதிசையினின்றும் தென்றிசைக்கு வந்தமையால், வடமொழியெனப்படும்.

அகத்தியமுனிவருக்குச் சிவபெருமானேயன்றி முருகக்கடவுளும் தமிழைச் செவியறிவுறுத்தருளினர். அவ்வகத்தியமுனிவருக்கு மாணக்கர் பன்னிருவர்:—தொல்காப்பியர், அதங்கோட்டாசிரியர், துராலிங்கர், செம்பூட்சேய், வையாபிகர், வாய்ப்பியர், பனம்பாரனர், கழாரம்பனர், அவினயனர், காக்கைபாடினியர், நற்றத்தனர், வாமனர். அகத்தியமுனிவர் தாஞ்செய்த

அகத்தியத்தை அப்பன்னிரண்டுமாணாக்கர்களுக்கும் கற்பித்தருளினர். அப்பன்னிருவர்களும் அவ்வகத்தியத்தை முதனூலாகக் கொண்டு, தனித்தனியே வழிநூல் செய்தார்கள். அவைகளுள்ளே, சமதக்கினிமுனிவருடைய புத்திரரும் திரணதூமாக்கினியென்னும் பெயரையுடையவருமாகிய தொல்காப்பியமுனிவர் செய்த நூலே மிகச்சிறந்தது. தொல்காப்பியர் முதலிய பன்னிருமாணாக்கர்களுங் கூடிப் புறப்பொருட்பன்னிருபடலம் என்னும் ஓர் நூல் செய்தார்கள்.

அகத்தியத்துள்ளே இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் என்னும் மூன்றுதமிழும் விரவிக் கூறப்பட்டன. அவற்றுள், இயற்றமிழை வேறு பிரித்து வழிப்படுத்தார் தொல்காப்பியர் முதலாயினோர்; இசைத்தமிழை வேறு பிரித்து வழிப்படுத்தார் பெருநாரை பெருங்குருகு முதலிய நூலுடையார்; நாடகத்தமிழை வேறு பிரித்து வழிப்படுத்தார் முறுவல், சயந்தம், குணநூல், செயிற்றியமுதலிய நூலுடையார்.

தமிழ்மொழி தலைச்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்கம் என்னும் மூன்று சங்கங்களாலும் ஆராயப்பட்டது. இச்சங்கமூன்றையுந் தாபித்தவர்கள் பாண்டியராசாக்கள்.

தலைச்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தவர்கள் இறையனார், குமரவேள், அகத்தியமுனிவர் முதலாகிய ஐஞ்ஞாற்றுநாற்பத்தொன்பதின்மர்கள். அவர்களுக்கு நூல் அகத்தியம்.

இடைச்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தவர்கள் அகத்தியர் தொல்காப்பியர் முதலாகிய ஐம்பத்தொன்பதின்மர்கள். அவர்களுக்கு நூல் அகத்தியமும், தொல்காப்பியமும், மாபுராணமும், இசைநுணுக்கமும், பூதபுராணமுமாம்.

கடைச்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தவர்கள் நக்கீரர், மருதனிளநாகனுர், சிறுமேதாவியர் முதலாகிய நாற்பத்தொன்பதின்மர்கள். அவர்களுக்கு நூல் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமும். அவர்கள் சரசுவதியினுடைய திருவவதாரமாய் உள்ளவர்கள். சதுரமாய் இரண்டு சாணளவினதாகிய சங்கப்பலகை ஒன்று அவர்களுக்குச் சிவபெருமானுலே கொடுத்தருளப்பட்டது. அது மெய்ப்புலவர்களுக்கெல்லாம் முழம் வளர்ந்து இருத்தற்கு இடங்கொடுப்பது. அக்கடைச்சங்கத்துப்புலவர்கள் சுந்தரமூர்த்திநாயனுராலே திருத்தொண்டத்தொகையிலே பொய்யடிமையில்லாப் புலவர்கள் என்று துதிக்கப்பட்டார்கள்.

கடைச்சங்கத்தார் காலத்திலே இறையனுர் பாண்டியன்பொருட்டு "அன்பினைந்திணை" என்பது முதலிய அறுபது சூத்திரங்களினுல் ஓரகப்பொருணூல் செய்தருளினுர். அது களவியலெனவும், இறையனுரகப்பொருளெனவும் பெயர் பெறும். அதற்குக் கடைச்சங்கத்துப்புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மரும் தனித்தனியே உரை செய்தார்கள். அவ்வுரைகளுள்ளே நக்கீரர் செய்த உரையே, முருகக்கடவுளது திருவவதாரமாய் மதுரை வைசியர்மரபிற்றேன்றிய ஐந்து பிராயத்தையுடை

ய உருத்திரசன்மராலே மெய்யுரையெனக் கொள்ளப் பட்டது.

பிரமதேவருடைய திருவவதாரமாய் விளங்கிய தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் திருக்குறளென்னும் உத்தரவேதத்தைச் செய்து, மேற்கூறிய கடைச்சங்கத்தில் அரங்கேற்றியருளினார். அப்பொழுது அசரீரிவாக்கின்படியே சங்கப்பலகை அத்திருவள்ளுவநாயனாருக்கும் உருத்திரசன்மருக்கும் மாத்திரமே இடங்கொடுத்தது.

சம்ஸ்கிருதமும் தமிழும், சிவபெருமானாலும் இருடிகளாலும் அருளிச்செயப்பட்ட இலக்கணநூல்களை உடைமையாலும், ஆன்றோர்களாலே தழுவப்பட்டமையாலும், தம்முள்ளே சமத்துவமுடையனவேயாம்.

காஞ்சிப்புராணம்.

வடமொழியைப்பாணினிக்குவகுத்தருளியதற்கிணையாத்
தொடர்புடையதென்மொழியையுலகமெலாந்தொழுதேத்துங்
குடமுனிக்குவலியுறுத்தார்கொல்லேற்றுப்பாகரெனிற்
கடல்வரைப்பினிதன்பெருமையாவரேகணித்தறிவார்.

இருமொழிக்குங்கண்ணுதலார்முதற்குரவரியல்வாய்ப்ப
விருமொழியும்வழிப்படுத்தார்முனிவேந்தரிசைபரப்பு
மிருமொழியுமான்றவரேதழீஇயினாரென்றாலிவ்
விருமொழியுநிகரென்னுமிதற்கையமுளதேயோ.

திருவிளையாடற்புராணம்.

கண்ணுதற்பெருங்கடவுளுங்கழகமோடமர்ந்து
பண்ணுறத்தெரிந்தாய்ந்தவிப்பசுந்தமிழேனை
மண்ணிடைச்சிலவிலக்கணவரம்பிலாமொழிபோ
லெண்ணிடைப்படக்கிடந்ததாவெண்ணவும்படுமோ.

தொண்டர்நாதனைத்தூதிடைவிடுத்ததுமுதலை
யுண்டபாலனையழைத்ததுமெலும்புபெண்ணுருவாக்
கண்டதும்மறைக்கதவினைத்திறந்ததுங்கன்னித்
தண்டமிழ்ச்சொலோமறுபுலச்சொற்களோசாற்றீர்.

காலப்பிரமாணம்.

நிமிஷம் பதினைந்து கொண்டது ஒருகாஷ்டை. காஷ்டை முப்பது கொண்டது ஒருகலை. கலை முப்பது கொண்டது ஒரு முகூர்த்தம். முகூர்த்தமென்பது இரண்டுநாழிகை. முகூர்த்தம் முப்பது கொண்டது பகலும் இரவுங்கூடிய ஒருநாள். நாள் பதினைந்து கொண்டது ஒருபக்ஷம். பக்ஷம் இரண்டு கொண்டது ஒருமாசம். மாசம் ஆறு கொண்டது ஒரு அயனம். அயனம் இரண்டு கொண்டது ஒருவருஷம். இம்மநுஷவருஷம் ஒன்று தேவர்களுக்கு ஒருநாளாம். தேவர்களுக்கு உத்தராயணம் பகலும், தக்ஷிணாயனம் இராத்திரியுமாயிருக்கும். மநுஷவருஷம் முந்நூற்றறுபது கொண்டது தேவர்களுக்கு ஒருவருஷமாம். தேவவருஷம் பன்னிராயிரங்கொண்டது ஒருசதுர்யுகமாம்.

யுகம்.		தேவவருஷம்.	மநுஷவருஷம்.
கிருதயுகம்	-	௪௲௮௱	௰௭ லக்ஷத்து ௨௮௲
திரேதாயுகம்	-	௩௲௬௱	௰௨ லக்ஷத்து ௯௬௲
துவாபரயுகம்	-	௨௲௪௱	௮ லக்ஷத்து ௬௪௲
கலியுகம்	-	௲௨௱	௪ லக்ஷத்து ௩௨௲
சதுர்யுகம்	-	௰௨௲	௪௩ லக்ஷத்து ௨௰௲

இப்படிச் சதுர்யுகம் ஆயிரந்திரும்பினால், பிரமாவுக்கு ஒருபகலாகும்; பின்னும் ஆயிரந்திரும்பினால், பிரமாவுக்கு ஓரிராத்திரியாகும்; ஆகவே இரண்டாயிரஞ் சதுர்யுகங்கொண்டது பிரமாவுக்கு ஒருநாளெனப்படும். இந்தநாள் முப்பது கொண்டது ஒருமாசம். இந்தமாசம் பன்னிரண்டு கொண்டது ஒருவருஷம். இந்த வருஷம் நூறானால், பிரமாவுக்கு ஆயுசு முடியும். இவ்வியல்புடைய பிரமாக்கள் எண்ணில்லாதவர்கள் பிறந்திறந்தார்கள். பிரமாவுடைய ஆயுசு பரமெனப் பெயர் பெறும். அதிற் பாதியாகிய ஐம்பது வருஷம் பரார்த்தமென்று சொல்லப்படும்.

பிரமாவினுடைய பகலாகிய ஆயிரஞ்சதுர்யுகத்திலே பதினான்கு மநுக்கள் அதிகாரம் பண்ணுவார்கள். அவர்கள்பெயர் சுவாயம்புவர், சுவாரோசிஷர், ஔத்தமர், தாமசர், ரைவதர், சாக்ஷுஷர், வைவஸ்வதர், சூரியசாவர்ணி, தக்ஷசாவர்ணி, பிரமசாவர்ணி, தருமசாவர்ணி, ருத்திரசாவர்ணி, ரோச்சியர், பெளவியர் என்பவைகளாம். ஒவ்வொருமநுவந்தரத்துக்கு எழுபத்தொருசதுர்யுகமாகும். எழுபத்தொருசதுர்யுகம் தேவமானத்தினாலே எட்டுலக்ஷத்தைம்பத்திராயிரம் வருஷங்களாம்; மநுஷியமானத்தினாலே முப்பதுகோடியே அறுபத்தேழு லக்ஷத்திருபதினாயிரம் வருஷங்களாம். ஒருமநுவந்தரத்துக்கு எழுபத்தொருசதுர்யுகமாகப் பதினான்குமநுவந்தரத்துக்கும் தொளாயிரத்துத்தொண்ணூற்று நா

ன்கு சதுர்யுகமாகும். பிரமாவின் பகலிலே மிஞ்சிய சதுர்யுகம் ஆறு.

இப்படிப் பதினான்கு மநுவந்தரங்களானால், பிரமாவுக்கு ஒருபகலாம். இதன்முடிவிலே தினப்பிரளயம் உண்டாகும். அப்பொழுது பிரமா அப்பகலளவினதாகிய இராத்திரியிலே யோகநித்திரை செய்வர். இப்படி ஆயிரஞ் சதுர்யுகவளவையையுடைய இராத்திரி கடந்த பின்பு பிரமாத்திரும்பியும் படைத்தற்றொழில் செய்வர். பிரமாவுக்கு ஒருபகல் ஒருகற்பமெனப்படும். கற்பமாவது சிருட்டிமுதற் பிரளயமிறுதியாகிய காலம். ஒரு கற்பத்துக்கு மநுஷவருஷம் நானூற்றுமுப்பத்திரண்டுகோடி.

பிரமாவினுடைய ஒருபகலிலே பதினான்கிந்திரர்கள் இறப்பர்கள். ஒருமாசத்திலே நானூற்றிருபதிந்திரர்கள் இறப்பர்கள். ஒருவருஷத்திலே ஐயாயிரத்து நாற்பதிந்திரர்கள் இறப்பர்கள். பிரமாவுடைய ஆயுசுள்ளே ஐந்துலக்ஷத்து நாற்பதினாயிரம் இந்திரர்கள் இறப்பர்கள்.

தற்காலத்தில் இருக்கின்ற பிரமாவுக்கு முதற்பரார்த்தமாகிய ஐம்பது வயசுஞ்சென்றன. இப்போது நடப்பது இரண்டாம் பரார்த்தத்தில் முதல்வருஷத்து முதன்மாசத்து முதற்றினம். இது சுவேதவராககற்பமெனப்படும். பிரளயசலத்தில் முழுகியிருந்த பூமியை விஷ்ணு வெள்ளைப்பன்றியுருவங்கொண்டு மேலே எடுத்த கற்பமாதலிற் சுவேதவராககற்பமெனப்பட்டது. இத்தினத்திலே சுவாயம்புவமநு, சுவாரோசிஷமநு,

ஔத்தமமநு, தாமசமநு, ரைவதமநு, சாக்ஷுஷமநு என்னும் ஆறுமநுக்கள் இறந்துபோனார்கள். இப்போது ஏழாமநுவாகிய வைவஸ்வதமநுவினுடைய காலம் நடக்கின்றது. இவருடைய காலத்திலே இருபத்தேழு சதுர்யுகங்கள் சென்றன. இப்பொழுது இருபத்தெட்டாஞ் சதுர்யுகத்துக் கலியுகம் நடக்கின்றது.

மாசம் சௌரமாசமும், சாந்திரமாசமுமென இருவகைப்படும். சூரியன் ஒரு ராசியை அநுபவிக்குங்காலம் சௌரமாசம். ஒரு அமாவாசை கழித்த பிரதமை முதல் மற்றொரு அமாவாசைவரையும் உள்ள முப்பது திதி கொண்ட காலம் சாந்திரமாசம். சூரியன் பன்னிரண்டிராசிகளையுஞ் சுற்றி வருங்காலம் சௌரமானவருஷம். அது ஏறக்குறைய முந்நூற்றறுபத்தைந்து தினங்கொண்டது. சந்திரனுடைய சஞ்சாரத்தினால் உண்டாகிய பன்னிரண்டு அமாவாசை கொண்ட காலம் சாந்திரமானவருஷம். நான்கு வருஷத்துக்கு ஒருதரம் சாந்திரவருஷத்திலேபதின்மூன்று அமாவாசை வரும். அதில் அதிகமாகிய ஒருமாசத்தை அதிகமாசமென்று வழங்குவர். சூரியன் மேடராசியிற்பிரவேசிக்குந்தினமே சௌரவருஷப்பிறப்பு. சூரியன் மீனராசியிற் பிரவேசித்த மாசமாகிய பங்குனிமாசத்துச் சுக்கில பக்ஷத்துப் பிரதமையே சாந்திரவருஷப்பிறப்பு.

வேதம் ௪.

இருக்கு சாமம்
யசுர் அதர்வம்

வேதாங்கம் ௬.

சிக்ஷை சந்தசு சோதிடம்
வியாகரணம் நிருத்தம் கற்பம்

உபாங்கம் ௪.

மீமாஞ்சை புராணம்
நியாயம் மிருதி

மீமாஞ்சை ௨.

பூருவமீமாஞ்சை உத்தரமீமாஞ்சை

நியாயம் ௨.

கௌதமசூத்திரம் கணாதசூத்திரம்

புராணம் ௧௮.

பிரமபுராணம் பவிடியபுராணம்
பதுமபுராணம் நாரதீயபுராணம்
வைணவபுராணம் மார்க்கண்டேயபுராணம்
சைவபுராணம் ஆக்கினேயபுராணம்
பாகவதபுராணம் பிரமகைவர்த்தபுராணம்

இலிங்கபுராணம் கூர்மபுராணம்
வராகபுராணம் மற்சபுராணம்
காந்தபுராணம் காருடபுராணம்
வாமனபுராணம் பிரமாண்டபுராணம்

மிருதி கஅ.

மனுஸ்மிருதி பராசரஸ்மிருதி
பிரகஸ்பதிஸ்மிருதி சம்வர்த்தஸ்மிருதி
தக்ஷஸ்மிருதி உசனஸ்மிருதி
யமஸ்மிருதி சங்கஸ்மிருதி
கௌதமஸ்மிருதி லிகிதஸ்மிருதி
அங்கிரஸ்மிருதி அத்திரிஸ்மிருதி
யாஞ்ஞவல்கியஸ்மிருதி விஷ்ணுஸ்மிருதி
பிரசேதஸ்மிருதி ஆபஸ்தம்பஸ்மிருதி
சாதாதபஸ்மிருதி ஹாரீதஸ்மிருதி

இதிகாசம் ௩.

சிவரகசியம் இராமாயணம் பாரதம்

சைவாகமம் உஅ.

காமிகம் தீப்தம் விசயம்
யோகஜம் சூக்குமம் நிச்சுவாசம்
சிந்தியம் சகச்சிரம் சுவாயம்புவம்
காரணம் அஞ்சுமான் ஆக்கினேயம்
அசிதம் சுப்பிரபேதம் வீரம்

ரௌரவம்
மகுடம்
விமலம்
சந்திரஞானம்
முகவிம்பம்
புரோற்கிதம்
லளிதம்
சித்தம்
சந்தானம்
சர்வோக்தம்
பாரமேசுரம்
கிரணம்
வாதுளம்

வைஷ்ணவாகமம் உ.

பாஞ்சராத்திரம்
வைகானசம்

மேலுலகம் எ.

பூலோகம்
புவர்லோகம்
சுவர்லோகம்
மகர்லோகம்
சனலோகம்
தபோலோகம்
சத்தியலோகம்

கீழுலகம் எ.

அதலம்
விதலம்
சுதலம்
தலாதலம்
ரசாதலம்
மகாதலம்
பாதாளம்

துவீபம் எ.

ஜம்பூத்துவீபம்
பிலக்ஷத்துவீபம்
சான்மலித்துவீபம்
குசத்துவீபம்
கிரௌஞ்சத்துவீபம்
சாகத்துவீபம்
புஷ்கரத்துவீபம்

சமுத்திரம் எ.

லவணசமுத்திரம்
இக்ஷுசமுத்திரம்
சுராசமுத்திரம்
சர்ப்பிசமுத்திரம்
ததிசமுத்திரம்
க்ஷீரசமுத்திரம்
சுத்தோதகசமுத்திரம்

லவணம் - உப்பு
இக்ஷு - கருப்பஞ்சாறு
சுரா - கள்ளு.
சர்ப்பி - நெய்
ததி - தயிர்
க்ஷீரம் - பால்
சுத்தோதகம் - நல்லநீர்

வருஷம் கூ.

பாரதவருஷம்
கிம்புருஷவருஷம்
ஹரிவருஷம்
இளாவிருதவருஷம்
இரமியகவருஷம்
இரண்மயவருஷம்
குருவருஷம்
பத்திராசுவவருஷம்
கேதுமாலவருஷம்

முத்திநகரம் எ.

அயோத்தி
மதுரை
மாயை
காசி
காஞ்சி
அவந்தி
துவாரகை

பாடைநிலம் கஅ.

திராவிடம்	குடகம்	வங்கம்
சிங்களம்	கொங்கணம்	கங்கம்
சோனகம்	கன்னடம்	மகதம்
சாவகம்	கொல்லம்	கடாரம்
சீனம்	தெலுங்கம்	கௌடம்
துளுவம்	கலிங்கம்	குசலம்

குறியீடு.

உறுப்பிசைக்குறி	,	வினாவிசைக்குறி	?
தொடரிசைக்குறி	;	மெய்ப்பாட்டிசைக்குறி	!
விளக்கிசைக்குறி	:	இடைபிறவிசைக்குறி	( )
முடிப்பிசைக்குறி	.	அநுவாதக்குறி	"—"

, இக்குறியுள்ளவிடத்தே ஒருமாத்திரை நிறுத்து.
; இக்குறியுள்ளவிடத்தே இரண்டுமாத்திரை நிறுத்து.
: இக்குறியுள்ளவிடத்தே மூன்றுமாத்திரை நிறுத்து.
. இக்குறியுள்ளவிடத்தே நான்குமாத்திரை நிறுத்து.

உ

சிவமயம்.

இரண்டாம்பிரிவு.

ஔவையார்

அருளிச்செய்த

மூதுரை என்று வழங்குகின்ற

வாக்குண்டாம்.

மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

வாக்குண்டா நல்ல மனமுண்டா மாமலரா
ணோக்குண்டா மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதந்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

இதன்பொருள். துப்பு ஆர் திருமேனித் தும்பிக்கையான் பாதம் - பவளம்போலும் (சிவப்பாகிய) திருமேனியையும் தும்பிக்கையையும் உடைய விநாயகக்கடவுளுடைய திருவடிகளை,—பூக்கொண்டு - பூவைக் (கையிலே) கொண்டு,—தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு - தவறாமல் அடைந்து பூசை செய்வோருக்கு,—வாக்கு உண்டாம் - (நல்ல) வாக்கு உண்டாகும்;—நல்ல மனம் உண்டாம் - நல்ல மனம் உண்டாகும்;—மா மலராள் நோக்கு உண்டாம் - பெருமை பொருந்திய செந்தாமரைப்பூவில் இருக்கின்ற ஸ்ரீதேவியினுடைய அருட்பார்வை உண்டாகும்;—மேனி நுடங்காது - (அவருடைய) சரீரம் (பிணிகளால்) வாடிப்போகாது என்றவாறு.

இதனது தாற்பரியம். விநாயகக்கடவுளுடைய திருவடிகளைப் பூசிப்பவருக்குக் கல்வியும் நல்ல மனமும் செல்வமும் ஆரோக்கியமும் உண்டாகும் என்பதாம்.

நன்றி யொருவற்குச் செய்தக்கா லந்நன்றி
யென்று தருங்கொ லெனவேண்டா - நின்று
தளரா வளர்தெங்கு தாளுண்ட நீரைத்
தலையாலே தான்றருத லால்.

இ-ள்: நின்று தளரா வளர் தெங்கு - நிலைபெற்றுச் சோராமல் வளர்கின்ற தென்னமரமானது,—தாள் உண்ட நீரை - (தன்) அடியினாலே உண்ட (வெறு) நீரை,—தலையாலே தான் தருதலால் - (தன்) முடியினாலே (மதுரமாகிய இளநீராக்கித்) தானே தருதலினால்,—ஒருவற்கு நன்றி செய்தக்கால் - (நற்குணமுடைய) ஒருவனுக்கு ஒருபகாரத்தைச் செய்தால்;—அந்நன்றி என்று தரும் கொல் என வேண்டா - அந்த உபகாரத்தை (அவன்) எப்பொழுது செய்வானோ என்று சந்தேகிக்கவேண்டுவதில்லை. எ-று.

இதனது தாற்பரியம். நற்குணமுடையவனுக்கு உபகாரஞ் செய்தால், அவன் அதனினுஞ்சிறந்த உபகாரத்தை வணக்கத்தோடு விரைந்து செய்வன் என்பதாம். (க)

நல்லா ரொருவர்க்குச் செய்த வுபகாரங்
கன்மே லெழுத்துப்போற் காணுமே - யல்லாத
வீரமிலா நெஞ்சத்தார்க் கீந்த வுபகார
நீர்மே லெழுத்திற்கு நேர்.

இ-ள். நல்லார் ஒருவர்க்குச் செய்த உபகாரம் - நற்குணமுடையவராகிய ஒருவருக்குச் செய்த உபகாரமானது,—க

ன்மேல் எழுத்துப்போல் காணும் - கல்லின்மேல் எழுதப்பட்ட எழுத்துப்போல விளக்கும்.—அல்லாத ஈரம் இலா நெஞ்சத்தார்க்கு ஈந்த உபகாரம் - மற்ற அன்பில்லாத மனமுடையவருக்குச் செய்த உபகாரமானது,—நீர்மேல் எழுத்திற்கு நேர் - சலத்தின்மேல் எழுதப்பட்ட எழுத்துக்கு ஒப்பாகும். எ-று. ஏ அசை.

இ-ம். நல்லவருக்குச் செய்த உபகாரம் என்றும் நிலைபெற்று விளங்கும்; தியவருக்குச் செய்த உபகாரம் செய்த அப்பொழுதே அழிந்துவிடும். எ-ம். (௨)

இன்னா விளமை வறுமைவந் தெய்தியக்கா
லின்னா வளவி லினியவு - மின்னாத
நாளல்லா நாட்பூத்த நன்மலரும் போலுமே
யாளில்லா மங்கைக் கழகு.

இ-ள். இளமை வறுமை வந்து எய்தியக்கால் இன்னா - (இன்பத்தைத் தருகின்ற) இளமைப்பருவமானது, வறுமை வந்து அடைந்தால், துன்பத்தைத் தருவதாகும்;—இன்னா அளவில் இனியவும் இன்னாத - துன்பத்தைத் தருகின்ற முதுமைப்பருவத்திலே இனியனவாகிய பொருள்களும் துன்பத்தைத் தருவனவாம்.—(அவைகள்)—நாள் அல்லா நாள் பூத்த நல் மலரும் - சுபகாலமல்லாத காலத்திலே பூத்த நல்ல பூவையும்,—ஆள் இல்லா மங்கைக்கு அழகும் போலும் - அநுபவிப்பவன் இல்லாத மங்கைப்பருவத்தையுடையவளுக்கு உண்டாகிய அழகையும் போலும். எ-று. ஏ அசை. இன்னா-துன்பம். இன்னாவளவு - முதுமைப்பருவம்.

இ-ம். வறுமையோடு கூடிய இளமையும், முதுமையோடு கூடிய செல்வமும் பயன்படாது துன்பஞ்செய்யும். எ-ம். (௩)

அட்டாலும் பால்சுவையிற் குன்று தளவளாய்
நட்டாலு நண்பல்லார் * நண்பல்லர்
கெட்டாலு மேன்மக்கண் மேன்மக்க ளேசங்கு
சுட்டாலும் வெண்மை தரும்.

இ-ள். பால் அட்டாலும் சுவையில் குன்றது - பாலானது (தன்னைக்) காய்ச்சினாலும் (தன்) மதுரத்திற்குறையாது மிகும்;—சங்கு சுட்டாலும் வெண்மை தரும் - சங்கானது (தன்னை நீறுகச்) சுட்டாலும் (மிகுந்த) வெள்ளை நிறத்தையே கொடுக்கும்:—'அவைபோல) — மேன்மக்கள் கெட்டாலும் மேன்மக்களே - மேலோர் (தாம் தம்முடைய சிநேகராலே) கெட்டாலும்(தம்முடைய நற்குணம் வேறுபடாமல்) மேலோராகவே விளங்குவார்.—நண்பு அல்லார் அளவளாய் நட்டாலும் நண்பு அல்லர் - சிநேககுணம் இல்லாத கீழோர், (தம்மோடு ஒருவர் கலந்து)சிநேகித்தாலும், சிநேகராகார். எ-று.

இ-ம். மேலோர், தஞ்சிநேகராலே தமக்குக் கேடு வந்விடத்தும், அவருக்கு நன்மையே செய்வர்: ஆதலின், அவரோடுதானே சிநேகித்தலவேண்டும். எ-ம். (ரு)

அடுத்து முயன்றாலு மாகுநா ளன்றி
யெடுத்த கருமங்க ளாகா - தொடுத்த
வுருவத்தா னீண்ட வுயர்மரங்க ளெல்லாம்
பருவத்தா லன்றிப் பழா.

---

* தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்துச் செய்யுளியலிலே 'வெண்பாட் டீற்றடி முச்சீர்த் தாகும்" என்னுஞ் சூத்திரத்துரையிலே நச்சினார்க்கினியர் வெண்பாவினிடையினும் முச்சீரடி சிறுபான்மை வருமெனக் கூறி, இவ்வெண்பாவை உதாரணமாகக் காட்டினர்.

இ-ள். தொடுத்த உருவத்தால் நீண்ட உயர் மரங்கள் எல்லாம் - கிளைத்த வடிவத்தால் நீண்ட உயர்வாகிய மரங்களெல்லாம்,—பருவத்தால் அன்றிப் பழா - (அது அது பழுக்குங்) காலம் வந்தாலல்லாமல், பழாவாம்:—(அதுபோல)—அடுத்து முயன்ருலும் - மேலும் மேலும் முயற்சி செய்தாலும்,—ஆகும் நாள் அன்றி எடுத்த கருமங்கள் ஆகா - முடியுங்காலம் வந்தால் அல்லாமல் எடுத்த தொழில்கள் முடியாவாம். எ-று.

இ-ம். யாதொருதொழிலையும் முடியுங்காலம் அறிந்து தொடங்கல்வேண்டும். எ-ம். (ககூ)

உற்ற விடத்தி லுயிர்வழங்குந் தன்மையோர்
பற்றலரைக் கண்டாற் பணிவரோ - கற்றூண்
பிளந்திறுவ தல்லாற் பெரும்பாரந் தாங்கிற்
றளர்ந்து வளையுமோ தான்.

இ-ள். கல் தூண் - கல்லுக்கம்பமானது, — பெரும்பாரம் தாங்கின் பிளந்து இறுவது அல்லால் - பெரிய பாரத்தைத் தாங்கினுற் பிளந்து ஒடிவதல்லாமல்,—தான் தளர்ந்து வளையுமோ - தான் தளர்ந்து வளையுமோ (வளையாது:)—(அதுபோல)—உற்ற இடத்தில் உயிர் வழங்கும் தன்மையோர் - (தமக்கு ஆபத்து) வந்தவிடத்தே தம்முயிரை விடுங்குணமுடையவர்,—பற்றலரைக் கண்டால் பணிவரோ - தம்பகைவரைக் கண்டால், வணங்குவாரோ (வணங்கார்.) எ-று.

இ-ம். மானமுடையவர் ஆபத்து வந்தபோது உயிரை விடினும் விடுவரேயன்றி மானத்தை விடார். எ-ம். (கூ)

நீரளவே யாகுமா நீராம்ப லன்சுற்ற
நூலளவே யாகுமா நுண்ணறிவு - மேலைத்
தவத்தளவே யாகுமாந் தான்பெற்ற செல்வங்
குலத்தளவே யாகுங் குணம்.

இ-ள். நீர் ஆம்பல் நீர் அளவே ஆகும் - நீரில் இருக்கின்ற அல்லியானது அந்த நீரினுடைய உயரத்தினளவாகவே உண்டாகும்:—(அதுபோல)—நுண் அறிவு தான் கற்ற நூல் அளவே ஆகும் - (ஒருவனுக்கு) நுட்பமாகிய அறிவானது தான் கற்ற நூலினளவாகவே உண்டாகும்;—தான் பெற்ற செல்வம் மேலைத் தவத்து அளவே ஆகும் - தான் பெற்ற செல்வமானது முற்பிறப்பிற்செய்த தவத்தினளவாகவே உண்டாகும்;—குணம் குலத்து அளவே ஆகும்—குணமானது (தான் பிறந்த) குலத்தினளவாகவே உண்டாகும். எ-று. ஆம் மூன்றும் அசைநிலை.

இ-ம். ஒருவருக்கு அறிவு நூலினளவாகவும், செல்வம் தவத்தினளவாகவும், குணம் குலத்தினளவாகவும், உண்டாகும். எ-ம். (எ)

நல்லாரைக் காண்பதுவு நன்றே நலமிக்க
நல்லார்சொற் கேட்ப துவுநன்றே - நல்லார்
குணங்க ளுரைப்பதுவு நன்றே யவரோ
டிணங்கி யிருப்பதுவு நன்று.

இ-ம். நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே - நல்லவரைக் (கண்களாலே) காணுதலும் நல்லதே;—நல்லார் நலம் மிக்க சொல் கேட்பதுவும் நன்றே - நல்லவருடைய பயன் நிறைந்த சொல்லைக் (காதகளினாலே) கேட்குதலும் நல்லதே;—நல்லார் குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே - நல்லவருடைய நற்குணங்களை (வாயினாலே) பேசுதலும் நல்லதே;—அவரோடு இணங்கி இருப்பதுவும் நன்று - அந்நல்லவரோடு கூடி இருத்தலும் நல்லதே. எ-று.

இ-ம். நல்லவரைக் காணினும், அவர் சொல்லைக் கேட்பினும், அவர்குணங்களைப் பேசினும், அவரோடு கூடி இருப்பினும் நல்லறிவும் நல்லொழுக்கமும் தலைப்படும். எ-ம். (அ)

தியாரைக் காண்பதுவுந் தீதே திருவற்ற
தியார்சொற் கேட்ப துவுந்தீதே - தியார்
குணங்க ளுரைப்பதுவுந் தீதே யவரோ
டிணங்கி யிருப்பதுவுந் தீது.

இ-ள். தீயாரைக் காண்பதுவும் தீதே - தீயவரைக் (கண்க ளாலே) காணுதலும் தீயதே;—தீயார் திரு அற்ற சொல் கேட்பதுவும் தீதே - தீயவருடைய பயன் இல்லாத சொல்லைக் (காதுகளினாலே) கேட்குதலும் தீயதே;—தீயார் குணங்கள் உரைப்பதுவும் தீதே - தீயவருடைய தீக்குணங்களை (வாயினாலே) பேசுதலும் தீயதே;—அவரோடு இணங்கி இருப்பதுவும் தீது-அத்தீயவரோடு கூடி இருத்தலும் தீயதே. எ-று.

இ-ம். தீயவரைக் காணினும், அவர்சொல்லைக் கேட்பினும், அவர்குணங்களைப் பேசினும், அவரோடு கூடியிருப்பினும் தீயறிவும் தீயொழுக்கமுமே தலைப்படும். எ-ம். (க)

நெல்லுக் கிறைத்தநீர் வாய்க்கால் வழியோடிப்
புல்லுக்கு மாங்கே பொசியுமாந் - தொல்லுலகி
னல்லா ரொருவ ருளரே யவர்பொருட்
டெல்லார்க்கும் பெய்யு மழை.

இ-ள். நெல்லுக்கு இறைத்த நீர் - நெற்பயிரின்பொருட்டு இறைக்கப்பட்ட சலம்,—வாய்க்கால் வழி ஓடி - கால்வாய் வழியால் ஓடி,—ஆங்குப் புல்லுக்கும் பொசியும் - அங்கே இருக்கின்ற புல்லுகளுக்குங் கசிந்தூறும்:—(அதுபோல)—தொல் உலகில் நல்லார் ஒருவர் உளரே - பழமையாகிய உலகத்திலே நல்லவர் ஒருவராயினும் இருப்பாரே,—அவர்பொருட்டு எல்லார்க்கும் மழை பெய்யும் - அவர்பொருட்டாகவே எல்லாருக்கும் மழை பெய்யும். எ-று. ஏ ஆம் இரண்டும் அசை.

இ-ம். நல்லவரைச் சேர்ந்த பிறரும் பயன் கொள்வர். எ-ம். (க0)

பண்டு முளைப்ப தரிசியே யானும்
விண்டுமி போனன் முளையாதாங் - கொண்டபே
ராற்ற லுடையார்க்கு மாகா தளவின்றி
யேற்ற கருமஞ் செயல்.

இ-ள். பண்டு முளைப்பது அரிசியே ஆனும் - (உமி நீங்குதற்கு) முன்னே முளைப்பதும் அரிசியேயாயினும்,—உமி விண்டு போனல் முளையாது - உமி நீங்கிப்போனல் (அவ்வரிசி) முளையாது:—(அதுபோல)—கொண்ட பேர் ஆற்றல் உடையார்க்கும் - (தம்மிடத்து) நீங்காத பெரிதாகிய வல்லமையை உடையவருக்கும்,—அளவு இன்றி ஏற்ற கருமம் செயல் ஆகாது - துணைவலி இல்லாமல் எடுத்துக்கொண்ட தொழிலைச் செய்தல் முடியாது. எ-று. ஆம் அசை.

இ-ம். எடுத்த கருமத்தை முடித்தற்கு மிக்க வல்லமையுடையவருக்கும் துணைவலியின்றி முடித்தல் இயலாது எ-ம். (கக)

மடல்பெரிது தாழை மகிழினிது கந்த
முடல்சிறிய ரென்றிருக்க வேண்டா - கடல்பெரிது
மண்ணீரு மாகா ததனருகே சிற்றூற
லுண்ணீரு மாகி விடும்.

இ-ள். தாழை மடல் பெரிது - தாழம்பூ இதழ்களினலே பெரிதாயிருக்கின்றது,—மகிழ் கந்தம் இனிது - மகிழம்பூ (இதழ்களினலே சிறிதாயினும்) வாசனையினலே (தாழம்பூவினும்) இனிதாயிருக்கின்றது;—கடல் பெரிது - சமுத்திரம் பெரிதாயிருக்கின்றது,—மண் நீரும் ஆகாது - (ஆயினும் அதிலுள்ள

நீர் உடம்பழுக்கைக்) கழுவுதற்குத் தக்க நீருமாகாது,—அதன் அருகு சிற்றூறல் உண் நீரும் ஆகி விடும் - அதன் பக்கத்தே சிறிய மணற்குழியிற் சுரக்கும் ஊற்றுநீர் குடிக்கத்தக்க நீருமாகும்:—(ஆதலினுல்)—உடல் சிறியர் என்று இருக்க வேண்டா - (ஒருவரை) உருவத்திஞலே சிறியவரென்று (மதியாமல்) இருக்கவேண்டாம். எ-று. மண்ணுதல் - கழுவுதல். ஏ அசை.

இ-ம். இவர் சிறிது பயன்படுவர் இவர் பெரிது பயன்படுவர் என்றும், இவர் ஒருவிதத்தாலும் பயன்படார் இவர் பலவிதத்தாலும் பயன்படுவர் என்றும், அவரவர் குணங்களாலன்றி உருவத்தால் அறிதல் கூடாது. எ-ம். (கஉ)

கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தேநிற்கு
மவையல்ல நல்ல மரங்கள் - சவைநடுவே
நீட்டோலை வாசியா நின்றுன் குறிப்பறிய
மாட்டா தவனன் மரம்.

இ-ள். கவை ஆகி - கிளைகளை உடையவைகளாகியும்,—கொம்பு ஆகி - கொம்புகளை உடையவைகளாகியும்,—காட்டு அகத்து நிற்கும் அவை நல்ல மரங்கள் அல்ல - காட்டினுள்ளே நிற்கின்ற அந்தமரங்கள் எல்லாம் நல்ல மரங்கள் அல்ல;—சவை நடுவே நீட்டு ஓலை வாசியாநின்றுன் - சபையின் நடுவே (ஒருவர்) நீட்டிய ஓலையை வாசிக்க மாட்டாமல் நின்றவனும்—குறிப்பு அறிய மாட்டாதவன் - (ஒருவருடைய) குறிப்பை அறிய மாட்டாதவனுமே—நல் மரம் - நல்ல மரங்களாவர். எ-று. ஏ இரண்டும் அசை.

இ-ம். கல்வியில்லாதவனும், ஒருவருடைய குறிப்பை அறியாதவனும், அறறிவுடைய மனிதராய்ப் பிறந்தாராயினும், ஓரறிவுடைய மரத்திஞங்கடையராவர். எ-ம். (கா)

கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி
தானு மதுவாகப் பாவித்துத் - தானுந்தன்
பொல்லாச் சிறகைவிரித் தாடினாற் போலுமே
கல்லாதான் கற்ற கவி.

இ-ள். கல்லாதான் கற்ற கவி - (இலக்கணவிலக்கியங்களைக் கற்றவர் பிழையற்ற கவியைச் சொல்லிப் பொருள் உரைக்க அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்து அவைகளைக்) கற்றறியாதவன் (தன்னையுங் கற்றவனாகவே நினைத்துத் தான்) கற்ற (பிழையாகிய) கவியைச் சொல்லிப் பொருள் உரைத்தல்,—கானம் மயில் ஆடக் கண்டு இருந்த வான்கோழி - காட்டில் உள்ள மயிலானது (தனது அழகுள்ள கலாபத்தை விரித்து) ஆட (அதைப்) பார்த்துக்கொண்டிருந்த வான்கோழியானது,—தானும் அது ஆகப் பாவித்து - தானும் அம்மயிலாகவே நினைத்து,—தானும் தன் பொல்லாச் சிறகை விரித்து ஆடினாற்போலும் - தானும் தனது அழகில்லாத சிறகை விரித்து ஆடினாற் போலும். எ-று. ஏ அசை.

இ-ம். கற்றவருடைய தொழிலை மேற்கொண்டானாயினுங் கல்லாதவன் கற்றவனாகான். எ-ம். (கச)

வேங்கை வரிப்புலிநோய் தீர்த்த விடகாரி
யாங்கதனுக் காகார மானாற்போல் - பாங்கறியாப்
புல்லறி வாளர்க்குச் செய்த வுபகாரங்
கல்லின்மே லிட்ட கலம்.

இ-ள். வரி வேங்கைப் புலி நோய் தீர்த்த விடகாரி - வரிகளையுடைய வேங்கைப்புலிக்கு நஞ்சுநோயைத் தீர்த்த விஷவைத்தியன்—ஆங்கு அதனுக்கு ஆகாரம் ஆனால் போல் பாங்கு அறியா - அப்பொழுதே அப்புலிக்கு இரையானாற்போ

லத் தான் அழியுந்தன்மையை(ஆலோசித்து)அறியாமல்—புல் அறிவாளர்க்குச் செய்த உபகாரம் - அற்பபுத்தியையுடையவருக்குச் செய்த உபகாரமும்—கல்லின் மேல் இட்ட கலம் - கல்லின்மேலே போடப்பட்ட மட்பாத்திரம்போல அழிந்துபோம். எ-று.

இ-ம். மூடருக்கு உபகாரஞ் செய்யின், அவ்வுபகாரம் அழிவதன்றி, அவ்வுபகாரத்தைச் செய்தவனும் அழிவன். எ-ம்.

விஷஹாரி என்னும் வடமொழி விடகாரி என்றாயிற்று அதற்கு விடத்தை அரிப்பவன் என்பது பொருள். போல் பாங்கு என்பது போலும் பாங்கு என விரியும்.

கல்லின்மேலிட்டகலம் என்பதற்குக் கல்லின்மேலே தாக்கிய மரக்கலம் போலும் என்ப்பொருள் சொல்லினும் பொருந்தும். (கரு)

அடக்க முடையா ரறிவிலரென் றெண்ணிக்
கடக்கக் கருதவும் வேண்டா - மடைத்தலையி
லோடுமீ னோட வுறுமீன் வருமளவும்
வாடி யிருக்குமாங் கொக்கு.

இ-ள். கொக்கு - கொக்கானது,—மடைத்தலையில் ஓடும் மீன் ஓட - நீர்மடையினிடத்து ஓடும் சிறுமீன்கள் எல்லாம் ஓடவிட்டு,—உறு மீன் வரும் அளவும் வாடி இருக்கும் - பெருமீன் வரும் வரையும் அடங்கி இருக்கும்:—(அதுபோல)—அடக்கம் உடையார்-(தமக்கு எதிரிகளாகத் தகாதவர் எதிர்ப்படினும் ஓடிப் போக விட்டு எதிரிகளாகத் தக்கவர் எதிர்ப்படும் வரையும்) அடங்கியிருக்குங் குணமுடையவரை,—அறிவு இலர் என்று எண்ணி - அறிவில்லாதவரென்று கருதி,—கடக்கக் கருதவும் வேண்டா - வெல்லுதற்கு நினைக்கவும் வேண்டுவதில்லை. எ-று. ஆம் அசை.

இ-ம். அடக்கமுடையவரது வலிமையை அறியாது அவரை வெல்ல நினைப்பவனுக்குத் தப்பாது கேடு வரும். எ-ம். (கசு)

அற்ற குளத்தி னறுநீர்ப் பறவைபோ
லுற்றுழித் திர்வா ருறவல்ல - ரக்குளத்திற்
கொட்டியு மாம்பலு நெய்தலும் போலவே
யொட்டி யுறுவா ருறவு.

இ-ள். அற்ற குளத்தின் அறு நீர்ப்பறவை போல் - (நீர்) வற்றிய குளத்தினின்றும் நீங்கிப்போகின்ற நீர்வாழ் பறவைகள் போல,—உற்றுழித் தீர்வார் உறவு அல்லர் - (ஒருவனுக்கு வறுமை) வந்த பொழுது நீங்குவோர் உறவாகார்;—அக்குளத்தில் கொட்டியும் ஆம்பலும் நெய்தலும் போலவே - அந்தக்குளத்திலே கொட்டியும் அல்லியும் நெய்தலும் போலவே,—ஒட்டி உறுவார் உறவு - (தாமும் வருத்தத்தை) அநுபவித்துக் கொண்டு (அவனை) விட்டு நீங்காதவரே உறவாவார். எ-று.

இ-ம். தாம் செல்வநீங்கி வறியராயவிடத்தும் தம்மைக் கைவிடாதவரையே உறவினராகக் கொள்க. எ-ம். (கஎ)

சீரியர் கெட்டாலுஞ் சீரியரே சீரியர்மற்
றல்லாதார் கெட்டாலங் கென்னாகுஞ் - சீரிய
பொன்னின்குட முடைந்தாற் பொன்னாகுமென்னாகு
மண்ணின் குடமுடைந்தக் கால்.

இ-ள். சீரியர் கெட்டாலும் சீரியரே - மேலோர் (தம்முடைய செல்வம்) கெட்டாலும், மேலோராகவே மதிக்கப்படுவார்;—சீரியர் அல்லாதார் கெட்டால் அங்கு என் ஆகும் - கீழோர் (தம்முடைய செல்வம்) கெட்டால், அப்பொழுது அவருக்கு என்னமதிப்பு உண்டாகும்:—சீரிய பொன்னின் குடம் உடைந்தால் பொன் ஆகும் - சிறப்பினையுடைய பொன்னாலே

ஆகிய குடம் உடைந்தாலும் பழைய பொன்னேயாகும்;— மண்ணின் குடம் உடைந்தக்கால் என் ஆகும் - மண்ணால் ஆகிய குடம் உடைந்தால், (அதற்கு), என்ன மதிப்பு உண்டாகும். எ-று. மற்று அசை.

இ-ம். செல்வம் இழந்த காலத்திலும் மேலோர் நன்குமதிக்கப்படுவர்; கீழோர் செல்வம் இழந்த காலத்தில் அவமதிக்கப்படுவர். எ-ம். (கஅ)

ஆழ வமுக்கி முகக்கினு மாழ்கடலி
னாழி முகவாது நானாழி - தோழி
நிதியுங் கணவனு நேர்படினுந் தந்தம்
விதியின் பயனே பயன்.

இ-ள். ஆழ் கடலின் ஆழ அமுக்கி முகக்கினும் - ஆழமாகிய சமுத்திரத்தினுள்ளே முழுக அமுக்கி மொண்டாலும்,— நாழி நால் நாழி முகவாது - ஒருநாழியானது நாலுநாழிசலத்தை மொள்ளாது:—(அதுபோல)—தோழி - தோழியே,— நிதியும் கணவனும் நேர்படினும் - (பெண்களுக்குத்) திரவியமும் நாயகனும் நேர்பட்டாலும்,—தம் தம் விதியின் பயனே பயன் - அவரவருடைய ஊழினளவாகிய பயனே (அநுபவிக்கப்படும்) பயனாகும். எ-று.

இ-ம். எல்லாப்பொருளுங் கிடைத்தாலும், ஊழினளவேயன்றி அதிகமாக அநுபவித்தல் முடியாது. எ-ம். (கக)

உடன்பிறந்தார் சுற்றத்தா ரென்றிருக்க வேண்டா
வுடன்பிறந்தே கொல்லும் வியாதி - யுடன்பிறவா
மாமலையி லுள்ள மருந்தே பிணிதீர்க்கு
மம்மருந்து போல்வாரு முண்டு.

இ-ள். வியாதி உடன் பிறந்தே கொல்லும் - வியாதியானது உடன்பிறந்தே கொல்லும்:—உடன் பிறந்தார் சுற்றத்தார் என்று இருக்க வேண்டா - (ஆதலால்) உடன்பிறந்தவரே அனை

யாவோரென்று நம்பி இருக்கவேண்டுவதில்லை:—உடன் பிற வா மா மலையில் உள்ள மருந்தே பிணி தீர்க்கும் - உடன்பிற வாமல் பெரிய மலையில் உள்ள மருந்தே அந்தவியாதியைத் தீர்க்கும்;—அம்மருந்து போல்வாரும் உண்டு - (ஆதலால்) அந்த மருந்துபோல் (அந்நியராய் இருந்தும் ஆபத்திலே உதவி செய்) வாருஞ் சிலர் உண்டு. எ-று.

இ-ம். உடன்பிறந்தாருள்ளே தீமை செய்வோரும், அந்நியருள்ளே நன்மை செய்வோரும் உண்டு. எ-ம். (உ0)

இல்லா ளகத்திருக்க வில்லாத தொன்றில்லை
யில்லாளு மில்லாளே யாமாயி - னில்லாள்
வலிகிடந்த மாற்ற முரைக்குமே லவ்வில்
புலிகிடந்த தூறாய் விடும்.

இ-ள். இல்லாள் அகத்து இருக்க - (நற்குண நற்செய்கைகளையுடைய) மனையாள் வீட்டில் இருப்பாளாயின்,—இல்லாதது ஒன்று இல்லை - (அவ்வீட்டில்) இல்லாத பொருள் ஒன்றுமில்லை.—இல்லாளும் இல்லாளே ஆயின் - மனையாள் இல்லாமற்போனாளாயினும்,—இல்லாள் வலி கிடந்த மாற்றம் உரைக்குமேல் - மனையாள் கடுமை பொருந்திய சொற்களைச் சொல்வாளாயினும்,—அவ்வில் புலி கிடந்த தூறு ஆய் விடும் - அவ்வீடு புலி தங்கிய புதல்போல் ஆய்விடும். எ-று. ஆம் அசை.

இ-ம். நற்குணநற்செய்கைகளையுடைய மனையாள் இருக்கும் வீடே எல்லாப்பொருளும் நிறைந்த வீடு; அஃதல்லாத வீடு யாவருக்குங் கிட்டுதற்கு அச்சத்தை விளைக்கும். எ-ம். ()

எழுதியவா றேகா ணிரங்குமட நெஞ்சே
கருதியவா முமோ கருமங் - கருதிப்போய்க் [ன்
கற்பகத்தைச்சேர்ந்தோர்க்குக்காஞ்சிரங்காயீந்ததே
முற்பவத்திற் செய்த வினை.

இ-ள். இரங்கும் மடம் நெஞ்சே - வருந்துகின்ற அறியாமை பொருந்திய மனமே,—கருதிப் போய்க் கற்பகத்தைச் சேர்ந்தோர்க்கு - (நல்ல பயனைப் பெறலாமென்று) நினைத்துப் போய்க் கற்பகதருவை அடைந்தவருக்கு—காஞ்சிரங்காய் ஈந்ததேல்—(அது) எட்டிக்காயைக் கொடுத்ததாயின்,—முற்பவத்தில் செய்தவினை - (அதற்குக் காரணம் அவர்) முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையாகும்.— கருமம் கருதியவாறு ஆமோ-செய்தொழில்கள் (நீ) நினைத்தபடியே ஆகுமோ—எழுதியவாறே காண் - (கடவுள்) விதித்தபடியே ஆகும் என்று அறிவாயாக. எ-று.

இ-ம். செய்தொழில்கள் ஊழின்படியன்றி அவரவர் நினைத்தபடி முடியா. எ-ம். (உ௨)

கற்பிளவோ டொப்பர் கயவர் கடுஞ்சினத்துப் [த்து
பொற்பிளவோ டொப்பாரும் போல்வாரே-விற்பிடி
நீர்கிழிய வெய்த வடுப்போல மாறுமே
சீரொழுகு சான்றோர் சினம்.

இ-ள். கயவர் கடுஞ்சினத்துக் கல் பிளவோடு ஒப்பர் - கீழோர், (தம்முள்ளே) கடுங்கோபத்தினால் வேறுபட்டால், கல்லினுடைய பிளவுகளைப் போல்வர் [திரும்பிக்கூடார்;] —பொன் பிளவோடு ஒப்பாரும் போல்வார் - (அப்படி வேறுபட்டபோது) பொன்னினுடைய பிளவுகளோடு ஒப்பாவாரும் ஒப்பாவர் [ஒருவர் கூட்டக் கூடுவர்;]—சீர் ஒழுகு சான்றோர் சினம் - சிறப்பு மிக்க அறிவுடையோருடைய கோபம்,—வில்பிடித்து நீர் கிழிய எய்த வடுப்போல மாறும் - வில்லைப்பிடித்து (அம்பினாலே) சலம் பிளக்க எய்த (அதனுடைய) பிளவுகள்போல (அப்போதே) நீங்கும். எ-று. ஏ இரண்டும் அசை.

இ - ம். கோபத்தினால் வேறுபட்டவிடத்துக் கடையாயார் எக்காலத்துங்கூடார்; இடையாயார் ஒருவர் கூட்டக் கூடுவர்; தலையாயார் பிரிந்த அப்பொழுதே கூடுவர். எ-ம். (௨௩)

நற்ரு மரைக்கயத்தி னல்லன்னஞ் சேர்ந்தாற்போற்
கற்ருரைக் கற்ருரே காமுறுவர் - கற்பிலா
மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர் முதுகாட்டிற்
காக்கை யுகக்கும் பிணம்.

இ-ள். கயத்தின் நல் தாமரை நல் அன்னம் சேர்ந்தால் போல் - குளத்தில் உள்ள நல்ல தாமரைப்பூவை நல்ல அன்னப்பறவை சேர்ந்தாற்போல,—கற்ருரைக் கற்ருரே காமுறுவர் - கற்றறிந்தவரைக் கற்றறிந்தவரே விரும்பிச்சேர்வார்;—முதுகாட்டில் பிணம் காக்கை உகக்கும் - சுடுகாட்டிலே கிடக்கின்ற பிணத்தைக் காக்கையே இச்சிக்கும், (அதுபோல)—கற்பு இலா மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர் - கல்வியில்லாத மூடரை மூடரே கொண்டாடுவர். எ-று.

இ-ம் கற்றவரோடு கற்றவரே சிநேகஞ்செய்வர், மூடரோடு மூடரே சிநேகஞ்செய்வர். எ-ம். (உச)

நஞ்சுடைமை தானறிந்து நாகங் கரந்துறையு
மஞ்சாப் புறங்கிடக்கு நீர்ப்பாம்பு - நெஞ்சிற்
கரவுடையார் தம்மைக் கரப்பர் கரவார்
கரவிலா நெஞ்சத் தவர்.

இ-ள். நாகம் தான் நஞ்சு உடைமை அறிந்து கரந்து உறையும் - நல்ல பாம்பு தான் விஷம் உடையதாயிருத்தலை அறிந்து ஒளித்துக்கொண்டு இருக்கும்;—நீர்ப்பாம்பு அஞ்சாப் புறம் கிடக்கும் - (தன்னிடத்தில் விஷம் இல்லாத) நீர்ப்பாம்பு அஞ்சாமல் வெளியிலே கிடக்கும்:— (அவைபோல) நெஞ்சில் கரவு உடையார் தம்மைக் கரப்பர் - மனத்தினுள்ளே வஞ்சனையை உடையவர் தம்மைத் தாமே மறைப்பார்;—கரவு இலா நெஞ்சத்தவர் கரவார் - வஞ்சனை இல்லாத மனத்தை உடையவர் (அப்படித் தம்மை) மறைக்கமாட்டார். எ-று.

இ-ம். வஞ்சனையுடையவர் மறைந்தொழுகுவர்; வஞ்சனை யில்லாதவர் வெளிப்பட்டொழுகுவர். எ - ம். (உ௫)

மன்னனு மாசறக் கற்றோனுஞ் சீர்தூக்கின்
மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையன் - மன்னற்குத்
தன்றேச மல்லாற் சிறப்பில்லை கற்றோற்குச்
சென்றவிட மெல்லாஞ் சிறப்பு.

இ - ள். மன்னனும் மாசு அறக் கற்றோனும் சீர்தூக்கின்-அரசனையும் குற்றந்திரக் கற்ற வித்துவானையும் ஆராய்ந்து பார்த்தால்,—மன்னனில் கற்றோன் சிறப்பு உடையன் - அரசனிலும் வித்துவானே சிறப்பை உடையவனாவன்.—மன்னற்குத் தன் தேசம் அல்லால் சிறப்பு இல்லை - அரசனுக்கு அவனுடைய தேசத்தில் அல்லாமல் (அந்நிய தேசங்களிலே) சிறப்பு இல்லை,—கற்றோற்குச் சென்ற இடம் எல்லாம் சிறப்பு - வித்துவானுக்கு (அவன்) போன தேசங்களெல்லாவற்றிலும் சிறப்பு உண்டாகும். எ-று.

இ - ம். அரசனிலும் வித்துவானே சிறப்புடையன். எ - ம்.

கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்றுணர்ந்தார் சொற்கூற்ற
மல்லாத மாந்தர்க் கறங்கூற்ற - மெல்லிய
வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்றங் கூற்றமே
யில்லிற் கிசைந்தொழுகாப் பெண்.

இ- ள். மெல்லிய வாழைக்குத் தான் ஈன்ற காய் கூற்றம் - மெல்லிய வாழைமரத்துக்கு அது ஈன்ற காயே இயமனாகும்:—(அதுபோல)—கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்று உணர்ந்தார் சொல் கூற்றம் - கற்றறியாத மனிதருக்குக் கற்றறிந்தவருடைய உறுதிச்சொல்லே இயமனாகும்; — அல்லாத மாந்தர்க்கு அறம் கூற்றம் - (தருமமுடையவர்) அல்லாத மனிதருக்குத் தருமமே இயமனாகும்;—இசைந்து இல்லிற்கு ஒழுகாப்

பெண் கூற்றம் - (கணவன்) கருத்துக்கு உடன்பட்டு இல்லறத்தில் ஒழுகாத மனையாளே (அக்கணவனுக்கு) இயமனாகும் எ-று. ஏ அசை.

இ-ம். கற்றறிந்தவருடைய உறுதிமொழியினாலே கல்லாதவருக்கும், தருமத்தினாலே பாவிகளுக்கும், கற்புநிலையில்லாத மனையாளாலே கணவனுக்கும் துன்பம் விளையும். எ-ம்.

சந்தன மென்குறடு தான்றேய்ந்த காலத்துங்
கந்தங் குறைபடா தாதலாற் - றந்தந்
தனஞ்சிறிய ராயினுந் தார்வேந்தர் கேட்டான்
மனஞ்சிறிய ராவரோ மற்று.

இ-ள். மெல் சந்தனக் குறடு - மிருதுவாகிய சந்தனக் கட்டையானது, — தான் தேய்ந்த காலத்தும் கந்தம் குறைபடாது - தான் தேய்ந்து போனகாலத்திலும், (தன்னுடைய) பரிமளத்திற் குறையாது: — ஆதலால் - ஆதலினாலே, — தார் வேந்தர் - சேனையை உடைய அரசர்கள், — கேட்டால் தம் தம் தனம் சிறியர் ஆயினும் - கேட்டினாலே தங்கள் தங்கள் செல்வத்திலே குறைந்தவரானாலும், — மனம் சிறியர் ஆவரோ - மனவலிமையிலே குறைந்தவராவரோ, (ஆகார்.) எ - று.

இ - ம். அரசர்கள் செல்வத்திற் குறைந்தாலும் மனவலிமையிற் குறையார்கள். எ - ம். (உ௮)

மருவினிய சுற்றமும் வான்பொருளு நல்ல
வுருவு முயர்குலமு மெல்லாந் - திருமடந்தை
யாம்போ தவளோடு மாகு மவள்பிரிந்து
போம்போ தவளோடும் போம்.

இ - ள். மருவு இனிய சுற்றமும் - தழுவிய இனிய உறவும், — வான் பொருளும் - மேலாகிய பொருளும், — நல்ல உருவும் - நல்ல அழகும், — உயர் குலமும் எல்லாம் - உயர்வாகி

ய குலமும் என்னும் இவைகளெல்லாம்,—திரு மடந்தை ஆம் போது அவளோடும் ஆகும் - சீதேவி வந்து கூடும்பொழுது அவளுடனே வந்து கூடும்,—அவள் பிரிந்து போம்போது அவளோடும் போம் - அவள் நீங்கிப் போம்பொழுது அவளுடனே நீங்கிப்போகும். எ-று.

இ-ம். சுற்றமும், பொருளும், அழகும், உயர்குலமும் நிலையுடையனவல்ல. எ-ம். (உகூ)

சாந்தனையுந் தீயனவே செய்திடினுந் தாமவரை
யாந்தனையுங் காப்ப ரறிவுடையோர் - மாந்தர்
குறைக்குந் தனையுங் குளிர்நிழலைத் தந்து
மறைக்குமாங் கண்டீர் மரம்.

இ-ள். மரம் - மரங்களானவை,—மாந்தர் குறைக்கும் தனையும் - (தம்மை) மனிதர் வெட்டுமளவும்,— குளிர் நிழலைத் தந்து மறைக்கும் - (அவருக்குக்) குளிர்ச்சியாகிய நிழலையே கொடுத்து (வெய்யிலை அவர்மேலே பட ஒட்டாமல்) மறைக்கும்:—(அதுபோல)—அறிவு உடையோர் - அறிவுடையவர்,—சாம் தனையும் தீயனவே செய்திடினும் - (தாம்) இறந்துபோமளவும் (தமக்கு இறந்து போகத்தக்க தீங்குகளையே பிறர்) செய்தாராயினும்,—தாம் அவரை ஆம் தனையும் காப்பர் - தாம் அவரையும் (தம்மாலே) ஆகுமளவும் (நன்மையே செய்து) காப்பார். எ-று. ஆம் அசை. கண்டீர் முன்னிலையசை.

இ-ம். அறிவுடையவர் தமக்குத் தீங்கு செய்வோருக்கும் நன்மையே செய்வர். எ-ம். (ருO)

வாக்குண்டாமுரை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஔவையார் அருளிச்செய்த

நல்வழி.

மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான்றருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா.

இ-ள். கோலம் செய் துங்கக் கரி முகத்துத் தூ மணியே - அழகு செய்கின்ற உயர்வாகிய யானை முகத்தை யுடைய பரிசுத்தமாகிய இரத்தினம்போலும் விநாயகக்கடவுளே;—நான் உனக்குப் பாலும் தெளி தேனும் பாகும் பருப்பும் இவை நாலும் கலந்து தருவேன் - அடியேன் உமக்குப் பாலும் தெளிந்த தேனும் வெல்லப்பாகும் பருப்புமாகிய இந்நான்கையுங் கலந்து நிவேதிப்பேன்;—நீ எனக்குச் சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா - நீர் அடியேனுக்குச் சங்கத்தில் வளர்க்கப்பட்ட (இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் என்னும்) தமிழ்மூன்றையுந் தந்தருளும். எ-று.

இதனது தாற்பரியம். விநாயகக்கடவுளுக்குப் பூசை செய்யின் முத்தமிழ்ப்புலமையும் உண்டாகும் என்பதாம்.

புண்ணியமாம்பாவம்போம்போனநாட்செய்தவவை
மண்ணிற்பிறந்தார்க்கு வைத்தபொரு-ளெண்ணுங்கா
லீதொழிய வேறில்லை யெச்சமயத் தோர்சொல்லுந்
தீதொழிய நன்மை செயல்.

இ-ள். புண்ணியம் ஆம் - புண்ணியமே செய்யத்தக்கது;—பாவம் போம் - பாவமே ஒழியத்தக்கது.—போன நாள் செய்த அவை - முற்பிறப்பிற்செய்த அந்தப் புண்ணிய பாவங்களே—மண்ணில் பிறந்தார்க்கு வைத்த பொருள் - பூமியிலே பிறந்த மனிதர்களுக்கு (இப்பிறப்பில் இன்பத்துன்பங்களை அநுபவித்தற்குக் காரணமாக) வைத்த பொருளாகும்.—எண்ணுங்கால் எச்சமயத்தோர் சொல்லும் ஈது ஒழிய வேறு இல்லை - ஆராயுமிடத்து, எந்தச்சமயத்தார் சொல்வதும் இந்தப்பொருளேயல்லாமல் மற்றொன்றுமில்லை:—தீது ஒழிய நன்மை செயல் - (ஆதலினாலே) பாவம் நீங்கப் புண்ணியத்தைச் செய்க. எ-று.

இ-ம். இன்பத்துக்குக் காரணம் புண்ணியமும் துன்பத்துக்குக் காரணம் பாவமுமாதலிற் பாவத்தை ஒழித்துப் புண்ணியத்தைச் செய்க. எ-ம். (௧)

சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கா
னீதி வழுவா நெறிமுறையின் - மேதினியி
லிட்டார் பெரியோ ரிடாதா ரிழிகுலத்தோர்
பட்டாங்கி லுள்ள படி.

இ-ள். சாற்றுங்கால் மேதினியில் சாதி இரண்டு ஒழிய வேறு இல்லை - சொல்லுமிடத்துப் பூமியிலே (உயர்வாகிய சாதியென்றும் இழிவாகிய சாதியென்றும்) சாதி இரண்டே யல்லாமல் வேறில்லை:—(அவ்விரண்டு சாதியாரும் யாவரெனின்)—நீதி வழுவா நெறி முறையின் இட்டார் பெரியோர்-

நீதி தவருத நல்வழியிலே நின்றுகொண்டு முறைமையோடு (சற்பாத்திரங்களாய் உள்ளவருக்குக்) கொடுத்தவரே உயர் வாகிய சாதியார்;—இடாதார் இழிகுலத்தோர் - கொடாத வரே இழிவாகிய சாதியார்.—பட்டாங்கில் உள்ள படி - உண்மைநூலின் உள்ள கிரமம் (இதுவேயாம்.) எ-று.

இ-ம். சற்பாத்திரத்துக்குக் கொடுத்தவரே உயர்வாகிய சாதியார், கொடாதவரே இழிவாகிய சாதியார். எ - ம். (உ)

இடும்பைக் கிடும்பை யியலுடம்பி தன்றே
யிடும்பொய்யை மெய்யென் றிராதே - யிடுங்கடுக
வுண்டாயி னுண்டாகு மூழிற் பெருவலிநோய்
விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு.

இ-ள். இயல் உடம்பு இது - திரிகின்ற இந்த உடம்பான து—இடும்பைக்கு இடும் பை அன்றே - பலதுன்பங்க (ளாகிய சரக்குக) ளுக்கு நிறைத்து வைக்கும் பையன்றோ.—இடும் பொய்யை மெய் என்று இராது - (போசனத்தை) இடுகின்ற நிலையில்லாததாகிய இந்த உடம்பை நிலையுடையதென்று நம்பி இராமல்,—கடுக இடும் - சீக்கிரம் (சற்பாத்திரங்களாய் உள்ளவர்களுக்குக்) கொடுங்கள்.—உண்டாயின் - (இத்தருமம் உங்களிடத்து) உண்டாயின்,—பெரு வலி நோய் விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு - பெரிய வலிமையையுடைய மலநோய் நீங்கியவரை மெச்சிக்கொள்கின்ற முத்தியானது—ஊழின் உண்டாகும் - முறையினுலே (உங்களுக்குக்) கிடைக்கும். எ-று. ஏ அசை.

இ-ம். நிலையில்லாத உடம்பு உள்ளபொழுதே சற்பாத்திரத்திலே தானஞ்செய்தவருக்கு, அந்தத்தருமத்தினுலே சற்குருவினது திருவருளும், அந்தத்திருவருளினுலே ஞானமும், அந்தஞானத்தினுலே முத்தியும் சித்திக்கும். எ-ம். (ங)

எண்ணி யொருகருமம் யார்க்குஞ் செய்யொண்ணாது
புண்ணியம்வந்தெய்துபோதல்லாற் - கண்ணில்லான்
மாங்காய் விழவெறிந்த மாத்திரைக்கோ லொக்குமே
யாங்கால மாகு மவர்க்கு.

இ-ள். யார்க்கும் - யாவருக்காயினும்,—புண்ணியம் வந்து எய்து போது அல்லால் - (முன்செய்த) புண்ணியம் வந்து கூடியபோதல்லாமல்,—எண்ணி ஒரு கருமம் செய்யொண்ணாது - (மற்றைக்காலத்திலே) நினைத்து ஒரு தொழிலைச் செய்ய முடியாது.—கண் இல்லான் மாங்காய் விழ எறிந்த அக் மாத்திரைக்கோல் ஒக்கும் - (புண்ணியம் வந்து கூடாத காலத்திற் செய்யும் அத்தொழிலானது) கண்ணில்லாதவன் மாங்காய் விழுதற்கு எறிந்த மாத்திரைக் கோலைப்போலும்.—ஆம் காலம் அவர்க்கு ஆகும் - (புண்ணியம் வந்து) கூடியபோது அவருக்கு (அத்தொழில் தானே) முடியும். எ-று. ஏ அசை.

இ-ம். புண்ணியமில்லாதவன் எண்ணியதொழிலும் முடியப்பெறாது கைப்பொருளும் இழப்பன். எ-ம். (௬)

வருந்தி யழைத்தாலும் வாராத வாரா [ங்கி
பொருந்துவன போமினென்றாற் போகா - விருந்தே
நெஞ்சம்புண் ணாக நெடுந்தூரந் தாநினைந்து
துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில்.

இ-ள். வாராத வருந்தி அழைத்தாலும் வாரா - (தமக்கு) வாராதவைகள், வருந்தி அழைத்தாலும், வாராவாம்;—பொருந்துவன போமின் என்றால் போகா - (தமக்கு) வருமவைகள், போமின் என்று வெறுத்தாலும், போகாவாம்.—இருந்து ஏங்கி - (இவ்வுண்மையை அறியாமல்) இருந்துகொ

ண்டு ஏக்கமுற்று,—நெஞ்சம் புண் ஆகத் தாம் நெடும் தூரம் நினைந்து அஞ்சுவதே - மனம் புண்ணாகும்படி (அவைகளைத்) தாங்கள் நெடுந்தூரம் நினைத்து மாண்டுபோவதே—மாந்தர் தொழில் - மனிதருடைய தொழிலாகும். எ-று.

இ-ம். இருவினைகளைச் செய்தவர் அவற்றின் பயன்களாகிய இன்பத்துன்பங்களை அநுபவிப்பது தப்பாதாதலின், அவற்றின்பொருட்டுக் கவலையுற்று வாழ்நாளை வீணுட்போக்குதல் அறியாமை. எ-ம்.

(ரு)

உள்ள தொழிய வொருவர்க் கொருவர்சுகங்
கொள்ளக் கிடையா குவலயத்தில் - வெள்ளக்
கடலோடி மீண்டு கரையேறி னலென்
னுடலோடு வாழு முயிர்க்கு.

இ-ள். ஒருவர்க்கு உள்ளது ஒழிய - ஒருவருக்கு (ஊழினால்) உள்ளதல்லாமல்,—ஒருவர் சுகம் கொள்ளக் கிடையா - மற்றொருவருடைய சுகங்களை அநுபவிக்க விரும்பினால் அவை கிடையாவாம்:— (ஆதலினால்) — குவலயத்தில் - இப்பூமியிலே—உடலோடு வாழும் உயிர்க்கு - உடம்புகளோடு கூடி வாழும் உயிர்களுக்கு,—வெள்ளக் கடல் ஓடி மீண்டு கரை ஏறினால் என் - வெள்ளநீரையுடைய சமுத்திரத்திலே (கப்பலின்மேற்) சென்று (சம்பாதித்துக்கொண்டு) திரும்பி வந்து கரையேறினாலும் அதனாற்பயன் யாது. எ-று.

இ-ம். பெருமுயற்சி செய்து பெரும்பொருள் சம்பாதித்தாலும், ஊழினளவன்றி அதிகமாக அநுபவித்தல் கூடாது. எ-ம்.

(சா)

எல்லாப் படியாலு மெண்ணினா லிவ்வுடம்பு
பொல்லாப் புழுமலிநோய்ப் புன்குரம்பை - நல்லா
ரறிந்திருப்பா ராதலினா லாங்கமல நீர்போற்
பிறிந்திருப்பார் பேசார் பிறர்க்கு.

இ-ள். எல்லாப் படியாலும் எண்ணினால் - சகலவிதங்களினாலும் ஆராயுமிடத்து,—இவ்வுடம்பு பொல்லாப் புழுமலிநோய்ப் புல் குரம்பை - இந்தச்சரீரம் பொல்லாத புழுக்களுக்கும் நிறைந்த வியாதிகளுக்கும் புல்லிய ஒரு சிறுவீடாக இருக்கின்றது.—நல்லார் அறிந்து இருப்பார் - நல்லறிவினோர்கள் (இவ்வுடம்பினிழிவை) அறிந்திருப்பார்கள்;—ஆதலினால் கமல நீர்போல் பிரிந்து இருப்பார் - ஆகையால் அவர்கள் தாமரையிலையில் நீர்போல (இவ்வுடம்பிலே கூடியிருந்தும்) கூடாதிருப்பர்கள்;—பிறர்க்குப் பேசார் - (பயன்படாமையால்) பிறருக்கு (அந்த நிலையைச்) சொல்லார்கள். எ - று. ஆம் அசை.

இ-ம். உடம்பு வேறு தாம் வேறு என்று அறிந்த ஞானிகள் உடம்போடு கூடியிருப்பினும் பற்றற்றிருப்பர்கள்: ஆதலால், அவர்களுக்குத் துன்பமே இல்லை. எ-ம். (எ)

ஈட்டும் பொருண்முயற்சி யெண்ணிறந்த வாயினுமூழ்
கூட்டும் படியன்றிக் கூடாவாந் - தேட்ட
மரியாதை காணு மகிதலத்தீர் கேண்மின்
றரியாது காணுந் தனம்.

இ - ள். மகிதலத்தீர் கேண்மின் - பூமியிலுள்ள மனிதர்களே, கேளுங்கள்.— ஈட்டும் பொருள் - தேடுதற்குரிய பொருள்களானவை,—முயற்சி எண் இறந்த ஆயினும்— முயற்சிகள் அளவில்லாதன வாயினும்,—ஊழ் கூட்டும் படி அன்றிக் கூடாவாம் - ஊழ் கூட்டுமளவினல்லாமற் சேராவாம். — தனம் தரியாது - (ஊழினாலே சேரினும்) அப்பொருள் நிலைபெறாது.—தேட்டம் மரியாதை - (ஆதலினால்) நீங்கள் தேடத்தகுவது மரியாதையேயாம். எ-று. மரியாதை - நன்னெறியினிற்றல், ஆம் அசை. காணுமிரண்டும் முன்னிலையசை.

இ-ம். பொருள் ஊழினளவன்றி வாராமையானும், வந்த பொருளும் நிலைபெறுமையானும், நிலைபெறுவதாகிய நல்லொழுக்கத்தையே தேடல்வேண்டும். எ-ம். (அ)

ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிசுடுமந் நாளுமவ்வா
றூற்றுப் பெருக்கா லுலகூட்டு- மேற்றவர்க்கு
நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்கூர்ந்தா ரானு
மில்லையென மாட்டா ரிசைந்து.

இ-ள். ஆற்றுப் பெருக்கு அற்று - ஆற்றில் வெள்ளம் வற்றிப்போய்— அடி சுடும் அந்நாளும் - (மணலானது வெய்யிலினாலே காய்ந்து நடப்பவருடைய) அடியைச் சுடுகின்ற அக்காலத்திலும்,—அவ்வாறு ஊற்றுப் பெருக்கால் உலகு ஊட்டும் - அந்த ஆறானது ஊற்றுநீர்ப்பெருக்கினால் உலகத்தாரை உண்பிக்கும்:—(அதுபோல்)— நல்ல குடிப் பிறந்தார் - நல்ல குடியிலே பிறந்தவர்,—நல்கூர்ந்தார் ஆனாலும் - வறுமை அடைந்தகாலத்திலும், —ஏற்றவர்க்கு இசைந்து இல்லை என மாட்டார் - இரந்தவருக்குக் (கருத்து) இசைந்து இல்லையென்று சொல்லமாட்டாது கொடுப்பார். எ-று.

இ-ம். உயர்ந்த குடியிற்பிறந்தவர் வறுமைக்காலத்திலும் இரந்தவருக்குக்.கொடாது விடார். எ-ம். (கூ)

ஆண்டாண்டு தோறு மழுது புரண்டாலு
மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தீர் - வேண்டா
நமக்கு மதுவழியே நாம்போ மளவு
மெமக்கென்னென் றிட்டுண் டிரும்.

இ-ள். மாநிலத்தீர் - பெரிய பூமியிலுள்ள மனிதர்களே,— ஆண்டு ஆண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும் - (இறந்த) அவ்விடத்தில் வருடந்தோறும் அழுது புரண்டாலும்,—மாண்

டார் வருவரோ - இறந்தவர் திரும்பி வருவாரோ (வரமாட்டார்:)—வேண்டா - (ஆதலினால் அழ) வேண்டுவதில்லை.—நமக்கும் அது வழியே நாம் போம் அளவும் எமக்கு என் என்று - நமக்கும் அம்மரணமே வழியாகும் நாம் இறந்து போமளவும் எமக்கு யாது சம்பந்தம் என்று,—இட்டு உண்டு இரும் - பிச்சையிட்டு (நீங்களும்) உண்டு (கவலையற்று) இருக்கள். எ-று.

இ-ம். இறந்தவர்பொருட்டு அழுகையினால் உடம்பிற்குத் தளர்ச்சியும் உயிருக்கு வருத்தமும் உண்டாமேயன்றிச் சிறிதும் பயனில்லாமையால், கவலையையொழித்துச் சற்பாத்திரத்துக்குக் கொடுத்து வாழ்க. எ-ம். (௪0)

ஒருநா ளுணவையொழி யென்றா லொழியா
யிருநாளுக் கேலென்றா லேலா - யொருநாளு
மென்னோ வறியா யிடும்பைகூ ரென்வயிறே
யுன்னோடு வாழ்த லரிது.

இ-ள். இடும்பை கூர் என் வயிறே - துன்பம் மிகுகின்ற என்னுடைய வயிறே,—ஒருநாள் உணவை ஒழி என்றால் ஒழியாய் - (கிடையாதபோது) ஒருநாளுக்குப் போசனத்தை விட்டிரு என்றால் விட்டிராய்,—இருநாளுக்கு ஏல் என்றால் ஏலாய் - (கிடைத்தபோது) இரண்டு நாளுக்கு (உண்ணும் போசனத்தை ஒருங்கு) ஏற்றுக்கொள்ளென்றால் ஏற்றுக்கொள்ளாய்.—ஒருநாளும் என் நோ அறியாய் - ஒருநாளிலாயினும் என்னுடைய வருத்தத்தை அறியாய்.—உன்னோடு வாழ்தல் அரிது - (ஆதலினால்) உன்னோடு கூடி வாழ்தல் (எனக்கு) அருமையாக இருக்கின்றது. எ-று.

இ-ம். வயிற்றுக்குத் திருப்தி செய்தலினும் அரியது பிறிதில்லை. எ-ம். (௪௧)

ஆற்றங் கரையின் மரமு மரசறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே - யேற்ற
முழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை கண்டீர்
பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு.

இ-ள். ஆறு அம் கரையில் மரமும் - ஆற்றினது கரையில் இருக்கின்ற மரமும்—அரசு அறிய வீற்று இருந்த வாழ்வும் விழும் அன்றே - அரசன் அறிய (அதிகாரஞ்செய்து சம்பாதித்துப்) பெருமையாக வாழ்கின்ற வாழ்க்கையும் அழிந்து போமன்றோ:—உழுது உண்டு வாழ்வு ஏற்றம் - (ஆதலினால்) உழுது பயிர்செய்து உண்டு வாழ்வதே உயர்வாகும்;--அதற்கு ஒப்பு இல்லை - அதற்குச் சமானம் இல்லை.—வேறு ஓர் பணிக்குப் பழுது உண்டு - மற்றைத் தொழில் வாழ்க்கைகளுக்கெல்லாம் அழிவு உண்டு. எ-று. அம் சாரியை. கண்டீர் முன்னிலையசை.

இ-ம். பிறர்வயத்தினராகாது தம்வயத்தினராய் நின்றுசெய்யும் வேளாண்மையாலாகிய வாழ்க்கைக்கு அழிவு இல்லாமையால், அதுவே சிறந்தது. எ-ம். (கஉ)

ஆவாரை யாரே யழிப்பா ரதுவன்றிச்
சாவாரை யாரே தவிர்ப்பவ - ரோவாம
லையம் புகுவாரை யாரே விலக்குவார்
மெய்யம் புவியதன் மேல்.

இ-ள். அம் புவியதன் மேல் - அழகிய பூமியின்மேலே—ஆவாரை அழிப்பார் யார் - (நல்வினையினால் நெடுங்காலம்) உயிர்வாழ்தற்கு உரியவரை (இடையிலே) அழிக்க வல்லவர் யாவர்!—அது அன்றிச் சாவாரைத் தவிர்ப்பவர் யார் - அதுவல்லாமலும் (தீவினையினால்) இறத்தற்கு உரியவரை நிறுத்த

வல்லவர் யாவர்?—ஓவாமல் ஐயம் புகுவாரை விலக்குவார் யார் - (செல்வம் இழந்து) ஒழியாமல் பிக்ஷைக்குச் செல்வோரைத் தடுக்க வல்லவர் யாவர்?—மெய் - (இது) சத்தியமேயாம். எ-று. ஏ மூன்றும் அசை.

இ-ம். ஊழினால் அடைதற்பாலனவாகிய ஆக்கங்கேடுகளைத் தவிர்க்க வல்லவர் ஒருவரும் இல்லை. எ-ம். (௧௩)

பிச்சைக்கு மூத்த குடிவாழ்க்கை பேசுங்கா
லிச்சைபல சொல்லி யிடித்துண்கை - சிச்சீ
வயிறு வளர்க்கைக்கு மான மழியா
துயிர்விடுகை சால வுறும்.

இ-ள். பேசுங்கால் - (ஆராய்ந்து) சொல்லுமிடத்து,—பிச்சைக்கு மூத்த குடிவாழ்க்கை - பிக்ஷையெடுத்து உண்டலினும் இழிவிற்) பெரிய குடிவாழ்க்கையாவது—பல இச்சை சொல்லி இடித்து உண்கை - பலவாகிய இச்சைகளைப் பேசி (ஒருவரை) நெருக்கி வாங்கி உண்ணுதலாம்.—சிச்சீ - சீசீ (இது என்ன செய்கை.)—வயிறு வளர்க்கைக்கு மானம் அழியாது - வயிற்றை வளர்த்தற்பொருட்டு மானங்கெடாமல்,—உயிர் விடுகை சால உறும் - உயிரை விடுதலே மிக (உயர்ச்சியைப்) பொருந்தும். எ-று.

இ-ம். பிறரிடத்தே இச்சை பேசி வாங்கி உண்டு மானம் இழந்து உயிர்வாழ்தலினும் உயிரை விட்டு மானத்தை நிறுத்துதலே உயர்வுடைத்து. எ-ம். (௧௪)

சிவாய நமவென்று சிந்தித் திருப்போர்க்
கபாய மொருநாளு மில்லை - யுபாய
மிதுவே மதியாகு மல்லாத வெல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும்.

இ-ள். சிவாயநம என்று சிந்தித்து இருப்போர்க்கு - சிவாயநமவென்று தியானித்துக்கொண்டிருப்பவருக்கு—ஒருநாளும் அபாயம் இல்லை - ஒருநாளாயினும் இடுக்கண் உண்டாகாது.—இதுவே உபாயம் - (விதியை வெல்லுதற்கு) இதுவே உபாயமாகும்:—(இதுவே) மதி ஆகும் - (ஆதலின்) இதுவே (உண்மையாகிய) அறிவாகும்.—அல்லாத எல்லாம் மதி விதியே ஆய்விடும் - (இச்சிவத்தியானம் அல்லாத மற்றையிடங்களினெல்லாம் புத்தியானது விதியின் வசத்ததேயாகிவிடும். எ-று. இதுவே என்பது பின்னுங் கூட்டப்பட்டது.

இ-ம். சிவத்தியானமுடையவருக்கு விதி இல்லை; சிவத்தியானமில்லாதவருக்கு விதி உண்டு. எ-ம்.

இடையறாத சிவத்தியானமுடையவர் அச்சிவத்தையேயன்றிப் பிறிதொன்றையும் அறியாராதலின், அவர் சரீரம் முகந்துகொண்ட சுகதுக்கமென்னும் பிராரத்தகருமம் அவருக்குப் புசிப்பாகாமல், உவருடற்புசிப்பாய் ஒழியும் என்பதே அவருக்கு விதியில்லை என்பதற்குக் கருத்து. அது திருநாவுக்கரசுநாயனார் முதலிய மெய்ஞ்ஞானிகள் சரித்திரங்களாலும் அறிக. (கரு)

தண்ணீர் நிலநலத்தாற் றக்கோர்குணங்கொடையாற்
கண்ணீர்மை மாறாக் கருணையாற் - பெண்ணீர்மை
கற்பழியா வாற்றாற் கடல்சூழ்ந்த வையகத்து
ளற்புதமா மென்றே யறி.

இ-ள். தண்ணீர் நில நலத்தால் - தண்ணீரானது நிலத்தினது நன்மையினாலும்,—தக்கோர் குணம் கொடையால் - நல்லோருடைய குணமானது கொடையினாலும்,—கண் நீர்மை மாறாக் கருணையால் - கண்களுடைய குணமானது நீங்காத அருளினாலும்,—பெண் நீர்மை கற்பு அழியா ஆற்றால்—பெண்களுடைய குணமானது கற்புநிலை கெடாத வழியினா

னும்,— கடல் சூழ்ந்த வையகத்துள் அற்புதம் ஆம் என்றே அறி - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமியினிடத்து (எல்லாரும்) ஆச்சரியப்படத் தக்கவைகளாகும் என்று நீ அறிவாயாக. எ-று.

இ-ம். நிலநன்மையினாலே தண்ணீருக்கும், கொடையினாலே நல்லோருக்கும், அருளினாலே கண்களுக்கும், சற்பினாலே பெண்களுக்கும் பெருமை உண்டாகும். எ-ம். (கசு)

செய்தி வினையிருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கா
லெய்த வருமோ விருநிதியம் - வையத்
தறும்பாவ மென்னவறிந் தன்றிடார்க் கின்று
வெறும்பானை பொங்குமோ மேல்.

இ-ள். வையத்துப் பாவம் அறும் என்ன அறிந்து - பூமியிலே (சற்பாத்திரத்திற் செயப்படுந்தானத்தினாலே) பாவம் நீங்கும் என்று உணர்ந்து—அன்று இடார்க்கு - அக்காலத்திலே (சற்பாத்திரத்திலே) தானஞ்செய்யாதவருக்கு,— செய்தீவினை இருக்க - செய்த அப்பாவம் (வறுமைக்கு வித்தாய்) இருக்க;— இன்று தெய்வத்தை நொந்தக்கால் - இப்பொழுது கடவுளை வெறுத்தால்,—இரு நிதியம் எய்த வருமோ - பெரிய திரவியம் பொருந்த வருமோ, (வாராது.)—வெறும் பானை மேல் பொங்குமோ - வெறும்பானை (அடுப்பிலே வைத்து எரித்தால்) மேலே பொங்குமோ, (பொங்காது.) எ-று.

இ-ம். வறியவர் அவ்வறுமைக்கு வித்தாகிய தீவினையைச் செய்த தம்மை நோவாது தெய்வத்தை நோதலிற் பயன் இல்லை. எ-ம். (கஎ)

பெற்றார் பிறந்தார் பெருநாட்டார் பேருலகி
லுற்றா ருகந்தா ரெனவேண்டார் - மற்றோ
ரிரணங் கொடுத்தா லிடுவ ரிடாரே
சரணங் கொடுத்தாலுந் தாம்.

இ-ள். பேர் உலகில் - பெரிய பூமியிலே,—பெற்ருர் (என)-(இவர் எம்மைப்) பெற்றவர் என்றும்,—பிறந்தார் (என)-(இவர் எமக்குப்) பிறந்தவர் என்றும்,—பெரு நாட்டார் (என)-(இவர் எம்முடைய) பெரியதேசத்தார் என்றும்,—உற்ருர் (என)-(இவர் எம்முடைய) சுற்றத்தார் என்றும்,—உகந்தார் என-(இவர் எம்மைச்) சிநேகித்தவர் என்றும்—வேண்டார் - விரும்பாதவராகிய உலோபிகள்,—மற்ருேர் இரணம் கொடுத்தால் இடுவர் - அன்னியரேயாயினும் (தம்முடம்பிலே) காயத்தைச் செய்தாராயின், (அவருக்கு எல்லாங்) கொடுப்பர்:—சரணம் கொடுத்தாலும் இடார் - (முன் சொல்லப்பட்டவர்) அடைக்கலம் புகுந்தாராயினும், அவருக்கு ஒன்றுங்கொடார். எ-று. தாம் ஏ இரண்டும் அசை.

இ-ம். உலோபிகள் தமக்கு அகிதத்தைச் செய்யுங் கள்வர் முதலாயினேருக்கன்றி இதத்தைச் செய்யும் தாய் தந்தை முதலாயினேருக்குக் கொடார். எ-ம். (கஅ)

சேவித்துஞ் சென்றிரந்துந் தெண்ணீர்க்கடல்கடந்தும்
பாவித்தும்பாராண்டும் பாட்டிசைத்தும் - போவிப்பம்
பாழி னுடம்பை வயிற்றின் கொடுமையா
னுழி யரிசிக்கே நாம்.

இ-ள். வயிற்றின் கொடுமையால் - வயிற்றினுடைய (பசிக்) கொடுமையினலே,—சேவித்தும் - (பிறரைச்) சேவித்தும்,—சென்று இரந்தும் - (பலரிடத்தே) போய் யாசித்தும்,—தெள் நீர்க் கடல் கடந்தும் - தெளிவாகிய நீரையுடைய சமுத்திரத்தைக் (கப்பலேறிக்) கடந்தும்,— பாவித்தும் - (ஒருவரைப் பெரியவராகப்) பாவித்தும்,— பார் ஆண்டும் - பூமியை ஆண்டும்,—பாட்டு இசைத்தும் - (செல்வரைப் புகழ்ந்து) பாட்டுப் பாடியும்,—நாம் உடம்பை நாழி அரிசிக்கே

பாழின் போவிப்பம் - நாம் இந்தச்சரீரத்தை நாழியரிசிக் காகவே பாழிலே செலுத்துகின்றேம். எ-று.

இ-ம். முத்திக்குரிய சாதனத்தைத் தேடும்பொருட்டு அரி தாகக் கிடைத்த சரீரத்தை அதற்குக் கொடுக்கப்படுங் கூலி யாகிய போசனத்தைத் தேடும்பொருட்டே முழுமையும் செ லுத்துதலின் மிக்க பேதைமை பிறிதில்லை. எ-ம். (௧௯)

அம்பி துணையாக வாறிழிந்த வாறொக்குங்
கொம்மை முலைபகர்வார்க் கொண்டாட்ட - மிம்மை
மறுமைக்கு நன்றன்று மாநிதியம் போக்கி
வெறுமைக்கு வித்தாய் விடும்.

இ-ள். கொம்மை முலை பகர்வார்க் கொண்டாட்டம் - கு விவாகிய தனங்களை விற்கின்ற பரத்தையரைக் கொண்டா டுதல்—அம்பி துணை ஆக ஆறு இழிந்த ஆறு ஒக்கும் - அம்பி க்கல்லே துணையாக ஆற்று வெள்ளத்தில் இறங்கிய தன்மை யைப் போலும்;—(அன்றியும்)—மா நிதியம் போக்கி வெறு மைக்கு வித்து ஆய் விடும் - (அது)பெரிய செல்வத்தை அழி த்து வறுமைக்குக் காரணமாய்விடும்:— இம்மை மறுமைக் கு நன்று அன்று - (ஆதலினால்) அது இப்பிறப்பிற்கும் வரு பிறப்பிற்கும் நல்லதாகாது. எ-று. பகர்தல்-விற்றல்.

ஓடத்தினாலே கடக்கத்தக்க ஆற்றை அம்பியினாலே கடக்க ப் புகுந்தவன் அமிழ்ந்து உயிரை இழத்தல்போல, மனைவியி னாலே அநுபவிக்கத்தக்க காமவின்பத்தை வேசையினாலே அநுபவிக்கப் புகுந்தவன் மேகநோயால் வருந்தி உயிரை இ ழப்பன் ஆதலின், அம்பிதுணையாகவாறிழிந்தவா றொக்குமெ ன்றார்.

இ - ம். வேசையைப் புணர்ந்தவன் கைப்பொருளை இழந் து மேகநோயால் வருத்தமுற்றுப் பழிபாவங்களை அடை வன். எ ம். (௨0)

நீரு நிழலு நிலம்பொதியு நெற்கட்டும்
பேரும் புகழும் பெருவாழ்வு - மூரும்
வருந்திருவும் வாழ்நாளும் வஞ்சமிலார்க் கென்றுந்
தருஞ்சிவந்த தாமரையா டான்.

இ-ள். சிவந்த தாமரையாள் - செந்தாமரைமலரில் இருக்கின்ற சீதேவியானவள்,—வஞ்சம் இலார்க்கு - வஞ்சனை இல்லாதவருக்கு,— நீரும் - நீர்வளத்தையும்,— நிழலும் - நிழல்வளத்தையும்,— நிலம் பொதியும் நெற்கட்டும் - நிலத்திலே நிறையும் நெற்போரையும்,—பேரும்- பேரையும்,—புகழும் - கீர்த்தியையும்,—பெருவாழ்வும் - பெரிய வாழ்வையும்,—ஊரும் - கிராமத்தையும்,—வரும் திருவும் - வளர்கின்ற செல்வத்தையும்,—வாழ்நாளும் - நிறைந்த ஆயுளையும்,—என்றும் தரும் - எந்நாளும் கொடுத்தருளுவள். எ-று. தான் அசை.

இ - ம். வஞ்சனைசெய்யாதவருக்குச் சீதேவியினது திருவருளினாலே எல்லாநலமும் உண்டாகும். எ - ம். (உக)

பாடுபட்டுத்தேடிப் பணத்தைப் புதைத்துவைத்துக்
கேடுகெட்ட மானுடரே கேளுங்கள் - கூடுவிட்டிங்
காவிதான் போயினபின் யாரே யநுபவிப்பார்
பாவிகா ளந்தப் பணம்.

இ - ள். பணத்தைப் பாடு பட்டுத் தேடிப் புதைத்து வைத்து - பணத்தைப் பிரயாசப்பட்டுச் சம்பாதித்து (நீங்களும் உண்ணுமல் பிறருக்குங்கொடாமற் பூமியிலே) புதைத்து வைத்து—கேடு கெட்ட மானுடரே கேளுங்கள் - அப்பொருட்கேட்டினுல் (சரீரசுகத்தையும் ஆன்மசுகத்தையும் ஒருங்கு) இழந்த மனிதர்களே, (நான் சொல்வதைக்) கேளுங்கள்.— ஆவி கூடு விட்டுப் போயின பின்பு - ஆன்மாச் சரீரத்தைவிட்

டு நீங்கியபின்பு,—பாவிகாள் அந்தப பணம் இங்கு ஆர் அநுபவிப்பார் - பாவிகளே, அந்தப்பணத்தை இவ்விடத்து யாவர் அநுபவிப்பார். எ-று. தான் ஏ இரண்டும் அசை.

இ-ம். பூமியிலே புதைத்து வைக்கப்பட்ட பணம் வைத்தவர் இறந்தபின் அவருக்கு உதவாமற் போவதுமன்றிப் புதைத்தவிடந்தெரிந்து எடுக்கக் கூடாமையினாலே பிறருக்கும் உதவாமற்போம். எ-ம். (உஉ)

வேதாளஞ் சேருமே வெள்ளெருக்குப்பூக்குமே
பாதாள மூலி படருமே - மூதேவி
சென்றிருந்து வாழ்வளே சேடன் குடிபுகுமே
மன்றோரஞ் சொன்னார் மனை.

இ-ள். மன்று ஓரம் சொன்னார் மனை - தருமசபையிலே பக்ஷபாதஞ்சொன்னவருடைய வீட்டிலே,—வேதாளம் சேரும் - பேய்கள் (வந்து) சேரும்;—வெள்ளெருக்குப் பூக்கும் - வெள்ளெருக்கு (முளைத்து) மலரும்;—பாதாளமூலி படரும் - பாதாளமூலியென்னுங்கொடி படரும்;—மூதேவி சென்று இருந்து வாழ்வள் - மூதேவியானவள் போய் நிலைபெற்று வாழ்வாள்;—சேடன் குடி புகும் - பாம்புகள் குடியிருக்கும். எ - று. ஏ ஐந்தும் அசை.

இ-ம். வழக்கோரஞ் சொன்னவர் குடும்பத்தோடு அழிவதுமன்றி, அவர் குடியிருந்த வீடும் பாழாம். எ - ம். (உங)

நீறில்லா நெற்றிபாழ் நெய்யில்லா வுண்டிபா
ழாறில்லா வூருக் கழகுபாழ் - மாறி
லுடற்பிறப் பில்லா வுடம்புபாழ் பாழே
மடக்கொடி யில்லா மனை.

இ-ள். நீறு இல்லா நெற்றி பாழ் - விபூதி இல்லாத நெற்றி பாழாகும்;—நெய் இல்லா உண்டி பாழ் - நெய்யில்லாத போசனம் பாழாகும்;—ஆறு இல்லா ஊருக்கு அழகு பாழ் - நதி

யில்லாத ஊருக்கு அழகு பாழாகும்;—மாறு இல் உடற்பிறப்பு இல்லா உடம்பு பாழ் - மாறுபடாத சகோதரர் இல்லாத உடம்பு பாழாகும்;—மடக்கொடி இல்லா மனை பாழே - (இல்லறத்திற்குத் தக்க) மனைவியில்லாத வீடு பாழேயாகும். எ-று.

இ-ம். விபூதியினாலே நெற்றியும், நெய்யினாலே போசனமும், நதியினாலே ஊரும், சகோதரராலே உடம்பும், மனைவியினாலே வீடும் சிறப்படையும். எ - ம். (உச)

ஆன முதலி லதிகஞ் செலவானான்
மான மழிந்து மதிகெட்டுப் - போனதிசை
யெல்லார்க்குங் கள்ளனா யேழ்பிறப்புந் தியனாய்
நல்லார்க்கும் பொல்லனா நாடு.

இ-ள். ஆன முதலில் செலவு அதிகம் ஆனான் - (தனக்குக்) கிடைத்த முதற்பொருளுக்குச் செலவு அதிகமானவன்,—மானம் அழிந்து - மானங்கெட்டு,—மதி கெட்டு - அறிவு இழந்து,—போன திசை எல்லார்க்கும் கள்ளனாய்—(தான் ஓடிப்) போன திசையிலும் எல்லாருக்குங்கள்ளனாகி,—ஏழ் பிறப்பும் தீயனாய் - எழுவகைப் பிறப்புக்களிலும் பாவம் உடையவனாகி,—நல்லார்க்கும் பொல்லனும்—(தன்னிடத்து அன்பு வைத்த) பெண்டிர்களுக்கும் பொல்லாதவனாவான்,—நாடு - (இதனை) ஆராய்ந்து அறிவாயாக. எ-று.

இ-ம். வரவுக்கு அதிகமாகச் செலவுசெய்பவன் பழிபாவங்களை அடைவன் ஆதலின், வரவுக்குத் தக்க செலவு செய்ய வேண்டும். எ - ம். (உரு)

மானங் குலங்கல்வி வண்மை யறிவுடைமை
தானந் தவமுயர்ச்சி தாளாண்மை - தேனின்
கசிவந்த சொல்லியர்மேற் காமுறுதல் பத்தும்
பசிவந் திடப்பறந்து போம்.

இ-ள். பசி வந்திட - பசிநோய் ஒன்றுமாத்திரம் வந்தால்,—மானம் - மானமும்,—குலம் - குலமும்,—கல்வி - கல்வியும்,—வண்மை - வாய்மையும்,—அறிவுடைமை - அறிவுடைமையும்,—தானம் - கொடையும்,—தவம் - தவமும்,—உயர்ச்சி - உயர்வும்,—தாளாண்மை - தொழின்முயற்சியும்,—தேனின் கசி வந்த சொல்லியர்மேல் காமுறுதல் - தேன் பெருக்குப்போலத் தோன்றுகின்ற சொல்லையுடைய மங்கையர்மேல் ஆசைவைத்தலும் ஆகிய—பத்தும் பறந்து போம் - இப்பத்தும் விட்டோடிப்போம். எ-று.

இ-ம். மானமுதலிய எல்லாநலங்களையுங் கெடுத்தலினாலே பசிநோயினுங் கொடியது பிறிதில்லை. எ-ம். (உகூ)

ஒன்றை நினைக்கி னதுவொழிந்திட் டொன்றாகு
மன்றி யதுவரினும் வந்தெய்து - மொன்றை
நினையாத முன்வந்து நிற்பினு நிற்கு
மெனையாளு மீசன் செயல்.

இ-ள். ஒன்றை நினைக்கின் அது ஒழிந்திட்டு ஒன்று ஆகும் - ஒருபொருளைப் பெற நினைத்தால், அப்பொருள் கிடையாமல் வேறொருபொருள் கிடைத்தாலும் கிடைக்கும்;—அன்றி அது வரினும் வந்து எய்தும் - அப்படியல்லாமல் அப்பொருளே வந்து கிடைத்தாலும் கிடைக்கும்;—ஒன்றை நினையாத முன் வந்து நிற்பினும் நிற்கும் - (இன்னும்) ஒருபொருளை நினையாதிருக்குமுன்னே அது தானே வந்து நின்றாலும் நிற்கும்:—எனை ஆளும் ஈசன் செயல் - (இவைகளெல்லாம்) என்னை ஆண்டருளும் கடவுளுடைய செய்கைகளாகும். எ-று.

இ-ம். இருவினைகளுக்கிடாக இன்பத்துன்பங்களை யூட்டும் கடவுளுடைய கருத்தின்படியேயன்றி ஆன்மாக்களுடைய கருத்தின்படி ஒன்றும் நடவாது. எ-ம். (உஎ)

உண்பது நாழி யுடுப்பது நான்குமுழ
மெண்பதுகோடிநினைந் தெண்ணுவன-கண்புதைந்த
மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச்
சாந்துணையுஞ் சஞ்சலமே தான்.

இ-ள். கண் புதைந்த மாந்தர் - அகக்கண் குருடாக இருக்கின்ற மனிதர்—உண்பது நாழி - உண்பது ஒருநாழியரிசியன்னமேயாகும்;—உடுப்பது நான்கு முழம் - (அவர்) உடுப்பது நான்குமுழவஸ்திரமேயாகும்;— (இப்படியாகவும்) —நினைந்து எண்ணுவன எண்பதுகோடி - (அவர்) நினைத்து எண்ணுங் காரியங்களோ எண்பதுகோடியாகும்:—(ஆதலினால்)—மண்ணின் கலம்போலச் சாம் துணையும் குடிவாழ்க்கை சஞ்சலமே - மட்பாத்திரம் அழிந்தாற்போல (அவர் சரீரம்) அழியும் வரையும் (அவருடைய) குடிவாழ்க்கையினாலே துன்பமே விளையும். எ-று. தான் அசை.

இ-ம். உள்ளதே போதும் என்று திருப்தி அடையாதவர் சாங்காறும் அடைவது துன்பமேயன்றிப் பிறிதில்லை. எ-ம்.

மரம்பழுத்தால் வௌவாலை வாவென்று கூவி
யிரந்தழைப்பார் யாவருமங் கில்லை - சுரந்தமுதங்
கற்றா தரல்போற் கரவா தளிப்பரே
லுற்றா ருலகத் தவர்.

இ-ள். மரம் பழுத்தால் - மரம் பழுத்திருந்தால்,—வா என்று வௌவாலைக் கூவி இரந்து அழைப்பார் அங்கு யாவரும் இல்லை - (இப்பழத்தைத் தின்னுதற்கு) வா என்று வௌவாலைக் கூவி வேண்டி அழைப்பவர் அம்மரத்தருகில் ஒருவரும் இல்லை;—கன்று ஆ அமுதம் சுரந்து தரல்போல் கரவாது அளிப்பரேல், — கன்றையுடைய பசுவானது பாலைச் சுரந்து கொடுத்தல்போல ஒளிக்காமற் கொடுப்பாராயின்,—உலகத்

தவர் உற்றார் - உலகத்தார் (அவ்வௌவால்போலத் தாமே வந்து) உறவினராவார். எ-று.

இ-ம். கொடையாளருக்கு எல்லாரும் தாமே உறவினராவார். எ-ம். (உக)

தாந்தாமுன் செய்தவினை தாமே யநுபவிப்பார்
பூந்தா மரையோன் பொறிவழியே - வேந்தே
யொறுத்தாரை யென்செயலா மூரெல்லா மொன்று
வெறுத்தாலும் போமோ விதி.

இ-ள். வேந்தே - அரசனே,—முன் தாம் தாம் செய்த வினை - முற்பிறப்பிலே தாம் தாம் செய்த நல்வினை தீவினைகளை—பூந் தாமரையோன் பொறி வழியே தாமே அநுபவிப்பார் - தாமரைமலரில் இருக்கின்ற பிரமா விதித்தபடியே தாமே அநுபவிப்பார்கள்,—ஒறுத்தாரை என் செயலாம் - (தீவினையினாலே தூண்டப்பட்டுத்) தீங்குசெய்தவரை நாம் யாது செய்யலாம்.—ஊர் எல்லாம் ஒன்று வெறுத்தாலும் விதி போமோ - ஊரிலுள்ளார் எல்லாருந் (துணையாகத்) திரண்டு வெறுத்தாலும் விதி போகுமோ (போகாது.) எ-று.

இ-ம். தமக்கு ஒருவன் துன்பஞ்செய்யின், அது தாம் முன் செய்த தீவினைக்கீடாகக் கடவுளாலே தமக்குக் கிடைத்ததென்று அமைவதே அறிவு. எ-ம். (௩௦)

இழுக்குடைய பாட்டிற் கிசைநன்று சாலு
மொழுக்க முயர்குலத்தி னன்று - வழுக்குடைய
வீரத்தி னன்று விடாநோய் பழிக்கஞ்சாத்
தாரத்தி னன்று தனி.

இ - ள். இழுக்கு உடைய பாட்டிற்கு இசை நன்று - இலக்கணவழுக்களையுடைய செய்யுளினும் இசை நல்லது,—உயர்

குலத்தின் சாலும் ஒழுக்கம் நன்று - உயர்வாகிய குலத்திலு ம் மாட்சிமைப்பட்ட ஒழுக்கம் நல்லது;—வழுக்கு உடைய வீரத்தின் விடா நோய் நன்று - தவறுதலையுடைய வீரத்திலு ம் தீரா வியாதி நல்லது;—பழிக்கு அஞ்சாத் தாரத்தின் தனி நன்று - பழிச்சொல்லுக்கு அஞ்சாத மனைவியோடு கூடி வா ழ்தலினும் தனியே இருத்தல் நல்லது. எ-று.

இ-ம். இலக்கணப்பிழையுடைய பாட்டும், நல்லொழுக்கமி ல்லாத உயர்குலமும், தவறுதலடையும் வீரமும், கற்பில்லா த மனைவியோடு கூடிய இல்வாழ்க்கையுந் தீராவசையை வி ளைவிக்கும். எ-ம்.

(௬௧)

ஆறிடு மேடு மடுவும்போ லாஞ்செல்வ
மாறு மேறிடு மாநிலத்தீர் - சோறிடுந்
தண்ணீரும் வாருந் தருமமே சார்பாக
வுண்ணீர்மை வீறு முயர்ந்து.

இ-ள். மா நிலத்தீர் - பெரிய பூமியிலுள்ளவர்களே,—ஆறு இடும் மேடும் மடுவும் போல் - ஆற்றுவெள்ளத்தினால் உண் டாக்கப்படும் மேடும் பள்ளமும்போல,—செல்வம் ஏறிடும் மாறிடும் - செல்வம் வளர்வதும் தேய்வதுமாய் இருக்கும்:—(ஆதலினால்)—சோறு இடும் - (இரப்பவருக்கு உணவை) அன்னத்தை இடுங்கள்;—தண்ணீரும் வாரும் - (குடிக்கச்) ச லத்தையும் வாருங்கள்.—தருமமே சார்பு ஆக உள் நீர்மை உ யர்ந்து வீறும் - (இப்படிச்செய்து வருவீர்களானால்,) இந்தத் தருமமே துணையாக உள்ளத்திலே (சுத்தியாகிய) தன்மை ஓங் கி விளங்கும். எ-று. ஆம் அசை.

இ-ம் நிலையில்லாத செல்வம் உள்ளபொழுதே இரப்பவர் களுக்கு அன்னபானீயங்களைக் கொடுக்கிற் சித்தசுத்தி உண் டாகும். எ-ம்.

(௬௨)

வெட்டெனவைமெத் தெனவைவெல்லாவாம்வேழத்
தட்டுருவுங்கோல்பஞ்சிற்பாயாது-நெட்டிருப்புப்[பிற்
பாரைக்கு நெக்குவிடாப் பாறை பசுமரத்தின்
வேருக்கு நெக்கு விடும்.

இ-ள். வேழத்தில் பட்டு உருவும் கோல் பஞ்சில் பாயாது- (வலிய) யானையின்மேலே பட்டுருவும் அம்பானது (மெல்லி ய) பஞ்சின்மேலே பாயாது:—(அதுபோல)—வெட்டென வை மெத்தெனவை வெல்லா - வலியசொற்கள் மெல்லிய சொற்களை வெல்லமாட்டா.—நெடு இருப்புப் பாரைக்கு நெ க்கு விடாப் பாறை - நெடுமையாகிய இருப்புப் பாரைக்குப் பிளவாத கருங்கற்பாறையானது—பசு மரத்தின் வேருக்கு நெக்கு விடும் - பச்சைமரத்தின் வேருக்குப் பிளந்துபோம். எ-று. ஆம் அசை.

இ - ம். வலியசொல்லே மெல்லிய சொல்லுக்குத் தோற்று ப்போம். எ - ம். (௩௩)

கல்லானே யானாலுங் கைப்பொருளொன் றுண்டாயி
னெல்லாருஞ் சென்றங் கெதிர்கொள்வ - ரில்லானை
யில்லாளும் வேண்டாண்மற் றீன்றெடுத்த தாய்வேண்[டாள்
செல்லா தவன்வாயிற் சொல்.

இ-ள். கல்லானே ஆனாலும் கைப்பொருள் ஒன்று உண்டா யின் - (ஒருவன்) படியாதவனே யாயினும் (அவன்) கையிலே பொருண்மாத்திரம் இருந்தால்,—எல்லாரும் சென்று எதிர் கொள்வர் - (அவனை) யாவரும் போய் எதிர்கொண்டு உபச ரிப்பர், — இல்லானை இல்லாளும் வேண்டாள் - (படித்தவ னேயாயினும் பொருள்) இல்லாதவனை (அவன்) மனைவியும் விரும்பாள்;—ஈன்று எடுத்த தாய் வேண்டாள் - (அவனைப்) பெற்று வளர்த்த மாதாவும் விரும்பாள்;—அவன் வாயில்

சொல் செல்லாது - அவன்வாயிற் பிறக்குஞ்சொல்லானது பயன்படாது. எ-று. அங்கு, மற்று அசை.

இ-ம். கல்லாதவனேயாயினும் பொருளுடையவனை எல்லாரும் மதிப்பர்; கற்றவனேயாயினும் பொருளில்லாதவனை ஒருவரும் மதியார். எ-ம். (௩௪)

பூவாதே காய்க்கு மரமுமுள மக்களுளு
மேவாதே நின்றுணர்வார் தாமுளரே - தூவா
விரைத்தாலு நன்றுகா வித்தெனவே பேதைக்
குரைத்தாலுந் தோன்றா துணர்வு.

இ-ள். பூவாதே காய்க்கும் மரமும் உள - பூவாமலே காய்க்கின்ற மரங்களும் உண்டு:—(அதுபோல)—மக்களுளும் ஏவாதே நின்று தாம் உணர்வார் உளர் - மனிதர்களுள்ளும் ஏவாமலே இருந்து தாமே அறிந்து செய்ய வல்லவரும் உண்டு.—தூவா விரைத்தாலும் நன்று ஆகா வித்து என - தூவி விரைத்தாலும் முளைத்துப் பயன்படாத விதைபோல,—பேதைக்கு உரைத்தாலும் உணர்வு தோன்றாது - மூடனுக்கு(எடுத்து விளங்கச்) சொன்னாலும் (அதனை அறியும்) அறிவு (அவனிடத்து) உண்டாகாது. எ-று.

இ-ம். குறிப்பறிந்து செய்வோரே அறிவுடையோர்; அறிவிக்கவும் அறிந்து செய்யாதவர் மூடர். எ-ம். (௩௫)

நண்டுசிப்பி வேய்கதலி நாசமுறுங் காலத்திற்
கொண்ட கருவளிக்குங் கொள்கைபோ - லொண்
போதந்தனங்கல்விபொன்றவருங்காலமயன்[டொடி
மாதர்மேல் வைப்பார் மனம்.

இ-ள். ஒள் தொடி - ஒள்ளிய வளையலை அணிந்தவளே,—நண்டு சிப்பி வேய் கதலி - நண்டும் சிப்பியும் மூங்கிலும் வா

ழையும்,—நாசம் உறும் காலத்தில் - தாம் அழிவை அடையுங்காலத்திலே,— கொண்ட கரு அளிக்கும் கொள்கை போல் - (முறையே தாம்) கொண்ட (குஞ்சும் முத்தும் அரிசியும் காய்க்குலையும் ஆகிய) கருக்களை ஈனுந்தன்மைபோல,—(மனிதர்கள்)— போதம் தனம் கல்வி பொன்ற வரும் காலம் - ஞானமும் செல்வமும் வித்தையும் அழிய வருங்காலத்திலே—அயல் மாதர்மேல் மனம் வைப்பார் - பிறர்மனைவியர்மேல் மனம் வைப்பார்கள். எ-று.

இ-ம். ஒருவன் பிறன் மனையாளை இச்சிக்கின், அது அவனிடத்துள்ள ஞானம் செல்வம் கல்வி என்னும் மூன்றுங் கெடுதற்கு அறிகுறியாகும். எ-ம். (௩௬)

விளைப்பயனை வெல்வதற்கு வேத முதலா
மனைத்தாய நூலகத்து மில்லை - நினைப்பதெனக்
கண்ணுறுவ தல்லாற் கவலைபடே னெஞ்சேமெய்
விண்ணுறுவார்க் கில்லை விதி.

இ-ள். வேதம் முதலாம் அனைத்து ஆய நூலகத்தும் - வேத முதலாகிய எல்லாநூல்களினுள்ளும் (ஆராய்ந்தால்)—வினைப்பயனை வெல்வதற்கு - இருவினைப்பயனை வெல்வதற்கு (உபாயம்)—அது நினைப்பு எனக் கண்ணுறுவது அல்லால் இல்லை - அவ்வினைப்பயன் (நம்முடைய) நினைவாலாவது என்று அறிவதல்லாமல் வேறு இல்லை;— நெஞ்சே கவலைபடேல் - மனமே, கவலையை அடையாதே.—மெய் விண் உறுவார்க்கு விதி இல்லை - நித்தியமாயுள்ள ஞானகாசமாகிய பதியோடு கலந்து நிற்பவருக்கு ஊழ் இல்லை. எ - று.

இ-ம். பரஞானத்தினாலே பதியைத் தெளிந்து நோக்கி அன்புசெய்யப்பெற்றவர் அப்பதியையேயன்றிப் பிராரத்தவாசனை தாக்குதற்குரிய மற்றைப்பதார்த்தங்களைச் சிறிதும் காணாராகலின், அவருக்கு விதி இல்லை. எ-ம். (௩௭)

நன்றென்றுந் தீதென்று நானென்றுந் தானென்று
மன்றென்று மாமென்று மாகாதே - நின்றநிலை
தானதாந் தத்துவமாஞ் சம்பறுத்தார் யாக்கைக்குப்
போனவா தேடும் பொருள்.

இ-ள். நன்று என்றும் - (இது) நல்லது என்றும்,—தீது என்றும் - (இது) தீயது என்றும்— நான் என்றும் - (இது செய்தவன்) நான் என்றும்,—தான் என்றும் - (இது செய்தவன்) அவன் என்றும்,—அன்று என்றும் - (இது) அன்று என்றும்,—ஆம் என்றும் - (இது) ஆகும் என்றும்,—ஆகாதே நின்ற நிலை - பேதஞ்செய்யாமலே (பதியினுள் அடங்கி இரண்டறக் கலந்து) நின்ற நிலையே—தான் அது ஆம் தத்துவம் ஆம் - (ஆன்மாவாகிய) தான் (பதியாகிய) அதுவாகுகின்ற உண்மை நிலையாகும்.— சம்பு அறுத்தார் யாக்கைக்குத் தேடும் பொருள் போனவா - சம்பை அறுத்தவர் அதனைக்கட்டுதற்குத் தேடும் பொருள் அதுவன்றி வேறில்லாமற் போனவாறுபோலப் பாசத்தின் வேறுகக் காணப்பட்ட தன்னைப் பதியினுள்ளே அடக்குதற்குத் தேடும் பொருள் தானன்றி வேறில்லை. எ-று.

இ-ம். ஆன்மாப் பதியின் வேறுயினும் கண்ணொளியும் சூரியனொளியும்போல வேற்றுமை சிறிதுந் தோன்ருவண்ணம் ஒற்றித்து நிற்கும் நிலையே தான் அதுவாதலாகிய உண்மை நிலை. எ-ம். (௩அ)

முப்பதா மாண்டளவின் மூன்றற் றொருபொருளைத்
தப்பாமற் றன்னுட் பெருனயிற் - செப்புங்
கலையளவே யாகுமாங் காரிகையார் தங்கண்
முலையளவே யாகுமா மூப்பு.

இ-ள். முப்பது ஆம் ஆண்டு அளவில் - முப்பதுவயதினளவிலே—மூன்று அற்று - (மலம் மாயை கருமம் என்னும் பந்தம்) மூன்றும் நீங்கி—ஒருபொருளைத் தப்பாமல் தன்னுள் பெருன் ஆயின் - ஒப்பில்லாத முதற்பொருளாகிய பதியைத் தவருமல் தன்னுள்ளே (அநுபூதிஞானத்தினுல் ஒருவன்) அடையானுயின்,—செப்பும் கலை அளவே ஆகும் - (அம்முதற்பொருள் அவனுக்கு அவன்) கற்ற சாத்திரஞானத்தினளவேயாகும்,—மூப்புக் காரிகையார் தங்கள் முலை அளவே ஆகும் - (அவன் பின்வரும்) முதுமைப்பருவத்திலே (தான் கண்ட) பெண்களுடைய தனத்தினளவாகவே (தளர்ச்சியுடையவன்) ஆவன் (ஆதலால்.) எ-று. ஆம் இரண்டும் அசை.

இ-ம். அநுபூதிஞானம் நிட்டை யினுலல்லது பெறப்படாமையாலும், நிட்டை உடம்பும் அறிவும் தளர்ச்சியடையும் முதுமைப்பருவத்திற் சித்திக்கமாட்டாமையாலும், ஞானுசாரியரை அடைந்து ஞானசாத்திரங்களைக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டைகூடல் என்னும் நான்கையும் இளமைப்பருவத்திற்முனே செய்தல்வேண்டும். எ-ம். (ருகூ)

தேவர் குறளுந் திருநான் மறைமுடிவு
மூவர் தமிழு முனிமொழியுங் - கோவை
திருவா சகமுந் திருமூலர் சொல்லு
மொருவா சகமென் றுணர்.

இ-ள். தேவர் குறளும் - திருவள்ளுவநாயனருடைய திருக்குறளும்,—திரு நான்மறை முடிவும் - சிறப்புப் பொருந்திய நான்குவேதங்களின் முடிவாகிய உபநிடதங்களும்,—மூவர் தமிழும் - (திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர் திருநாவுக்கரசுநாயனர் சுந்தரமூர்த்திநாயனர் என்னும் சமயகுரவர்) மூவர்களுடைய (தேவாரமாகிய) தமிழ்வேதமும், — முனி

மொழியும் - வியாசமுனிவருடைய வேதாந்தசூத்திரமும்,— கோவை திருவாசகமும் - (திருவாதவூரடிகளுடைய) திருக்கோவையார் திருவாசகங்களும்,—திருமூலர் சொல்லும் - திருமூலநாயனாருடைய திருமந்திரமும்,—ஒரு வாசகம் என்று உணர் - ஒரு பொருளையே குறித்த வாக்கியங்களென்று அறிவாயாக. எ-று.

இ-ம். திருக்குறள் முதலியநூல்களெல்லாம் வேறு வேறு வாக்கியங்களாகத் தோன்றினும், பதிலக்கணமும் பசுலக்கணமும் பந்தலக்கணமும் முத்திலக்கணமும் ஆகிய இவைகளை ஒருதன்மையவாகவே அறிவிக்கும் நூல்களாம். எ-ம்.

உபநிடதமெனினும், வேதாந்தமெனினும், வேதசிரசெனினும், பிரபலசுருதியெனினும் பொருந்தும். வேதாந்தசூத்திரமெனினும், பிரமமீமாஞ்சையெனினும், உத்தரமீமாஞ்சையெனினும் பொருந்தும். * (சO)

நல்வழியுரை முற்றிற்று.

---

* வேதாந்தசூத்திரத்துக்கு நீலகண்டசிவாசாரியர், சங்கராசாரியர், இராமாநுஜாசாரியர், மத்துவாசாரியர் என்னும் நால்வர் பாஷியங்கள் செய்தனர். சைவர்களாற் கொள்ளப்படுவது நீலகண்டபாஷியம், ஸ்மார்த்தர்களாற் கொள்ளப்படுவது சங்கரபாஷியம், வைஷ்ணவர்களாற்கொள்ளப்படுவது இராமாநுஜபாஷியம், மாத்துவர்களாற் கொள்ளப்படுவது மத்துவபாஷியம்.

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

ந ன் னெ றி.

மூலமும் உரையும்.

கா ப் பு.

மின்னெறி சடாமுடி விநாயக னடிதொழ
நன்னெறி வெண்பா நாற்பதும் வருமே.

இ-ள். மின் எறி சடாமுடி விநாயகன் அடி தொழ - மின்னொளியை வீசுகின்ற சடாமுடியையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய திருவடிகளை வணங்கினால்,—நன்னெறி வெண்பா நாற்பதும் வரும் - நன்னெறி என்னும் நூலில் உள்ள நாற்பது வெண்பாவும் வரும். எ-று. ஏ ஈற்றசை.

இ-ம். விநாயகவணக்கஞ்செய்யின், நன்னெறி என்னும் நூல் இடையூறின்றி இனிது முடியும். எ-ம்.

என்று முகம னியம்பா தவர்கண்ணுஞ்
சென்றுபொருள்கொடுப்பர்தீதற்றோர்-துன்றுசுவை
பூவிற் பொலிகுழலாய் பூங்கை புகழவோ
நாவிற் குதவு நயந்து.

இ-ள். பூவின் பொலி குழலாய் - பூவினால் விளங்குகின்ற கூந்தலையுடையவளே,—தீது அற்றோர் - குற்றமற்றவராகிய

பெரியோர்,—என்றும் முகமன் இயம்பாதவர் கண்ணும் - யாதொருநாளிலும் (தமக்கு) உபசாரவார்த்தைகளைச் சொல்லாதவரிடத்திலும்,—பொருள் சென்று கொடுப்பர் - (தமக்குக் கிடைத்த) பொருளை (த் தாமே கொண்டு) போய்க் கொடுப்பார்:—பூங்கை - அழகிய கையானது,—புகழவோ - (தன்னைப்) புகழ்தற்கா,—தின்று சுவை நாவிற்கு நயந்து உதவும் - (தனக்குக்) கிடைத்த மதுரமாகிய உணவை நாவினுக்கு விரும்பிக் (கொண்டுபோய்க்) கொடுக்கும், (புகழ்தற்கன்று.) எ-று.

இ-ம். பெரியோர் உபசாரவார்த்தை பேசாதவருக்கும் தாமே தேடிப் போய்ப் பொருள் கொடுப்பர். எ-ம். (௧)

மாசற்ற நெஞ்சுடையார் வன்சொலினி தேனையவர்
பேசுற்ற வின்சொற் பிறிதென்க - வீசற்கு
நல்லோ னெறிசிலையோ நன்னுதா லொண்கருப்பு
வில்லோன் மலரோ விருப்பு.

இ-ள். நல் நுதால் - நல்ல நெற்றியை உடையவளே,—மாசு அற்ற நெஞ்சு உடையார் வன்சொல் இனிது - குற்றந் தீர்ந்த மனத்தையுடையவரது கடுஞ்சொல்லும் இனியதாகும்;—ஏனையவர் பேசுற்ற இன்சொல் பிறிது என்க - (குற்றம் பொருந்திய மனத்தையுடையவராகிய) பிறர் சொல்லிய இன்சொல்லும் கொடியதாகும் என்று அறிவாயாக:—ஈசற்கு விருப்பு - சிவபெருமானுக்கு விருப்பத்தைக் கொடுத்தது—நல்லோன் எறி சிலையோ - நற்குணமுடையவராகிய சாக்கியநாயனார் (அன்போடு) எறிந்த கல்லோ,—ஒள் கருப்பு வில்லோன் மலரோ - ஒள்ளிய கருப்புவில்லையுடைய மன்மதன் (அன்பின்றி) எறிந்த பூவோ. எ-று.

இ-ம். மனநன்மையுடையோருடைய கடுஞ்சொல்லும் இன்பம் விளைக்கும்; மனநன்மையில்லாதவருடைய இன்சொல்லும் துன்பம் விளைக்கும். எ-ம். (உ)

தங்கட் குதவிலர்கைத் தாமொன்று கொள்ளினவர்
தங்கட் குரியவராற் றுங்கொள்க - தங்கநெடுங்
குன்றினாற் செய்தனைய கொங்கையா யாவின்பால்
கன்றினாற் கொள்ப கறந்து.

இ-ள். நெடும் தங்கக் குன்றினால் செய்து அனைய கொங்கையாய் - நெடிய பொன்மலையினாலே செய்தாற்போன்ற தனங்களையுடையவளே,—தங்கட்கு உதவிலர் கைத் தாம் ஒன்று கொள்ளின் - தங்களுக்கு உதவாதவர்களுடைய கையினின்றும் தாங்கள் ஒருபொருளைக் கொள்ளவேண்டினால்,— அவர் தங்கட்கு உரியவரால் தாம் கொள்க - அவர்களுக்கு உரியவராலே (அப்பொருளைத்) தாங்கள் கொள்ளக்கடவர்கள்: — ஆவின் பால் கன்றினால் கறந்து கொள்ப - (தங்களுக்குக் கொடாத) பசுவினுடைய பாலை (அப்பசுவுக்குரிய) கன்றைக்கொண்டு கறந்து கொள்வார்கள். எ-று.

இ-ம். தமக்கு உதவாதவரிடத்தில் ஒருபொருள் பெறவேண்டின், அதனை அவருக்கு உரியவரைக்கொண்டு பெறல்வேண்டும். எ-ம். (௩)

பிறர்க்குதவி செய்யார் பெருஞ்செல்வம் வேறு
பிறர்க்குதவி யாக்குபவர் பேறும் - பிறர்க்குதவி
செய்யாக் கருங்கடனீர் சென்று புயன்முகந்து
பெய்யாக் கொடுக்கும் பிறர்க்கு.

இ-ள். பிறர்க்கு உதவி செய்யார் பெருஞ்செல்வம் - பிறருக்கு உபகாரஞ்செய்யாதவருடைய பெரிய செல்வமானது,—

வேறு - பிறிதேயாயினும்,—பிறர்க்கு உதவி ஆக்குபவர் பேறு ஆம் - பிறருக்கு உபகாரஞ்செய்பவருடைய செல்வமாகும்:— பிறர்க்கு உதவி செய்யாக் கருங்கடல் நீர் - பிறருக்கு உபகாரஞ்செய்யாத கரிய சமுத்திரத்துள்ள நீரை—புயல் சென்று முகந்து பிறர்க்குப் பெய்யாக் கொடுக்கும் - மேகமானது போய் மொண்டு வந்து பிறருக்குப் பெய்து கொடுக்கும். எ-று.

இ-ம். ஒருவர் உபகரிக்கும் பொருள் பிறர் பொருளேயாயினும், அவ்வுபகரிப்போர் பொருளாகவே கொள்ளப்படும். எ-ம்.

(௪)

நீக்க மறுமிருவர் நீங்கிப் புணர்ந்தாலு
நோக்கி னவர்பெருமை நொய்தாகும் - பூக்குழலாய்
நெல்லி னுமிசிறிது நீங்கிப் பழமைபோற்
புல்லினுந் திண்மைநிலை போம்.

இ-ள். பூக் குழலாய் - பூக்களை முடித்த கூந்தலையுடையவளே,—நீக்கம் அறும் இருவர் நீங்கிப் புணர்ந்தாலும் - பிரிவு இல்லாத சிநேகர் இருவர் (பகைத்துச் சிறிது காலம்) பிரிந்து (முன்போலவே) கூடினாலும்,—நோக்கின் அவர் பெருமை நொய்து ஆகும் - பார்க்குமிடத்து அவருடைய பெருமை அற்பமாகும்:—நெல்லின் உமி சிறிது நீங்கிப் பழமை போல் புல்லினும் - நெல்லினின்றும் உமியானது சிறிது நீங்கி முன்போலவே கூடினாலும்,—திண்மை நிலை போம் - (அதற்குமுன்னே முளைத்தற்குக் காரணமாக அந்நெல்லினிடத்து இருந்த) வலியினது நிலையானது கெட்டுப்போம். எ-று.

இ-ம். பகைத்துக் கூடினவருடைய நட்பு வலியுடையதன்று, எ-ம்.

(௫)

காதன் மனையாளுங் காதலனு மாறின்றித்
தீதி லொருகருமஞ் செய்பவே - யோதுகலை
யெண்ணிரண்டு மொன்றுமதி யென்முகத்தாய் நோ
கண்ணிரண்டு மொன்றையே காண். [க்கருன்

இ-ள். ஓது எண்ணிரண்டு கலையும் ஒன்றும் மதி என் முகத்தாய் - புகழப்பட்ட பதினாறுகலைகளுஞ் சேர்ந்த சந்திரன் என்று சொல்லப்படும் முகத்தையுடையவளே,—காதல் மனையாளும் காதலனும் - அன்பையுடைய மனைவியும் கணவனும்—மாறு இன்றித் தீது இல் ஒரு கருமமே செய்ப - (தம்முள்ளே) மாறுபாடில்லாமல் (ஒத்துக்) குற்றமில்லாத ஒரு கருமத்தையே செய்வர்:—கண் இரண்டும் ஒன்றையே நோக்கல் காண் - (நம்முடைய) இரண்டு கண்களும் (தம்முள்ளே மாறுபடாமல் ஒத்து) ஒருபொருளையே பார்த்தலை நீ பார். எ-று. தான் அசை.

இ-ம். கணவனும் மனைவியும் ஒத்துச் செய்யும் அறமே நிறைவேறும். எ-ம். (சு)

கடலே யனையம்யாங் கல்வியா லென்னு
மடலே றனையசெருக் காழ்த்தி - விடலே
முனிக்கரசு கையான் முகந்து முழங்கும்
பனிக்கடலு முண்ணப் படும்.

இ- ள். யாம் கல்வியால் கடலே அனையம் என்னும் - நாம் கல்வியறிவினாற் சமுத்திரத்தை ஒப்பேம் என்று கொள்கின்ற—அடல் ஏறு அனைய செருக்கு ஆழ்த்தி விடல் - வலிமை பொருந்திய ஆண்சிங்கத்தினது செருக்கைப்போலுஞ் செருக்கிலே (உங்களை) அமிழ்த்திவிடாதிருங்கள்:—முழங்கும் பனிக்கடலும் - ஒலிக்கின்ற குளிர்ச்சி பொருந்திய சமுத்திரமும்—முனிக்கு அரசு கையால் முகந்து உண்ணப்படும் - முனி

வர்களுக்குத் தலைவராகிய அகத்தியமுனிவருடைய கையி னால் மொண்டு பருகப்படும். எ-று. ஏ அசை.

இ - ம். எத்துணைப் பெருங்கல்வியுடையவரும், செருக்க டைவாராயின், வல்லவரொருவராலே தப்பாது வெல்லப்ப டுவர். எ-ம். (எ)

உள்ளங் கவர்ந்தெழுந் தோங்கு சினங்காத்துக்
கொள்ளுங் குணமே குணமென்க - வெள்ளந்
தடுத்த லரிதோ தடங்கரைதான் பேர்த்து
விடுத்த லரிதோ விளம்பு.

இ-ள். உள்ளம் கவர்ந்து எழுந்து ஓங்கு சினம் - மனத்தை த் தன்வயத்ததாக்கிக்கொண்டு எழுந்து வளர்கின்ற கோபத் தை—காத்துக்கொள்ளும் குணமே குணம் என்க - அடக்கிக் கொள்கின்ற குணமே (அருமையாகிய) குணம் என்று அறி யக்கடவாய்:—வெள்ளம் தடுத்தல் அரிதோ - (பெருகி வருகி ன்ற) வெள்ளத்தைக் (கரைகட்டித்) தடுத்தல் அரியதோ,— தடம் கரை பேர்த்து விடுத்தல் அரிதோ-(முன் கட்டப்பட்டி ருந்த) பெரிய கரையை உடைத்து (அதனுள் அடங்கியிருந்த வெள்ளத்தைப் புறத்திலே செல்ல) விடுத்தல் அரியதோ,— விளம்பு - நீ சொல்வாயாக. எ-று. தான் அசை.

இ-ம். கோபத்தைச் செய்தல் எளிது, கோபத்தை அடக்க ல் அரிது ஆதலின், அரியதைச் செய்தலே பெருமை. எ-ம்.()

மெலியோர் வலிய விரவலரை யஞ்சார்
வலியோர் தமைத்தா மருவிற் - பலியேல்
கடவு ளவிர்சடைமேற் கட்செவியஞ் சாதே
படர்சிறையப் புள்ளரசைப் பார்த்து.

இ-ள். மெலியோர் - வலியில்லாதவர்,—வலிய விரவலரை - வலிமையுடைய பகைவருக்கு,—தாம் வலியோர் தமை மரு

வில் அஞ்சார் - தாம் (அவரினும்) வலியோரைச் சேர்ந்தால், பயப்படார்,—பலி ஏல் கடவுள் அவிர் சடைமேல் கட்செவி - (அன்பருடைய) பூசையை ஏற்றுக்கொள்ளுஞ் சிவபெருமானுடைய விளங்குகின்ற சடையின்மேல் இருக்கின்ற பாம்பானது—படர் சிறை அப் புள் அரசைப் பார்த்து அஞ்சாது - (தன்முன்) வந்த சிறைகளையுடைய அக்கருடனைப் பார்த்துப் பயப்படாது. எ-று. ஏ அசை.

இ-ம். பகைவர் வலியவராயவிடத்து, அவரினும் வலியவரைச் சேர்ந்தாற் பயமில்லை. எ-ம். (௯)

தங்குறைதீர் வுள்ளார் தளர்ந்து பிறர்க்குறூஉம்
வெங்குறைதீர்க் கிற்பார் விழுமியோர் - திங்கள்
கறையிருளை நீக்கக் கருதா துலகி
னிறையிருளை நீக்குமே நின்று.

இ-ள். விழுமியோர் - மேலோர்,—தம் குறை தீர்வு உள்ளார் - தமது குறை நீங்குதலை நினையாராகி,—பிறர்க்கு உறும் வெம் குறை தளர்ந்து தீர்க்கிற்பார் - பிறருக்கு வந்த வெவ்விய குறையை மனந்தளர்ந்து நீக்குவார்:—திங்கள் - சந்திரனானவன்,—கறை இருளை நீக்கக் கருதாது - (தனது) களங்கமாகிய இருளை நீக்குதற்கு நினையாமல்,—மேல் நின்று உலகின் நிறை இருளை நீக்கும் - ஆகாயத்திலே நின்று உலகத்து நிறைந்த இருளை நீக்குவான். எ-று.

இ-ம். மேலோர் தங்குறையை நீக்காது பிறர்குறையை நீக்குவர். எ-ம். (௧0)

பொய்ப்புலன்களைந்துநோய்புல்லியர்பாலன்றியே
மெய்ப்புலவர் தம்பால் விளையாவாந் - துப்பிற்
சுழற்றுங்கொல் கற்றூணைச் சூறு வளிபோய்ச்
சுழற்றுஞ் சிறுபுன் றுரும்பு.

இ-ள். பொய்ப் புலன்கள் ஐந்தும் - பொய்யாகிய ஐந்து புலன்களும்—புல்லியர் பால் அன்றி மெய்ப் புலவர் தம்பால் நோய் விளையா - மூடரிடத்தல்லாமல் மெய்யறிவுடையவரிடத்தே துன்பத்தைச் செய்யாவாம்:—சூருவளி போய் - சுழல்காற்றுனது சென்று,—துப்பின் சிறு புல் துரும்பு சுழற்றும் - (தன்) வலிமையினுலே, சிறிய இலகுவாகிய துரும்பை (எடுத்துச்) சுழற்றும்,—கல் தூணைச் சுழற்றும் கொல் - கல் லுக்கம்பத்தைச் சுழற்றுமா (சுழற்ற மாட்டாது.) எ-று. ஏ, ஆம் அசை.

புலன்களைந்தாவன சத்தம், பரிசம், உருவம், இரதம், கந்தம் என்பனவாம்.

இ-ம். ஐம்புலன்களினுல் மூடரேயன்றி மெய்யறிவுடையவர் துன்பமடையார். எ-ம். (கக)

வருந்து முயிரொன்பான் வாயி லுடம்பிற்
பொருந்துத றுனே புதுமை - திருந்திழாய்
சிதநீர் பொள்ளற் சிறுகுடத்து நில்லாது
வீதலோ நிற்றல் வியப்பு.

இ-ள். திருந்து இழாய் - திருந்திய ஆபரணத்தையுடையவளே,—வருந்தும் உயிர் - வருந்துகின்ற உயிரானது—ஒன்பான் வாயில் உடம்பில் பொருந்துதலே புதுமை - ஒன்பது துவாரங்களையுடைய உடம்பிலே தங்குதலே ஆச்சரியம், (நீங்குதல் ஆச்சரியமன்று:)—சீத நீர் - குளிர்ச்சியாகிய நீரானது—பொள்ளல் சிறு குடத்து நில்லாது வீதலோ - இல்லியையுடைய சிறிய குடத்திலே நில்லாது ஒழுகிப்போதலோ (ஆச்சரியம்,)—நிற்றல் வியப்பு - நிற்றலே ஆச்சரியமாகும். எ-று. தான் அசை.

இ-ம். ஒன்பதுதுவாரங்களையுடைய உடம்பிலே உயிர் நிற்றலுக்கன்றி நீங்குதலுக்கு ஆச்சரியமடைதல் பேதைமை. எ-ம். (௩௨)

பெருக்க மொடுசுருக்கம் பெற்றபொருட் கேற்ப
விருப்ப மொடுகொடுப்பர் மேலோர் - சுரக்கு
மலையளவு நின்றமுலை மாதே மதியின்
கலையளவு நின்ற கதிர்.

இ-ள். மலை அளவு நின்ற சுரக்கும் முலை மாதே - மலையளவாக நின்ற (பால்) சுரக்கின்ற தனங்களையுடைய பெண்ணே,—மேலோர் - பெரியோர்,—பெருக்கமொடு சுருக்கம் பெற்ற பொருட்கு ஏற்ப - வளர்தலையும் குறைதலையம் பொருந்திய செல்வத்திற்கு இசைய,—விருப்பமொடு கொடுப்பர் - ஆசையோடு கொடுப்பர்:—மதியின் கதிர் கலை அளவு நின்ற- சந்திரனுடைய கிரணங்கள் (வளர்தலையுந்தேய்தலையும் பொருந்திய) கலைகளினளவாக நின்றன. எ-று.

இ-ம். பெரியோர் தாம் பெற்ற செல்வத்திற் கேற்ப அதிகமாகவும் குறைவாகவுங்கொடுப்பர். எ-ம். (௩௩)

தொலையாப் பெருஞ்செல்வத்தோற்றத்தோமென்று
தலையா யவர்செருக்குச் சார்த - விலையா
லிரைக்கும்வண் டூதுமல ரீர்ங்கோதாய் மேரு
வரைக்கும்வந் தன்று வளைவு.

இ-ள். இரைக்கும் வண்டு ஊதும் மலர் ஈர்ங்கோதாய் - ஒலிக்கின்ற வண்டுகள் ஊதுகின்ற பூக்களாலாகிய குளிர்ச்சி பொருந்திய மாலையையுடையவளே,—தலையாயவர் - தலைமையாகிய அறிவையுடையவர்,—தொலையாப் பெருஞ்செல்வத் தோற்றத்தோம் என்று - (எக்காலத்தினும்) அழியாத பெரிய செல்வத்திலே பிறந்திருக்கின்றேம் என்று,—செருக்குச்

சார்தல் இலை - செருக்கை அடைதல் இல்லை:—மேரு வரைக்கும் வளைவு வந்தன்று - (எக்காலத்திலும் அசைவற்றிருந்த) மகாமேருமலைக்கும் (ஒருகாலத்தில்) வளைவு வந்தது. எ-று. ஆல் அசை.

இ-ம். எத்துணைப் பெருஞ்செல்வத்துக்கும் அழிவு வருமென்றறிந்து அடங்குவோரே அறிவுடையோர். எ-ம். (கச)

இல்லானுக் கன்பிங் கிடம்பொரு ளேவன்மற்
றெல்லா மிருந்துமவற் கென்செய்யு - நல்லாய்
மொழியிலார்க் கேது முதுநூ றெரியும்
விழியிலார்க் கேது விளக்கு.

இ-ள். நல்லாய் - நற்குணமுடையவளே,—இங்கு அன்பு இல்லானுக்கு - இவ்வுலகத்தில் அன்பில்லாதவனுக்கு—இடம் பொருள் ஏவல் எல்லாம் இருந்தும் - இடமும் பொருளும் ஏவலுமாகிய இவை யெல்லாம் இருந்தும்,—அவற்கு என் செய்யும் - அவனுக்கு யாது பயனைச் செய்யும்:—மொழி இலார்க்கு முது நூல் ஏது - பேச்சில்லாதவராகிய ஊமைகளுக்குப் பழமையாகிய நூல் யாது பயனைச் செய்யும்!—தெரியும் விழி இலார்க்கு விளக்கு ஏது - பார்க்கின்ற கண்ணில்லாதவராகிய குருடருக்குத் தீபம் யாது பயனைச் செய்யும்! எ-று. மற்று அசை.

இ-ம். அன்பில்லாதவன், இடம் பொருளேவல்களுடையவனாயினும், அவைகொண்டு தருமமும் புகழுஞ்செய்துகொள்ளமாட்டான். எ-ம். (கரு)

தம்மையுந் தங்க டலைமையும் பார்த்துயர்ந்தோர்
தம்மை மதியார் தமையடைந்தோர் - தம்மி
னிழியினுஞ் செல்வ ரிடர்தீர்ப்ப ரல்கு
கழியினுஞ்செல் லாதோ கடல்.

இ-ள். உயர்ந்தோர் - (அறிவொழுக்கங்களினால்) உயர்ந்தவர்கள்,—தமை அடைந்தோர் தம்மின் இழியினும் - தங்களை அடைந்தவர்கள் தங்களைப்பார்க்கினும் தாழ்ந்தவர்களாயினும்,—தம்மையும் தங்கள் தலைமையும் பார்த்துத் தம்மை மதியார் - தங்களையும் தங்களுடைய தலைமையையும் பார்த்துத் தங்களை மதியாதவர்களாகி,— செல்வர் இடர் தீர்ப்பர் - (அவர்கள் இருக்கும் இடத்துக்குப்) போய் (அவர்களுடைய) துன்பத்தை நீக்குவர்கள்:—கடல் அல்கு கழியினும் செல்லாதோ - (பெரிய) சமுத்திரமானது (தன்னை அடுத்த) சிறிய உப்பங்கழியிலும் போய்ப் பாயாதோ (போய்ப் பாயும்.) எ-று. அல்கல் - சுருங்கல்.

இ-ம். மேலோர், தம்மிற்றாழ்ந்தவரையும், செருக்கின்றி அவரிடந்தேடிச் சென்று, பாதுகாப்பர். எ-ம். (கசு)

எந்தைநல் கூர்ந்தா னிரப்பார்க்கிந் தென்றவன்
மைந்தர்தம் மீகை மறுப்பரோ - பைந்தொடீ
நின்று பயனுதவி நில்லா வரம்பையின்கீழ்க்
கன்று முதவுங் கனி.

இ-ள். பைந்தொடீ - பசும்பொன்னாலாகிய வளையல்களையுடையவளே,—எந்தை இரப்பார்க்கு ஈந்து நல்கூர்ந்தான் என்று - எங்கள் பிதா இரப்பவருக்குக் கொடுத்துத் தரித்திரனானான் என்று,—அவன் மைந்தர் தம் ஈகை மறுப்பரோ- அவனுடைய புத்திரர் தமது கொடையை விடுவாரோ (விடார்:—நின்று பயன் உதவி நில்லா அரம்பையின் கீழ்க் கன்றும் கனி உதவும் - (முன்னே அழிவில்லாமல்) நின்றுகொண்டு (பழமாகிய) பயனைக் கொடுத்து (அதனாலே) அழிவையடைந்த வாழைமரத்தின்கீழ் நிற்கின்ற அதன் கன்றும் பழத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

இ-ம். தந்தை கொடையினாலே தரித்திரனானானென்று அவன் புத்திரர் கொடையை விடார். எ-ம். (கஎ)

இன்சொலா லன்றி யிருநீர் வியனுலகம்
வன்சொலா லென்று மகிழாதே - பொன்செ
யதிர்வளையாய் பொங்கா தழற்கதிராற் றண்ணென்
கதிர் வரவாற் பொங்குங் கடல்.

இ-ள். பொன் செய் அதிர் வளையாய் - பொன்னாலே செய்யப்பட்ட ஒலிக்கின்ற வளையல்களையுடையவளே,—இரு நீர் வியன் உலகம் - பெரிய கடல் சூழ்ந்த பரந்த உலகத்திலுள்ளவர்—இன்சொலால் அன்றி வன்சொலால் என்றும் மகிழாது - இன்சொல்லினாலல்லாமற் கடுஞ்சொல்லினால் எந்நாளும் மகிழ்ச்சியடையார்;—கடல் தண் என் கதிர் வரவால் பொங்கும் - கடலானது குளிர்ச்சி பொருந்திய கிரணங்களையுடைய சந்திரன் வருகையினாலே பொங்கும்,—(அதுவன்றி;)—அழற்கதிரால் பொங்காது - சூடு பொருந்திய கிரணங்களையுடைய சூரியன் வருகையினாலே பொங்காது. எ-று. ஏ அசை.

இ-ம். இன்சொல்லினாலன்றி வன்சொல்லினால் ஒருவரும் மகிழ்ச்சியடையார். எ-ம். (கஅ)

நல்லோர் வரவா னகைமுகங்கொண் டின்புறீஇ
யல்லோர் வரவா னழுங்குவார் - வல்லோர்
திருந்துந் தளிர்காட்டித் தென்றல்வ்ரத் தேமா
வருந்துஞ் சுழல்கால் வர.

இ-ள். வல்லோர் - (கல்வியறிவில்) வல்லவர்,—நல்லோர் வரவான் முக நகை கொண்டு இன்பு உறீஇ - நல்லவருடைய வருகையினாலே முகமலர்ச்சி கொண்டு இன்பத்தை அடைந்து,—அல்லோர் வரவான் அழுங்குவார் - தீயவருடைய வரு

கையினாலே துன்பத்தை அடைவார்: — தேமா - தேமாமர மானது—தென்றல் வரத் தளிர் காட்டித் திருந்தும் - தென் றற்காற்று வரத் தளிரைக் காட்டிச் சிறப்புற்றிருக்கும்,—சு ழல்கால் வர வருந்தும் - சுழல்காற்று வர வருந்தும். எ-று.

இ - ம். கல்வியறிவுடையவருக்கு, நல்லோர் வரவினாலே இ ன்பமும், தீயோர் வரவினாலே துன்பமும் விளையும். எ-ம். ககூ

பெரியவர்தந் நோய்போற் பிறர்நோய்கண் டுள்ள
மெரியி னிழுதாவ ரென்க - தெரியிழாய்
மண்டு பிணியால் வருந்து பிறவுறுப்பைக்
கண்டு கலுழுமே கண்.

இ - ள். தெரி இழாய் - ஆராய்ந்த ஆபரணத்தையுடையவ ளே,—பெரியவர் - (அறிவொழுக்கங்களிற்)பெரியவர்,—பிறர் நோய் கண்டு - பிறருக்கு வந்த நோயைக் கண்டு,—தம் நோய் போல் உள்ளம் எரியின் இழுது ஆவர் என்க - தமக்கு வந்த நோய்போல நினைத்து மனம் அக்கினியிலே பட்ட நெய்போ ல உருகுவார் என்று அறியக்கடவாய்:—கண் மண்டு பிணியா ல் வருந்து பிற உறுப்பைக் கண்டு கலுழும் - கண்களானவை நெருங்கிய வியாதியினால் வருந்துகின்ற மற்றை அவயவங் களைக் கண்டு அழும். எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். பிறருக்கு வருந்துன்பத்தைக் கண்டபோது இரங்கு தல் பெரியோருக்கு இயல்பாகும். எ-ம். (உ0)

எழுத்தறியார் கல்விப் பெருக்க மனைத்து
மெழுத்தறிவார்க் காணி னிலையா - மெழுத்தறிவா
ராயுங் கடவு ளவிர்சடைமுன் கண்டளவில்
வீயுஞ் சுரநீர் மிகை.

இ-ள். எழுத்து அறியார் கல்விப் பெருக்கம் அனைத்தும் - இலக்கண நூலை அறியாதவருடைய மற்றைக் கல்வியினது பெருக்கமுழுதும்—எழுத்து அறிவார்க் காணின் இலை - இலக்கண நூலை அறிந்தவரைக் கண்டால் இல்லாமற்போகும்:— சுரநீர் மிகை - ஆகாயகங்கையினுடைய பெருக்கமானது,— எழுத்து அறிவார் ஆயும் கடவுள் அவிர் சடை முன் கண்ட அளவில் வீயும் - எழுத்துக்களினியல்பை அறியும் பெரியோர் ஆராய்கின்ற சிவபெருமானது விளங்குகின்ற சடையைத் தன்முன் கண்டவளவிலே, நீங்கிவிடும். எ-று. ஆம் அசை.

இ-ம். இலக்கண நூலுணர்ச்சியில்லாதவருடைய கல்வி இலக்கண நூலுணர்ச்சியுடையாரெதிரே பயன்படாது. எ-ம்.()

ஆக்கு மறிவா னலது பிறப்பினுன்
மீக்கொ ளுயர்விழிவு வேண்டற்க - நீக்கு
பவரா ரரவின் பருமணிகண் டென்றுங்
கவரார் கடலின் கடு.

இ-ள். மீக்கொள் உயர்வு இழிவு - மேலாகக் கொள்கின்ற உயர்வையும் (கீழாகக் கொள்கின்ற) இழிவையும்,— ஆக்கும் அறிவான் அலது பிறப்பினுன் வேண்டற்க - (நற்குணங்களை) உண்டாக்குகின்ற கல்வியறிவினுலல்லாமல், சாதியினுலே விரும்பாதிருக்கக்கடவீர்:—அரவின் பரு மணி கண்டு நீக்குபவர் ஆர் - (நஞ்சையுடைய பாம்பினிடத்து உண்டாகிய பருத்த மாணிக்கத்தைக் கண்டு நீக்குவோர் யாவர்! (ஒருவருமில்லை)— கடலின் கடு என்றும் கவரார் - பாற்கடலினிடத்து உண்டாகிய நஞ்சை ஒருநாளும் கொள்ளார். எ-று.

இ-ம். உயர்குலத்தானுயினும் அறிவில்லாதவனை இழிந்தவனுகவும், இழிகுலத்தானுயினும் அறிவுடையவனை உயர்ந்தவனுகவும் கொள்ளல்வேண்டும். எ-ம். (உஉ)

பகர்ச்சி மடவார் பயிலநோன் பாற்ற
றிகழ்ச்சி தருநெஞ்சத் திட்ப - நெகிழ்ச்சி
பெறும்பூரிக் கின்றமுலைப் பேதாய் பலகா
லெறும்பூரக் கற்குழியு மே.

இ-ள். பூரிக்கின்ற முலைப் பேதாய் - விம்முகின்ற தனங்களையுடைய பெண்ணே,—மடவார் பகர்ச்சி பயில - பெண்கள் (ஒருவன்பக்கத்தில்) வாய்ப்பேச்சோடு பழகிக்கொண்டுவந்தாலும்,—நோன்பு ஆற்றல் திகழ்ச்சி தரும் நெஞ்சத்திட்பம் நெகிழ்ச்சி பெறும் - தவத்தைச் செய்தலில் விளங்குகின்ற (அவனுடைய) மனத்தினது உறுதியானது (நாளுக்குநாள்) தளர்ந்துபோகும்:—பல கால் எறும்பு ஊரக் கல் குழியும் - பலதரம் சிற்றெறும்புகள் ஊர்ந்துகொண்டு வந்தாலும், கருங்கல்லும் குழிந்துபோகும். எ-று. ஏ அசை.

இ-ம். பெண்களது வாய்ப்பேய்ச்சோடு பழகினும், தவஞ்செய்வோனுக்கு மனவுறுதி கெடும். எ-ம். (உ௩)

உண்டு குணமிங் கொருவர்க் கெனினுங்கீழ்
கொண்டு புகல்வதவர் குற்றமே - வண்டுமலர்ச்
சேக்கை விரும்புஞ் செழும்பொழில்வாய் வேம்பன்றோ
காக்கை விரும்புங் கனி.

இ-ள். இங்கு ஒருவர்க்குக் குணம் உண்டு எனினும் - இவ்வுலகத்திலே ஒருவருக்கு நற்குணம் உள்ளதாயினும்,—கீழ் கொண்டு புகல்வது அவர் குற்றமே - கீழோர் எடுத்துப் பேசுவது அவருடைய குற்றமேபாகும்:—செழும் பொழில்வாய் - செழுமையாகிய சோலையினிடத்தே—மலர்ச் சேக்கை வண்டு விரும்பும் - பூவாகிய மெத்தையை வண்டுகள் விரும்பும்,—வேம்பு அன்றோ காக்கை விரும்பும் கனி - வேப்பம்பழமன்றோ காக்கைகள் விரும்பும் பழம். எ-று.

இ-ம். ஒருவனிடத்துள்ள நற்குணத்தையே மேலோர் எடுத்துப் பேசுவர், தீக்குணத்தையே கீழோர் எடுத்துப் பேசுவர். எ-ம். (உச)

கல்லா வறிவிற் கயவர்பாற் கற்றுணர்ந்த
நல்லார் தமது கன நண்ணரே - வில்லார்
கணையிற் பொலியுங் கருங்கண்ணாய் நொய்தாம்
புணையிற் புகுமொண் பொருள்.

இ-ள். வில் ஆர் கணையின் பொலியும் கருங் கண்ணாய் - வில்லோடு கூடிய அம்பைப்போல (ப் புருவத்தோடு கூடி) விளங்குகின்ற கருமையாகிய கண்களையுடையவளே,—கல்லா அறிவின் கயவர்பால் - கல்லாத அறிவையுடைய மூடரிடத்திலே (சேர்ந்தால்,)—கற்று உணர்ந்த நல்லார் தமது கனம் நண்ணார் - கற்றறிந்த நல்லோர் தமது பெருமையை இழப்பர்:— புணையில் புகும் ஒள் பொருள் நொய்து ஆம் - (கனமில்லாத) தெப்பத்திலே சேர்ந்த கனமுடைய பொருள் இலகுவாகும். எ-று. ஏ அசை.

இ-ம். கற்றறிந்தவர் மூடரிடத்தே சென்றால் தமது பெருமையை இழப்பர். எ-ம். (உரு)

உடலின் சிறுமைகண் டொண்புலவர் கல்விக்
கடலின் பெருமை கடவார் - மடவரால்
கண்ணளவாய் நின்றதோ காணுங் கதிரொளிதான்
விண்ணளவா யிற்றே விளம்பு.

இ-ள். மடவரால் - இளம்பெண்ணே,—ஒள் புலவர் உடலின் சிறுமை கண்டு - ஒள்ளிய புலவருடைய சரீரத்தின் சிறுமையைக் கண்டு,—கல்விக் கடலின் பெருமை கடவார் - (அவரது) கல்வியாகிய கடலின் பெருமையை (ஒருவரும்) க

டக்கமாட்டார்:—கதிர் காணும் ஒளி - சூரியனுடைய ஒளியோடு கூடிக் காண்கின்ற கருமணியொளியானது—கண் அளவு ஆய் நின்றதோ - (தனக்கிடமாகிய சிறிய) கண்ணினளவாக அடங்கி நின்றதோ!—விண் அளவு ஆயிற்றே விளம்பு - (தான் காண்கின்ற பெரிய) ஆகாயத்தினளவாக வியாபித்து நின்றதோ? நீ சொல்வாயாக. எ-று. தான் அசை.

இ-ம். உருவத்தாற்சிறியவரும் அறிவினாற் பெரியவராயிருப்பர். எ-ம். (உசு)

கைம்மா றுகவாமற் கற்றறிந்தோர் மெய்வருந்தித்
தம்மா லியலுதவி தாஞ்செய்வ - ரம்மா
முளைக்கு மெயிறு முதிர்சுவைநா விற்கு
விளைக்கும் வலியனதா மென்று.

இ-ள். கற்று அறிந்தோர் - கற்றறிந்தவர்,—கைம்மாறு உகவாமல்—பிரதியுபகாரத்தை விரும்பாமல்,—மெய் வருந்தித் தம்மால் இயல் உதவி தாம் செய்வர் - சரீரம் வருந்தித் தம்மால் இயன்ற உதவிகளைத் தாமே செய்வர்:—முளைக்கும் எயிறு - முளைக்கின்ற பற்களானவை,—நாவிற்கு - (தமக்கு ஒருபகாரமுஞ் செய்தற்கு இயலாத) நாக்குக்கு,—வலியன தாம் மென்று முதிர் சுவை விளைக்கும் - கடினமாகிய தின்பண்டங்களைத் தாமே மென்று கொடுத்து நிறைந்த சுவையை உண்டாக்கும். எ-று. அம்மா வியப்பிடைச்சொல்.

இ-ம். அறிவுடையவர் கைம்மாறு வேண்டாமலே பிறருக்குத் தம்மால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்வர். எ-ம். (உஎ)

முனிவினு நல்குவர் மூதறிஞ ருள்ளக்
கனிவினு நல்கார் கயவர் - நனிவிளைவில்
காயினு மாகுங் கதலிதா னெட்டிபழுத்
தாயினு மாமோ வறை.

இ-ள். மூதறிஞர் முனிவினும் நல்குவர் - பேரறிவுடையவர் கோபமுள்ள காலத்திலும் கொடுப்பர்;—கயவர் உள்ளக்கனிவினும் நல்கார் - மூடர் மனமகிழ்ச்சி உள்ள காலத்திலும் கொடார்:—கதலி நனி விளைவு இல் காயினும் ஆகும் - வாழையானது மிக முற்றுதலில்லாத காயினாலும் பயன்படும்;—எட்டி பழுத்து ஆயினும் ஆமோ அறை - எட்டியானது பழுத்தாலும் பயன்படுமோ, நீ சொல்வாயாக. எ-று. தான் அசை.

இ-ம். அறிவுடையவர் கோபத்தினுங் கொடுப்பர், மூடர் மகிழ்ச்சியினுங்கொடார். எ-ம். (உஅ)

உடற்கு வருமிடர்நெஞ் சோங்குபரத் துற்றோ
ரடுக்கு மொருகோடி யாக - நடுக்கமுறார்
பண்ணிற் புகலும் பனிமொழியா யஞ்சுமோ
மண்ணிற் புலியைமதி மான்.

இ-ள். பண்ணின் புகலும் பனி மொழியாய் - பண்ணைப் போலப் பேசுகின்ற குளிர்ச்சி பொருந்திய சொல்லையுடையவளே,—நெஞ்சு ஓங்கு பரத்து உற்றோர் - (தம்முடைய) மனம் உயர்ந்த பதியினிடத்தே அழுந்தப்பெற்ற ஞானிகள்,—உடற்கு வரும் இடர் அடுக்கும் ஒருகோடி ஆக - (தம்முடைய) சரீரத்துக்கு வருந்துன்பங்கள் அடுக்கிச் சொல்லப்படும் ஒருகோடியளவினவாக இருந்தாலும்,—நடுக்கம் உறார் - அச்சமடையார்:—மதி மான் மண்ணில் புலியை அஞ்சுமோ—சந்திரனிடத்தில் இருக்கின்ற மானனது பூமியில் இருக்கின்ற புலிகளுக்குப் பயப்படுமோ (பயப்படாது.) எ-று.

இ-ம். கடவுளிடத்து மனமழுந்தப்பெற்றவர் எத்துணைப் ...ந்துன்பங்களுக்கும் அஞ்சார். எ-ம். (உகூ)

கொள்ளுங்கொடுங்கூற்றங்கொல்வான்குறுகுதன்மு
னுள்ளங் கனிந்தறஞ்செய் துய்கவே - வெள்ளம்
வருவதற்கு முன்ன ரணைகோலி வையார்
பெருகுதற்க ணென்செய்வார் பேசு.

இ-ள். கொள்ளும் கொடும் கூற்றம் கொல்வான் குறுகுதல் முன் - (உயிரைக்) கொண்டு செல்கின்ற கொடுமையாகிய யமனானவன் கொல்லும்படி அணுகுதற்கு முன்னே—உள்ளம் கனிந்து அறம் செய்து உய்க - மனங் கரைந்து தருமங்களைச் செய்து பிழைக்கக்கட்வாய்:—வெள்ளம் வருவதற்கு முன்னர் அணை கோலி வையார் - வெள்ளம் வருதற்கு முன்னே கரையைக் கட்டி வையாதவர் — பெருகுதற்கண் என் செய்வார் பேசு - (அது) பெருகி வரும்பொழுது யாது செய்வார்! நீ சொல்வாயாக. எ-று. ஏ அசை

இ-ம். மரணம் வருமுன்னே தருமத்தை விரைந்து செய்தல்வேண்டும். எ-ம். (௩0)

பேரறிஞர் தாக்கும் பிறர்துயரந் தாங்கியே
வீரமொடு காக்க விரைகுவார் - நேரிழாய்
மெய்சென்று தாக்கும் வியன்கோலடிதன்மேற்
கைசென்று தாங்குங் கடிது.

இ-ள். நேர் இழாய் - தகுதியாகிய ஆபரணத்தையுடையவளே,—பேர் அறிஞர் - பெரிய அறிவையுடையவர்,—தாக்கும் பிறர் துயரம் வீரமொடு தாங்கி - வருத்துகின்ற பிறருடைய துன்பத்தை வீரத்தோடு தாம் ஏற்றுக்கொண்டு,— காக்க விரைகுவார் - (அவரைப்) பாதுகாத்தற்கு விரைந்து போவார்:—மெ... ...ன்று தாக்கும் வியன் கோல் அடி - உடம்பி... ...துகின்ற பெரிய கோலினுடைய அடியை— ...று தன்மேல் தாங்கும் - கையானது சென்

ரம் போய்த் தன்மேலே (படும்படி) ஏற்றுக்கொள்ளும். எ-று. ஏ அசை.

இ-ம். பேரறிவுடையோர் பிறருக்கு வருந்துன்பத்தை விரைந்து நீக்குவர். எ-ம். (ரு௧)

பன்னும் பனுவற் பயன்றே ரறிவிலார்
மன்னு மறங்கள் வலியிலவே - நன்னுதால்
காழொன் றுயர்திண் கதவு வலியுடைத்தோ
தாழொன் றிலதாயிற் றுன்

இ-ள். நல் நுதால் - நல்ல நெற்றியையுடையவளே,—பன்னும் பனுவல் பயன் தேர் அறிவு இலார் - சொல்லப்படுகின்ற நூல்களினது பொருளை அறியும் விவேகமில்லாதவருடைய—மன்னும் அறங்கள் வலி இலவே - மிகுந்த தருமங்கள் உறுதியில்லாதனவேயாம்:— காழ் ஒன்று உயர் திண் கதவு - வயிரம் பொருந்திய உயர்ந்த வலிய கதவானது—தாழ் ஒன்று இலது ஆயின் வலி உடைத்தோ - ஒருதாழ் இல்லாததாயின் உறுதியை உடைத்தாகுமோ (உடைத்தாகாது.) எ-று. தான் அசை.

இ - ம். விதிவிலக்குக்களைப் பகுத்தறியும் அறிவில்லாதவர் செய்யுந்தருமங்கள் பயன்படா. எ-ம். (ரு௨)

எள்ளா திருப்ப விழிஞர்போற் றற்குரியர்
விள்ளா வறிஞரது வேண்டாரே - தள்ளாக்
கரைகாப் புளதுநீர் கட்டுகுள மன்றிக்
கரைகாப் புளதோ கடல்.

இ-ள். இழிஞர் எள்ளாது இருப்பப் போற்றற்கு உரியர் - ...வில்லாத சிறியோர் (தம்மைப் பிறர்) இகழாதிருக்கும் ...க்கப்படுதற்கு உரியவராவர்; — விள்ளா அறிஞர்

அது வேண்டார் - நீங்காத அறிவையுடைய பெரியோர் அங்ஙனங்காக்கப்படுதலை வேண்டார்: — நீர் கட்டு குளம் தள்ளாக் கரை காப்பு உளது - நீரைக் கட்டிவைக்கின்ற (சிறிய) குளமே தள்ளப்படாத கரை காவலாக உள்ளது;—அன்றிக் கடல் கரை காப்பு உளதோ - அதுவல்லாமற் (பெரிய) கடலானது கரை காவலாக உள்ளதோ (உள்ளதன்று.) எ-று.

இ-ம். பிறர் இகழாவண்ணங்காக்கப்படுதல் சிறியோருக்கன்றிப் பெரியோருக்கு வேண்டுவதில்லை. எ-ம். (௩௩)

அறிவுடையா ரன்றி யதுபெறாா் தம்பாற்
செறிபழியை யஞ்சார் சிறிதும் - பிறைநுதால்
வண்ணஞ்செய் வாள்விழியே யன்றி மறைகுருட்டுக்
கண்ணஞ்சு மோவிருளைக் கண்டு.

இ-ள். பிறை நுதால் - பிறைபோலும் நெற்றியையுடையவளே,—அறிவு உடையார் அன்றி - அறிவுடையவரேயல்லாமல்,—அது பெறாா் - அவ்வறிவைப் பெறாத மூடர்—தம்பால் செறி பழியைச் சிறிதும் அஞ்சார் - தம்மிடத்தில் நெருங்கிவரும் பழிக்குச் சிறிதும் அஞ்சார்:—வண்ணம் செய் வாள் விழியே அன்றி - அழகு செய்கின்ற ஒளியையுடைய கண்களேயல்லாமல்,—மறை குருட்டுக் கண் - (ஒளி) மறைந்த குருட்டுக் கண்களானவை—இருளைக் கண்டு அஞ்சுமோ - இருட்டைக் கண்டு அஞ்சுமோ (அஞ்சா.) எ-று.

இ-ம். பழிக்கு அறிவுடையோர் அஞ்சுவர், மூடர் அஞ்சார். எ-ம். (௩௪)

கற்ற வறிவினரைக் காமுறுவர் மேன்மக்கண்
மற்றையர்தா மென்று மதியாரே - வெற்றிநெடும்
வேல்வேண்டும் வாள்விழியாய் வேண்டா புளிங்காடி
பால்வேண்டும் வாழைப் பழம்.

இ-ள். வெற்றி நெடும் வேல் வேண்டும் வாள் விழியாய்- வெற்றியையுடைய நெடிய வேற்படை விரும்புகின்ற ஒளி பொருந்திய கண்களையுடையவளே,—கற்ற அறிவினரை மேன்மக்கள் காமுறுவர் - (நூல்களைக்) கற்ற அறிவுடையவரை மேலோர் விரும்புவர்;—மற்றையர் என்றும் மதியார் - கீழோர் (அவரை) எப்போதும் மதியார்:—வாழைப் பழம் பால் வேண்டும் - வாழைப்பழத்தை (த் தித்திப்பாகிய) பாலானது அவாவும்;—புளிங்காடி வேண்டா - புளிப்பாகிய காடிநீரானது (அதனை) அவாவாது. எ-று. தாம், ஏ அசை.

இ-ம். கல்வியறிவுடையவரை மேன்மக்களே விரும்புவர், கீழ்மக்கள் விரும்பார். எ-ம். (௩௫)

தக்கார்க்கே யீவர் தகார்க்களிப்பா ரில்லென்று
மிக்கார்க் குதவார் விழுமியோ - ரெக்காலு
நெல்லுக் கிறைப்பதே நீரன்றிக் காட்டுமுளி
புல்லுக் கிறைப்பரோ போய்.

இ-ள். தக்கார்க்கே ஈவர் தகார்க்கு அளிப்பார் இல் என்று- யோக்கியருக்கே கொடுப்பார் அயோக்கியருக்குக் கொடுப்பவர் இல்லையென்று அறிந்து,—விழுமியோர் மிக்கார்க்கு உதவார் - மேலோர் நன்னெறிகடந்தவராகிய அயோக்கியருக்குக் கொடார்:—எக்காலும் நீர் நெல்லுக்கு இறைப்பதே அன்றி - எக்காலத்தும் நீரை நெற்பயிருக்கே இறைப்பதல்லாமல்,—காட்டு முளி புல்லுக்குப் போய் இறைப்பரோ - காட்டினிடத்தே உலரும் புல்லுக்குப் போய் இறைப்பாரோ (இறையார்.) எ-று.

இ-ம். மேலோர் யோக்கியருக்கன்றி அயோக்கியருக்குக் கொடார். எ-ம். (௩௬)

பெரியார் முற்றன்னைப் புனைந்துரைத்த பேதை
தரியா துயர்வகன்று தாழுந் - தெரியாய்கொல்
பொன்னுயர்வு தீர்த்த புணர்முலையாய் விந்தமலை
தன்னுயர்வு தீர்ந்தன்று தாழ்ந்து.

இ-ள். பொன் உயர்வு தீர்த்த புணர் முலையாய் - இலக்குமியுடைய உயர்வை (அழகினாலே) நீக்கிய நெருங்கிய தனங்களையுடையவளே,—பெரியோர் முன் தன்னைப் புனைந்து உரைத்த பேதை - பெரியோர் முன்னே தன்னைச் சிறப்பித்துச் சொல்லிய மூடன்—உயர்வு தரியாது அகன்று தாழும் - உயர்வைப் பெறாது இழந்து தாழ்வையடைவன்:—விந்தமலை தாழ்ந்து தன் உயர்வு தீர்ந்தன்று - (அகத்தியமுனிவர் முன்னே தன்னைச் சிறப்பித்துச் சொல்லிய) விந்தமலையானது (அவர் கையினாலே ஊன்றப் பாதாளத்திலே) தாழ்ந்து தன்னுடைய உயர்வு நீங்கியது;—தெரியாய் கொல் - (நீ அதனை) அறியாயோ. எ-று.

இ-ம். பெரியோரெதிரே தன்னைப் புகழ்ந்துரைத்தவன் தாழ்வையடைவன். எ-ம். (௩௭)

நல்லார் செயுங்கேண்மை நாடோறு நன்றாகு
மல்லார் செயுங்கேண்மையாகாதே - நல்லாய்கேள்
காய்முற்றிற் றின்றீங் கனியா மிளந்தளிர்நாள்
போய்முற்றி னென்னாகிப் போம்.

இ-ள். நல்லாய் கேள் - நற்குணத்தையுடையவளே கேட்பாயாக,—நல்லார் செயும் கேண்மை நாடோறும் நன்று ஆகும் - நல்லோர் செய்யுஞ் சிநேகமானது தினந்தோறும் நன்றாகி வரும்;— அல்லார் செயும் கேண்மை ஆகாது - தீயோர் செய்யுஞ்சிநேகமானது நல்லதாகாது:—காய் முற்றின் இ

ன் தீம் கனி ஆம் - காயானது (நாள் சென்று) முற்றினால் தி ன்னுதற்குரிய மதுரமாகிய கனியாகும்;—இளந் தளிர் நாள் போய் முற்றின் என் ஆகிப் போம் - இளந்தளிரானது நாள் சென்று முற்றினால் யாதாகிப் போகும். எ-று. ஏ அசை.

இ-ம். நல்லோர் நட்பு நாள் செல்லச் செல்ல இனிதாகும் தீயோர்நட்பு அங்ஙனமாகாது கெடும். எ-ம். (௩௮)

கற்றறியார் செய்யுங் கடிநட்புந் தாங்கூடி
யுற்றுழியுந் தீமைநிகழ் வுள்ளதே - பொற்றொடீ
சென்று படர்ந்த செழுங்கொடிமென் பூமலர்ந்த
வன்றே மணமுடைய தாம்.

இ-ள். பொன் தொடீ -பொன்னாலாகிய வளையல்களையுடை யவளே,—கற்று அறியார் செய்யும் கடி நட்பும் - கற்றறியா தவர்கள் செய்கின்ற மிகுதியாகிய சிநேகமும்,—தாம் கூடி உற்ற உழியும் - (நெடுங்காலம்) தாங்கள் கூடி இருந்தவிடத் தும்,—தீமை நிகழ்வே உள்ளது - தீங்கு விளைதலே உள்ளதா கும்:— சென்று படர்ந்த செழுங் கொடி மென் பூ - போய்ப் படர்ந்த செழுமையாகிய கொடியினது மிருதுவாகிய பூவா னது— மலர்ந்த அன்றே மணம் உடையது ஆம் - மலர்ந்த அ ன்றைக்கு மாத்திரமே வாசனையை உடையதாகும். எ-று.

இ-ம். மூடருடைய நட்புத்தொடக்கத்திலே நன்றாயினும், பின்பு தீங்கு விளைக்கும். எ-ம். (௩௯)

பொன்னணியும் வேந்தர் புனையாப் பெருங்கல்வி
மன்னு மறிஞரைத்தா மற்றொவ்வார் - மின்னுமணி
பூணும் பிறவுறுப்புப் பொன்னே யதுபுனையாக்
காணுங்கண் ணொக்குமோ காண்.

இ-ள். பொன்னே - இலக்குமியைப் போன்றவளே,—பொன் அணியும் வேந்தர் - பொன்னாலாகிய ஆபரணத்தை அணியும் அரசர்—புனையாப் பெருங் கல்வி மன்னும் அறிஞரை ஒவ்வார் - (அதனை) அணியாத பெரிய கல்விப்பொருள் நிலைபெற்ற விவேகிகளுக்கு ஒப்பாகார்;—மின்னும் அணி பூணும் பிறஉறுப்பு - விளங்குகின்ற ஆபரணத்தை அணிந்துகொள்கின்ற (கை கால் முதலிய) மற்றை அவயவங்களானவை—அது புனையாக் காணும் கண் ஒக்குமோ - அதனை அணியாத பார்க்கின்ற கண்களுக்கு ஒப்பாகுமோ (ஒப்பாகா.) எ-று. தாம், மற்று அசை. காண் முன்னிலையசை.

இ-ம். வித்துவான்களுக்கு அரசர்களும் ஒப்பாகார். எ-ம்.

நன்னெறியுரை முற்றிற்று.

மூன்றும்பாலபாட முற்றுப்பெற்றது.
